

رومان

مەيخانە كەي ئۆرتىنە

(عەشقە كەي شىنخى سەنغان و كچەي گاۋر)

نەبەز گۆران

Search in نووسینی's posts

ٹامادہ کردنی

نووسینی کٹیبه کان

EDIT

نووسینی کٹیبه کان

What city are you from?

Activity Log

Update Info

سى غەرىبەكە

"ھەر كەسىك گوتى من ھەموو شت دەبىنم، كوئىرىكى تەواوھ." لەسەر دارىكى داتاشراو، دارەكە لە دىمەكىكى ئاسۆيى ناو دىوارىك دەچوو، كەمىك بارىكتر، بە دوو گورىسەوھ بەسترابوو بە كۆلەكەكانى ئەمبەر و ئەوبەرى دەروازەكەوھ، لەسەر دارەكە بە خەتىكى كووفىي گەرە ئەو دىپرەي سەرەوھ نووسرابوو، لە ژىر ئەویشدا بە خەتىكى شكستەي وردى ھەلكۆردرا و نووسرابوو "شارى سەمعا".

لەمبەر و ئەوبەرى دەروازەكەوھ، دوو ئەسپسوار چاودىرىي ئەو رىبوارانەيان دەکرد كە دەھاتن و دەچوون، ئەسپسوارەكان بە دەستىكىان پەشوەي ئەسپەكانيان گرتبوو، بە دەستەكەي دىكەيان شمشىرى ناو كەلانەكەي قەدىان. يەكى كلاوئىكى رەش بەسەر سەريانەوھ، لە ناوھراستى كلاوھكەدا بە پەرى سوور شىوھي كلاوھكەي بۆ بورجىكى پىر لە گولالەسوورە گۆرىبوو؛ كە باش لىيان ورد دەبووئەوھ لە كەلەشىرىش دەچوون. دىمەنى وەستانەكەيان و رەنگى جەلكانىان و عەبا سوورەكەي سەرشانىان، سەرنجى رىبوارەكانى بۆ خۆيان رادەكىشا.

شىخ بە خۆي و عەبا رەش و خامە سىپىيەكەي سەرى، بەسەر ئەسپەكەوھ وىقارى كەسىكى ئەفسانەي دەھىنايە بەر دىدە. من و

غەرقانىي تەنبورژەن بە دەموچاويكى ماندوو و عارەقاوييەوہ ئەملا
و ئەولاي شىخمان گرتبوو، لە دوورەوہ تەماشات بکردىنايە پىمانەوہ
دياربوو رىبوارى دوورين و غەربين بەم مەملەكەتە. لە دەستەچەپى
دەروازەكە ھۆدەيەكى بە دار دروستكراو سەرنجى پاكىشام،
پەنجەرەى ھۆدەكە كەوتبوو سەر رىگە سەرەكییەكەوہ. پاسەوانىكى
شمشیرلەقەد بە ھەمان جلو بەرگى ئەسپسوارەكانەوہ لە تەنىشت
پەنجەرەكە وەستابوو، يەك دوو كەس شىخ بە داوى يەكدا رىزىكى
بچووكان لە بەردەم پەنجەرەكە دروست كردبوو. كە دوو ھەنگاو
چووینە ئەودىوى دەروازەكە، يەك كەك لە ئەسپسوارەكان ھاتە
بەردەممان و بە زمانىكى پەر لە رىزەوہ لە شوينى خۆمان
وستاندىنى. پاشان پرووى كرده شىخ و داواى لى كرد پىويستە بەر
لەوہى بچىنە ناو شارەكەوہ، سەرىك لەو ھۆدەيە بدەين و لەوى
رئوشوینى چوونە ناو شارەكەمان پى دەگوتريت و بەبى ئەو
رئوشوینانە چوونە ژوورەوہ قەدەغەيە.

شىخ بە داواكە رازى بوو و سوپاسى ئاگەداركردنەوہى كرد، ھىواش
لەسەر ئەسپەكەى دابەزى و پەشوہكەى دايە دەستى من و پىشمان
كەوت بۆ بەردەم پەنجەرەى ھۆدەكە. گەنجىكى سەرتاشرواى
پووخۆش لە ناو ھۆدەكە لە پشت مېزىك دانىشتبوو، كە شىخى بينى
لە شوينى خۆى ھەستايەوہ و دەستى درىژ كرد، دەستى گوشى و
بەخىرھاتنىكى گەرمى لى كرد. سەرھتا وام زانى دەيناسيت، كە دەستم
كرد بە لىكۆلینەوہ لە شىوازى قسەكانى و ھەلسوكەوتى، بۆم
دەركەوت بە ھۆى تەمەن و ريشە سپيەكەيەوہ رىزى بۆ نواندووہ.
لە پوختەى رىپيشاندانەكانيدا بۆمانى پوون كردهوہ، ھەر ميوانىكى
بىگانە دىتە شارەكەوہ پىويستى بە جىبەجىكردنى كۆمەلىك رىوشوین
و كاروبار ھەيە؛ يەك كەك لە رىوشوینەكان بۆ ميوانداری، دەبىت كەسى
ئەوانيش بە پى داخوازى ميوانەكە رىگەى مانەوہى پى بدەن.

جه نابی شیخی سه نعان بو گه نجهی پروون کرده وه: "ئیمه سی کسی
بروادارین، هاتووین بو ئه م شاره تا یه کیک له خانه قاکاندا خزمه تی
بروا و خودا بکه یین." گه نجهی سه رتاشراو له وه لامدا گوتی: "شیخ به
هوی ته مه نه که یه وه پیویست ناکات هیچ ریوشوینیک بگریته بهر،
فرمانی میوانداری له م شاره له ئه نجوومه نی شاره وه ده رچووه، له
فرمانه که دا ته نیا باسی ئه وانه ده کات که ته مه نیان له سه رووی
بیست سال و خواروی شه ست ساله وه یه. پییان وایه مروف بیه ویت
خراپه یه ک ئه نجام بدات، له م ته مه نه دا ئه نجامی ده دات." بو یه شیخ
پیویستی به وه نییه هیچ بکات و ئیمه ی دوو شاگرد ده بیست به و
ریوشینانه دا تیپه رین.

په راویکی کرده وه و له ناو په راوه که دا تیانوو سیکی هه لدایه وه و
خستیه به رده ممان، یه که م جار من نه خشه ی ناو تیانوو سه که م به پیی
پرسیاره کانی ناوی پر کرده وه. نه خشه ی ناو تیانوو سه که چه ندین
پرسیاری تیدا بوون، له سه ر ناو، ته مه ن، شوینی له دایکبوون و هوی
هاتن بو شاره که. هه موو پرسیاره کانم به ریکوپیکی وه لام دانه وه و
گه نجهی سه رتاشراویش به وردی به وه لامه کانی مندا ده چووه وه و
سه رنجه کانی خوی له سه ر وه لامه کان ده دایه من.

به دوا ی مندا غه رقانی ته نبورژهن هه مان پرسیاره کانی منی لی کرا
و به شه که ی خوی پر کرده وه. که تیانوو سه پر له پرسیاره کانمان پر
کرده وه، موریکی ده رهینا و داوای کرد قو لی کراسه کانمان هه لبکه یین
و یه کی موریکی شینی دا له مه چه کمان؛ زانیاری پی داین ئه و مؤره
دوا ی پانزه روژ کال ده بیته وه، گه ر نیازمان بوو زیاتر بمینینه وه،
گه ره که بو تازه کردنه وه ی بگه رپیننه وه هه مان شوین و جاریکی دی
مور له مه چه کمان بده یینه وه، به سه رپیچیکردن له م فرمانه به
هه له اتوو هه ژمار ده کریین. رهنگی مؤره که سووریکی توخ بوو، له
شینه ی ئه ستیره یه کی پینچ پالووی داودی. له ناو ئه ستیره که دا خاچیک

و مانگیك به سهر خاچه كه وه دیار بوون، له خواره وهی خاچه كه ش به نووسینیکی بازنهیی نووسرابوو "شاری سه معا".

كاره كانمان ته او كرد و به ره و ناوه وهی شاره كه وه پری كه وتین. كه میك له دهروازه كه دوور كه وتینه وه و شیخ مه چه کی گرتم و سه رنجیکی مؤره كهی سه رمه چه كمی دا، به پیكه نینه وه گوتی: "غه زنه وانی بنووس، خورت و خوړا مؤری هه موو ئایینه كانیان له دهستت دا، تا پانزه روژی ديكه پیاویکی فره ئایینیت. ده بیت روچی خوت پارچه پارچه بكهیت به سهر ئایینه كاندا، تازه تو وهك شاره كهت لی هاتووه؛ چون شاره كهیان شوینی ئایینه جوړا و جوړه كانه، روچی توش ده بی شوینی گشت ئایینه كانی تیدا بیته وه. برواداری راسته قینه له شار ده چیت، روچی پره له ئایینه كان و نایه ویت ئایینیك هه لبرتیریت و نه فرهت له وانی ديكه بكات. تا روحت وهك شاری لی نهیهت و شوینی گشت برواكانی تیدا بیته وه، له ریبازه كهی من تینا گهیت؛ بروادار له خوئی رازی نابیت ئایینیك رت بكاته وه ئایینی خودابیت. مؤری شاره كه نیشانهیه بو شاریك كه شوینی بروا جیاوازه كانه، دهی توش روحت بكه بهو شاره. "پیکه نینیكم بو كرد و به شه رمه وه قوئی كراسه كه م دادایه وه و مؤره كه م شارده وه.

نازانم كی یه كه م جار بریاری دروست كردنی شاره كهی دابوو، هه كه سیک بوو بیت ژیرانه شوینه كهی هه لبراردوو؛ شاره كه به كه ناری چیا یکی به رزه وه بوو، رووباریك به به رده میدا تیده پیری و رووباره كه ببوو په رژیینیکی گه وره له به رده م شاره كه دا. به هوئی رووباره كه وه سوپا گه وره كان نه یانده توانی به ئاسانی بیته ناو شاره كه وه. تاقه ریگه و دهروازه ش كه شاره كهی ده به سته وه به زهوییه كانی ده ره وهی خوئی، نهو دهروازهیه بوو ئیمه ی لیوه هاتینه ژوو. دهروازه كه ش پردیکی به ته خته دروستكراو بوو، پرده كه به ورده کارییه كه وه دروست كرابوو. شه وان رایان ده كیشایه وه دواوه و ئیتر بو كه س نه بوو تا به یانی بیته ناو شاره كه وه. میوان و

کاروانچییه کان فریا نه که و تنایه به رۆژدا بیته ناوه وه، شهویان به سهر بهاتایه ده بایه تا به یانی له و بهر رۆوباره که وه چاوه رۆ بن پرده که بکریتته وه. به یانیان پرده ده کرایه وه و میوان و کاروانچییه چاوه رۆانکراوه کان ریگه یان بۆ خوش ده کرا بیته ژور.

له دووره وه کۆشکه سپی و به رزه که ی نزیک لوتکه ی کتوه که و خانووه له سهر یه که هه لچنراوه کانی ده وره به ری کتوه که، دیمه نی شاره که یان به و قه تپاله وه کردبووه دیمه نی کوورهی هه نگیک به سهر لقی دره ختیکه وه. له دووره وه خانووه کانی ده وری کتوه که، چۆن ده فریک هه نگوین ده رژیته و ده وره به ری ده فره که ده ته نیت، ئاوا ماله کان، په رسته گه کان، مزگه وت و کلێسه کان ده وری کتوه کانیان ته نیوو. له ناو ماله کانیشه وه مناره و زهنگی کلێسه کان سه ریان ده رهینابوو، له قوله ی پاسه وانی نزیک ده روزه ی شاره که ده چوون.

ده رخته به رز و پر له رهنگه کانی سووره چنار ئه مبه ر و ئه و به ری ریگه به به ر دچنراوه که ی چوونه ناو شاریان داپۆشیبوو، دره خته کان به شیک له لقه کانی خۆیان شوڤ کردبووه سهر ریگه که و خۆیان ده کیشا به سهری ریپواره ئه سپسواره کاند. به ده م رۆیشتنه وه، جار به جار به بایه کی فینک ده هات و گه لا هه لوه ریوه کانی له ته ک خۆیدا هه لده گرت و ده یئالاند له و ریپوارانه ی به سهر ریگه که وه بوون. یه کییک به سهر ئه سپه وه گۆرانی ده گوت، یه کییک کۆل به کۆلیه وه، یه کییک به سهر عه ره بانه که وه قامچی له ئه سپه کانی راده وه شاندا و لئی ده خورین، یه کییک پالی به عه ره بانه یه کی پر له دانه ویله وه ده نا؛ له و کاتانه ی خه ریکی وردبوونه وه بووم له ریپواره کان، شیخ لایه کی بۆم کرده وه و لئی پرسیم:

- غه زنه وانی بنووس، هه ست به چی ده که یته؟

- چی بلیم قوربان! له ته مه نمدا یه که م جار ه شاری وا ببینم. خه تای منه له شاره که ی خۆمان مه یلی چوونه ده ره وه م نه کردوو، دونیا لای من ته نیا شاره که ی خۆمان بوو، که چی دونیا له وه گه وره تره له

شاریکدا تهمەنت تەواو بکەیت. داخەکەم بۆ دایک و باوکم، بە مندالی تا پیری لە یەک شویندا ژیان و شوینی جیاوازیان نەبینی. خۆزیا ئیستا هاوسەفەرمان بوونایە و بە دلی خۆیان تەماشای دیمەنی ئەم شارە جوانەیان بکردایە.

- نا کوپم، شارانی زۆر هەن لەم شارە جوانترن، گوناھی تۆ نییە سەرسامی بەم دیمەنانه و گوناھی تۆش نییە هەنگاوێک لەودوو شارەکەئێستە نەدیو؛ گوناھی ژیانە دونیای لە بەرچاوت کردبوو یەک شار، گوناھی ئەوێ تۆی پەرۆبال کردوو و لە یەک شاردا قەتیی کردویت. ئەو چۆلەکە یەئەزەزوی فرین ناکات و بە شوین قەفەزدا دەگەریت، بالندەئێستە و لاتەکەئێستە منە. ئەو مەزەقەئێستە نایەوێت دنیا ببینیت و شارەکەئێستە خۆی دەکاتە قەفەزی تەمەنی، خەلکی و لاتەکەئێستە منە. تەنیا خەلکی و لاتەکەئێستە تۆ و انین کە لەشارەکەئێستە خۆیان نەچنە دەر، خەلکی و لاتەکەئێستە من لە دەرەوێ مالهەکەئێستە خوشیان هەست بە غەریبی دەکەن. کەسێک نەبینی خەلکی و لاتەئێستە من بیت و جگە لە مالهەکەئێستە شوینیکی تری ئەم سەرزەمینە بە شوینی خۆی بزانییت و خۆی بە غەریب نەبینیت. بۆیە لەگەڵ خۆم هینای، ویستم بۆ یەکەم جار تامی فرین بکەیت، سەفەر فرینە. ئەمەش بوو وای کرد لە ناو شاگردەکاندا تۆ هەلبژیرم، نیازم بوو لەو قەفەزە بتهینمە دەرەوێ. تەنیا وانە و کتیبەکان چا و میشک ناکەنەو، سەفەر باشتر لە کتیبەکان چا و میشک دەکاتەو. پەلەت نەبیت، ماوێهەکی کە دەزانییت چیم گوتوو و بۆچی تۆم هیناوە. ئەمە سەرەتای سەرسامیت، ئەوێ نەتینو و نەتیبستو، دەبینیت و دەبیبستیت.

بەدەم قسەکردنەو دەستی راکیشا بۆ ماسیگرەکانی ناو پەرۆبارەکە، بە خۆیان و بەلەمەکانیانەو سەرقالی گەرانبوون بە شوین ماسیدا. گوتی: "دەزانی غەزەوانی بنووس، مەزەقەئێستە بەلەم دەچیت، گەر لە شوینیکی بیهیلیتەو و نەهیلی بچوولیت، پاش ماوێهەکی دەپزیت و کەلکی هیچی نامینیت. تا نەبیت بەلەمیکی پزوو، دەبی پەرۆبار و

دەریاچەکان تەى بکەیت. مرؤف بە گەران بە شوینەکاندا رۆحى تازه دەبیتەوه و مەیلی تامکردنى ژيان دەکات. لەگەل ئیوهمه، تامکردنى ژيان بە خوانى رازاوه و کۆشک و گیرفانى پرنییه، تامکردنى ژيان چيژبیینه لهو سروشته ئاساییه دەبیینیت. سؤفییەکانى سەر بە تەریقەتى ئیمه، پشت له دنیا ناکەن، خەلک هەله تیگەیشتووه، پشت له چيژ ناکەن، روو له دنیا و له چيژیک دەکەن خۆراکی رۆحه، تامى راستەقینەى ژيانە و بە هەموو کەس ناکریت. بۆ خۆتان تامى ژيانە ئاساییه کە بکەن، با بە رزیوى ئەم دۇنیایه جى نەهیلن. چيژ له خواردندا نییه، له سروشتدايه. گۆشهگیرى پشتکردن نییه له دنیا، وردبوونهوهیه له دنیا. خەلک سؤفییەکان بە گۆشهگیر و دوور له دنیا دەبینن، له کاتیکیدا سؤفییەکان ئەوانەن کە بە راستى چيژ له ژيان و له تیگەیشن له دنیا دەبینن."

پیکهوه من و غەرقانى بە باشى گویمان لى گرتبوو و سەرمان بۆ رادهوهشاندا. گویگرتن له قسهکانى ئەو، حەپەسانى خۆم لهو دیمەنه جوانانەى شارەکەم بۆ نەدەشاردرايهوه. راستە غەرقانى تەنبوورژەن خزمەتکار بوو، منیش تەنیا میرزایهکی بنووسى شیخی سەنعان بووم، بەلام هەلسوکهوتى شیخ شیوهیهک بوو، هەستم بەوه نەدەکرد غەرقانى خزمەتکاره و من شاگردیکی بنووسم. وهک دۆستیک، وهک کورپی خۆی لهگەلمان دەجوولایهوه، ئارەزووی بوو چی بزانیایه پیمان بلى. ئەو سەرتاپای تەمەنى پیاویکی زاهیدی گۆشهگیر بوو، نەوهیهکی پاش خۆی جى نەهیشتبوو، تەنیایی و رەبەنییهکەى گەیاندبوویه دۆخیک بەس له کاتی نوێژەکان و زیکرەکاندا له ناو خەلکدا دەبینرا، باقى کاتهکانى کەى له گۆشهیهکی هۆدەکەى خۆی، بە ناو کتیبه ئەستوور و زەردەکاندا دەگەرا، یان منى بانگ دەکرده لای خۆی ئەندیشهکانى بۆ بکەم بە پیتی جوان و لەسەر تیانووسیک بۆى بنووسم.

هیشتا کۆلانى ماسیفرۆشهکانى قەراغشارەکەمان جى نەهیشتبوو، لوتمان تەقى بە کۆلانیکیدا، لەسەر خشته سوورەکانى نووسرابوو

"کاروانسهرای شار". کۆمه‌لیک کۆشکی گه‌وره‌گه‌وره له ته‌نیشته
یه‌که‌وه ریزیان به‌ستبوو، چه‌ندین که‌س له چه‌وشه و به‌رحه‌وشه‌ی
کۆشکه‌کاندا، له‌سه‌ر می‌زی خرخر که به ته‌خته دروست کرابوون،
ده‌وری یه‌کتریان دابوو و باده‌یان ده‌نۆشی. به‌سه‌یرکردنیکی
باده‌نۆشه‌کان ته‌زوویه‌ک هات به‌سه‌رتاپای گیانمدا، ئاخ‌له
شاره‌که‌ی ئی‌مه‌ه‌رگیزا و ه‌ه‌رگیز چاوت به‌دی‌مه‌نی وا و خه‌لکی وا
نه‌ده‌که‌وت، وا راهی‌نرابووین باده‌نۆشین هی‌ی که‌سانیکه له‌م دونیا‌یه‌دا
دۆراون، بۆ پ‌رکردنه‌وه‌ی دۆرانه‌که‌ی خۆیان باده‌نۆشن تا که‌می‌ک
دۆرانه‌که‌یان به‌و مه‌ستییه له‌بیر بکه‌ن. وا درابوو به‌گویماندا باده
هی‌ی ئه‌م ژیا‌نه‌نییه و بۆ که‌سیکه له‌م دونیا به‌پاکی گوزه‌ران‌دی‌تی و
له‌و دونیا به‌که‌یفی خۆی بنۆشیت. خۆم نه‌گرت و پ‌رووم کرده شیخ،
لیم پرسی: "ه‌ست نا‌که‌ی ئه‌م شاره شاری ئی‌مه‌مانان نییه؟" ئه‌وه‌ی
چاوه‌پ‌روانم نه‌کرد، پ‌نکه‌نی‌نه‌که‌ی شیخ بوو به‌پرسیاره‌که‌م و
به‌رگه‌نه‌گرتنم له‌ته‌ماشای باده‌نۆشه‌که‌کان. خۆی ئاسا داره‌که‌ی له
ده‌ستی چه‌پیه‌وه دایه‌ ده‌ستی راستی و ده‌ستیکی هی‌نا به‌پیشه‌سپی
و ته‌پوتۆزاوییه‌که‌یدا و که‌وته قسه‌کردن: "ئه‌م شاره شاری
خه‌ونه‌که‌ی منه، شار که‌بوو به‌قه‌فه‌ز بۆ یه‌ک جو‌ر بال‌نده و یه‌ک
جو‌ر ب‌روا، شار نییه. مرۆف بۆ ئه‌وه‌ی به‌باشی خۆی بی‌نییت و به
باشی خۆی بنا‌سیت، نا‌کرئ له‌شوینیکدا بژی خه‌لکه‌که‌ی ده‌وروبه‌ری
هه‌مان ئایین و هه‌مان ب‌روا و هه‌مان ژیا‌نیان هه‌بیته. تۆم نه‌هیناوه بۆ
ئه‌م شاره تا شتی‌کت بی‌نی له‌شاره‌که‌ی خۆت نه‌چوو نه‌فره‌تی لئ
بکه‌یت، تۆم هیناوه بی‌نی، بی‌ستی، ئه‌زموون بکه‌یت. ب‌رواداری ئه‌وه
نییه له‌ناو ب‌رواداران بیت و ب‌روادار بیت، ب‌رواداری کاتی‌ک ب‌روادارییه،
له‌ناو بی‌پ‌رواکاندا بۆ ب‌روایه‌کی راسته‌قینه‌ی پاک بگه‌پ‌نیته. که‌توانیت
ب‌روا و ئایین له‌یه‌کتر جیا بکه‌یته‌وه، توانیت دی‌مه‌نیک وه‌ک خۆی
بی‌نی و گومانی خراپی لئ نه‌که‌یت، ده‌توانی خۆشت له‌ناو پاکیدا
بی‌نیته‌وه. نابئ شاگردی من له‌وانه بچیت که له‌ئایینه‌وه ته‌ماشای

ژیان دهکهن، شاگردی من که سیکه ههنگاو یک له ئایین دوور دهکه ویتته وه و به بر واوه ته ماشای ژیان دهکات. کی دهلی ئه و پاده نۆشانه ی له بهر چاوی تو جینگه ی به زه یین، له بهر چاوی خودا جینگه ی ریز نین؟ کی دهلی ئه وان له من و تو زیاتر خوشه ویستی خودا نین؟ ئیمه چوزانین، خودا له ناو دلّه کاندایه و ناتوانین بیبیین، بریار له سهر شتیک مه ده به چاو نابینریت.

به باشی تینه گه یستم، له پرووم نه ده هات تینه گه یشتنه که ی خومی بو دهر بخم، سه ریکی ره زامه ندیم بو له قاند و له کول خوم کرده وه. به کولانی کاروانسه راکه دا تیپه رین، له وسه ری کولانه که وه پیاویکی عه باله شان ی سه روسمیل تاشراو ته نیا وه ستابوو، ته ماشای خه لکی ده کرد. شیخ سلاویکی لی کرد و ئه ویش به دهنگیکی ناخوشه وه وه لامی دایه وه.

له کابرای پرس ی: "له کو یوه برۆین ده مانگه یه نیته خانه قای هه للاج؟" کابراش توزیک سه ری خوی خوراند و به گالته پیکردنیکه وه وه لامی دایه وه: "له ههر مه یخانه یه ک لا بدن ئه و مه یخانه یه خانه قای هه للاج." له شوینی خومه وه قسه که یم زور له لا گران بوو، ویستم به ره و پرووی برۆم، شیخ دهستی گرتم. خوی چوو به رده می و زور به هیمنه وه له وه لامیدا گوتی: "ده زور باشه، که وایه ئیمه ئه هلی مه یخانه که ی هه للاجین. پیمان بل ی، ئه و مه یخانه یه له کو ییه؟" کابرا بی ئه وه ی به خویدا بچیتته وه و ته ریق بییتته وه، دهستیکی به لای راستدا بهرز کرده وه و ئاماژه ی دا به و ریگه یه دا بچین ده مانگه یه نیته به رده م ده رگه ی ئه و مه یخانه یه.

ریگه که ئه وسه ری دیار نه بوو، له نیوه ی ریگه که دا که وتینه ناو بازاریکی دوور و در یژه وه، گومانم هه بوو راستی پی گووتبین. ناو بازاره که جمه ی ده هات، چی میله تی دونیا هیه به خویان و جلوه رگیان، به خویان و زمان و شیوه یانه وه له ناو بازاره که دا ده بنیران. له بازار ی شاره که ی خومان جگه له رهنگی رهش و رهنگی

سپی، به دهگمن چاوت به رهنگیکی دیکه دهکوت، کهچی لهم بازارهدا چی رهنگی دونیا هیه بهسهر یهکدا رژابوون. بونی نالت، شوتی قازکراو، خه یاری گولبهدهم، قازهکالهک، خورمای ناو سوزگهکان و ههزاران بونی جیاجیا دههاتن بهسهرتدا. کومه لیک کچی شوخی چاوپریش، یهکی کراسیکی سووری پرله گولی سپییان له بهردا بوو، بهشیکی کراسهکیان دابوو به شانیناندا و بهشیکی شانینان به دهرهوه بوو، مهچک و پوزیان به خه نه خشی جوراوجوری لهسهر کیشاربوو. له دهوری بهقالیک کو ببوونهوه، تریکه تریک سهودای کرینی شتومهکیان دهکرد. تریکه ی پیکه نینهکانیان نه و ناوهی ئاوهدان کردبوویهوه. قزه رهش و دریزهکانیان تا سهر سمته خر و بچووکهکانیان هاتبوو. وا سهرنجیان راکیشام، ههزم دهکرد چند ساتیکمان پی بجیت تا له و ناوه رت دهبین. دیار بوو به جوریک ته ماشام کردبوون، چ شیخ و چ غهرقانی ته نبوورژهن ههستیان پیم کردبوو؛ رۆ چووبوومه ناو ته ماشای جوانییه که یانهوه.

غهرقانی دهستی خسته سهر شانم و چرپاندی به گویمدا: "له شیخ شهرم ناکهیت، له خودا شهرم بکه! هیشتا نه هاتوینه ته ناو شاره کهوه، خه ریکه جوانی دوو کچ پروات دهبن." لایه کم بو کردهوه و شهرم له خوّم هات. قسه که ی ته واو کاری تیکردم، که وتمه بیرکردنهوه له ناخی خوّم، ههستم کرد من بهرگهی جوانییهکان ناگرم، ناتوانم جوانییهک ببینم و تیر به کامی دل ته ماشای نه کهم. بو ده بییت ته ماشاکردنی گوله جوانهکان، ته ماشاکردنی ئاسمان و ئهستیره و ههوره جوانهکان، ته ماشاکردنی باخ و میوه جوانهکان، ته ماشاکردنی سروشتی جوان ئاسایی بییت و ته ماشاکردنی ژنیکی جوان گونا بییت؟ جوانی هه ر جوانی نییه؟ بو ده بییت بو یه کیکیان گونا بییت و بو نهوی تریان حکمهت بییت؟ جوانی ژنیک و گولیک چ جیاوازییهکی تیدایه؟ ژنهکان به جوانی له دایک دهبن، چاوهکانیش ئاره زوویان ته ماشاکردنی جوانییه. خو ی له بنه رتدا ژنی ناشیرین بوونی نییه،

ژنهکان یان جوانن یان میهره بانن، ئەی تەماشاکردنیان کئی کردوو پەتی بە گوناھ؟ لە ناو خۆمدا بە شوین گومانی ئەم پرسیارانەدا دەگەرام و وەلامیکم شک نەدەبر قاییلیم بکات جوانییەکان جیاوازییان تێدا یە.

هەتا لە بازارەکە تێپەرین چاوم پڕ بوو لە تەماشاکردنی جوانی، مێشکم پڕ بوو لە پرسیار و گومان، خەیاڵم لیوانلیو بوو لە تامکردنی ژیان، لوتم پڕ بوو لە بۆنی جیا جیا، هەستم قولپی دەدا، تازە بوومەو. لەوانە یە ندیوبدی بم، لەوانە شە ئەو شارە ی من بینیم، ئێو شە بتانینیایە لە من سەرسامتر بوونایە. مەستی چییە؟ مەستی هەر ئەو نەییە بچیتە مەیخانە یەک و باده بنۆشی تا مەست دەبی، لە دەروازە کەوێ تا ئێرە سی جار مەست بووم و بەری دام؛ جارێک بە بینینی خانووەکانی قەتپالە کە مەست بووم، جارێک بە بینینی ماسیگرەکان، جارێک بە بینینی بازار و کچە خال لە پروووەکان. لە ژیانم نەچوومەتە مەیخانە و تامی مە ی و مەستی مەیخانەم نەکردوو، دەشتوانم سویند بخۆم زیاد لە هەموو مەستەکانی ناو مەیخانەکان ئەمڕۆ مەست بووم. لەو کەسانەم بە بینینی جوانییەک مەست دەبم، مە ی مرۆڤەکان مەست ناکات، ئارەزوویان دەجوولینیت. ئەو جوانییەکانن مرۆڤ مەست دەکەن، مەستی یەک لە سووچیکی یادەوهریدا دەمیتنەو و لە تەنیایی و بیتاقەتیدا سەریکیان لی دەدەیت و دەیانەیتنەو بەردەم خۆت. ئەو مەستی یە جوانییەک بە مرۆڤی دەبەخشیت.

کۆتایی بازارەکە بە سترابوو بە باخیکی گەورەو، کە دەگەیشیتە ئەوسەری بازارەکە، دەکەوتیتە ناو باخیکەو، هەلووژە زەرد و سوورەکان و گیلان و قەیسییەکان خۆیان بەسەر رینگە کەدا شۆر کردبوو. هەندیکیان ئەوەندە گەیبوون، بە لقه کەنەو خۆیان نەگرتبوو کەوتبوونە خوارەو، ریبوارەکان پێیان پێدا نابوون و پلێشبوونەو. چاوم لی بوو شیخ خۆی نەگرت و بە دەم رۆیشتنەو

چاره جاره دهستیکی دهبرد و هه لووژهیهک، قه یسییهک، گیلایسیکی لی
دهکردهوه و دهیخته ناو ده میهوه. من و غهرقانی یش چاومان لهو
کرد و بیژهحمانه کهوتینه لیکردنهوهی میوه و تامکردنی بهری
درهختهکان.

خه یلیک بهدهم خواردنی میوه شوپبووهکانی سهه رپیگه کهوه
پویشتین.

گه یشتیه بهردهم دهروازهیهک، دهروازهکه کهوتبووه سهه ئەم سهه ری
حهوشهیهکی دریز که دیوارهکهی به بهردی رهش دروست کرابوو،
دهروازهی ههوشهکه لهو دهروازه کونانه بووه وهستا
دهسترنهگینهکان به داری توو دروستیان دهکرد. لهسهه دهروازهکه
به خه تیکی درشتی کوفی نووسرابوو خانهقاکهی ههلاج.

شیخ له بهردهمیدا وهستا و ماچیکی دهروازهکهی کرد و له بهر
خویهوه دهستی کرد به قسهکردن: "ئوخه ی گه یشتینه مه نزلای خومان.
ئیره ده بیته مالی ئیمه، مالیک دهتوانن روحتانی تیدا پهروهده بکهن.
لهم شاره جوانهدها بهقهده چولهکهکان ئایین و مروقی جیاواز ههیه،
بهقهده مالهکان بروای جوراوجور ههیه، بارتهقای ماسیگرهکان
پیاوکوژ و خراپهکاری لیه، ئەمه ئەو شوینهیه له خهونهکه مدامنی بو
رادهکیشرا پپی بگم، خودا دهست به بالمانهوه بگریت و کاریک
نهکات به بهتالی بگه ریینهوه. ئیره شوینی تاقیکردنهوهی منه، خودا
بکات ئیوهش سوودیک لهم حاله ی من ببینن. مالیک بو ئەوه دروست
کرایت مروقهکان دهسته دهسته بینه ناوی و له ئارامی و هیمنی و
میهره بانی نزیک ببهوه، ئەوه مالی خودایه. مالیکیش به ناوی ئەوه
کرایتهوه و بووبیته شوینی ئاشوب، چاودیریکردنی ژبانی خه لک و
خالیکردنهوهی مروق له میهره بانی و پرکردنی له رق، ئەو ماله
ههزار ناوی خودای لهسهه نهخشینرایت نابیته مالی خودا. ئیمه
هاتووینهته ئەم ماله، نامانهویت دهسته ی دووهم بین، دهسته ی یهکه م

دهبين. كورپنه پيش ئه وهى ههنگاو بنينه ژوره وه نيه تىكى باش بخه نه دلتانه وه.

كه سمان نه مانزاني مه به ستي چيه و چى گوت كردمان. بو خوم نه شمه زاني بوچى ئه م سه فاره هات به سه ريدا و بوچى ئيمه ي له تهك خويدا هينا، ته نيا له سه رم بوو سه رله ئيواره يه ك ئاگه دار كرامه وه كه لوپه له كانم بو سه فاريكى دوور بپيچمه وه و خوم ئاماده بكه م، له م نزيكانه ده كه وينه رى. وهك شاگرديكى گوپرايه ل نه پرسيم و نه گومانم كرد و نه گوتيشم بوچى. دلنيام غه رقاني ته نبوورژهن يش وا بوو. به گه يشتنيانم بو به رده م ده روازه ي خانه قاكه، هه ستم كرد گومانه كه م له كابراي عه باله شاني سه رتاشراو له جيى خويدا نه بوو، چونكه ناو نيشانه كه ي به راستى پى دابووين.

شيخ ههنگاوى نا به ره و هه وشه كه و منيش ره شوى ئه سپه كه م دايه ده ست غه رقاني و ده ستم كرد به داگرتنى بارى سه ر پشتى ئه سپه كه. كوله كه ي خوشم داگرت و له وديو ده رگه ي ده روازه كه وه، ياني ناو هه وشه كه، كه لوپه له كانم دانان. تا غه رقاني ئه سپه كه ي به سته وه كه ميك خوم ته كاند و ده ستيكيشم هينا به سه روسيپالى خومدا.

به چوونه ژوره وه مان جه نابي شيخ به ره و هه وزه كه چوو، له قه راغ هه وزه كه له سه ر يه كيك له و كوته رانه دانيشت كه له چوار ده وري هه وزه كه بو دانيشتن دانرابوون. قاچه كاني خسته ناو ئاوه كه وه و ده ستي كرد به شووشتنى پوخسارى. ئيمه ش به شوينيدا رويشتن و خومان فيتك كرده وه. هيشتا به باشى خوم له ته پوتوزى ريگه كه پاك نه كردبووه وه، چاوم لى بوو له هه يواني به رده م خانه قاكه، كومه ليك موريد و ده رويش و فه قى وه ستابوون له ئيمه ورد ده بوونه وه. كه هه رسنيكان ئاهيك هاته وه به به رماندا و توزيك ماندوويه تيمان ره وييه وه، شيخ هه سته به ره و مه جليسى فه قى و سو فييه كان رويشت و ئيمه ش دواي كه وتين. له گه ل سلاو له حازرييان هه ستانه سه ر پى و به فه رموو فه رموو ئيمه يان برده سه ره وه.

یەکیک لە سۆفییەکان ڕووی کردە شیخ و پرسى: "پێدەچیت لە
رێگە یەکی دوورەو هاتین." شیخیش لە بەرسفی قسەکانیدا سەریکی
بۆ لەقاند و بەلێیەکی بۆ کرد. سۆفی خۆی بە خاوەنمال دەزانی و
دریژەى دایە، بە خۆلارکردنەویەک خولقى کردین چ ئەمریکمان هەیه
بۆی جیبەجی بکەین. شیخیش لێی پرسى: "کى گەورەى ئەم
خانەقایەیه؟" سۆفی دەستی کرد بە باسکردنی مەلایەک، ناوی مەلا
بەيجوورىە و ئیستا جەنابیان لێرە حازر نییە و لە ھۆدەکەى خۆی
خەریکی خوداپەرستی و زیکرە. گەر ئیمە چاوەرپی بکەین دەچیت
دەیهینیتە خزمەتمان.

سۆفی ھەستا ڕۆیشت مامۆستا بانگ بکات. چاویکم بە ھەوشە و
بەرینی خانەقاکەدا گێرا، لەوسەرى ھەوشەکەو تا ئەمسەرى، بە
چواردەووریدا درەختی سوورەچنار بوون. لە ناوہراستی ھەوشەکەش
شاتوویەکی گەورە خۆی توند راگرتبوو، بە لقە پرلەگرى و جیرەکانی
بالى بەسەر نیوہى ھەوزەکەدا کیشابوو. خستە سوورەکانی ناو
ھەوشەکە ببوونە فەرشیک لە سەیرکردنیان تیر نەدەبوویت، لە پڑانی
رەنگیکی سوور دوچوو، لەشوینیکی زۆر تۆخ بیت و پوژگار کالی
کردبیتەوہ. ھەوزە شین و کۆلەکە بە بۆیاخ شینەکانی ناو ھەیوانەکە
رەونەقی خانەقاکیان گۆرپیوو بۆ یەکیک لەو نیگارە کۆنانەى کاتی
خۆی لە ناو کتیبە کۆنەکەى ھەزارویەک شەوہدا بینیبووم.

جیرەى کرانەوہى یەکیک لە دەرگەکان ھات، سۆفی بە فەرمووفەرمو،
پیاویکی کەلەگەتى ملبەرزى ریشخەنەکراوى پیش خۆی خستبوو.
دەستیکی جلی پاکستانی لە بەردا بوو، سەرى تۆزیک ڕووتابووہوہ،
ریشەخەنەکراوہکەى و سمیلەکورتکراوہکانی خوار لوتە زلەکەى، وای
لئ کردبوو لە مەیتەرەوانی ئەسپیک دەچوو، نەک مەلای خانەقایەک.
کە نزیک کەوتەوہ بە ئەدەبیکەوہ بەخیرھاتنى کردین. لەگەرمەى
ھەوالپرسیندا شیخ دەستی برد لە گیرفانى لای چەپی نامە یەکی
دەرھینا و دایە دەستی، نامەکەى وەرگرت و بە غرورەوہ دەستی کرد

به خویندنه وهی نامه که. به وردبوونه وهی ناو نامه که، سات دواى سات روخسارى دهگور. تا زیاتر رۆ دهچووہ ناو نامه که وه، زیاتر نیگه رانی به روخسارییه وه دهرده که وت. نامه که ی ته واو کرد و به زهرده خه نه یه کی دروست کراوه وه که هیچ راستی تیدا نه بوو، به خیره اتنی شیخی کرد و دهسته کانی خوئی بلاو کردنه وه و به دهنگیکی بهرز بو ئه وهی ههموان گوئیان لی بیت، گوتی: برواداران خوئی له خوټان، ئه م زاته به ریزه ی له ناوتاندا دانیشتووہ، شیخی سه نعانہ. "مه جلیسه که به جاریک پروویان له شیخ کرد و هه ندیک له دهرویش و فه قییه کان هه لسان په لامار بدن و دهستی ماچ بکه ن، شیخ نه یه یشت. سوئی خوئی پی رانه گیرا و هه لی دایه و دهستی کرد به ستاییشکردن: "شاری سه معا خو شحاله به گه رانه وهی یه کیک له زاناکانی خوئی."

که شیخ گوئی له م قسه یه بوو، پرووی وهرگیرا به ره و سوئی و وه ستاندی، لیی پرسى:

- چۆن من خه لکی ئه م شاره م؟ کى گوتى خه لکی ئه م شاره م؟

- دهی قوربانى به ره که تت بم به ناوه که تدا دیاره، ده میکه چاوه ری گه رانه وهی تو بووم، ده میکه کو لانه و کو لان و مال به مال ده گه پریم، خزمیک، ناسراویکی تو بدوزمه وه و ناو نیشانی تو م بداتی، بیم به شوینتدا بگه ریته وه بو شاره که ی خوټ. که سم ده ست نه که وت، خودا کردی خوټ به پیی خوټ گه رایته وه.

به ده م زهرده خه نه وه، شیخ به رسقی دایه وه: "نا سوئی ئازیز، نا، من خه لکی ئه م شاره نیم. ئه م شاره ش یه که م جاره بیبینم، له وانیه ناوبانگم پیش خوم گه یشتبیته ئیره. مروټ که ناوبانگی باشی هه بوو، هه موو که س و هه موو شاریک و شوینتیک هه ز ده که ن به و که سه بلین خه لکی لای ئیمه یه. که ناوبانگیشی خراپ بوو، خه لکی هه ر شوینتیک بیت خه لکی شوینه که دهیان بیانوو دهیننه وه تا بیسه لمینن خه لکی لای ئه وان نییه. مروټه کان شوین ناوبانگ ده که ون، شوین

پاکی و بیگهردی ناخی خویان ناکه ون. تا یه کیک ده دوزیتته وه شوین
پاکی خوی که وتبیت، هه زاران ده دوزیتته وه شوین ناوبانگ ده که ون."
دهرویش و فقه قییه کان سهیری یه کتریان ده کرد و سهریان له
وه لامه که ی سوور ما، به نیگایه کی توورپه وه پرویان کرده سوئی،
نیگاگانیان ده ری ده خست گله یی له سوئی ده که ن، بوچی چهن دین
ساله حیکایه ت دروست ده کات بو شیخ که خه لکی ئەم شاره یه، که چی
دهرکه وت وا نه بوو. مه لا به یجووری ویستی دوخه که بقوزیتته وه و
دهست بکات به پیا هه لدان و ناخی خوی بشاریتته وه، به دهنگی گر و
به رز چیرۆکیکی گیرایه وه، که یه که م جارم بوو بییستم. ئینجا
دیسانه وه که وته پیا هه لدان: "جه نابی شیخ ده میکه ده زانم حیکمه تی تو
ته نیا له بروادا نییه، له زانینه که تدایه، له وه دهست و هوشه رهنگینه تدایه
بو چاره سه ری بیماریه کان. له لای یه کیک له حه کیمه کان بیستم
چهن دین ره چه ته ت دوزیوه ته وه بو بیماریه کانی مروف و زور که ست
چاره سه ر کردو وه. ئاره زوو ده که م به زمانی خوت گویم له ره چه ته ی
داپوشینی ژنه کان بیت."

قه ت شیخ نه بییبوو به و جووره ساردوسرپییه وه وه لامی که سیک
بداته وه، له وانیه یه ئه ویش وه ک من درکی به وه کرد بیت مه لا
به یجووری خوی دهنوینیت و ناخ و زمانی له یه ک ناچن. بو یه به
ساردییه وه باسی چیرۆکی داپوشینه که ی کرد: "من پیاویکی ته نیا و
که ریده م، له وه ته ی هوشم به ر پروناکی که وتوو، ویلی دوا ی شتیکم،
شتیک بوم نادوزریتته وه، شتیک که ئەمجاره هینامی بو ئەم شاره؛ له
یه کیک له گه شته کاندا به ره و مه زاره گوره کانی داله و که وتمه ناو
رینگه یه ک به ناو کتوه سه خته کاندا تیده په ری، له نیوه ی ریگادا تووشی
به فر و کرپوه یه ک بووم به رچاوی خوم نه ده دی، هیژم دایه به ر خوم
خوم نه ده مه دهست سه رما و کرپوه که و ره ق ببه وه. گهرچی هیژی
سه رما که زوری بو هینابووم و په نجه کانی دهست و قاچم به ره و
شینبوونه وه ده چوون، کولم نه دا تا که یشتمه قه تپالیک کومه لیک

پروناکیم بینی. پرووه و پرووناکییهکان چووم، گوندیک بوو. له
 دەرگای یه کیک لهو مالانه م دا، دەرگایان کردهوه زانیان پربوارم و
 سه رما بردوومی. رایان کیشامه ژووره وه و ویستیان به جاجم و به
 په تو دامپوشن و به کردنه وهی ئاگر گهرم بکه نه وه. ریگم نه دا نه و
 کاره بکن، چونکه سه رمای زور و گهرمای زور به دوایدا ده بیته
 هوی شینبوونه وه و له کارکه وتنی نه و شوینانه ی سه رمایان
 چه شتووه. ریگم بدایه به په تو دامپوشن یان بمخه نه به رده م ئاگریک،
 قاچه کانم شین ده بوونه وه و ده بایه لیان بکه یته وه. بویه گوتم: گهر
 ده توانن و برواتان پیمه، پروتم بکه نه وه، یه ک دوو ژن پروت
 بکه نه وه و به ژن دامپوشن، تا به گهرمایه کی سروشتی ئاسایی
 نه رم نه رم، گهرمای جه سته ی نه وان بگوازیته وه بو جه سته م و هیچ
 نه دمایکی له شم له کار نه که ویت. 'خودا هه لئاگریت، چیم گوت وایان
 کرد. گهرمای جه سته ی ژن له و گهرمایانه یه یه کسه ر به رت ناکه ویت،
 به هیواشی و له سه رخو به رت ده که ویت. به و کاره ی له گه لیان کردم،
 بزگاریان کردم له و سه رمایه ی چووبووه ناو گیان و ئیسکه کانمه وه.
 وایان نه کردایه بی شک ئیستا قاچ و ده ستم نه مابوون. نه و ره چه ته یه
 یه کیکه له و ره چه تانه ی پیشتر زانیبووم بو خو پاراستن له که سی
 سه رما برده؛ داپوشینی که سی سه رما برده به ژن، بزگار کردنیه تی له
 ره شه لگه رانی ئیسکه کانی.

به جاریک مه جلیسه که ده ستیان کرد به ماشائه لا و سوبحانه لا، هیشتا
 نزاکان و سه رسوورمانی نه وان له چیرۆکه که که ته واو نه بووبوو، مه لا
 به یجووری گووتی: "ده زانن برواداران، زاتی موباره کی شیخ و
 شاگرده کانی له خاکی پیروزه وه هاتوون!" دیار بوو شیخ قسه که ی پی
 خوش نه بوو، بهر له وهی نه وان دیسانه وه ده ست بکه نه وه به ماشائه لا
 و سوبحانه لا و خوشحالیی خو یان دهر بېرن، شیخ هه لی دایه: "هیچ
 شوینیک له م سه رزه مینه پیروز نییه، مروف خو یه تی شوینه کان پیروز
 ده کات. مروف ناتوانیت به بی پیروز کردنی شوینه کان و که سه کان

بژیت. باو با پیرانمان بویه بتیان داده تاشی و دهیانپه رست، ههستیان به لاوازی خویان کردوو و پیویستیان به پالپشتیک هه بووه له په نایدا لاوازییه که ی خویانی تیدا بشارنه وه. پیروژکردنی شوینه کان بۆ شاردنه وه ی لاوازییه که ی ناخی خۆمانه. مروفتیک به هیز و بروادار بیت، نه کهس پیروژ دهکات نه شوین. وا نه بیت ئایینه کان بیخه تا بن، ئایینه کان که هاتن بتهکانیان شکاند و له جیی بتهکان، شوینه کان و کهسهکانیان پیروژ کرد. پیروژکردنی شوینه کان و کهسهکان کاری خودا نییه، کاری مروفته. کهسیک بروای به هیز بیت، بۆ شوینیک ناگه ریت پیروژ بیت تا خودای تیدا بدوزیته وه. برواداری راسته قینه تیده گات گه ران به دواي خودادا نه له شوینه پیروژکراوه کاندایه، نه له لای کهسه پیروژکراوه کان. خودا لای چه پی هه ریه که ماندایه، له ویدا بوی بگهرین. دلی مروفتیک پیروژه پر بیت له خودا. خاکه کان پیروژ نین، مروفته کان پیروزیان کردن بۆ ئه وانهی به بی پیروزی ناتوانن له م ژیاندها بژین."

قسهکانی له به ربوونه وه ی تاشه به ردیک دهچوو بۆ ناو گو ماویک، سه رتاپای مورید و دهرویش و فهقییه کان دهستیان کرد به جووله جوول، یهکیهک و دوودوو سهریان دهبرده بناگویی یهکتری و چرپه چرپیان دهکرد. ناچار مهلا به یجووری بۆ لابرندی فشارهکانی سه ر خوی، باسه که ی گوپی و پرسی: "با دووباره بپرسمه وه، بۆچی خه لکی ئه م شاره نیت؟ ناوه کهت له ناوی ئه م شاره وه نزیکه و کهچی دهلیت خه لکی ئیره نیم؟"

هیشتا وهلامی نه دابوو وه، یهکیک له فهقییه کان به خوی و دوو نانه شان وه، که یهکیان نانی ته رکراوی له سه ر بوو، ئهوی تریان کاله کی قازکراو، هات و له به رده می ئیمه داینان. من خۆم زۆر برسیم بوو، له شه رماندا نه متوانی دهستی بۆ ببه م. وهستام تا شیخ پارچه یهک نانی پچراند و قازیک کاله کی کرده ناو نانه که و خستیه ناو ده می. به دواي ئه ودا من و غه رقانی ته نبوورژهن یش دهستمان

کرد به نان و کاله کخواردن. بونی کاله که که هه یوانه که ی ته نیبوو،
 خهریکی خواردن بووین گویم لی بوو وه لاسی مه لا به یجووری
 دایه وه: "من له بنه رهدتا ناویکی دیکه م هه یه، دوا ی خه ونیک که چند
 سال بهر له ئیستا بینیم، ناوه که م بوو به شیخی سه نعان. خه ونه که م
 منی له رهندیکی گوشه گیری ناو مزگه وتیکه وه کرد به گه ریده ی
 شان. خه ونه که م ته نیا ناوه که می نه گوپی، زور شتی له مندا گوپی.
 کاتی له ناو دۆل و ده شته چۆله کاندای بووم، به ئاگا هاتم له م
 سه رزمینه شوینیکی پیروز نییه تا پرووی تیبکه م و له وی بۆ خودا
 بگه ریم. به ئاگا هاتم وه گه ران به دوا ی خودادا له شویندا نییه، له
 ناخی خۆمدایه. چه ندین سال فریوم خواردبوو، فریوه که ی من چه شنی
 فریوه که ی ئیستای ئیوه بوو؛ وا تیگه یه نرابووم بچمه شوینیکی
 پیروزه وه، له و شوینه دا زیاتر نزیکم له خودا وه. که ته ریک بووم و له
 شوینه چۆله کان خۆم بینیه وه، بۆم پروون بووه وه له بری ئه وه ی
 بگه ریم بۆ شوینیک، باشتره له ناو خۆمدا بۆ پرووناکیه که بگه ریم.
 ئه وه ی ویلم به دوایدا له هیچ شوینیک نییه جگه له ناخی خۆمدا. هیتشتا
 لایه کم تاریکه، به لی لایه کم تاریکه، گه رانه کانم بۆ پروونا کردنه وه ی
 لاتاریکه که ی خۆمه. بۆیه خه لکی هیچ شوینیک نیم، خودا له شویندا
 نییه، له ناشویندایه. له وانیه تینه گه ن چی ده لیم، دلنیا بن تا ئه و
 ناشوینه نه دۆزنه وه، خودا نادۆزنه وه. خه ونه که ی من ئه مه بوو.
 پیاویک له م خه ونه دا بژیت، چ باکی به شوینه؟ چ باکی به وه یه له م
 سه رزمینه فراوانه دا له کوئی داده نیشیت و له کوئی ده مریت؟ نه به وه
 دلخۆشم خه لکی شوینیکی پیروز بم، نه به وه نیگه رانم خه لکی
 شوینیکی نه فره تلیراوبم، چونکه ویلبوونی من بۆ پرووناکیه که له گه ل
 خۆمدایه، دوور نییه له خۆم. بۆ تو سووده که ی چیه خه لکی شوین
 بم؟ هه موو زه وی شوینی منه و له ناشوینیشدا ده ژیم."

مه جلیسه که کپ و بیده نگ بوو، خهریک بوو ئیواره داده هات،
 فه قیه کان هه ستان ده ستیان کرد به شوشتنی هه وشه که. شنه بایه کی

فینک له ناو لقی سووره چناره کانه وه دههات خوی دهکرد به ناو
حهوشی خانه قاکه دا و له گهل خویدا ته روبریی ئاوه که ی دههینا و
دهیدا له روخساری ئیمه. شنه که ی هینده خوشبوو، خهوم دههات،
مالی خه و بوو. سوئی و دهرویشه کان تکایان کرد نویژی ئه م
مه غریبه جه نابی شیخ پیش نویژی بکات. هۆده یه کیشان ئاماده کرد بو
پشودانی ئه و، من و غهرقانی یش لای فهقییه کان دوو شوینی باشیان
بو داناین.

نویژی مه غریب ته واو بوو، شیخ چوو هۆده ئاماده کراوه که ی خوی.
هاتمه هه یوانه که و سهیری ئاسمانی پرله ئه سستیره و شنه شنی
درهخته کانم دهکرد، به دست باوه دههاتن و دهچوون. چیژیکی زورم
له فینکی و دیمه نه کانی ناو حهوشه که دهبینی، له ناخیشمه وه ههستم
به غریبی دهکرد؛ مروف زادگه که ی خوی بیابانیکی بی ژیانیش بیت،
لای جوانتره له باخه کانی نه یشاپوور. نیشتمان شوینی که تا لئی دوور
نه که ویته وه، نازانی بوئی خاکه که ی خوشتره له بوئی خاکی هه موو
دونیا. ههستکردن به غریبی دهردی که له ناو هه مووماندا هه یه. بیری
کو لانه خو لایویه که ی مالی خو مانم دهکرد، بیری تاقه خانووه که ی
خومان که له وسهری کو لانه وه دهیروانییه ئه مسهری کو لان، بیری
قیژوهوپی منداله ئه سمه ره کانم دهکرد، چون به گالته کردنه وه خو یان
له یه کتری دهشارده وه و له گهل دوزینه وه یان ده بووه هه را؛ ههست و
هوشم له شوینیک بوو، جهسته شم له شوینیکی تر.

له سه ر پلیکانه که چوکم دادابوو، خه یالم چوو بووه وه بو مالی خو مان.
جاربه جار ههش به دهنگی شنه باکه خه یالم دهچرا و دههاتمه وه بو
شوینی خو م، دهستم دهکرده وه به سه یرکردنی ئه سستیره کان و چرای
ماله کانی قهتپالی کتیه که، هه ناسه یه کی پاکم هه لده مژی و دلم له
خیرالیدان ئارام ده بووه وه. شتی تازه دههاتن به می شکمدا؛ له یه که م

ساتی بینینه وه مه لا به یجووری نه چووہ دلمه وه. کئ دہلئ دلم له گہلم
 راست دکات؟ کہ سانیک هہن زوو ناچنه دلہ وه، کہ چوونہ دلشہ وه
 ویرانی بکہن نایه نہ دہرہ وه. کہ سانیکیش هہن زوو دہچنه دلہ وه و
 زووش دینہ دہرہ وه، به بیئ ئه وهی شوینیک له دلدا بگرن دین و
 دہچن. دل هہموو جاریک راست ناکات. هہستیکی باشم نہ بوو بوئی،
 به روخسارییه وه دہرہ دکوت هاتنه کهی ئیمه ی لا خوش نییه.
 نامه کەش نازانم کئ نووسیوووی و چیی تیدا بوو، ناچاری کرد مل
 کہچ بکات و خوشحالیی خوئی دہربیریت. خودا لامان دات له وانہی
 دل و زمانیان دورہ له یه که وه. وهک شاعیره نابیناکه گوتوو یه تی:
 "قوربانی ئه وانہ بم دل و زمانیان وهک یه که." هہرچہ نہ بهم سہرہ
 بچووکهی خوومه وه سہر دہبہم و سہر دہینم، عاقیبه تی ئہم سہ فہرہ
 به باشی نابینم. مورید و فہقییہ کان واتینگہ یشتبوون خہلکی ئیرہ و
 تینگہ یشتنه که یان راست دہرنہ چوو. مه لاش به ریشہ خہ نہ کراوہ که یه وه
 بهو ئاسانییہ شوینہ کهی جئ ناہیلیت و حالہ کهی مزگہ وتی حیجاز
 دووبارہ دہ بیتہ وه.

لہم دہرہ شانہ بووم له تہک خوٰمدا، دہستیک شانمی راتہ کاند. لام
 کردہ وه یه کیک له فہقییہ کان بوو، فہقییہک روخساریکی لاوازی سپی
 رہنگی هہ بوو، بالایہ کی بہرز و دوو دہستی دریز، ریشیکی تہنک و
 دوو چاوی رہشی تہر. بی پرس له تہنیشمہ وه دانیشت، وهک بلئی
 چہندین سالہ منی ناسیوہ، دہستی خستہ سہر شانم و کہوتہ
 خوٰناسین:

- من ناوم رۆدانی رۆمی یه، له خاکی رۆمہ وه هاتووم، تو چہند
 غہریبی بہم شارہ منیش هہروہا. دلت ختوورہی ہیچ نہ کات،
 غہریبہ کان یه کتر دہدۆزنہ وه. فیر دہبیت دوو غہریبہ له شوینیکی
 غہریبی دوور له زادگہی خویان یهک ببینن، دلخوشیی بینینہ که یان له
 دلخوشیی دوو ئاشنا دہچیت. ئاشنا بوونی دوو غہریبہ له غہریبیدا،
 گرنگترہ له ئاشنا بوونی دوو ئاشنا له نیشتمانی خویاندا. هہرکہسہ و

حیکایه تی خۆی ههیه، هه رکهسه و به شوین خه ونیک که وتوو. بۆم
 باس بکه، تۆ به شوین چی که وتوویت و خه لکی کویت؟
 - من غه زنه وانی بنووسم، شوین خه ون نه که وتووم، شوین کاره که ی
 خۆم که وتووم. کاری من بنووسییه، کاری من نووسیینه وه ی خه یال
 و ئه ندیشه کانی خه لکی تره. هه ر جاره و لای یه کیک کار ده که م.
 ماوه یه که له گه ل جه نابی شیخ م، ئه و له هه ر شوینیک بیت منیش
 له ویم. کاره که ی من ده تکاته سیبه ری ئه و که سه ی کاری بۆ ده که ییت،
 که بوو یته بنووس ده بیته سیبه ر، خۆت ون ده بیته و ده بیته سیبه ری
 که سیک که کاری بنووسی بۆ ده که ییت. خه لکی شوینیکم له و بیابانه،
 که چاوم هه له ینا یه که م شت بینیم کۆمه لیک پیتی خوار و خیچ بوون.
 له ماله که ی خوشمان هاتمه ده ره وه، یه که م شت بینیم مناره ی
 مزگه وته کان بوو. باوکم میرزای بنووسی پی ده لین، خۆی چی
 ده کرد منیشی له سه ر کاره که ی خۆی په روه رده کرد. هیچی تازه له
 ژبانی مندا نییه، ئاره زوو ده که م تۆ له سه ر ئه م شاره، له سه ر ئه م
 خانه قایه شتم پی بلیت، شتم بۆ باس بکه ییت. هه ست به غه ربی
 ده که م، بیرت نه چیت یه که م جارمه ئه وه نده له مالی خۆمان دوور
 بکه ومه وه.

- بۆ نا، بۆ نا برای بنووسم، با رۆژ بیته وه، ده تبه م به ناو شاردنا
 ده تگه رینم، ده تبه م شوینی سه یرت پیشان ده دم. من کوری
 برواداریکی گه وره ی رۆم، شارانی زۆرم بینوه، باوکم نایه ویت ئه و
 چرایه ی دای گیرساندوووه زوو خامۆش بیته، ده یه ویت وه جاخ
 کویر نه بیته وه، ده یه ویت له هه ر جیگه یه ک خانه قایه ک، مه دره سه یه کی
 باش هه بی، بمنیرئ بۆ ئه و جیگه یه و شتی فی ر بیم. ئه م شاری
 سه معایه زۆر عه جیب و غه ربیه، باخچه ی درنده و په پوله یه، مالی
 چی ژفرۆش و بروادارانه، شوینی بته رست و خوداپه رستانه، لانه ی
 مه سته کان و شیته کانه، په ناگه ی هه ژاره کان و هه له اتوووه کانه، جیی
 من و تۆشه. به داخم ناوی خانه قاکه زۆر گه وره یه، که چی وانه کانمان

به و جوره نين، تينويتی دلم ناشکینن. دهرسودهوری ئەم سهردهمه بووته باسکردنی شتی بیکهک، ئەو مامۆستایانهی جاران نه ماون ناچارت بکهن له سهر وشهیهک ههفتهیهک بیر بکهیتهوه. مامۆستاکانی دهورانی باوکم وهک باسی دهکرد، شهونوخوونییان کیشاوه بو ئەوهی له بهردهم شاگردهکانیاندا لاواز دهرنهکهون. ئەوانهی ئیستا زۆر بیباکانه له چهندین شوین رایان دهگریت و ههلهکانیان پیشان دهدهیت، به زهردهخهنهوه له بیرى دهکهن.

گلهبیهکانی له خانهقاکه سووچیکی بو دهرخستم، له بهر خۆمهوه گوتم ئەم دۆسته ئازیزه دهتوانیت زۆر شتم پی بلیت. به ههلم زانی و لیم پرسى:

- تیبگهیهنه خهتای مامۆستاکیه؟ یان باسهکه چیه وانهکان به دلی تۆ نین؟

- بنووسی ئازیز، تیبگه، تیبگه. من شوین خهونیک کهوتووم، خهونهکهی من خهونی زانینه. لیره زانین نییه، لیره کات کوشتن و دووبارهکردنهوه هیه. بیگومان مهلا بهیجووری توانای نییه، ههندی جار گومان دهکهم هیچ له بارهی سوڤیگهرییهوه بزانیته، گومان دهکهم سوڤییه گهرهکان بناسیت. هینده خهریکی جیهجیکردنی سوننهتهکان و جیهجیکردنی فهرزهکان و لهکۆلکردنهوهیه له خۆی، هینده خهریکی پاککردنهوهی پۆحی خۆی نییه. تۆ هیشتا هیچت نهبینیوه بنووسی برام، وا تهماشام مهکه کهسینکی بهدم و له بهردهم غهرییههک خراپهی مامۆستاکهم دهلیم. نامه م بو باوکم ناردوووه تا زوو من له مهلایه دوور بخاتهوه. نامه ویت پۆحه پاکهکه م پر ببیت له توورهبوون و خراپه، ئیره شوینی من نییه، خودا کردی شیخی بو ناردین، گومانم نییه به خراپی پووبهپووی دهبنهوه. زۆریک له فهقییهکانی ئەم شاره و راهاتوون، خهریکی رهتکردنهوه و نهفرهتکردن له خهکی. ئەم باخهی تهنیشتمان باخی پیاوینکی باجگره، پی دهلین بابای گاور، تهنیا خۆی و کچهکهیهتی، به مووسنی باجگر

ناسراوه، هیچ زیانیکی به ئیمه نه گه یاندووه، هیچ خراپه یه کیشی بو
ئیمه نییه، گاوریش نییه، بروای به عیسا نییه و که چی پیی ده لاین
گاور. گوناھی گه وره گه وره ی وای تیده گرن، سهرت سپی ده بیت به
بیستیان. ئاخو به من چی ئه و خراپه؟ به من چی ئه و به راز به خبو
ده کات؟ به راز له ئایینه که ی ئیمه جیگه ی نه فرته، له ئایینه کانی دیکه
جیگه ی ریزه. به من چی دراوسی که م باجگره یان نا؟ دراوسیته ی
گه وره تره له و قسه ناخوشانه ی مه لا پروو به پرووی ئه م پیاوه ی
ده کاته وه. ها تو پیم بلی، ئه جری دراوسیته ی ئاوایه؟ ئاوا ریزی
دراوسیته ی ده گیردیت؟ تو پیم بلی، ریگه که ی ئیمه که ی نه فرته و
رقی تیدایه؟ من زور په ریشانم، ئه وهنده په ریشانم شه وان خه وم لی
ناکه ویت. هه ست به غه ربی ده که م له ناو ئه مانه دا، ئه و مه جلیسه ی تو
بینیت له ده وری شیخ کو بیوونه وه، مه جلیسی خوشه ویستی نییه،
مه جلیسی رقه.

دوستی ئازیزم، ناوی خانه قاکه هه للاج، که چی یه ک وانه ی ئه وی تیدا
ناخوینریت! خو تو رهنگه بیستیت هه للاج ده لیت: "ته نیا به ریگه ی
خوشه ویستی خودا ده دوزیته وه." که چی له و خانه قایه ی به ناوی
ئه وه وه کراوه، خه ریکی رق دابه شکردن! تو پیم بلی، کی تیوانیویه تی
له م سه رزه مینه به ریگه ی رقدا بگات به خودا؟ خودا له ناو دلێکدا
نییه رقی تیداییت، خودا له ناو دلێکدا جیگه ی ده بیته وه خوشه ویستی
تیداییت. خودا ته نانه ت پروو له تا قم و مه جلیسیک ناکات رق کو ی
کردبنه وه. باوه رم پی بکه بیزارم له م شوینه، زوریش بیزارم، گو ی
ناده نی، چی به ده میاندا بیت هه لی ده ریژن. بو وانه و فیربوون
نه هاتوون، بو کات کوشتن هاتوون.

که یفم به رۆحه پاکه که ی هات، ویستم وه لامی بده مه وه، گویم له
دهنگی غه رقانی ته نبوورژهن بوو بانگی کردم، جه نابی شیخ داوی
کردبووم. له ناو تیشوه که م تووره که ی قامیشه کان و مه ره که به که م
هه لگرت و به ره و هۆده که رۆیشتم، له کاتی چوونم ئیجازه م له رۆدانی

پۆمی خواست که ده بیټ بچم ئه رکه کهم جیبه جی بکه م و کاتیکی دیکه
قسه ده کهینه وه.

تووره که کهم کرده وه، دهسته یه ک قامیش و لیوانیک مه ره که بم له
به رده می خۆم دانا. له سه ر تا قی په نجه ره که ی چرایه ک داگیرسابوو،
دوو ههنگاو یک له چرا که وه دوور بوو، له سه ر چۆک نزای ده کرد.
دوو کتییی مه یله و زه ردیش به کراوه یی له ته نیشت سه رینه که ی کرا
بوونه وه. ویستم دابنیشم، داوای کرد چرا که به ینم له نیوان
هه ردوو کماندا دای بنیم تا باش ببینم. چرا که م له سه ر تاقه که داگرت و
له نیوان هه ردوو کماندا دام نا. قه باله ی قامیشه کانم کرده وه و له ناو
دهسته که دا دانه یه کیانم هه لبژارد، لیوانی مه ره که به گیراوه که شم له
به رده می خۆم دانا و سه ره که یم ولا کرد و قامیشه که م خسته
ناویه وه. له وه دهسته تیانووسه ی پیم بوون، باقییه که یانم ده ره ینا و
له سه ر یه ک له به رده می خۆم دامنان. فه رمووی لی کردم ده ست به
کاره که م بکه م، سه ره تا گو تی: "غه زنه وان ی بنووس، په راویکی تازه
بکه ره وه، په راویک بو نی شاریکی غه ربی لی بیت. ئه و وشانه ی
له غه ربییدا ده یاننووسین، زیاتر له دله وه نزیکن له و وشانه ی له
نیشتماندا ده یاننووسین. گه ریده و میژوونووسه کان، نووسه ر و
بیرکه ره وه کان، په یامبه ر و تیگه یشتوووه کان وشه کانی غه ربییان
جیاوازییه کی زوری هه یه له گه ل وشه کانی نیشتیمانان، غه ربی
مرۆف ناچار ده کات گو ی له ده نگه که ی ناخی خوی بگریت. کتیب
گه لیکی غه ربیه کانم خویندوووه ته وه، له ناو کتیبه کانیا ندا له بری خویان
ده نگه که ی ناخیان قسه ده کات. دووری بو مه چۆ منیش له مه ودوا وام
لی بیت، له بری خۆم ناخم قسه بکات. باشته ره په راویکی تازه بکه یته وه
و جیای بکه یته وه له وه ده ستنووسانه ی پیشوتر نووسیوتن."
په راویکی تازه م کرده وه، به خه تیکی شکسته له سه ری سه ره وه ی
نووسیم: "په راوی یه که م، له شاری غه ربیان، دوا ی ئه وه ئه مری کرد
بنووسم."

"من شوینکه و تهی شتیکم به چاو نابینریت، به دل ههستی پی دهکریت. دهمه ویت بۆ یهک جاریش بیت لهم دونیا بهرینه دا، ئه و جوانییه بیینم، به دل ههستی پی دهکه م. ئازاریک له سینه مدایه ناهیلئ بۆ ساتیک ئوقره بگرم، ناهیلئ له شوینیکدا سکون بکه م. خۆم به باشی درکی پی دهکه م، هیشتا له تیکم تاریک تاریکه. له وه تهی شاره و شار و شویناوشوین دهکه م، دهمه ویت تاریکییه که ی ناخم بکوژم، بۆم ناکوژریت. گهرچی زۆر دهترسم، ترسه که م له وه نییه خه لکی پشتم تیبهکن، ترسه که م له وه نییه خه لکی نه فره تم لی بکه ن، ترسی من له وه یه به م نیوه تاریکییه وه سه ر بنیمه وه. خه ونی ئه م جارم جیا به له خه ونه کانی دیکه م، خه ونیک نییه به ئاسانی بیته دی و به ئاسانی پروون بیته وه بۆم. بی گویدانه هیچ شتی که وتومه ته شوین خه ونه که م، جوانییه ک خودا دروستی کرد بیت، شایه نی به خشی نی گیانه. پیشتریش گوتومه، گونا هترین مرؤف مرؤقیکه خوی نادوژیته وه و دونیا جی ده هیلت بیت. خودا یارمه تیم بدات من له وانه نه بم. نالیم له تیکم تاریکه و هاتووم له م مهمله که ته رووناکی بکه مه وه، گهر پیم پرووناک نه کرایه وه و به نائومیدییه وه سه رم نایه وه، تو له بیر می مه که. له بیر می مه که پیاویک سه رتاپای ژیا نی گه ران بوو به شوین پرووناک کردنه وه ی خوی، ئاخری به له تیکی تاریکه وه مرد. خه ونه که ی ئه م جارم هیناومی بۆ پرووناک کردنه وه ی ئه و له ته م."

هه ناسه یه کی هه لکیتشا و دیسانه وه گوتی:

"بنووسه غه زنه وان ی ئازیز، بنووسه؛ ئه م پیاوه پیره ی به رده مت به جوړیک له تاریکییه که ی ناخی خوی ده ترسیت، دونیا ی لی تاریک بووه. ئه م پیاوه پیره له و خه نجه رانه ناترسیت که له ناو ده می خه لکدان، له و هه ولانه ده ترسیت خوی ده يدات و نه گاته ئامانج. ئه م پیاوه پیره مشتیک ته مه نی ماوه، مشته ته مه نه که ی به رسوا یی بیاته سه ر پی خۆشه، به و مه رجه ی له ته که ی خوی بدوژیته وه و بییت به خوی. رهنگه من بیینی به رسوا یی، به س قهت نامبی نی خۆم نه بم. چی

بليٲم، دهردي دل كاتيڪ جوانه، تهنيا بؤ يهك كهسى باس بكهيت.
دهردي دلى من لاي كهسيكه نهم دؤزيوهتهوه تا بؤى باس بكهم.
دهردهكه خهريكه دهكوژيٲت و ئهوه كهسهش نادؤزمهوه، كهسهكهى
ناو خهونهكههم بؤ بدؤزريٲتهوه خوشم دهؤزمهوه و نزيكتر دههمهوه
له برؤوا. مرؤقهكان كاتى پير دهبن له مردن دهترسن، پيٲچهوانهى
ئوان من لهوه دهترسم بهر له دؤزينهوهى خوٲ مردن بيٲت."

ئهم چهند ديٲرهى پى نووسيم و مؤلهٲتى دام بووهستم و بچم بخهوم،
چونكه له ريگهيهكى دوورهوه هاتبووين و پيويسته سهرخهويك
بشكينين تا ماندوويهتيمان برؤوات؛ خهون لهگهل خويدا ماندوويهتيش
دهبات. كهلوپهلهكانم پيچاياهوه و رؤيشتم بؤ هوډهى فهقيٲهكان، له
تهنيشت رؤدانى رؤمى دا جيگهيهكى چؤل ههبوو، جلهكانم داكهند و
جلى شهوم پؤشى و پالكهوتم. له قسهكانى باش تيٲنهگهيشتم، لهوانهيه
مهبهستى ئهوه بيٲت كهسيك هاتووهته خهونى بانگى كردووه بؤ ئهم
شاره و ئهويش كهوتووهته شوٲن بانگكردنهكهى. پيريكى عهجايبه،
باشه من كهه شهو خهون ناپينم، بهيانيبهكهى ههستام له بيري دهكهه
و بؤشم گرنگ نيبه. بهس بيرم نهچوبوو، سوٲفويه گهورهكان
برؤاياهكى تهواويان به خهون ههيه، له ناو كٲيب و بهيتى
شيعرهكانياندا خهون بهو ژيانه شاراويه دهبينن كه كهه كهس
دهتوانيت پيٲى بگات. تاويٲ بيرم له خهون، له دوا قسهى كردهوه،
پالكهوتم و ئاكام له خوٲ نهما.

باخه‌که‌ی مووسی باجر

به دهنگی ئە‌لاهونئە‌کبەری مه‌لا خه‌به‌ر هاتم، ده‌نگیکی گری ناخۆش، ده‌نگیک له‌ چه‌کوشیک ده‌چوو بیکیشن به‌ ته‌وقی سه‌رتدا. هیشتا به‌ باشی خه‌و به‌ری نه‌دابووم. له‌گه‌ل هه‌ر هاوارکردنیک له‌ شه‌مه‌تدا موه‌کانی گیانم راست ده‌بوونه‌وه. ده‌ستیکم وه‌شاندا بو جیگه‌که‌ی ته‌نیشتم، که‌سی لی نه‌بوو. که‌می چاوم خوراند و بینیم ئاسایی بووه‌وه، له‌ ده‌وروبه‌ری خۆم روانی، تا‌قی ته‌نیا له‌ جیگه‌که‌ مابوو مه‌وه. به‌ خیرایی خۆم گورج کرده‌وه و چوومه‌ ده‌ر. بومولیل بوو، فه‌قی و سو‌فی و ده‌رویشه‌کان چۆن ریزیک چۆله‌که‌ به‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه له‌سه‌ر دارتیلیک ده‌وه‌ستن، ئاوا به‌ ده‌وری هه‌وزه‌که‌دا دانیشتبوون و خه‌ریکی ده‌ستنوێژگرتن بوون.

دوای به‌جیه‌نیانی فه‌رزی به‌یانی، که‌میک نزا و ته‌هلیله‌مان کرد. هه‌ریه‌که‌ و خۆی خه‌ریک کردبوو به‌ خویندنه‌وه‌ی قورئان‌ه‌که‌ی به‌رده‌ستی. هاتمه‌ هه‌وشه‌که‌، خه‌ریک بوو رووناکی ده‌کرد. غه‌رقانی ته‌نبوورژهنم بانگ کرد بینیرم ته‌شتیک ئاو و ته‌شتیک کا بیات بو ئه‌سه‌په‌که‌ و پاشان بشکریت بیات له‌وا خه‌ له‌ شوینیک بیبه‌ستینه‌وه که‌ له‌وه‌ری هه‌بیت.

پۆدانی پۆمی هاته دهرهوه، پینی گوتم مۆلهت له شیخ بخوازم و
ئهمرۆ ئاشنام بکات بهم شاره. وهستاین تا نان وچای بهیانی خورا،
چوومه حزووری شیخ و داوام کرد مۆلهتم بدا ئهمرۆ لهم شاره
بگهڕیم، تا نویژی عهسر مۆلهتی پی دام. له ناو تیشوووهکهه دهستیگ
جلی پاکم ههلبژارد و قژی خۆم به شانتهختهکه داهینا، کلاویکی
سپیش کهکاتی خۆی باوکم بۆی کړیبووم کرده سهرم. له ههوشه
هاتمه دهر و له سهر پیی باخهکه چاوهریی پۆدانم کرد. ئهویش
وهک من دهستیگ جلی خاکی سوننهتی له بهر کردبوو؛ دهستمان
کرد به پۆیشتن بهرهو بازارهکه، بهدهم پیوه دهستی کرد به
باسکردن و قسهکردن "دۆستی ئازیز، ئهم باخهی تهنیشتمان باخی
باجگرهکهیه، پیاویکی زۆر سهیروسه مه رهیه، سهه جار بکهویته
گفتوگو له گهلی لیی تیناگهیت؛ دهمی پرواداریکی گه ورهیه، دهمی
باجگریکی بیهرهحه. چی پیاوی ئایینی شارهکهیه رقیان لهم پیاوهی
دراوسیمان. خوشی چیژ دهبینیت له رقی پیاوه ئایینییهکان
بهرامبهری. پیشوتریش شتیگم بۆ باس کردی، خه لکی به موسی
باجگر ناوی دههینن. پیاوه ئایینییهکانی ناو خانهقاکی خوشمان به
گاوره بیپرواکی ناوی دههینن. کهسیکه شوینکهوتهی خوشییهکانی
ژیانه، له خۆیم بیستوووه ئارهزوو دهکات بییت به خه نجهریک بۆ سهر
دلی پیاوانی ئایینی. ته نیا خۆی و کهکهیهتی، کهکهی ناهیلیت کهس
پوخساری بیینیت، درۆی زۆر به پوخسارییهوه دهگریت، کهسانیک
دهلین: 'خودا له بهر جوانییهکهی ئه و ئهم شارهی پاراستوووه.'
کهسانیکی دیکهش دهلین: 'ئه وهنده ناشیرینه، گهر په چه کهی سهر
پوخساری لا بدات، مروّف له ترساندا خۆی ناگریت.' ئهم قسانه م بۆ
تویه، مه به ستم ئه وهیه خه لک بی ئه وهی شتیگ بینن، باسی دهکهن!
له وهتهی لیهره م سهرنجی کهکه دهدهم، کاتی دهچیت بۆ بازار دوو
خزمه تکاری له گه لدایه و به په چه یهک پوخساری خۆی داده پۆشیت.
کهنجی زۆر له بهر سهروهت و سامانی باوکی ده وروخولی دهدهن،

بهس گوینان ناداتی. خودا تۆبه، له دهمی من نه که وتبیته خواره وه، وا
باس دهکن کچی ئەسلیی خۆی نییه و له بری باج له یه کیک له و
ژنانه ی سه ندوه که له مالی چیژفرۆشییه که ی کار دهکن. باخه که ی
زۆر گوره یه، ماله که شی گوره یه. من خۆم نه چوومه ته ماله که یه وه،
له دووره وه بینویومه. له ناو شاره که شدا دهیان شوینی هه ن، له
پیزی کاروانسه راکان پیشانت دهدهم، دوو کاروانسه رای گوره ی
هه یه، با مه یخانه و شوینی چیژفرۆشه کانیش بوه ستیت.

بوهسته، بوهسته! ئەوتا مووسیی باجر خۆی هات. دهکه وینه شوینی
با کارهکانی بزانیته. ئەمرۆ دهیخه یه پیش خۆمان، بو کوی چوو به
شوینیدا دهروین.

که چاوم پیی کهوت، بینم هه مان پیاوی سه رسووچی کۆلانه که بوو،
ئو پیاوه ی سه روسمیلی تاشرابوو و عه بایه کی رهشی دابوو به
سه رشانیدا و ناو نیشانه که ی به ئیمه دا و من گومانم کرد به هه له پیی
گوتبین. به رو دانی رو می م گوت:

- دهزانی ئو پیاوه م پیشووتر بینی، له سه رسووچی کۆتا کۆلانی
لای بازاره که، ناو نیشانی خانه قا که مان لی پرسی، له وه لامدا گوتی: "له
هه ره مه یخانه یه که لا بدن خانه قای هه للاجه."

ئئی ئئی، وایه، ئەوه شیخی بینیوه و زانیویه تی پیاویکی ئایینییه،
ویستووویه تی خه نجه ریکی لی بدات و به تانه یه که ئازاری پی
بگه یه نیت؛ عاده تی وایه به زمان له به رامبه ره که ی بدات. خه لکی شار
رقیان لی نییه، چه ندین شوینی جیا جیای هه یه و ئاره زوو ویسته کان
رووی تیده که ن. دهگه ریت چ کاریک ئایینه کان نه فره تیان لی کردبیت،
ئو کاره دهکات، له ناخیشه وه وا نییه. له خۆمه وه نالییم له ناخه وه وا
نییه، گویم لی بووه و ئازاریکی پی گه یشتوووه له تاو ئازاره
پیگه یشتوووه که ی پیچه وانه که ی دهکات.

من هه قم چیه، کاری من نییه باشه و خراپه به سه ره که سه کاندایه ش
بکه م. خودا خۆی باشتر دهزانیته. خودا دهزانیته، کی ده لیت له

سووچىكى ئەم ژيانەدا ئەوئەندە كارى باش ناكات، لە لاي خودا لە ئىمە باشتر بىت. وا نىيە دۆستى ئازىز، وا نىيە؟

-چى بلىم رۇدان، چى بلىم، هېشتا يەكەم رۇژە لىرەم، كوئىرىكى تەواوم. ئاشكرا نىيە تۆ چۆن بىر دەكەيتەو، ناتناسم. بەشىك لە قسەكانت راستن و بەشىكى راست نىن. ئايىن و برۋا چەند پەيوەندىيان بە ناخى مرۇقەو، هەيە، ئەوئەندەش پەيوەندىيان بە هەلسووكەوتەو، هەيە. لەو شوئىنەى وانەم خوئىندو، و فىرى ئايىنپەرەرىيان كىردووم، فىرىيان كىردم ناخ بە ئاكارەكاندا دەردەكەوئىت. تۆ لە سوڧىيە گەرەكان و عارىفە مەزنەكان گەرى جۆرىكى دىكەن، ناكىرى خۇمان بەراورد بىكەن بەوان، ناشكرىت چۆن سەيرى سوڧىيەكى پاك دەكەين، ئاواش سەيرى باجگرىك بىكەين. كابرە چ كارىك خراپە دەيكات، ئىتر پىم نالىت برۋا و ئايىنى لە چىدايە؟ ئايىنەكەى ئىمە رىك و راست پىمان دەلىت: ئەو بەكەيت لەگەلمى، ئەوئەى تر بەكەيت لەگەلم نىت. پىچوپەنا و خۇشاردەنەوئى تىدا نىيە. شەرە كىتتىكە بۆ دەستنىشانكرىنى ژيانمان، لە رىي لادە، لە ئايىن لا داو. ئىتر لەمە رۋونتر چىت دەوئىت؟ چۆن كارى ئىمە نىيە برۋا لە خەلك بسەنىنەو، و پىيان بدەين، كارى ئىمەش نىيە بىانو، بەئىنەو، بۆ كارى خراپ. بۆ نمونە بلىن: "راستە كابرە كارى خراپ دەكات، بەلام كى نالىت دلى لە دلى ئىمە پاكتر نىيە؟" ئەمە بىانو، هىنانەو، هەيە.

-نا براكەم، غەزەوانى بنووس، من وەك تۆ نىم، ناتوانم برىار لەسەر برۋادارىي و بىپرۋايى كەس بدەم. باوكم لە حوجرەكەى خۆى وا فىرى كىردىن تەسەوف رىگەيەكە بۆ دۆزىنەوئى خۆت و خودا، رىگەيەك نىيە بۆ برىاردان لەسەر برۋادارىي و بىپرۋايى خەلك. ئارەزوو ناكەم وەك گوتارىيژەكانى ئەم رۇژگارە تووشى ئەو دەردە بىت، زۆر نابات بۆت دەردەكەوئىت دەردى برىاردان لەسەر برۋادارىي و بىپرۋايى خەلك، لە دەردى باجگرەكە خراپترە. تاقمىك

پهیدا بوون به ناوی ئایینه‌وه خۆیان کردوو به پاسه‌وانی ئاکاری خه‌لک، به راست و چه‌پدا بیژه‌حمانه که وتوونه‌ته دابه‌شکردنی چاک و خراپه و برّوا و کوفر. نا، نه ده‌توانم گوئیان لی بگرم، نه ده‌توانم له‌وان بچم، ریگه‌که‌ی خۆم جیاپه و ناچمه سه‌ر ریگه‌ی ئه‌وان. باوکم ده‌یگوت: "خودا پیوستبایه مرؤف شوینگره‌وه‌ی بیته، له‌ عه‌رشه‌که‌ی خۆی ده‌ری نه‌ده‌کرد. ئه‌وانه‌ی ئیستا به‌ ناوی خوداوه برّیار له‌سه‌ر مرؤفه‌کان ده‌ده‌ن، خۆیان لی بووه به‌ شوینگره‌وه‌ی." تۆبه‌ خودایه، نامه‌ویته له‌وانه بم، له‌وانه‌یانم به‌ شوین ئاکاری جوانی خۆیاندا ده‌گه‌رین و کاریان به‌ ژیاپی که‌سی دیکه‌وه نییه. نامه‌ویته له‌وانه بم، خۆیان نابین و چاویان له‌سه‌ر ژیاپی خه‌لکی دیکه‌یه. با هه‌ینی بیته، مه‌لا به‌جیووری به‌ خۆی و ریشه‌ خه‌نه‌کراوه‌که‌یه‌وه بیینه، نیوه‌ی شاره‌که ده‌کاته دوژمنی خودا. سه‌رده‌مه‌که خراپ تیک چوو به‌ ده‌ست که‌سی نه‌زانه‌وه، هه‌ر یه‌که‌وه هه‌له‌ده‌ستیت میزه‌ریک ده‌به‌ستیت به‌ سه‌رییه‌وه و ده‌ست ده‌کات به‌ نه‌فره‌تکردن له‌خه‌لک و ده‌ستنیشانکردنی برّوا و ئاکاری خه‌لک. ئه‌مانه له‌باتی قسه‌ پووچه‌کانیان، باشتره که‌میک بیر بکه‌نه‌وه و له‌ ئایینه‌که تیبگه‌ن.

به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه به‌ شوین موسی باجگردا گه‌یشتیینه ناو بازاره‌که، به‌ لای ده‌سته‌چه‌پدا به‌ کۆلانی‌کدا رۆیشت و ئیمه‌ش دوای که‌وتین. خۆی کرد به‌ خانوویه‌کدا، له‌سه‌ر ده‌رگه‌ی خانووه‌که نووسرابوو: "شوینی چیژفرۆشه‌کان." له‌ رۆدانم پرسی:

- ئه‌مه چییه؟

- ئه‌وه شوینی‌که له‌وه‌زار شوینی‌ه‌ی له‌م شاره‌دا هه‌ن، له‌م ماله‌دا چه‌ندین ئافره‌تی لییه خۆیان ده‌رازیننه و خۆیان جوان ده‌که‌ن، چاوه‌ری هاتنی کۆمه‌لیک موشته‌ری پیاون. چه‌ند ساتی پیکه‌وه ده‌بن و چیژیک به‌ پیاوه‌کان ده‌ده‌ن و پارهی چیژبه‌خشینه‌که وه‌رده‌گرن. له‌و بره‌پاره‌یه‌ی وه‌ری ده‌گرن، هه‌ندیکی بو خۆیانه و هه‌ندیکیشی ده‌ده‌ن موسی باجگر، به‌ هه‌قی ئه‌وه‌ی شوینی بو دابین کردوون

تییدا بمیننه‌وه و کاری خویانی تییدا بکن. نه‌چوممه‌ته ناوه‌وه، جاریکیان لییره‌وه تیپه‌ریم ژنیک هاته دهره‌وه، قه‌له‌ویکی دهموچاوپان بوو، لیوه‌کانی به په‌ره‌ی گول و توئیکی دارگویز سوورسوور کردبوو، چاوه‌کانی به کل رشتبوو. چاوم لی بوو له ناو بازاره‌که خوی ده‌کرد به دوکانه‌کاندا و ده‌هاته دهره‌وه، ئوقره‌م نه‌ما و له‌گه‌لیدا خوم کرد به دوکانیکدا، سه‌یر ده‌که‌م له‌گه‌ل خاوه‌ن دوکانه‌که مامه‌له ده‌کات، گوايه کچیکی تازه‌ی ناسکی هیناوه به پارهی‌کی گران ده‌یداته که‌سیک شه‌و لای بییت. دوکانداره بیویژدانه‌که‌ش مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد؛ ته‌زوویه‌ک هات به گیاندا و جیم هیشتن.

ئه‌ها، ئی ئی، تۆبه‌ خودایا! یانی ئه‌و ژنانه‌ لییره‌ به‌و ئاشکراییه‌ له‌گه‌ل پیاوان جووت ده‌بن؟

به‌لی، لییره‌ن بو جووتبوون، به‌یانیان و ئیواران مووسی سهردانیان ده‌کات و باجه‌که‌ی خوی وهرده‌گرییت. وه‌ختی خوی بوم دهرکه‌وت ئه‌م کارانه‌ ده‌کات، سه‌ره‌تا زور پیی ناره‌حته بووم و حه‌زم له چاره‌ی نه‌بوو. رۆژیک له‌ به‌ر دهرگه‌ لووتم ته‌قی به‌ لووتییه‌وه، به‌ هیمنییه‌وه گوتی: "کورپی باش، تۆ ریگه‌ی خوت و منیش ریگه‌ی خوم. گهر هاتیه‌ گۆره‌که‌م دهرت ده‌که‌م. فشارم بو‌که‌س دروست نه‌کردوه بیته‌ ناو بازارگانییه‌که‌مه‌وه، کی پیی خوش نییه‌ با نه‌یه‌ت. ئیتر چی پیویست ده‌کات دهموچاوت بده‌ی به‌ یه‌کدا؟ نه‌ به‌ مه‌رحه‌باکه‌ی تۆ بازاره‌که‌م ده‌شکیت، نه‌ به‌ مه‌رحه‌بانه‌کردنت بازارم به‌رز ده‌بیته‌وه. خودا چۆنی ویست و سه‌یرم ده‌که‌ن. تۆش و نه‌زانیت که‌سیکت به‌ دل نه‌بیته‌ خودا به‌ دلی نییه‌ و که‌سیکت به‌ دل بیته‌ خودا به‌ دلیه‌تی. کاری من له‌و ماله‌دا تیترکردنی ناوگه‌لی خه‌لکه‌، کاری تۆش له‌و خانه‌قایه‌دا تیترکردنی رۆحه‌ سه‌رگه‌ردانه‌کانه‌. بازاره‌که‌مان زور جیا نییه‌. تۆ بو خودای ده‌که‌یت، من بو دونیا و خوم. من دونیاکه‌م بردووته‌وه، خودا بکات تۆش خودا ببه‌یته‌وه." له‌پاش قسه‌کانی ئه‌و رۆژه‌ی نه‌متوانی سلای لی نه‌که‌م، نه‌متوانی دووره‌په‌ریز بجم و

نه فره تی لی کهم. باوکم ئاموژگاری ده کردم له خراپه کاران نزیک
بیمه وه تا باشییه کانم بو ده دوزریته وه و دوور بجم لییانه وه. ئازایه تی
نییه له ناو کهسه باشه کاندا توش باش بیت، ئازایه تی ئه وه یه له ناو
کهسه خراپه کاندا بیت و باش بیت. مووسی باجر بو من یه کیکه له
ماموستا باشه کان. وانه ی پی نه گوتووم، کاره کانی وانه بوون بو من.
جا خوت تیک مه ده، وانه مه زانه له دووره وه ته ماشای شاره کهت
کردوه جوان بووه، ئیتر هه موو شتیکی جوان بیت. شار له مرووف
ده چیت، به روخساریدا نایناسیته وه، ده بی له ناویدا بگه رییت تا بزانیته
چی ده گوزهریته. مرووفیش به روخسار و زمانی نایناسی، ده بی لییه وه
نزیک بیت و بچیته ناخیه وه ئه وسا ده زانیته چ جوریکه. سه رسامی
تو بو شاره که چونه، سه رسامی منیش و بوو. باوکم تابلویه کی
پیشان دام، تابلوکه ئه م شاره بوو، تابلویه کی جوان، به قه تپالی
چیا یکه وه خانوو شور بوونه ته وه تا خواره وه، له خواریشه وه ئاو یک
به روونی نه رم نه رم ده روات. سهیری تابلوکه م ده کرد و چیژم له
جوانییه که ی ده بی نی، باوکم پی گوتم: "ده تنیرم بو ئه م شاره جوانه،
له وی خانه قایه ک هه یه وانه ی تیدا بخوینه." به هه رحال هاتم، له
دووره وه به دیمه نه کانی شاگه شکه بووم. ماوه یه ک له خانه قا
نه ده هاتمه ده ر، پاشان هاتم گه رام و بینیم ئه و تابلویه ی من دیبووم،
له ناوه وه چهنده شتی پیسی تیدایه. دلنایام توش وه ک منی، ورده ورده
بوته ده رده که ویته دیمه نه که ی به رده م ده روازه که، جیاوازه له
ناوه وه ی.

ئه وه هاته ده ره وه، با شوینی بکه وین ده مانباته شوینه تایبه تییه کان.
ئه و شوینانه ی ئه ویان بو ده چیت، دوورن له باوه ری من و تووه، با
بیانبینین و باوه رمان باشتر بکه ین.

- جا بو نالییت چی شوینی پیس هه یه له م شارهدا، به دهستی ئه و
دروست کراون و بو بینینی ئه و شوینه پیسانه ده بیته بیینه سیبه ری
تا پیشانمان بدات!

-دهی تو چۆنی دهیی نی با وا بیئت. شهو روژ له ناو هزار شوینی وادا خۆم ببینمه وه، کار له بر واکه م ناکات. ئە ی نه تبیستوو ه شاعیره نابینا که ده لیت: "نییه ت حیسابه، نییه ت. به نییه تی مزگه وته وه بچۆ مه یخانه، مه یخانه ده بیته مزگه وت. به نییه تی مه یخانه وه بچۆ مزگه وت، مزگه وت ده بیته مه یخانه." نییه ته که ی من بو چیژوه رگرتن نییه، بو وانه وه رگرتنه. به و نییه ته وه ده که وینه شوینی. ناخی شاره که ت پیشان ده دم، به و نییه ته وه ناکه وینه شوینی موشته رین و ده مانه ویت ده ممان بخه ینه ناو چلکاوه کانیه وه.

ئۆرتینه ی کچی که س نه ببینیوه جاریک هاتبیته شوینه کانی باوکی، ریگه شی نه داوه بو یه ک جاریش بیت رو خساری ده ربکه ویت و خه لک ببینیت. چونکه نییه تی نییه له باوکی بچیت، کچیکه به د ناجوولیته وه گومانی خراپی لی بکریت. دونیا که ی ئە و و دونیا که ی باوکی، ئە رز و ئاسمانی فه رقه.

ئە ها، سه یر بکه، مووسی خۆی کرد به گه وری به رازه کاندایا. له م گه وره دا جله بی به رازی راگرتوو ه و به خیویان ده کات. به به چکه یی ده یانکریت و ورده ورده گه وره و چاخیان ده کات و ده یانفرۆشیت به به رازخۆره کان. جار به جار بو بیزارکردنی مه لا به یجووری یه ک دوو دانه ده هیته وه و له و ناوه به ره لایان ده کات، به رازه لووتخواره کانیش ده ست ده که ن به پرخه پرخ و قیروهور. مه لا به یجووری ش که چاوی پییان ده که ویت قوشقی ده بیت و ده ست ده کات به نزای ناخۆش ناخۆش له خاوه نه کانیان. به چاوی خۆم ببینومه به پرخه ی به رازه کان هینده ته نگه تاو بووه، به یانی تا ئیواره چوار جار خۆی شوشتوو ه. له گوتاره کانیشی باسی ده کرد به راز به س به ببینییه که ی مروّف پیس ده کات، سوبحانه لا چه ند رقی له به رازه. له خۆیه وه شت له سه ر به راز ده لیت، گوایه گوشته که ی کرمیکی تیدایه مروّف لاواز و به ره لا ده کات. ته ماشای ئە وانه ش

دهكەم بەراز دەخۆن، نه لاوازن و نه بەرەلاشن، نازانم ئەم قسە
هەلیتوپەلێتانهی لە کام کتیبەوه هیناوه.

جاریکیان پیم گوت: "جەنابی مووسى، جوان نییه ئەو بەرازانە دەهینی
لەم دەورو جەوشەوبانەى ئیمە بەرەلایان دەکەیت. ئیمە پێیان بیزار
دەبین." کەچی وەلامەکەى لە هینانى بەرازەکان خراپتر بوو.
- بۆ؟ چ وەلامیكى دایتهوه؟

- جا چى نهگوت! که دەمی کردەوه، دەستی کرد بە قسەى تال تال
لەسەر مەلا بەیجوروى. گوتى: "جا توو سەرى خۆت پرخەى
بەرازەکان ناخۆشە، یان دەنگە گر و ناخۆشەکەى مامۆستاکەت، خۆ
شەوان ناهیلێت کەس بخەوێت. جا بۆ لووتى بەرازەکان زلتەرە یان
لوتى مامۆستاکەت؟ توکى بەرازەکان بۆنیان ناخۆشە یان پێشە
خەناوییهکەى مامۆستاکەت؟ بۆ رقت لە بەرازە؟ کوا بەراز بەقەر
مرۆف پیسە؟ ئیوه خۆتان نابینن چۆن ئەم شارەتان پیس کردووه و
باسى بەرازەکان دەکەن؟ ئەوهى ئیوهى ریشنى پیس بەم شارەى
دەکەن، بە هەزاران بەراز کاریكى ئیوهى پى ناکریت. پێش ئەوهى بینە
ناو شارەکەوه، ژن بە بچووک و خراپ سەیر نەدەکرا. هاتن و یەکەم
کارتان ئەوه بوو ژن بکەنە گیانەوهریكى لاواز و بیکەلک و سەرتاپای
داپۆشن. ئاخر چواری وەک مەلا بەیجوروى ریشخەنەکراوه چاوبازن
و خۆیان ناگرن لە بەردەم ژندا، بۆیه بانگەشەى داپۆشینى
دەموچاوى ژن دەکەن. پیاو دلتیا بیئت لە خۆى، لە ناو پەنجا ژنى
پووتدا بژیت گوى ناداتى. چونکە دلتیا نین لە خۆتان، ژن و بەرازتان
لئى بووه بە شەیتان و شەیتانەکەش خۆتانن." بەم قسانە تەنگەتاوى
کردم.

سەیریكى رۆدانم کرد و دامە قاقای پیکەنین، بە دەم پیکەنینیکەوه
کە لە دلمەوه دەهات، گوتم: "ئەو سەرتاشراوه راستى کردووه، وهى
بە خودا مردم! لەوانەیه چەندین شەو بیرى کردبیتتەوه گیانەوهریک
بکریت لە مەلا بەیجوروى بچیت. ریک دۆزیویەتیەوه. وهى مردم!

ئەك پرووى بابت رەش بېت مووسى، چ فېلبازىكى! ئەشەھەدو وھلامەكەى پېر بە پېستى خۆى بوو. وھى دلم ژان دەكات! ئەوھەندە بە دەنگى بەرز پېدەكەنېم و قسەم دەکرد، ئاو لە چاومەوھ دەھاتە خوار و خەلكى دەوروبەرمان بە سەرسوورمانەوھ سەیریان دەکردىن، وایاندەزانى تەواو نېم.

دواى گەورپى بەرازەكان بەرەو رۆژئاواى شارەكە بە دواىدا رۆشتىن. بردىنى بۆ گەرەكى مەىخانەكان، چەندىن مەىخانە لەم بەر و ئەوبەرى يەكـدىيەوھ رازىنرابـوونەوھ. لە بەردەم يەكـىك لە مەىخانەكان دوو پىاوى مەست تەخت بۆى راکشابوون. ديار بوو شەو هېندەيان خواردبووھوھ، تا بەردەرگەى مەىخانەكە برىان كەردبوو، لەوئى بۆى پالکەوتبوون هېشتا بەرى نەدابوون.

مووسىى باجگر يەك بە يەك سەرى دەکرد بە ناو رېزە مەىخانەكانى دەستەچەپدا، لە كاتى ھاتتە دەرەوھى مەىگېرەكان دەست لەسەر سنگ تا بەردەرگە لەگەلى دەھاتن؛ پى دەچوو نيوھى مەىخانەكان ھىى ئەو بن. لە شارەكەى من لەم جۆرە مەىخانانە بوونى نەبوو، شارىكى داپۆشراو بوو، نە خەوتن لەگەل ژنە چىژفرۆشەكان بە ئاشكرا بوو، نە خواردىنى گوشتى بەراز، نە مەىخانە ھەبوو. شارەكەى من دوور بوو لەم شتانەوھ. نا نا، شارەكەى من لەو ژنانە دەچىت خۆيان دادەپۆشن و لە ژىر خۆداپۆشىنەكەوھ شت دەكەن. كەچى ئەم شارى سەمعايە پىچەوانەى شارەكەى من بوو، پرووت پرووت ھەموو شتى بە دەرەوھ بوو. جا رېبوار بېت و كەوتىتە ناو سەفەرەوھ، تووشت دەبېت بە تووشى دوو جۆر شارەوھ، شارىكى پرووت كە شتەكانى بە دەرەوھن، شارىكى داپۆشراو كە شتەكانى لە ناوھوھن بە شاراوەىى. لە ھەردووکیاندا چىت بویت دەتوانى بىكەىت. چىژى كەردنەكەش لەو شارەدايە پرووتە، نەك لەو شارەى خۆى داپۆشيوھ و لە ناوھ گەنيوھ. شارەكەى من، حىجاز، لە دەرەوھ داپۆشراوھ و لە ناوھوھ گەنيوھ. بە گەرەكى ھەژارەكاندا بچۆ بەبى نەخۆشى ناگەىتەوھ مال. جارىك بە

سۆفییەکم گوت: "سۆفی گیان، خودا چۆن قبوول دەکات مالەکی لەم
شارە بۆگەنەدا بیت!" تا کاتی خەو ئەستەغفیرە لا و تۆبە ی کرد.

تکام لە پۆدانی رۆمی کرد چیتەر دەست لە شوین پینەلگرتنی
موسیی باجر هەلبگرین و بۆ خۆمان بگەرین. کۆلانی
مەیخانەکانمان جی هیشت، بەرەو کەناری پووبارەکە کەوتینە ری. لە
پال ماسیفرۆشەکاندا کلیسەیهکی بچکۆلە ی رەنگسپی خۆی قوت
کردبوووە. زۆر جوان دیار بوو، بەبێ ئەوەی بوەستم خۆم کرد بە
ژووردا. هەندیک کەس بە جلوبەرگەکیاندا لە هەژار دەچوون،
دانیشتبوون خەریکی پارانەووە بوون. قەشەیهکیش بە جلیکی رەشەووە
خەریکی داگیرساندنی مۆم بوو، چوومە تەنیشت قەشەکەووە و
سلاویکم لی کرد.

قەشە رۆوی بەرەو پووم وەرگیرا و تەوقەیهکی لەگەل کردم. پۆدانی
پۆمی بەلایاوە ئاسایی بوو هاتوو بەسەرمدا و خۆم کردوو بە ناو
ئەم کلیسەیهدا. قەشە زانی سەر بە ئایینی ئەوان نین، دەستی گرتم و
داوای لیکردم دانیشین کەمیک قسە بکەین. منیش دانیشتم و چاویکم
گیرا بە ناو کلیسەکەدا.

خەریکی وردبوونەووە بووم لە نیگاری ناو کلیسەکە، لیم پرسی:
"بۆچی لە ناو کلیسەکانی ئیووە نیگار هەیه و لە ناو مزگەوت و
پەرستگە ی ئایینەکانی دیکەدا بە گوناو سەیر دەکریت؟" دەستیکی هینا
بەسەر سەرە تاشراوەکەیدا و گوتی:

- ئایینەکان زۆر شتیان لە یەک دەچیت، سەرچاوە ی یەکەمی
ئایینەکان مرۆف خۆیهتی. سەرەتای ئایینی مەسیحی کلیسەکان
نیگاریان تیدا نەبوو، کاتیک نیگار و جوانکاری کەوتە ناو
کلیسەکانەووە، ئایینەکە بوو بە ئایینی پاشاکان. پاشاکانی ئەوروپا
هەمیشە شتیکیان دەکرد جیاواز بیت، دەیانویست خۆیان لە خەلکی
هەژار و نەدار جیا بکەنەووە. سروشتی پاشاکان وایە، نایانەوویت لە
شوینی وشک و بێرەنگ و ناشیریندا خۆیان بپیننەووە. گەر ئایینەکی

ئىۋەش لە شوپىننىك بوایە و پاشای ھەبايە، بىگومان زۆر شتى لى دەگۆرا. ئايىننىك لە ناو شاردا دروست بوويىت، جياوازی دەبىت لە ئايىننىك لە ناو گوندىكى بياباندا دروست بوويىت. نازانم ئىۋەى گەنج چون بۆ ئەو شارانەى كە پاشاكان فەرمانرەوايەتتيان كرده يان نا، لەو شارانەدا تەنيا كۆشكەكان نەپرازيئراونەتەو، ماله ئايىنيەكانيش پرازيئراونەتەو. ئايىن و دەسەلات دوانەيەكن پيگەو دەژين. ئايىننىك نەھاتوو تە سەر زەوى بەبى ئارەزووى گرتنە دەستی دەسەلاتەو. ئىستا زۆرىك لە قەشەكانى ئىمە باسى ئەو دەكەن ئايىنى ئىمە تەنيا بۆ چاكردى كۆمەلگە بوو، راستى لەم قسەيەدا نيبە. ئايىنى ئىمە بۆ لەناو بردنى دەسەلاتىكى ئايىنى بوو و خۆى بە ھەق زانيو بەچيئە شوپىنى ئەو. ئايىنەكەى ئىۋە شك و گومانى تيدا نيبە تەنيا بۆ ھاتنە سەر دەسەلات بوو، شەرەكانيشى شەرى دەسەلات بوون. ھيوادارم قسەكانم ئازارتان نەدا، من واى دەبينم. باسيك ھەيە كە گرنگە؛ پەيامى ئايىنەكەى ئىمە، پەيامى خۆشەويستى و جوانبىننە. ئەى لە ئىنجىلى يۇحەننادا نەتبيستوو بەسى چيروكى جوانى دەكات؟ با چيروكەكەتان بۆ بگيرمەو: پۆژىك مەسيح و ھاوھلەكانى بە تەنشت كەرىكى تۆپيودا تيدەپەرن، ھاوھلەكانى بە بۆنى كەلاكەكە پەريشان دەبن و لووتيان دەگرن. كەچى مەسيح نە پەريشان دەبىت و نە لووتى دەگرىت و زۆر بە ھىمنى لە ديمەنى كەلاكەكە ورد دەبىتەو. ھاوھلەكانى لى دەپرسن: "ئەى پەيامبەر، بۆچى لووتى خۆت نەگرت و سەيرى كەلاكەكەت دەكرد؟" لە وەلامدا دەليت: "ددانى كەرەكە زۆر جوان بوون، بينىنى ددانە جوانەكانى وا سەرنجى پراكىشام ھەستم بە بۆنى كەلاكەكە نەكرد." ئىمەى شوپىنكەوتوانى بىر لەم چيروكە دەكەينەو، كەوايە لە ھەر شوپىننىك بيت گرنگە دەوروبەروى خۆمان جوان بكەين، تا جوانى ببينن. گرنگە بۆ جوانىبەكان بگەپين، جوانى دەتوانى وا لە مرۆف بكات زۆر شتى تر لە بىر بكات. بە چاوەكان و ھۆشەكان كەوتوو، ھاوھلەكانى مەسيح ھۆشيان لای بۆنەكە بوو،

خۆشی بیرى له جوانییه که ده کرده وه. ئیمه ی شوینکه وتوانیش به و
نیازه ی په یامبه ره که مان بیرى کرده وه، بیر له دنیا ده کهینه وه.
نیگاری ناو کلێسه کان به شیکی جوانییه که یه که پامبه ره که مان داوامان
لی ده کات.

- به قسه ی جه نابت بیّت، یه که م په یامه که یه، دووهم ئه وه پاشا و
ده سه لاتداره کانن له بهر خۆیان وینه ی ئایینه کان ده گۆرن؟

- نا، بوهسته، ته نیا ئه وه نییه، شارستانییهت، شارستانییهت، میله تیک
شارستانییهتی نه بوو، ئایینه که شی خالییه له جوانی و پره له شمشیر
و کوشتن. تکا ده که م نیگه ران مه بن، ئایینه که ی ئیوه له ناو
میله تیکه وه هات شارستانییه تیان نه بوو. ته ماشای شیوه ی مزگه وت و
کلێسه کان بکه ن، به ته ماشایه کی ئاسایی ده زانیت ئه و ئایینه ی له ناو
میله تیکی شارستانییه وه هاتوووه کامه یانه و ئه و ئایینه ی له ناو
میله تیکی بی شارستانییه ته وه هاتوووه کامه یانه. گوناھی په یامبه ره کان
نییه، په یامبه ره که ی ئیمه خه لکی شار بوو، له ناو شاریشدا په یامه که ی
پینگه یشت. ئه وه ی ئیوه خه لکی گوندیکی لاکه وته ی خیله کی بوو، له و
شوینه دا چاوه رپی شارستانییه ت ناکه ییت. ئیوه گه نجن، ورد بینه وه،
ته ماشای ئایینی زه رده شت و ئایینی جووله که کان بکه ن، چونکه دوو
ئایینی ناو شارن و شارستانییه تیان بینیوه، به رده وام بیرکردنه وه و
تیگه یشتیان جیاوازه له ئایینه کانن دیکه. ئایینی بوزی، بوزا خۆی
شازاده بوو، دهستی له شازاده یی هه لگرت و که وته شوین هه قیقه ت،
ئایینه که شی به ره مه می بیرکردنه وه ی خۆیه تی و دوا ی خۆی
شارستانییه ت و ریزگرتن له مرۆف دروست ده کات.

- جه نابی قسه با له وه گه رپین، لای تو سه رچاوه ی هه موو ئایینه کان
چییه؟

- به بروای من سه رچاوه ی هه موو ئایینه کان خۆشه ویستییه، ئیوه
گه نجن، له سه ره تای چووونه ناو ئاوه که وهن، باشتره بزائن ئایین وهک
ئاوینه یه، دیوکی ئه و شته پیشان ده دات که له به رده متدایه و به

باشى دەيىنى، ديوئىكىشى تاريكه و هيچ پيشان نادات. له كام ديوهوه
بۆى برؤيت، لهو ديوهوه دونيا دەيىنى. ديوه روونهكهى خوشهويستيه،
ديوه تاريكهكهى رقه. كاتيك رق ههلى كرد يهكه م شت كه دهرىت
خوشهويستى ناو دللهكانه. خودا و بروا، به لؤژيك و كهلهپوررى هزرى
نادؤززينهوه، به خوشهويستى دەدؤرزيننهوه. ئايين رقى تىدايه و
خوشهويستيش. بروا بهس خوشهويستيه و خالييه له رق. دوو شتى
جيان، ئارهزوو دهكم ئيوه شوينكهوتهى بروا بن نهك ئايين. من خؤم
پياويكى بروادارم له ناو ئايينكى جياواز له ئايينهكهى ئيوه. ههولى من
دؤزينهوهى خوشهويستيه، خوشهويستى بدؤزمهوه و دهگمه عهشق،
ئيتر دنيا دەبمهوه خودا و بروام دؤزيوهتهوه.

پاش خهلى قسه كردن، مۆلهمان خواست برؤين. قهشهيهكى ورد
بوو، چوونهكه مان بيسوود نه بوو، له بارهى زؤر باسى ئايىنى و
دونيايهوه هينامانه ئاخوتن. دواى چوونهدهرهوه، پؤدانى پؤمى لىي
پرسيم چؤن بوو وا كتوپر خؤم كرد به ناو كلتسهكهدا، بؤم باس كرد
له شارهكهى خؤمان، شارى ئايينهكان نييه، شارى يهك ئايينه. مرؤف
ناتوانيت ئايينهكانى ديكه ببينيت و تيبكات جيھانى ئهوان چييه. كه يفم
بهوه هات ئه مرؤ بكه مه فرسه تيك بؤ نزيكبوونهوه له ئايينكى جياواز.
به گهرهكى لاي كلتسهكهدا سهركهوتين، تۆپه لىك ژن له بهردهرگه
دانيشتبوون و خهريكى كه وكردنى جاميك بوون. پؤدانى پؤمى
باسى گهرهكهكهى بؤ كردم؛ ئەم گهرهكه يهكيكه له گهرهكه كؤنهكانى
ئەم شارە و جوولهكهى تيدا نيشتهجين، سهردهميك پيشتر به هؤى
شهرهوه زادگهى خؤيان جئ هيشتووه و هاتوون له م بهشهى شار
دانيشتوون. سروشتيان وايه، كه م تيكه ل دهبن. لهو بازاره چى
كه لوپه لىك دەيىنى به دست دروست كرابيت، بهرهمى ماندووبوونى
ئەم گهرهكهيه.

جوولهكهكان لهو ميللهتانهن كه له هر شارىك بوون، بازارهكهى
دهخهنه جوولهوه. كار كردن و عهقلىيان بؤ بازاره پهبهوندى به

ئايىنەكەيان و بەو سەرکوتکردنەى خۆيانەو ھەيە. يەكەم جارک
ميسر جى دەھيلن و دەكەونە شوين پەيامبەرەكەيان و دين بۇ قورس
كە ئەو سەردەمە گونديكى بچووكى لاتەريك بوو، ھاتون
ئاوھدانيان كروھتەو و بووھتە خاكى خۆيان. لە بى پشئوپەنايى و
لاتەريكبوونەو، ناچار بوون بىر بكنەو، پشئيان بە خۆيان بەستوھ
بۇ دروستكردنى كەلوپەل و پيداويستىيەكانى ژيانيان، ئايىنەكەشيان
ھانى داون پشئ بە كەس نەبەستن و پشئ بە خۆيان بىستن.
مىللەتيكى بەدبەخت و سەرکوتكراون، بەدبەختى و
سەرکوتكردنەكەيان واى لى كروون لە ژياندا بىر لە گرنگرين بەشى
بكنەو، كە ئابوورىيەكەيەتى.

لە ھونەرى تيكنەنەبوونەكەيان تىناگەم، لەوھ ناترسن تيكل بن
ئايىنەكەيان لە دەست بدەن. ئەو غروورەشيان ھەيە خۆيان بە يەكەم
مىللەتى ھەلبژىدراو دەزانن. لە سەختترين قوناغەكانى لەناوچوونياندا،
ئامادە بوون خۆيان و خاكەكەيان لە دەست بدەن، بەس ئامادە
نەبوون ئايىنەكەيان لە دەست بدەن؛ ئايىنەكەيان بووھتە ناسنامەيان.
رەگەزى خۆيان نابەستەو بە شوينەو، دەيبەستەو بە ئايىنەو.
تەريكبوونەكەيان دەشئ ھىي ئەوھ بئت، لە گشت چركەيەكدا
چاوھرى دەكەن پەلامار بدرين و لە ناو بىرين، ميژوويەكى
دوورودريژيان ھەيە لەگەل ئايىنە دەست وەشئەكان. ئەو شوينەى
ئەوان خۆيانيان تيدا شارەوھ لە ترسى دەسەلاتى فيرەوونەكانى
ميسر، ئەو شوينە لە قوناغىكى كەمدا بووھ چەقى دونيا، بازرگانى و
ژيان رووى تيكر، كرايە شوينىكى پىروژ. ئايىنى مەسيح ھات و بە
نيازى لەناوبردى ئايىنى جوولەكە قەشە و پاشاكان ھەولئىكى زورىان
داو پئيان نەكرا. دواى مەسيح ئايىنى ئىسلام ھات و بە ھەمان شئوھ
كەوتە كۆمەلكوژيان و ئەويش نەيتوانى ئايىنەكەيان لە ناو ببات.
ئەوان مىللەتيكى بچووك بوون، سەرکوتكردن واى لى كردن بتوانن
فئىرى بەرگرىكردن ببن و ژيرىەتى خۆيان بەكار بەئين.

پۆدان گوتی: "ئاره زوو ده کهم له م گه ره که وه سه ره که وین بچینه سه رووی شار، له نزیک لوتکه ی چیا که، له سه رووی شار وه گۆره پانیکی لینه، له و گۆره پانه شه وه پوانین له شار که تام و چیژیکی تاییه تی هه یه." له سه ره سه کو ی لوتکه ی چیا که دانیشتین و ته ماشای شارمان ده کرد؛ بازاری ناو شار که له شاده ماری ده ست ده چوو، کولانه باریکه کان و په له په له باخ و باخچه کان سه وز ده چوونه وه.

تا ده مه وه سه ران به که یفی خۆمان به ناو شاردا گه راین، بو نوژی عه سه ر هاتینه وه خانه قا که. سو فی و ده رویش و مورید و فه قییه کان باز نه یه کیان به ده وری مه لا به یجووری دا دروست کرد بوو، خه ریکی وانه ی ته فسیری جوژی ته باره ک بوون، پالم دایه یه کییک له کۆله که کان و گویم له وانه که یان ده گرت. کتوپر له نیوه ی ته فسیره که دا مه لا که وه ته باسی نه فره تکردن له و که سانه ی ئاره زووی دونیا ده یانبات و پشت له سو ننه ته کانی ئایین ده که ن. به ته وژمیک باسی نه فره ت و تو ره بوونه کانی ده کرد، به و مه رجانه بی ت که س ناتوانیت خۆی له و نه فره ته رزگار بکات. له جیی خۆمه وه ده تر سام، خۆم نه گرت و هو لی وانه که م جی هیش ت. غه رقانی ته نبوورژهن خه ریکی شوشتنی جله کانی بوو، له ته نیشی دانیشتم. پییه وه دیار بوو ههستی به بیتا قه تی ده کرد. ئه و کاره که ی جیا بوو، له کاری من نه ده چوو، زۆربه ی کاته کانی له خزمه تی شیخ دا بوو. جله کانی شیخ و ئاماده کردنی نان بو ی و جار به جار ته نبوورژهنیش کاری ئه و بوو. باسی له وه کرد دوا ی پویشتنه ده ره وه ی من، تا هاتنه وه م هه یج کام له فه قی و ده رویشه کانی ناو خانه قا که گرنگی یان پی نه داوه و دوو وشه یان له گه ل نه گو تو وه. هو ی گرنگی پی نه دانه که یان په یوه ندیی به وه نه بوو که زانی بوویان خزمه تکاری شیخه و به چاو یکی نزمه وه سه یری بکه ن، هو که ی په یوه ندیی به و چرپه چرپ و فسکه فسکه ی پشته وه بوو

که مهلا به یجووری له بناگوئیان دهیخوین دژی شیخ. سه‌ری زمان و
بنی زمانی ببوو به لومه‌کردنی ئەو کومه‌له قسه تازه‌یهی شیخ، گوايه
باسی ئەو شتانه دهکات له‌گه‌ل پوچی ناییندارانی ئەم خانه‌قایه
نایه‌ته‌وه.

ورده ورده بۆم ده‌رکه‌وت هاتنه‌که‌مان بۆ ئیسه‌ تووشی
ده‌رده‌سه‌ریمان دهکات؛ هاتووچۆکه‌رانی ئەم خانه‌قایه، پو‌دانی پومی
لی ده‌ربچیت، که‌سانیک بوون له ئەه‌لی ئیمه‌ نه‌بوون، نه‌یانده‌ویست له
پینگه‌ی پو‌ح و جوانیه‌کانی دل و می‌شکه‌وه سه‌یری دونیا و قیامت
بکه‌ن، که‌سانیک بوون پو‌ژانه پر کرابوون له نه‌فره‌ت و تو‌رره‌یی و
بریاردان. زه‌حمه‌ته شیخ بتوانیت سه‌رله‌نوی باوه‌ریان بگو‌ریت. له
ته‌ک غه‌رقانی که‌وتبووینه باسی خو‌مان و شوینه تازه‌که‌مان، پرخی
به‌رازیک رای چله‌کاندین. به‌رازه‌که هاتبووه‌هه‌وشی خانه‌قاکه‌وه،
ویستم هه‌ستم ده‌ری بکه‌م و بیگه‌رینمه‌وه بۆ ناو باخه‌که، ئەوه‌نده‌م
زانی دوو له فه‌قییه‌کان به‌خو‌یان و کوته‌کی گه‌وره‌ی ده‌ستیانه‌وه
په‌یدا بوون، هه‌تا هیزیان تیدا بوو که‌وتنه‌ لیدانی به‌رازه‌که، ئەو
گیانه‌وه‌ره به‌سته‌زمانه‌ش پر به‌ده‌می ده‌یقیژاند. قیژه‌ی به‌رازه‌که و
زرمه‌ی کوته‌که‌کانی پشتی و لاملی، قرچه‌ی له‌دل هه‌لده‌ستاند.
هه‌رچو‌نی بیت به‌کو‌لی برینی سه‌ر پشتیه‌وه‌خو‌ی له ژیر ده‌ستیان
قوتار کرد و تینده‌قاند بۆ ناو باخه‌که.

له‌م هاتوهاوار و زرموکوت و قیژه‌ی به‌رازه‌دا، شیخ له‌هۆده‌که‌ی
خو‌ی دیته‌ده‌روه و به‌بی ئەوه‌ی ئیمه‌ بیبینه‌ دیته‌هه‌یوانه‌که. ئیمه
چیمان بینیبوو، ئەویش به‌هه‌مان شیوه‌به‌چاوی خو‌ی بینیبوو.
ناوچه‌وانی دابوو به‌یه‌کدا، به‌نا‌ر‌ه‌حه‌تییه‌که‌وه‌پو‌وی کرده‌دوو
فه‌قییه‌که و پی‌گوتن: "برواتان لاوازه، برواتان لاوازه، خراپ
په‌روه‌ده‌کراون، خراپ په‌روه‌ده‌کراون، برواتان به‌جو‌ریک لاوازه،
ر‌ه‌که‌ی ناختان به‌ر‌چاوتانی تاریک کردوو و توانای بینیتان کز
بووه. خودا په‌نامان بدا له‌بی‌روایی خه‌لکانی رق ئەستوو. ر‌ه‌که‌ی

ناختان دای پۆشیون، تەنانهت رەحمیکی لە ناختاندا نەهیشتوووە. گوناهی ئەو گیانەوهره بەستەزمانە چییە رقی خۆتانی بەسەر دا دەریژن؟ زەررەیهک خوداتان بناسیبایە هەرگیز ئازاری هیچ گیانەوهریکتان نەدەدا. لەباتی کوتەکهکانی دەستتان کەمیک رەحمتان بەکار بهێنایە. برۆاداری راستەقینە کەسیکی رقی لەدل نییە. ئیووە برۆاتان لاوازه، ئیووە پەرۆردەتان باش نییە، بۆیە بەو جۆرە درێندانەیه پەلاماری بێزمانیک دەدەن. گویتان لە قیژە و هاوارەکانی بوو؟ هەست ناکەن خودا بە باشی گوئی لەو قیژە و هاوارانە بوو؟

دوو فەقییهکە زانییان هەلەیهکی گەرەیان کردوو، سەری خۆیان داخست و بە شەرمەووە بەرەو ژوورەووە چوون. کە ئەوان گەیشتنە ئەو دیوی دەرگەکە، مەلا بەیجوری و دەستەیهک لە دەوری هاتنە دەرەو، دیار بوو بە باشی گوئیان لە قسەکانی شیخ ببوو.

مەلا بی شەرمانە رووی کردە شیخ و گوئی: "من مامۆستای ئەم حوجرەیه، کەسم پەرۆردە نەکردوووە رەحم بە شتەپیسەکانی سەر زەوی بکات. گیانەوهریک خودا نەفرەتی لێ کردبیت، مرۆف بۆی نییە بەرگری لێ بکات. گیانەوهریکی باش و پاک بوایە، بەر نەفرەتی باری تەعالا نەدەکەوت."

شیخ هیندەوی تر توورپە بوو، دەنگی بەرز کردەووە و پەنجەیهکی بۆ راوێشاندا: "هیچ گیانەوهریک لەم سەرزەمینە هیندەوی ئەو مرۆفە پیس نییە کە رقی ناخی گەرەترە لە خۆشەویستییهکە. گیانەوهریکی پیس بوایە خودا دروستی نەدەکرد، نەفرەت لەوێ بە ناوی خوداوە شتەکان پیس دەکات. ئەو بەستەزمانە زمانی هەبایە، لە پیش تۆووە دەبوو. برۆ ناو حەوزەکە و تەماشای خۆت بکە، پاشان تەماشای ناخت بکە، بزانه تۆ پاکیت یان ئەو گیانەوهرە کە تۆ بە پیسی دەزانیت. تا ئەمرۆ تۆ مامۆستایان بوویت، لەمرۆووە تۆ ئیتر هیچ نیت، فەقییهکان چەند پیوستیان بەوێهە بهێنرێنەووە سەر رینگە راست، تۆ دوو هیندە پیوستت پییەتی. نە بۆت هەیه بانگ بدەیت، نە بۆت هەیه

پيشنويزى بكهيت و نه بؤت ههيه وانه بلييتهوه. له م ساتهوه فهقيني
كلؤلى و دهبيت سهرله نوئ پهرورهدهت بكهمهوه. تيگه يشتيت؟ نه
گيانه وهره پيس نيه، نهو رقهى ناخى تؤ پيسه. بؤنى ريش
خه ناوييه كهى تؤ ناخؤشتره له بؤنى بهرازه كان، بؤنى ناخ
رقاوييه كهت پيستره له بؤنى پيسترين شت. بؤ ناچيت چله يه
بكيشت و كه مئ ناخت پاك بكه يتهوه؟"

به م توندييه وهلامى دايه وه و چاوه رپى وهلامى نهوى نه كرد، بهر
هؤده كهى خؤى رؤيشت و غهرقانى تهنبوورژهن يش به دوايدا. مهلا
بهيجوورى رهنگ زهره و ههله رزيو له ناوه راستيان وهستابوو، زمانى
وشك ببوو، دهسته پاچه سهرى خؤى داخستبوو. ههستم به
شكانه كهى ده كرد، له دله وه شكانه كهيم پئ خوش بوو. رؤدانى رؤمى
دهموچاوى گه شابوويه وه. له م كشوماتييه دا مهلا بهيجوورى دهستى
برد عه مامه كهى له سهرى هينايه خواره وه خستيه بنبالى و به
ههنگاوى خيرا و گهره له دهركهى ههوشه كه رؤيسته دهه. نه كهس
بانگى كرد، نه كهس دهنگيك له ده مئ هاته دهه.

به رؤيشتى مهلا، كه م كه م له ناو فهقينييه كان بوو به فسكه فسك.
دهمه ويست لتيان نزيك بكه ومه وه و شتيك ههلبكرينم، جه ساره تم
نه كرد له كهسيان بپرسم چى به م باسه ديت. به روخسارياندا ديار
بوو ببوون به دوو دهسته وه، دهسته يه كيان خوشى له روخساريان
دهرده كهوت و دهسته يه كى ديكه يان ته واو تيك چوبوون و
نه شيانده ويرا قسه له قسه ي شيخ بكه ن. له نيوان ههردوو لادا خؤم
كر كردبوو و گوئ قولاخ بووم تا بزانم چى دهگوزهر يت. غهرقانى
بانگى كردم سهريك له هؤده كه بدهم، خيرا به ره وه هؤده كه چووم.
شيخ داواى كرد دهست بكه م به نووسين. قاميشه كه و مه ره كه به كه م
ئاماده كرد، وهستام تا دهستى پئ كرد.

"به داخم، زؤر به داخم، هه ميشه پيم وا بوو شوين مروقه كان
دهگور يت، كه چى ليره ده بينم مروقه كان شوينه كه يان گو رپوه. نيو

سهدهی ته مه نم پاککردنه وهی رۆحم بوو له تورپه بوون، که چی نه مرو
گهردیکی تورپه بوون نیشته وه سهر رۆحم. ریپازه که ی ئیمه نه وه نییه
که لیتره ده بیینم، له وانیه یا من به هه له هاتووم بو ئیتره، یان ئیتره
ریپازیکی هه له ی هه لبراردووه. له وه ته ی هاتووم سهرنج ده دم له
ده کانی ئه م ماله، به ئاواته وه بووم که میک خوشه ویستی بیینم،
نه بیینی. له ههر شوینیک خوشه ویستی و میهره بانى نه بییت، له و
شوینه دا برۆا نییه. رۆق پیش کوشتنی جوانیه کان برۆا ده کوژییت.
شهرت بییت به و شهرته ی له ته ک خودا که ی خۆم به ستوومه، یان
دۆزه خیک بو خۆم دروست ده که م، یان خوشه ویستی و عه شقی
راسته قینه پیشانی ئه و دلانه ده دم که پرڤن له رۆق؛ له وانیه حیکمه تی
هاتنه که ی من ئه مه بییت. له و ماله ی مالى خودایه و پتویسته
خوشه ویستی تیدا ببه خشریته وه، رۆق و کینه ی تیدا ده به خشریته وه.
پیش پاککردنه وه ی ماله کانی تر ده بییت ماله کانی خودا پاک بکه ینه وه.
ماله کانی خودا وا پیس کراون و ئاخینراون له مروقی بیمار، پاکیان
نه که ینه وه سهرتاپای کومه لگه بیمار ده که ن."

وهستا، ته ماشایه کی په نجه ره که ی کرد، تیشکی هه تاوه که به ناو
په نجه ره که دا خوی ده دا له ته ختی ناوچاوانی. که لیی ورد ده بوویه وه
به تیشکه کانی سهر ناوچه وانى نورانى ده ینواند. توورپه بوونه که ی له
فه قییه کان و مه لا به یجووری نیگه رانی کردبوو. خۆم له و ماوه یه ی له
لایم، نه بیینیوه له که س تورپه بییت و که س بتوانییت توورپه ی بکات.
هه لچوونه که ی ئه مروی ده ره ق به فه قییه کان و مه لاکه نیشانه ی
درکردنی بوو به ریگه یه کی هه له.

ماوه یه کی زۆر بیده نگ بوو، سهرنجی له سهر رۆوناکی په نجه ره که لا
نه ده دا. بو ئارامکردنه وه ی خوی، ده سته کانی ده گوشتی و چاوی
داده خست و ده یکردنه وه. لیوانی ئاو له ته نیشتی بوو، لیوانه ئاوه که ی
خوارده وه و به غه رقانی ی گوت ته نبووره که بهییت و که می ته نبوور
بژه نییت. عاده تی وا بوو له ساتی نیگه رانبوونی، گوی له پارچه یه ک

ئاوازی تەنبوور بگریت. تەنبوورەكە بە دەست غەرقانی ھوہ دەنگی لی بەرزبوو ھوہ؛ وا دەرکەوت یەكەم جارە لە ناو ئەو خانەقايەدا گوئیان لە موسیقا بیئت، فەقن و دەرویش و مورید و سۆفییەکان ھاتبوون لە دەوری دەرگە ی ھۆدەكە تۆپەلیان بەستبوو و گوئیان دەگرت و تەماشایان دەکرد.

كاتی دەنگی تەنبوورەكە گوڤا و بەرز بوو ھوہ، شیخ لەگەلیدا زیكری دەکرد. بە دەم زیكرد کردنەوہ دەیگوت: "خودایا بمبەخشە، توورەبوون لە مرۆف نایەت. خودایا یارمەتیم بدە، ھەر كاتیک ویستم لە كەسێك توورە بێم، كاتی پەشیمانی بەینەوہ بێرم. خودایا پانتایی ئەم دلەم پر بەكەیت لە خۆشەویستی. خودایا ھیزی میھرەبانییەكەم ھیندە گەورە بەكە رق نەتوانیت پەیی پی بیات. خودایا گەر رۆژیک ویستت جیم بەیلى، لەسەر رینگە ی خۆشەویستی جیم بەیلى. مەھیلى تەنیا ییەكەم، گوڤەگیرییەكەم، دوورم بخاتەوہ لە سۆز و میھرەبانى. پیشانم دە ئەستیرەكەم داپۆشراوہ بە خۆشەویستی، پیشانم دە ھیزی گەورە ی مرۆفەكان ئەوینە. خودایا ئەگەر ویستت تاجیک بەكەیتە سەرم، با ئەو تاجە تاجی عەشق بیئت. ئەگەر ویستت بمكە ی بە سەرلەشكری سوپایەكی گەورە، با سوپا كەم دلە پاكەكان بن و خۆشم سەرلەشكری خۆشەویستی. خودایە بمكە بە بەھیزترین جەنگاوەر دژی رق، یارمەتیم بدە دلە ویرانەكان ئاوەدان بكەمەوہ، لە پشتم بە دیوہ تاریكەكە ی مرۆف رووناك بكەمەوہ.

خودایا نەھیلى بێم بە خەنجەر و كەس ئازار بدەم، نەھیلى بێم بە شەبا و كەپری ئەوینی كەس تێك بدەم، نەھیلى دلشكین بێم. دەستم بگرە و بمبە ناو تاقمیکەوہ خۆشەویستی كۆی كردبەنەوہ، بمخە ناو میللەتیکەوہ سفرە ی ئەوین رابخەن. ئارەزوومە لە دەریای ئەویندا بمخینكینی، نەك لە ژیر درەختی رقادا ماندوو یەتیم دەربچیت. ئاشنام بكە بەوانە ی ئاشنان بە خۆشەویستی، بمكە ھاوہلی قافلە یەك تۆوی خۆشەویستی لەم شارەوہ بگوازیتەوہ بو ئەو شار. بمكە بە

مهيتەرەوانى ئەو ئەسپانەى ئەسپسوارەكانى ئەوينيان لى دەرژىت،
 يارمەتيم بده حەكىمى دەرديك بىم بە خۆشەويستى سارپىژ بىت.
 خودايا... لىم گەرئى لەو كەسانە بىم دلان رەش ھەلگەرەو، لىم گەرئى
 لەوانە بىم رەحم لە دلاندا نەماو. يارمەتيم بده توورەبوونەكانى ناخ
 بکەمە ئارامى، يارمەتيم بده چاوەکانم ئەو جوانيانە بىينن كە جوانين.
 دوورم بخەرەو لە كەسىك كە دوورە لە عەشقەو، دوورم بخەرەو
 لە دەستەيەك كە دوورن لە برەو. مالهەم بە مېرەبانى برەزىنەو
 و مالى خەلكيش ئاوەدان بکەرەو. خودايا لە شوينىكدا ناوميد بووم
 ئوميدم پى ببەخشە. وەك دايكەكان بىم بە ھويى ژيان، وەك
 باوكەكان بىم بە سىبەرى ژيان. بىم بەخشە خودايا، بىم بەخشە خودايا،
 توورەبوون لە من نايەت."

بەدەم تەنبوورژەننەو خەرىكى خويندى ئەم نزاينە بوو، منيش
 دەمنووسى. لە نزاكان بوو ھو و لايەكى كەردەو بۆ دەرگەكە، ھەموان
 كپ و مات و حەپەساو تەماشايان دەکرد. ھەستا بەرەو پرويان
 چوو، كەوتە پيشيان و ھاتە ھەيوانەكە وەستا. لە پال كۆلەكەى خۆى
 كە ھەميشە پالى پىو دەدا، دانىشت و دەورمان دا. كەوتە ئامۆژگارى
 فەقىيەكان، ئامۆژگارىيەكانى لەسەر كوشتنى رەكەى ناخيان بوو،
 لەسەر ئارامگرتن و خۆتەيارکردن بوو بۆ دونيايەكى ھىمن، خۆى
 گوتهنى: "كۆرەكانم، ببوورن كە توورەبوونىكتان لە مندا بىنى، چەندىن
 سالە دەگەرئىم توورەبوونەكەى ناخ بكوژم، لەو ھەتەى ھاتووم
 ئازارىكى زۆر دەچىژم و دەبىنم ئىو لەسەر رق و توورەبوون
 پەرەردە دەكرين، بۆيە خۆم نەگرت و ھەلچووم. توورەبوونەكەم بۆ
 كوتاييھىتان بوو بە رىگە ھەلەكەى ئىو، نەك بۆ مەبەستىكى تايبەت
 بووبىت. مامۆستاكەتان پياويكى ھۆشيار و وريايە، پياويكى بىئاگا
 نىيە. شوينى ئەو ئىرە نىيە، بەرەكانى جەنگە، لەباتى برەوا باشترە
 شمشىر ھەلبگرىت. برەوا بەبى ئارامى و مېرەبانى و خۆشەويستى
 دروست نايىت. كەسىك بتوانىت رق ھەلبگرىت، دەتوانى شمشىرىش

هەلبەگريت. شمشير بۆ كەسانىكە لەباتى بېروا پرق لە ناخياندا بيت.
سەردەمانىك شمشير نيشانەى گەياندى پووناكى بوو دژى تاريكى،
ئىستانە ئەو سەردەمەيە و نە ئەو تاريكيەش ھەيە بە شمشير
پووناك بكرىتەو.

ئىوھ سەرەتاتانە، ئىوھ لە ئىستانوھ دەست نەكەن بە كالكردەوھى
پقەكەى ناختان و گەرەكردى خوشەويستىيەكەى، ماوھەيەكى تر پرق
واتان لى دەكات نەتوانن بە باشى خوشتان ببينن. ئەم دونيا جوانە، بە
خۆى و گيانەوەرەكانىەوھ، بە خۆى و سروشتەكەيەوھ، بە خۆى و
مرۆقەكانى ناويەوھ، بۆ ئەوھ نەكراوھ ھەر شتىكى بە پىچەوانەى
بىركردەوھى ئىمە بووم نەفرەتى لى بكەين. بىر بكەنەوھ، ناختان پاك
بكەنەوھ، دوو دنياكە بۆ كەسيكە، لە نيوان خۆى و مرۆقەكاندا، لە
نيوان خۆى و سروشتدا، لە نيوان خۆى و گيانەوەرەكاندا
خوشەويستى بچىنىت. كارى ئىمە نىيە ئازارى پۆحلەبەرەكان بدەين،
پاداشت و سزا لاي ئىمە نىيە. يەك بەيەكى ئىمە بەرەو دونياكەى تر
دەرۆات و كوۆلى خۆى بە كوۆليەوھەيەتى، كوۆلەكەى سەرشانى خۆت
دەرى دەخات پاداشت دەكرىت يان سزا دەدرىت.

تكام وايە لەمپرووھ ھەنگاويك لە پقەكەى ناختان دوور بكەونەوھ،
ھەنگاويك لە جوانى خوشەويستى نزيك بكەونەوھ. با كوۆلەكەتان
لەبرى پرق خوشەويستى تىدا بيت و بە سەربەرزانە بچنە حزوورى
خودا. عاشقە راستەقىنەكان دۆستە راستەقىنەكانى خودان. بەھەشت
بۆيە جوانە، خوشەويستى و ميھر و ژيانىكى ئارامى تىدايە. دەى با
ئىرەش بكەينە بەھەشت و بەھەشتەكەى خوداش بۆ خۆمان ببەين.
كە لە قسەكانى بووھوھ، پۆدانى پۆمى بۆ تەواوكردى قسەكانى ئەو
دەنگى بەرزبووھوھ: "قوربانى شىخ بىم! ئەوھ پىگەكەى باوكمە، ئەمەيە
من بۆى دەگەرېم. بۆ سالىك دەچىت لەم خانەقايە ئازار دەچىژم، پرق
وھك دېك دەچىت بە گيانمدا، شەو نەبووھ بە ئازارەوھ نەخەوم،
باوكم ناردمى لىرە تامى خوشەويستى و ميھرەبانى بكەم، لىرە شتى

دیکەم تام کرد. قوربان شیخی من، بە شاگردی خۆت قبوولم بکە،
 بپروام پێ بکە چەندین جار ویستبیتم بۆ خۆشەویستی بگەریم، لێرە
 دەستم نەکەوتوو و ناچار چووم بۆ گەرەکی جووہکان و کلێسەکان.
 ئێرە خالی ببوو و لەو میھرەبانییە من ویلی بووم. کاتیکی باوکم
 ناردمی بۆ ئێرە ئامۆژگاری کردم، مەرۆف دەتوانیت بە چەند ساتیکی
 کەم ببیتە درندەییەکی گەرە، بەس چەند سالیکی پێویستە تا ببیتەو
 بە مەرۆف. مەبەستی وی بوو، هاتنی من و گەرانی من بە شاراندا بۆ
 دۆزینەووی ئەو خۆشەویستییە تا بێم بە مەرۆف. بەداخم لێرە
 نەمبینی! گەرچی خۆم گرت و نەبووم بە بەشیکی لەو تەپۆلکە ی رقە،
 خودا کردی تۆ هاتی. لەم ساتەوہ شاگردی تۆم، دلنیام ھەر شتیکی
 بکەیت بۆ ئاوەدانکردنەوہی خۆشەویستیەکی ناخت دەیکەیت.
 خزمەتکارتم قوربان، ماندوو بووم بە دەست ئەمانەوہ. سەیریان بکە
 لە زەرەنەقووتە دەچن، دەم دەکەنەوہ و چی بکەیت بە دەمیانەوہ
 قووتی دەدەن. ترسنۆکن، خەجالەتم پێیان دەلیم ترسنۆکن، بپروا بکە
 ترسنۆکن. نە بەرپەرچدانەویان ھەیە و نە باکیان بە ھیچ شتیکی. مەلا
 بەجوووری بەرێز چی بویت دەیکات، کردوونی بە ھەویر و بە مەیلی
 خۆی دەیانشیلیت و ئەمانیش بە نەرمی لە بەردەستیدان. ئیستا تۆ
 چی دەلییت، وەری دەگرن و قووتی دەدەن، تۆزیکێ تر من شتیکی تر
 بلیم بە ھەمان شیوہ وەری دەگرن و قووتی دەدەن. ماندوو بووم بە
 دەست ئەمانەوہ."

فەقییەکان سەریان سوورما لە قسەکانی، لە ژێر چاوەوہ لیی ورد
 دەبوونەوہ، تەماشاکردنەکیان لە تەماشاکردنی کەسیکی دەچوو
 گوناھیکی گەرەوی کردبیت. لە دلی خۆمدا گوتم، بەدبەخت خوینی
 خۆت تال کرد. چ پێویستی دەکرد لە ئیستادا دلی خۆت بکەیتەوہ؟ خۆ
 ناگریت مەرۆف بە ئاسانی دەرگە ی دلی بکاتەوہ. دەرگە ی دل بۆ
 کەسیکی بکەرەوہ شایەنی ئەوہ بیت دەرگە ی دلی بۆ بکەیتەوہ. تۆ
 چیت دابوو لەم ھەرلشتنە ی ناخی خۆت، بۆ ناخی خۆت بۆ کەسیکی

هه‌لده‌پێژی که له هه‌لرشتنی ناخ تیناگات. فه‌رموو ئه‌وه‌تا ناخی خۆت
هه‌لرشت و باش گوێیان لێ گرتیت، له‌باتی پیاچوونه‌وه به‌ خۆیاندا، به
ده‌موچاوه‌ ترشه‌کانیان‌وه مۆر‌هت لێ ده‌که‌ن. شیخ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی
بو‌کرد و ده‌ستخۆشیی لێ کرد بو‌راستی‌گوتنه‌که‌ی و به‌وانیشتی
گوت: "شاگردی‌راسته‌قینه‌ شاگردیکه‌ خه‌ونی هه‌یه و نایه‌ویت به
ئاسانی ب‌روا به‌ هه‌موو شتیک ب‌کات."

زەنگى كۆيسەكان

شىخ لە بەردەم مىحرا بە كە دانىشتىبوو، فەقىيەكانىش بازنە يەكيان لە دەورى كۆشاپوو، يەكى قورئان يىكى كراوہ لە بەردەمياندا بوو، چاوەرى بوون وانە كەيان لە سەر تەفسىرى ئايەتەكان دەست پى بكات. پىچە وانەى چاوەروانى كەردنى ئەوان، دوو وانەى دانا. يەكەم گەرانەوہ بۆ لای حەللاج، دووہم سەردانى كەردنى كۆيسە يەك.

لە وانەى يەكەمدا بەم رستە يەى حەللاج دەستى پى كەرد: "پارە دەتانگە يە نىتە مالى خودا، ئەمما ناتانگە يە نىتە لای خودا." دەستى كەرد بە شىكەردنەوہى رستە كە: "فەقى بە رىزەكان، بىرتان نە چىت رىچكەى سۆفىگەرى رىچكە يەكە مەرۆف دەگە رىننىتەوہ بۆ ناو خۆى. سۆفىگەرى گۆشەگىرى نىيە، گەشتە، گەشتىك بۆ ناو خۆت و پروناك كەردنەوہى بەشە تارىكە كەى خۆت. بنەوانى سۆفىگەرى لە ئايىنە كەى ئىمەدا لە ئەبوزەرى غەفارى يەوہ دەست پى دەكات، ئەو پىاوہى لە بەر رۆحە پاكە كەى و راستى گوتنە كەى، لە لايەن خەلىفەى سىيەمى راشىدىنەوہ دوور خرايەوہ و بە شىت ناو دەبرا. يەكەم سەرچاوەى سۆفىگەرى يە، سۆفىگەرى يەكەى لە فەيلە سووفە كۆنەكانى يۆنان دەچوو، مەبەستم بەشى سۆفىستايىە كانە. گەرىدە بوو، لە شوينىك نە دەوہەستا، دەگەرا و بە دەنگى بەرز راستىيەكانى دەگوت و خەلكى بانگ دەكردەوہ بۆ لای

خۆیی و خەلکی بە ئاگا دەهینایهوه دوور بن له دەسهلاتهوه.
دوورخستنهوهکهی له لایەن خەلیفەیی سێیەمی راشیدینەوه بە هۆی
راستی گوتنهکانیەوه بوو؛ له ناو بازار و گەرەکهکاندا دەگەرێ و
هاواری دەکرد: 'بۆ ئەوهی له خوداوه نزیک بکهونهوه، لەم دەسهلات
پیسخۆرەیی خەلیفەوه دوور بکهونهوه، خودا لەو شوێنە نییە
دەسهلاتیکی خراپی لێ بییت. ئایینەکهی ئێمە مرۆقی بانگ دەکرد بۆ
خۆپاککردنهوه، کهچی ئیستا بە دەست کهسانیکهوهید، خۆیان پاک
نین.' ئەمانه و دەیان شتی دیکەیی دهگوت و خەلیفەیی سێیەمی
پەڕیشان دەکرد و ناچار دووری خستەوه. میژوونووسەکان وایاس
دەکن پۆژی کوشتنی خەلیفە ئەویش گەرێهتەوه و لەوێ بووه. ئەم
پیاوه سۆفییه جلهکانی کۆن بوون، بەنان و خورمایەک شهو و
پۆژیکی بەرێ دەکرد و کاتیکیش ژيانی بەجی هیشت جگه له
بروایهکی جوان هیچ شتیکی دواي خۆی جی نههیشت.

دواي ئەو، یهکیکی دیکه له ئەستیرهکانی سۆفیگەری دەردهکهویت، که
ناوی رابیعەیی عەدهوییه. ئەم خانمە بنه‌ماکانی سۆفیگەری
سەرله‌نوی دارشتهوه. پیتان سهخت نه‌بییت کاتیک ده‌لێت: 'خودا له
هه‌موو شوێنیکه، جگه له مه‌ککه.' ویستی به‌م راستی‌گوتنه به‌ بروادان
بلیت، گەر هاتوون بۆ مه‌ککه تا خودا بدۆزنه‌وه، باشتره بگەرینه‌وه بۆ
ناخی خۆتان، خودا لێره نییه، له ناخی خۆتاندايه. به‌ شیوه‌یه‌کی
جیاواز ویستی به‌ ئاگامان به‌نییته‌وه. هەر که‌سیک بۆ دۆزینه‌وه‌ی
خودا دیت بۆ مه‌ککه، هه‌له‌ی کردووه، خودا شوێنی نییه، خودا
ناشوێنه و دابه‌ش ده‌بییت به‌سه‌ر گیانی مرۆقه‌کاندا، نه‌ک به‌سه‌ر
زه‌وییه‌کاندا. قیبله‌ی برواداری راسته‌قینه‌ دلی خۆیه‌تی، نه‌ک خاکی
حیجاز. دواي ئەم خانمە سۆفییه‌کان و شاعیرانی ریبازه‌که دین
بۆچوونه‌کانی ده‌که‌نه بنه‌مای خه‌یال و بیرکردنه‌وه و دای دەرپێژنه‌وه.
په‌تکردنه‌وه‌ی مه‌ککه له‌ هزری سۆفییه‌کاندا، په‌تکردنه‌وه‌ی
په‌رۆزکردنی شوێنه. خۆشیان چوونه‌ته‌ حه‌ج و سه‌ردانیان کردووه

ئەرکەكەي خۇيان جىبەجىي كىردو، مەبەست لە پشتكردنە مەككە،
پووكردنە ناو ناخى خۇمانە. ئەم دوو كەسەي باسەم كىردن ئەتوانرئىت
ناويان بە دوو پاىە سەرەككئىەكە بنرئىت.

بۇيە بە كورتى گەرامەو سەر رەگ و ريشەكانى سۇفيگەرى، هەتا
رئىگە خۇش بكەم بۇ ناسين و جىهانبنينى ئەو پياوہى ئەم خانەقاىەي
بە ناوہوہىە؛ حەللەج بۇيە دەبئتە پاىەيەكى بنەرەتئىي سۇفيگەرى،
چونكە گەيشتووتە عەشقى راستەقئىنە. گەرچى لە سۇفيگەرئىدا عەشق
برئىتئىيە لە خۇبەدەستەوہدان بۇ بارى تەعالا، لە دئدى ئەم سۇفيئەدا
عەشق برئىتى نئىيە لە خۇبەدەستەوہان، عەشق گەيشتە بە ئاستئىكى
بالاى ھۇشيارى. بانگەشەي ھەقئىقەت و گەيشتن بە ھەقئىقەت،
ھەقئىقەت بە واتا ئاسمانئىيەكەي بانگەشەي عئشقئىكە لە جىهانى
حەللەجدا دەرەكەوئىت. راست دەكات، پارە دەمانگەيەئىتە مالى خودا،
بەس نامانگەيەئىتە لاي خودا. گەيشتن بە خودا گەيشتن نئىيە بە
مالەكەي، خۇي لە شوئىئىكە و مالەكەي لە شوئىئىكى دئكە. ئەوہش
راستەكە بەشئىك لە برواداران رئىچكەي سۇفيگەرى و عەشق بە
خۇبەدەستەوہدان بۇ بارى تەعالا دەبئىن. لە پال ئەواندا لاي ھەندئىكى
دئكەيان ياخبوونە؛ ورد بئىنەوہ لە سۇفيئە گەرەكان، زۇرئىنەيان بە
زمانى شئىەر بەيانى خۇيان دەكەن. شئىئرئىش بۇ خۇي بازدانە بەسەر
كۆت و بەندەكاندا. با نموونەيەك لەسەر شئىەر بەئىنمەوہ بۇ
ئاسانكردنى لئىكدانەوہكەي خۇم، لە ھەر جئىگەيەك زئىندانئىيەكى
ھەلھاتووتان بئىنى، ئامادە نەبوو لە ناو زئىنداندا بمئىئىتەوہ و زئىندانەكەي
شكاندبوو و مەئىلى ئازادى كرد، ئەو زئىندانئىيە ھەلھاتووتە شئىەرە. بەو
واتاىەي شئىەر تئىكشكاندنئى پەرژئىنەكانە، جئاواز لە دەقە ئائىنى و
فەلسەفئىيەكان. ياخبوونى راستەقئىنە لە شئىەرداىە، شئىەر دەرچوونە
لەو كلتوورەي مرؤف لە مندالئىيەوہ دەخاتە ناو چوارچئىوہيەكى
دئارىكراو. لە بەشى لۆژئىكدا دەخوئىنن، فەئىلەسووفەكان و موفتئىيەكان
شاعئىريان لە مەملەكەتى خۇيان كىردووتە دەرەوہ. كىردنەدەرەوہي

شاعیر نیشانەى بىكەلكىيەكەى نىيە، نیشانەى ياخيپوونەكەيەتى.
شاعیر ناگىریت و شىعەر ناخریتتە ناو قەفەز و دىل ناكریت، ناچار بۇ
خۇقوتار كىردن لەو ياخيپوونە، كىردوينا تە دەرەوہى جىهانەكەى
خۇيان. تەماشای بەشى وانەكانى لۆژىك بىكەن، ئەفلاتوون چۇن لە
كۆمارەكەى دەيانكاتە دەرەوہ. كىردنە دەرەويان رۇقلىپوون نىيە لىيان،
نەتوانىنى گىرتىيانە لە ناو كۆمارەكەيدا. شاعیر كەسىكە رام ناكریت و
ناچىتە ناو چوارچىوہكانەوہ و ھەمىشە لە دەرەوہى بازنەكان سەيرى
دوينا و گەردوون دەكات. بۇيە فەيلەسووفەكەمان خۇى دەزانىت
ياخيپوونى شىعەر لەوہ قوولتەرە لە ناو كۆمارىك كۆ بىكرىتەوہ، بۇيە
وہدەرنانى پى باشتر تا كىشە لەگەل ياخيپوونەكەيان.

سۇفىيەكان كاتى بە شىعەر خۇيان نمايىش كىردووہ، نیشانەى ئەو پەرى
ياخيپوونە. شىوازى دىكە و رىچكەى دىكە ھەبوون پى بنووسن،
كەچى دەستيان بۇ ياخيپوونەكە برد، لەبەر ئەمەيە دەتوانىن لاي
بەشىكىان عەشق بە ياخيپوون بىيىنىن. دەرخستى سۇفىگەرى بە
زمانى شىعەر و لە رىگەى شىعەرەوہ، لە دىوہ دونيايىكەيدا ياخيپوونە
و لە دىوہ خودايىكەيدا خۇبەدەستەوہدانە بە ھىزىك كە لە دەرەوہى
تواناى مرۇقە. ھەللاج يەكىكە لەو سۇفىيە گەورانەى ناو سۇفىگەرى
كە بەو زمان و دونيايىنىيە شىعەرىيەوہ بىر كىردنەوہكانى خۇى
دەرخستووہ. لەو تاقە كىتەبەى جىماوہ بۇمان، لە قوولى رىستەكانى و
لە بەھىزىى زمانەكەيەوہ دەرەكەوئىت، ئەم پىاوہ بىويستايە بە زمانى
فەلسەفە بنووسىت دەيتوانى بنووسىت، بۇيە بەو زمانە نەينووسىوہ و
ياخيپوونەكەى نەيھىشتووہ بىر كىردنەوہكانى لە چوارچىوہ بدات.

يەكىك لە فەقىيەكان پرسى:

- يانى بۇ ئەوہى بىيىنە سۇفىيەكى راستەقىنە، دەبىت شاعىرىكى باش
بىن؟

- بەلى، بەلى، بە ھەردوو دىوہكەدا راستە؛ بۇ ئەوہى بىيىتە شاعىرىكى
راستەقىنە، دەبى سۇفىيەكى راستەقىنە و بىر كەرەوہيەكى باش بىت،

بۇ ئەۋەى بېيتە سۆفییەكى راستەقىنە، دەبىت شاعىرىكى ھۇشيار بېت.
 كە ناۋى شاعىر دېنم، باس لەو شاعىرە دەكەم دەزانىت شىعر چىيە،
 باسى كەسىك ناكەم دەردەدل دەنوسىت و لىى بوۋە بە شىعر.
 شىعر خەمىكى گەردوونىيە، گەرانە بە شوین واتايەكى دىكە بۇ ژيان
 و مروّف، دونىابىنىيە. كاركردە لە دەرهۋەى پەرژىنەكە. شىعر و
 سۆفىگەرى دوو رۇحن نايانەوېت بنىشەنەۋە. ستايىشكردنى گەرەكان
 و دەردەدل، نەك شىعر نىن، بەلكو ئابروبردنى شىعرن. شاعىر ھەيە
 دەتوانىت خالى سەر گۇناى دولبەرىك بكاتە خەمىكى گەردوونى،
 ھەشە گەردون دەكاتە خالى سەر گۇناى دولبەرىك. كەوتوۋەتە سەر
 شاعىرەكە كە چۆن زمان دەكاتە كەرەستەيەك بۇ دۆزىنەۋەى خەمە
 گەردوونىيەكەى. بۇ نموونە ھەللاج تەنیا سۆفییەكى مەزن نىيە،
 شاعىرىكى مەزنىشە، زەنگىكە ھۆش و ھەستى مروّف رادەچلەكىنىت،
 ھەقىقەتپىژى گشت سەردەمەكانە. ناسىنى ھەللاج ناسىنى ھەقىقەتە،
 ناسىنى شاعىر بوونە، ناسىنى رۇحە بەرزەفەرەكەى مروّفە لە دەرهۋەى
 كۆت و بەندەكان. گەشىتن بە ھەقىقەت گەشىتنە بە برۋا، مروّف
 دەبىت پروت پروت بېيتەۋە لە ھەموو ئەو شتانەى لە دەوروبەرىدان
 و بوونەتە بەشىك لە ژيانى، ئەوسا دەتوانىت ۋەك شاعىرىك لە
 گەردوون برۋانىت.

مروّف بىهوىت لە خودا نىزىك بېيتەۋە، سەرەتا پىۋىستە خۆى لە
 غرۋورەكان دابمالىت و پرو لە سادەيى بكات و وىژدانە مردوۋەكەى
 زنىدوۋ بكاتەۋە. بىگومان ھەللاج گوتەنى، پارە و دەرھەم
 دەمانگەيەننە مالى خودا، بەلام مەرج نىيە گەشىتن بەو مالا گەشىتن
 بىت بە خودا. ھەزار رىگە ھەن بۇ گەشىتن بە خودا، خراپترىن
 رىگەيان رىگەى پارەيە. سروشتى مروّف وايە، پارەى ھەبوو زور
 شت لەدەست دەدات، لەدەستدانى ھەرىەك لەو شتانەش دامالنىيەتى
 لە سروشتە ئاسايىيەكەى خۆى. شاعىرەكان دىن پىمان دەلىن
 بگەرىنەۋە بۇ ناو سروشتەكەى خۆتان، مەھىلن شتەكان بىتانبەن و

خوتان له شته كانی ناو ژيانتان گرنگترن. قافلەى حاجيان هينده زور بوو به رهو مهككه، هه للاجى ناچار كرد هاوار بكات بوهستن. ئەو قافلانه پارەيهكى زوربان له سهفهري هه جدا خه رج ده كرد و هه ژاره كانيش به دهست برسيتييه وه ده ياننالاند. هه للاج ديت بانگمان دهكات بۆ تيركردنى برسپيهك له برى سهفهركردن بۆ مالى خودا.

به وردى گويم گرتبوو و دهمنووسپيه وه، پۆدانى پۆمى دهستى بهرزكردوه پرسپارى هه بوو، شپخ فهرمووى لى كرد پرسپارى خۆى بكات. له پوختهى پرسپاره كانيدا هه زى كرد كيشه جه وهه رپيه كهى هه للاج و مامۆستاكهى و خه لك پوون بكاته وه.

شپخيش داواكهى قبول كرد و دهستى كرد به پوونكردنه وه له سهه كيشه كهى هه للاج و خراب تيگه يشتى خه لك: "بنه وانى كيشه كهى

هه للاج و جونه يدى به غدادى مامۆستاي له وه ده مه و ئىواريه كه وه دهستى پى كرد؛ جونه يد چووه ناو حوجره كه، بينى هه للاج خه ريكى

نووسينه، لى پرسى: 'خه ريكى چيت؟' ئەو ویش له وه لامدا گوتى: 'خه ريكى نووسينى قورئان يكى تازهم.' وه لامه كهى جونه يدى نيگه ران

كرد، لاي مامۆستاكهى خراب ليك درايه وه و به كوفريك سهير كرا. له راستيدا كوفر نه بوو، هه للاج گه يشتبوو ئاستيک له ناو ده قدا فه نا

ده بوو، فه نابوونيك پى و بوو ئەوهى دهينووسيت و ده يليت، قورئان ه. پى و بوو تيگه يشتنه كانى هى خۆى نين، هى دهنگيكن له

ناخيدا و ئەو دهنگهش دهنگى هه قيقه تيكي خوداييه. هه ميشه سوڤيه گه وره كان دهگه نه پله يهك له ناو پۆحى پيرۆزدا فه نا ده بن، كه له و

پۆحه دا فه نا بوون، ئيدى ئەوهى قسه دهكات و دهنووسيت خۆيان نين، پۆحه پيرۆزه كه يه. ليره وه به ته واوى له گه ل مامۆستاكهى تيك

چوو. مه به ستى نه بوو به باشى بۆى پوون بكاته وه، مامۆستاكه شى ده شيت پى خوش نه بوو بيت ئاستى شاگردىكى گه وره تر بيت له

ئاستى خۆى. ئەهه رچى مامۆستاكهى يه كيكه له كۆله كه بنه ره تپيه كانى

سؤفیگه‌ری، لی حه‌للاج له دید و تیروانین و قوولبوونه‌که‌ی زیاتر
ده‌رکه‌وته‌یه له مامۆستاکه‌ی.

پاشان به ناو گه‌ره‌ک و بازاره‌کاندا ده‌گه‌را و هاواری ده‌کرد: 'مالی
خودا تارومار بکه‌ن!'

لهو سه‌رده‌مه‌دا کتومت به وینه‌ی ئیستای سه‌رده‌می ئیمه‌ بوو،
مزگه‌وته‌کان و شوینه‌ پیرۆزه‌کان کرابوونه شوینی ریاکاری و
دروستکردنی بق و بریاردان له‌سه‌ر ژیان و ئاکاری خه‌لک. حه‌للاج
هاواری ده‌کرد خودا له ناو مزگه‌وته‌کاندا نه‌ماوه، بیانروختن، هاواری
ده‌کرد پشت له‌مزگه‌وته‌کان بکه‌ن و له ناو خۆتاندا بو خودا بگه‌رین.
ده‌ستی ریاکار و قین له‌دله‌کانی ناو مزگه‌وته‌کان، ئه‌مه‌یان به‌هه‌ل
زانی و خه‌لک و ده‌سه‌لاتیان لی هان ده‌دا و نه‌فره‌تیان لی ده‌کرد.
دادگاییکردنه‌که و تۆمه‌ته‌کانی خزانه‌ پالیان، به‌هیزترینیان
تارومارکردنی مزگه‌وته‌کان و بانگه‌شه‌ی 'من هه‌قم' بوو. به‌داخه‌وه
ئه‌وانه‌ی ده‌یانناسی و تیده‌گه‌یشتن لی، سه‌روه‌ختی لیقه‌ومانه‌که‌ی
به‌رگریان لی نه‌کرد و پشتیان تیکرد. جا ئازیزان، پتویسته‌ ئه‌وه‌ش
بزانن، حه‌للاج عه‌ره‌ب نه‌بوو، کوری یه‌کیک له‌هه‌لاجه‌کانی ئیران بوو،
باوکی له‌ترسی باجدان هه‌له‌هاتبوو و له‌وه‌وروبه‌ری به‌غداد گیرسا
بوونه‌وه. ئه‌و کورپه‌ غه‌ریب و هه‌له‌هاتووه‌ی ده‌ستی سته‌می خاوه‌ن
زه‌ویوزاره‌کان، بووه‌ ئه‌و ئه‌سه‌تیره‌ دره‌وشاوه‌یه‌ی ناو جیهانی
سؤفیگه‌ری."

له‌م کاته‌دا یه‌کیک له‌فه‌قییه‌کان پرسیاریکی سه‌ختی کرد، لانیکه‌م لای
من سه‌خت بوو. پرسی: "ئه‌ی ئه‌گه‌ر مالی خودا تارومار بکه‌ین، له‌کوی
خودا په‌رستی بکه‌ین و کۆ ببینه‌وه و بیکه‌ینه‌ شوینی پووکرده‌ خودا؟"
شیخ پینه‌وه‌ دیار بوو پرسیاره‌که‌ی لا خۆشه‌، دوو جار له‌سه‌ر یه‌ک
ئافه‌رینی له‌فه‌قییه‌که‌ کرد. ئینجا ده‌ستی کرد به‌وه‌لامدانه‌وه‌ی: "تۆ
به‌رواداریت، له‌م سه‌رزه‌مینه‌ له‌هه‌ر شوینی‌کدا بته‌ویت یادی خودا
بکه‌یت، شوینه‌که‌ مزگه‌وتیکه‌ بو‌ت. بیری لی بکه‌نه‌وه‌ ئه‌و مالیه‌ی له‌

مهككە يە و ئىستا بە مالى خودا ناسراوه و بوو هته قىبله و موسلمانان
پروى تىدهكن، پوزگارېك مالى بتهكان بوو، له و پوزگارهدا بتهكانى
لى بوو قىبله بتهرستان بوو. بو له خوتان ناپرسن چون شوينى
بتهكان دهبيته مالى خودا؟ كه واته كيشه له شوينه كه نييه، كيشه له
خوماندايه. خودا له كهس ناپرسيت له چ شوينيك بىرت له من كرده وه
و يادى منت كرد، خودا دهپرسيت بىرت له من كرده وه و يادى منت
كرد؟ كارى ئە و نييه بو شوينه كه بگه ريت. **هه للاج** بانگه شهى
پوخانى مزگه و تهكان دهكات، بانگه شه كهى له پيناو خودادا بوو،
بانگه شه كهى هوشيارمان دهكات وه دوور بين له شوين و نزيك بين
له خومان. نزيكبوونه وه له خومان نزيكبوونه وه يه له خودا كهى
ناخمان. دهكریت كه سيك له مالى ژنه چيژفرۆشهكان بىر له خودا
بكات وه، دهشكریت كه سيك له مالى خودادا بىر له ژنه چيژفرۆشهكان
بكات وه. واته شوينه كه قورسايى نييه، بىر كرده وه و ياد كرده وه كه
قورسايى هيه. هاواره كهى **هه للاج** هاواريكه بو گشت سهرده مهكان
دهشيت، بو مه گه ر ئىستا مزگه و تهكان نه كراون به شوينى
پهروه رده كردنى كه سانيك كه جگه له خودا هه موو شتيك ده ناسن؟
سه يرم له وه ديت كه سيك خوى نه ناسييت و باسى خودا ناسى بكات!
تو كه نه توانيت خوت بدوزيته وه و خوت بناسيت، چلون ده توانى
خودا بدوزيته وه و بيناسى؟ مزگه وت بوچى باشه كاتى خودا ناسى
راسته قينه تىدا نه كريت؟ سوننه تهكان و جييه جيكردى سوننه تهكان
مزگه وت ناكاته مالى خودا.

پيگه سؤفيگه رى جوانييه كهى له وه دايه، مروث فير دهكات په يوه ست
نه بيت به كومه ليك دابونه ريته وه. بوونى مزگه وتى گه وره و جوان،
بوونى پروايه كى به هيز نييه. مزگه وت با جوان و گه وره بيت، كه
مروثى ئاره زوپه رست و پوچ تاريكى تىدا بن و سوننه تهكان له كؤل
خويان بكه نه وه، چ سووديكى هيه. مزگه وت و ماله كانى خودا كاتيك

دەبنە شوینی گەران بە دوای برۆای پاکدا، شوینی لەکۆلکردنەوہی سوننەتەکان نەبن.

دیسانەوہ پۆدانی پۆمی خۆی نەگرت و پرسیاری کردەوہ: "کەوايە بۆچی یەکەم جار لە مەدینە مزگەوت دروست کرا، گەر بۆ دروستکردنی شوین نەبیت بۆ خوداپەرستی؟"

لە وەلامدا شیخ گوتی: "جوانە، جوانە... پیش ھەموو شت بەراوردی یەکەم مزگەوت لەگەڵ مزگەوتەکانی ئیستا ھەلەیە؛ یەکەم مزگەوت نیشانە یە بۆ دروستکردنی شوینیک لەو شوینەدا بێر بکریتەوہ لە خودا و بپەرستیت. مزگەوتەکانی ئیستا شوینیک بۆ پیاکاری و دروستکردنی کەسانیک بێر نەکەنەوہ و نەفرەت بکەن. پیشووتر باسم کردوہ نییەت گرنگە، نییەت بریار دەدات مرۆف چی دەکات. یەکەم مزگەوت لە مەدینە تەنیا نییەتیک نەبوو بۆ خوداپەرستی، نییەتیک بوو بۆ دروستکردنی شوینیک تا دەرکراوەکان کۆ ببنەوہ و نەخشە ی ئاییندەیان دارپژن. بناغەکە ی بۆ مەبەستیک نەبوو، بۆ چەند مەبەستیک بوو، کەچی کرایە سوننەتیک و پاشان ھەلە ی تیکەوت. شوینەکە لای پەيامبەر گرنگ نەبوو، نییەتەکە گرنگ بوو. بە چیدا دەزانین نییەتەکە گرنگ؟ بەوہدا یەکەم مزگەوتی نەکردە قبیلە، مالیک ی کردە قبیلە پیشوتر بتی تیاوو. ھات بتەکانی شکاند و ئەوی کردە مالی یەکەمی خودا. ئەوہی ھەللاجیش دەیلێت ھەمان شتە، بە شیوازی تاییەتی خۆی.

باکەمیک بگەرێنەوہ سەر قسەکە ی پیشوی، پارە و شوین. دوو چیرۆکی کورتی ھەللاجتان بۆ باس دەکەم بۆ باشتەناسینی ھزری لەسەر نییەت و شوین و پارە.

ھەللاج بەسەر شەقامەکاندا دەگەرا، بازارگانەکان پارەیان پێ دەدا. ئەویش بیزانیایە بازارگانەکە پارەکە ی بە رینگە ی خراپ پەیدا کردوہ، دەچوو پارەکە ی دەخستە ناو پووباری دیجلەوہ. دەیگوت: 'ئەم پارە یە پیسە، با دەست کەسی تر نەکەوێت.' گەر بیشیزانیایە بازارگانەکە

پاره‌کە‌ی بە رینگە‌ی پاک پەیدا کردوو، پاره‌کە‌ی دەدا بە نان و
شتومە‌ک و دەبیرد بۆ ماله‌ هه‌ژاره‌کان. بەم کردە‌وه‌یه‌ی قسه‌کە‌ی
خۆ‌ی دەسه‌لمی‌نیت؛ ب‌روا له‌ لای ته‌نیا زی‌کر و سوژده‌بردن و
نوێژکردن نه‌بوو، ب‌روا له‌ لای خزمه‌تکردن بوو به‌ مرۆف و
پاککردنه‌وه‌ی دونیا بوو له‌ خراپه‌. ریزی مرۆف بگره‌، ئە‌و نانه‌ی
هه‌ته‌ به‌شی بکه‌ و به‌شی خۆت بخۆ و به‌شی دراوسینه‌که‌شت بده‌،
خراپه‌ له‌ خۆت و له‌ خه‌لک دوور بخه‌ره‌وه‌، ئە‌وه‌ باشترین زی‌کر و
باشترین نوێژه‌ لای خودا.

چیرۆکی‌کی که‌ی هه‌یه‌ له‌سه‌ر نییته‌؛ رهمه‌زان ده‌بیته‌ و به‌رۆژوو
ده‌بیته‌، به‌ لای چە‌ند هه‌ژاری‌کدا تیده‌په‌ریت داوای لی‌ ده‌که‌ن دا‌بنیشیت
نانیکیان له‌گه‌ل بخوات، چونکه‌ ده‌یناسن و دلیان خۆش ده‌بیته‌
گه‌وره‌یان بکات و نانیان له‌گه‌ل بخوات. ئە‌ویش هه‌مده‌م ده‌چیت
دا‌ده‌نیشیت و تیر نانیان له‌گه‌ل ده‌خوات. سو‌فیه‌کی له‌گه‌ل ده‌بیته‌، پنی
ده‌لی: 'قوربان تو به‌رۆژوو بوویت، چۆن نانت خوارد و پۆژوو‌ه‌که‌ت
شکاند؟' ئە‌ویش له‌ وه‌لامدا ده‌لی: 'من پۆژوو‌ه‌که‌م نه‌شکاوه‌. نییته‌ی
من پۆژوو‌شکاندن نه‌بوو، نییته‌ی من دلخۆشکردنی ئە‌و هه‌ژارانه‌ بوو.
من بتوانم به‌ نانخواردنیک دلی ئە‌وان خۆش بکه‌م، دلی خودا خۆش
ده‌بیته‌ و پۆژوو‌ه‌که‌ی منیش ناشکیته‌. بۆیه‌ پۆژوو‌ه‌که‌م ناشکیته‌ و
خوداش باش ده‌زانیت به‌ نییته‌ی دلخۆشکردنه‌وه‌ نام خواردوه‌.'

وانه‌ له‌م هه‌لسوکه‌وتانه‌ وه‌ربگرن، بزانیان نییته‌، شوین، پاره‌ و ب‌روا،
له‌ لای سو‌فیه‌ گه‌وره‌کان چۆن ته‌ماشاکراوه‌ و ئە‌وانه‌ی ئیستاش
چۆن ئایینیان کردوو به‌ ترسی‌کی گه‌وره‌ له‌ به‌رچاوی خه‌لکی.
مه‌لاکانی ئە‌م سه‌رده‌مه‌ له‌باتی گێرانه‌وه‌ی ئە‌م هه‌زاران چیرۆکه‌ی
له‌مه‌ی هه‌للاج، که‌ پرن له‌ حیکمه‌ت، ده‌میان کردوه‌و باسی سووتان و
کوشتن و له‌ناو‌بردن و له‌شولاری ژنان ده‌که‌ن. ئە‌وه‌ی ئە‌وان باسی
ده‌که‌ن ته‌نیا ترسه‌ له‌ مردن و له‌ دۆزه‌خ. دلنیاش بن دۆزه‌خ نه‌بیته‌
ده‌ست له‌ ب‌رواکه‌ش هه‌لده‌گرن. ب‌روای ئە‌وان له‌ ترساندایه‌.

په نجه كانم ماندوو ببوون، چيژيكي زورم ده بيني له وانه كه. به ديويكدا
 ئاره زووم نه ده كرد ته واو ببی و به ديويكي ديكه دا هه ستم به
 ماندوو يه تبي زور ده كرد. شيخ دركي به ماندوو بوونه كه م كرد، له وه ته ي
 له لايم تا ئه م ساته نه يهيشتوو ه ماندوو ببم. غه رقاني ي نارد جاميک
 ئاوم بو بهيئيت، تا ئه و گه رايه وه پشوويه كم دا به په نجه كانم. له گه ل
 جيهانه كه ي هه للاج دا كه وته باسكردني يادكردنه وه ي خودا: "گه نجه كان،
 زيكر ناوهيئاني خودا و ياراني په يامبه ره كان نييه. زيكر بيركردنه وه له
 خودا. له ته مه ني ئيوه دا بووم شه وان نه ده خه وتم، خه ريكي ناوهيئان و
 ريزكردني ناوه پيروزه كان بووم. به ناوهيئانه كان هه ستيكي
 ئاسووده يي له ناو رۆحم دروست نه ده بوو. مامؤستا كه م شه ويك هاته
 لام و پيشاني دام له باتي ناوهيئانه كان بير بكه مه وه. كاتيكي دريژي
 ويست تا فيري بيركردنه وه ببم. گه يشتن به مه قامي بيركردنه وه له
 ناويك كاريكي ئاسان نييه. گه رچي بگه يته ئه و مه قامه رۆحت
 ده گه شيته وه، ده شيئ ئيوه به م جوړه رانه هاتبن، باشته ره پيش ئه وه ي
 ناوه كه بهيئن بيري لي بكه نه وه و بيناسن. ناوهيئان بي ناسيني ناوه كه
 ناتانگه يه نيئ به هيچ، ناسيني ناوه كان دوزينه وه ي رۆحه كه يه تي. هه نار
 تا تو يكله كه ي لا نه به يت، ده نكه كاني ناوي ده رناكه ون، زيكر و
 يادكردنه وه ش ئاوايه؛ له باتي ناوهيئانه كه، فيري بيركردنه وه بن. كاتي
 فيري بيركردنه وه كه بوون، ناوكي بابه ته كه تان بو ده رده كه ويئ."

مه جلسيه كه كشمات بوو، نه كه س دهنگي ليوه هات نه پرسيار ما. پي
 ده چوو شيخ نه يويستبيئ له وه زياتر باري سه رشانيان قورس بكات
 و منيش ماندوو ببم. له شاره كه ي خو شمان، له حيجاز، وانه كاني
 پوخت و كورت بوون، دريژداد پري نه ده كرد. بو ده رخستني بپروا كاني،
 به ساده يي و پوختي بوي پوون ده كرد يته وه بپرواي ئه و له سه ر ئه و
 باسه ئاوايه. له و كه سانه نه بوو حيكمه ته كه ي ئالوز بكات و به س بو
 خوي بهيئيه ته وه، به رده وام هه گبه كه ي خوي هه لده رشت و ئه زمووني
 بپرواداري خوي ده خسته به رده م شاگرده كاني. دواي كه مي بيدهنگي،

داواى له فه قییه کان و سوڤى و دهرویشه کان کرد، سهردانى یه کیک له کلیسه کان بکن و منیشی راسپارد له گه لیان بچم. خوڤى گوته نی: "له ناو هه موو ئایینیکی ئاسمانیدا رۆحیک هه یه، نه و رۆحه نه سلی ئایینه که یه. ناکریت ته نیا له ناو یه ک ئاییندا بو نه و رۆحه بگه ریین. رۆحه که رۆحی ئاسمانییه، دابهش بووه به سه ر ئایینه کاندا، بروادار ده بیته به ناو ئایینه کاندا بگه ریته و بیدوزیته وه. که رۆحی ئایینه کانی دوزییه وه، بروا راسته قینه که ی خوڤى ده دوزیته وه. خوگرژکردنه وه دژی ئایینه جیاوازه کان، کاری پیاوانیکه عه قلیان خستووته لاره و مه چه کیان شوینی گرتووته وه."

راسپارده که ی بو به شیک له سوڤى و فه قییه کان قورس بوو، نه شیانده ویرا ره تی بکه نه وه. واش رانه هاتبوون سه ر بکن به مالینکی تردا، وا په روه رده کرابوون ئایینه کانی تر به سه ر چوون و به هر ریگه یه ک بیت ده بی کوتاییان بیت و به یترینه وه سه ر ئایینه که ی خو مان. شیخ درکی به توندییه که ی ناخیان کردبوو، بو یه خواستی بچنه ناو کلیسه یه ک و پرسیار بکن و گوئ بگرن. له ناو هه موویاندا به س رۆدانى رۆمى پى خوش بوو، منیش پیم نه گوته بوو پیشوتر سه رم له کلیسه یه ک داوه و گفتوگوم له گه ل قه شه که کردوو. مه جلیسه که ی جى هیشت و رۆیشته وه هۆده که ی خوڤى. فه قییه کانیش که وتنه گفتوگو له سه ر هه للاج، به کیان زور توند بوو، به شیوازه تونده که ی خوڤى هیزشیکى زوری کرده سه ر بیرکردنه وه کانی هه للاج و به لاده ر ناوی برد. یه کینکی تریان به هیواشی وه لامى دایه وه، وانه که یان سوودینکی نه بوه بو نه و، چونکه کاتزمیریکه شیخ باسی سوڤیگه ری و هیمنی و وردبوونه وه ده کات، نه میش هاتوو هه للاج به لاده ر ناو ده بات. ماندوو ببووم، تا قه تم نه بوو له وه زیاتر گوئ له گفتوگو که یان بگرم.

"برای نازیزم، زهنگی کلیسه کان ئاوازیکی خه مگین ده دات به رۆحم، ئاوازیکه وه ختیک دهنگی ده بیستم، رۆحم ده ته کینیت، گورجم

دهکاتهوه، چی ته می سهر رۆحم ههیه، چ گهر د ههیه، به سهر
 رۆحمهوه نامینیت و پاک پاک ده بیتهوه. ناویرم بۆ که سی باس بکه م،
 باسکردنی بابه تیک له سهر زهنگی کلێساکان له زمانی فهقییه که وه، مال
 ویرانیی به دواوهیه. گلهیی له بانگدانی خۆمان ناکه م، بانگدانه که ی
 خۆمان، بانگکردنه، جا له و بانگکردنه دا بانگدهر دهنگی خوش بیته،
 هه ز به به ره و پیر چوونیه وه ده که ی. دهنگیشی ناخوش بیته، هه ز به
 دوور که وتنه وه ده که ی. زهنگی کلێسهکان ئاوازه، بانگکردن نییه،
 ئاوازه بۆ خه به ره هینانه وه ت. کاتی گویت لی ده بیته ده توانی نه چیت،
 به س ناتوانی رانه چله کینیت ناتوانی بیر له خودا نه که یته وه، ناتوانی
 ئارام نه بیته وه، له سهر میژووی زهنگه که شتیکی وام نه خویندوه ته وه،
 نازانم کئ بیر ی لی کردووه ته وه، کئ دایناوه. ههر که سیک دای نابیت،
 که سیکی ئارام و رۆح پاک بووه. مه به سستی بووه له ریگی
 زهنگه که وه رات بچله کینیت، لانیکه م ئارامت بکاته وه و خودا بهینیته وه
 بیرت. باش گوئی لی بگره، به دهنگه که دا ده زانی خوشه ویستی بناغه ی
 ئایینه که یه. له دهنگی دایکیک ده چیت، منداله که ی به خه به ر بهینیته وه.
 چهند جار گویم لی بووه، نه متوانیوه خودا نه یه ته وه بیرم. شهرت نییه
 هینانه وه بیر ی خودا به قسه بیته، یه ک زهنگ به سه تا پیت بلیت:
 'مرۆف ده زانی خودایه ک هه یه، خه ریکه له بیر ی ده که یته.'
 بانگدانه که ی لای خۆمان بۆ بانگکردنه، بانگت ده کات هه ی گیل وه ره
 توزیک بیر له خودا بکه ره وه. زهنگه که ی ئه وان بانگت ناکات، فه قهت
 رات ده چله کینیت و خودا ده هینیته وه بیرت. چیرۆکی یه که م بانگت
 بیستووه؟ بیلالی ره شپیت ده چیته سهر بانیزه که و به ده ست بانگیان
 ده کات، موسلمانان کان وا ده زانن شتیکی رپوی داوه و کوبوونه وه یه کی
 به په له یه، تا ده چنه ئه وی و فیر ده کرین رۆژانه پینج جار دووباره
 ده کریته وه و ریگه یه که بۆ په رستنی خودا. تا ئه و ساته ش مزگه وتیان
 دروست کرد و بابای ره ش بانگی نه دا، نوێژ له ئایینه که ی ئیمه شدا
 نه بوو."

به‌دهم ریوه پودانی پومی باسی کلیسه و زهنگه‌که‌ی بو ده‌کردم؛
سه‌رم سوور مابوو له‌م گه‌نجه، تۆزیک که‌متر، پوچی له‌ پوچی
شیخی سه‌نعان نزیک بوو. له‌و ساته‌ی ئه‌و ئه‌م قسانه‌ی بو ده‌کردم،
گویم لی بوو فه‌قییه‌کان به‌ گالته‌پیکردنه‌وه، گالته‌یان به‌ ویسته‌که‌ی
شیخ ده‌کرد، "په‌وانه‌ی کلیسه‌یه‌کی کردووین." به‌ لاقرتیوه‌ یه‌کیکیان
ده‌یگوت: "وا بپروات روژیک ده‌ماننیریت بو مه‌یخانه‌یه‌ک و له‌و
سه‌ره‌وه به‌ لاره‌لار، به‌ خۆمان و گۆزه‌یه‌ک شه‌رابه‌وه ده‌گه‌رینه‌وه."
هه‌موویان به‌ یه‌ک جار دایانه‌ قاقای پیکه‌نین.

یه‌کیکی دیکه‌یان ده‌یگوت: "جا برا موسلمانه‌کانم، دووری بو مه‌پون،
دوای مه‌ستبوونه‌که‌مان بماننیریت بو مالی ژنه‌ چیژفرۆشه‌کان و
پیمان بلی بپروا له‌ باوه‌شی ژندایه. وامان لی بکات ببینه‌ موشته‌ری
موسیی باجگر و شه‌وان له‌ هه‌وشه‌ی خانه‌قاکه‌ به‌دهم شه‌رابه‌وه
گوشتی به‌راز بپه‌رژینین." دیسانه‌وه ده‌ستیان کرده‌وه به‌ قاقالی‌دان.

گالته‌کردن و پیکه‌نینه‌کانیان ئه‌زیه‌تی ده‌دام، کرچوکالیی پوچه
سه‌رگه‌ردانه‌که‌یان به‌سه‌ر زمانیه‌وه بوو، پوچه‌ لاواز و گیله‌که‌یان
به‌ زمانیه‌وه ده‌که‌وته خواره‌وه و لاوازییه‌که‌یان به‌ پوخساریانه‌وه
بریه‌ی ده‌هات. گه‌یشتمه‌ بپروایه‌ک به‌ ئاستیک لاواز و شه‌پانین،
ژنیکی پووت ده‌توانیت زه‌رپه‌یه‌ک بپروا له‌ پوچیاندا نه‌هیلیت و
خالی‌خالیان بکاته‌وه. بپروایان به‌هیز بوایه‌ له‌ شویتانه‌ نه‌ده‌ترسان،
بو لاوازیی بپروایان خراپ بوو. هه‌ر له‌م جو‌رانه‌ن له‌ ترسی لاوازیی
خویان ژنی داموویان ناچار کرد سه‌رتاپا خوی دابپو‌شیت. شیخ
ده‌یگوت: "هه‌موو سیفه‌ته‌ به‌رزو میه‌ره‌بانه‌که‌نی خودا له‌ناو ژندا
ده‌بینمه‌وه." ئه‌مانه‌ هاتن ژنیان کرد به‌ئازار!

دامنابوو خۆمان بکه‌ین به‌ کلیسه‌که‌دا و به‌م ناخه‌ توند و شه‌پانیه‌ی
خویانه‌وه ئازاری قه‌شه‌که‌ش ده‌دن. توانای سه‌برگرتیان نه‌بوو،
نه‌یانده‌توانی تیپگه‌ن سه‌ردانه‌که‌ حیکمه‌تیکی تیدایه. خویان ئاماده
کردبوو بکه‌ونه‌ تانه‌لی‌دان و گالته‌کردن به‌ قه‌شه‌ و ئایینه‌که‌ی.

پۆدانیش درکی به حاله که یان کردبوو، پیی هه لگرت و منی جی هیتت و کهوته پیش کۆمه له که. کلێسه که لیمانه وه دیار بوو، دهروازه که ی به کراوه یی له سه ر پشت بوو، دوو فنجان گولی سوور له مبه ر و ئه و به ری دهروازه که وه دانرابوون.

پیش هه موومان پۆدانی پۆمی خۆی کرد به ناو کلێسه که دا، وه ژور که وتین، کۆمه لیک کورسی به ریکوپیکی له دوای یه که وه دانرابوون. سه کۆیه ک و میژیک له سه ر سه کۆکه رازینرابوو یه وه بۆ گوتاردانی قه شه که. له پشت میژی سه ر سه کۆکه، په یکه ریکی به به رد دروستکراوی مه سیحی له خاچدراو دانرابوو، له ناوه راسستی سه کۆکه ش په یکه ریکی مریه می پاکیزه. له چوارلای بنمیچه کانه وه په یکه ری بچووک بچووی مه سیح هه لواسرابوون. له سه ر کورسیه کان له ته نیشته یه ک دانیشتین، من خۆم خسته کۆتا ریزی دانیشته که وه، تا ئاگام له ورددرشتی هه موان بیت.

په یکه ره که ی مه سیح له پشتی میژی گوتاردانه که وه لاشه یه کی پر برین و ئازاردراوی پیشان ده دا. تاجه که ی سه ری کاتی خۆی وه ک گالته پیگردنیکی تاجی پاشای ئازار خراپه سه ری له وه ختی له خاچدانه که یدا، تاجه که ی درکی پیوه بوو. له په یکه ره که دا درکه کان چه قیبوون به سه ریدا و له لای چه پی سه ری وه دلۆپه خوین شۆر بیوونه وه بۆ سه ر کۆلمه لاوازه کانی. دهسته باریک و په نجه درێژه کانی هیزیان تیدا نه مابوو، له ناوه راستدا به بزمار داکوترابوون. قاچه باریک و ئیسکه ده رپه ریوه کانی له نیوان بزماره کاندایه قیان بردبوو. په یکه ره که بیژه حمیی سزایه کی ده رده خست سه رده میک مرۆقه کان به رامبه ر یه کتری به کاریان ده هینا. به ته واوی چوو بوومه ناو ئازاری په یکه ره که وه، خه ریک بوو گویم له و هاواره بیت کاتی بزمار داکوتینه که به رز ده بووه وه، کتوپر پۆدانی پۆمی و قه شه یه کی پیر له ده رگی چه پی کلێسه که وه هاتنه ناومان.

قه‌شه کلاویکی بچکۆله‌ی سپیی خستبووه سهر ته‌وقه‌سه‌ری، سهره
تاشراوه‌که‌ی و ریشه که‌مه سپییه‌که‌ی ره‌ونه‌قیان ده‌دایه لاوازییه‌که‌ی
روخساری، شان‌ه‌کانی کۆمابوونه‌وه، له دیواریکی کۆنی روخواو
ده‌چوون. جله ره‌شه‌کانی و ده‌سته باریک و دریژ و لاوازه‌کانی هینده
به ئارامی ده‌یجولاندنه‌وه، ئاره‌زووت ده‌کرد له ته‌ماشاکردنیان چاو
هه‌لنه‌گریت.

به خنده له‌سهر رووی و ریژیکی زۆره‌وه به‌خیره‌هاتنیکی گرمی
کردین، به هه‌نگاوه هیمنه‌که‌ی رویشت له شوینی گوتاردانه‌که‌ی خوئی
وهستا، روودانیش هات له ته‌نیشت منه‌وه دانیشت و ده‌ستی خسته
سهر ده‌ستم و ده‌سته‌کانی گوشیم، دلنیای کردم‌ه‌وه قه‌شه‌ی ئاگه‌دار
کردوو‌ه‌ته‌وه، تیگه‌یان‌دبوو له ناو کۆمه‌له‌که‌ماندا تیی‌دایه توند و
شه‌رانییه، گهر قسه‌یه‌کی ناجۆر یان تانه‌یه‌کیان وه‌شاندا، قه‌شه
نیگه‌ران نه‌بیته و بزانیته بو چ مه‌به‌ستیک وا ده‌که‌ن. هیمنیی قه‌شه‌که
و دلنیاییه‌که‌ی هاو‌ریکه‌م ئاسووده‌یان کردم.

چرپه‌چرپی فه‌قی و موریده‌کان سه‌رنجی قه‌شه‌که‌یان رانه‌کیشا،
ده‌ستی کرد به گوتاردانی خوئی: "به خیره‌بین بو مالیکی تری خودا،
خودا ده‌یان جوور مالی هه‌یه، جیاوازیی زۆر هه‌یه له نیوان ماله‌کاندا و
له بنه‌وانیشدا ماله‌کانی یه‌ک ئه‌رکی بنه‌ره‌تی جیبه‌جی ده‌که‌ن، ئه‌رکی
نزیکبوونه‌وه له خودا و بلاوکردنه‌وه‌ی چاکه و که‌مکردنه‌وه‌ی خراپه.
نابی و سه‌یری خراپه بکه‌ین له دهره‌وه‌ی ماله‌کانی خودایه، خراپه له
ناو مالی خوداشدا هه‌یه و ده‌کریت. هه‌ریه‌ک له ئیمه چاوه‌رپی چاکه و
چاوه‌رپی خراپه‌شی لی بکریت، مه‌رج نییه که‌سیک زۆر له مالی خودا
بینرا که‌سیکی باش بیته، پیچه‌وانه‌که‌شی راسته، مه‌رج نیه که‌سیک له
مالی خودا نه‌بنیرا که‌سیکی خراپ بیته. با نمونه‌یه‌کتان بو باس بکه‌م:
قه‌شه‌یه‌ک له‌م شاره‌بوو، قه‌شه‌یه‌کی ته‌واو به‌ستراوه به
ئایینه‌که‌مانه‌وه. قه‌شه‌یه‌ک بوو به‌رواله‌ت ئایینی و له ناخیشه‌وه
پرله‌قین. نه‌فره‌تی له گشت ئایینه‌کان ده‌کرد، جگه له ئایینه‌که‌ی خوئی.

پنی وا بوو تاقه ریگه‌ی نزیکی خودا ئایینه‌که‌ی خویه‌تی. ناموزگاریی
زورم ده‌کرد ده‌ست له رقه‌که‌ی ناخی هه‌لبگریت، نه‌یتوانی. له کاتیکدا
ئایینه‌که‌ی ئیمه ئایینی خو‌شه‌ویستییه، ئایینی ریزگرتنه، ئایینی دوور
له توندی و ئازاردانه. ناخه رقاوییه‌که‌ی رۆژبه‌رۆژ درنده‌تری ده‌کرد،
چاوی به‌رایی نه‌ده‌دا برواداریک ببینی سه‌ر به ئایینیکی دیکه بیت. له و
قه‌شانه‌ی سه‌ده کۆنه‌کان ده‌چوو که ویستیان ئایین بکه‌نه خه‌نجه‌ر و
زنجیر بۆ ئازاردنی مروّف. هه‌وله‌کانی من له‌گه‌ل قه‌شه‌ی رقه‌ستوور
نامانجی نه‌پینکا، تا وای لی هات رقه‌که‌ی ناخی ده‌ستی به‌سه‌ردا گرت
و شیتی کرد، شیتییه‌ک من‌دالانی گه‌ره‌که‌کان ده‌که‌وتنه شوینی و بۆ
ئازاردانی خویان ده‌کرد به برواداری ئایینه‌کانی تر. قه‌شه‌ش ئه‌و رقه
شیتی کردبوو، ئیتر هار ده‌بوو، په‌لاماری ده‌دا، ده‌ستی ده‌وه‌شاند،
میری ناچار بوو بیخاته زیندانی شیته‌کانه‌وه.

ته‌ماشای بکه‌ن رق مروّف چی لی ده‌کات، رق له دره‌ختیک ده‌چیت
ورده‌ورده گه‌شه ده‌کات، له سه‌ره‌تاوه ره‌گورپیشه‌کانی داده‌کویتت،
کاتی خوی گرت و گه‌شه‌ی ته‌واوی کرد، ناوه‌وه‌ت داگیر ده‌کات و
خۆت لی ون ده‌کات. ئه‌و مروّفانه‌ی رقه‌که‌ی ناخیان فه‌رامۆش ناکه‌ن
و گه‌شه‌ی پی ده‌دن، زور نابات دوور ده‌که‌ونه‌وه له مروّف و ده‌بنه
درنده‌یه‌ک به به‌رگی مروّفه‌وه.

ئه‌مرو گه‌لی خو‌شحال بووم به هاتنی ئیوه، مامۆستا که‌تان ناناسم، ب
هاتنه‌که‌تاندا دلنایام ژیر و دونیادیده‌یه. مامۆستایه‌کتان هه‌یه ده‌یه‌ویت
برواکه‌تان به خو‌شه‌ویستی گه‌شه‌ی پی بدن، ده‌یه‌ویت پیشانتان
بدات گه‌یشتن به بروای ته‌واو، به خو‌شه‌ویستییه‌کی ته‌واوه ده‌بیت.
ئیوه‌ی نه‌ناردوه بۆ ئیره برواکه‌تان لاواز بکات، ناردوونی ئایینی جیا
ببین. نه‌ترسان له پیکه‌وه‌ژیان و وانه‌یه‌کتان بیر ده‌خاته‌وه، به‌هیز بن
له به‌رده‌م ئایینه‌کانی دیکه‌دا. هاتنتان بۆ ئیره که‌ستان ناکات به
مه‌سیحی و منیش ناکات به موسلمان، ئه‌وه له‌م هاتنه‌دا جوانه‌وا

دهكات من ئىوھم خۇش بویت و ئىوھش منتان خۇش بویت.
مامۇستاكتان مەبەستەكەى لەم خۇشەوېستىيە.

لېرەوھ و لە رېگەى ئىوھوھ، بە مامۇستاكتان بلېن ئەم ئىوارەيە خۇم
و كۆمەلىك لە دۇستانم لەم كلىسەيە دىيىنە خزمەتى و لەوى پىكەوھ
زىكرىكى خودا دەكەين و دەست دەكەين بە گفتوگوگويەكى برايانە."
فەقىك ھىستايە سەر پى و بە تانەوھ گوتى:

- ئايىنەكەى خۇمان پىرە لە رېى جۇراو جۇر بۇ بەھىزكردنى
برواكەمان، پىوېستى نەدەكرد بىيىن بۇ ئىرە و جياوازييەكى تر بىيىن.
كە خۇمان ئەو رېگەيانەمان ھەيىت، نازانم ھىكمەت لە چىدايە بىيىن،
گرىيەك بە دەست بىكرىتەوھ بۇ دەيخەينە ددانەكانمان.

- كورى باش، ئىمە خەرىكى كىردنەوھى گرىكان نىن، ئىمە خەرىكى
بىيىنى دىمەنى نوېين. تۇ دەتوانى لە ناو ئايىنەكەى خۇتدا، سەر جەم
رەنگەكان بىيىنى، لى رەنگى ئايىنى دىكە نە سەر لە تۇ دەشىوئىت، نە
چاوەكانىشت دادەخات، نە رەنگى ناو ئايىنەكەى خۇتت لە بىر
دەباتەوھ. ئەزموونىكە و لە بىيىنى ئەو ئەزموونەوھ دەتوانى باشتر لە
جاران رەنگى ناو ئايىنەكەى خۇت بىيىنى. بىسوود نابى ئايىنەكان
بناسن، نەك بىسوود نىيە، سوودى تايىبەتى ھەيە. نابى نىگەران بىيىن
لە ناسىنى ئايىنى يەكترى، زىيانىكت بەر نەكەوتووه، وا دابنى ھاتوويت
بۇ لای پىرىكى وەك من، پىكەوھ دوو قسە بكەين. ئەو ناخە توندەت
پىوېستى بە ھىوركردنەوھ ھەيە.

ھەمان فەقى كەوتەوھ وەلامدانەوھى:

- جەنابى قەشە، من نازانم چەند بۇ ئايىنەكەم خراپە كە ھاتوومەتە
ئىرە، وەك تۇ دەلىيت بىشمانەوئىت ئايىنەكەتان بناسىن و سوودى لى
بىيىن، پىوېست بە ھاتنمان ناكات، لای خۇمان دەتوانىن بىخوئىنەوھ
و شەنوگەوى بكەين. ئىتر ئەم ھاتنە زىادەيە.

- سوودەكەى لەوھدايە من ئايىنەكەى خۇم باشتر دەناسم لە تۇ،
وانەش بخوئىنى ناگەيتە ئەو تىگەيشتنەى من بۇ ئايىنەكەم ھەيە. زىاد

له په نجا ساله له خزمه تی ئایین و قولبوونه وه م تئیدا، بییت له ته کی مندا گفتوگو بکهیت باشته له وهی ماموستاکه ی خوت ئایینه که ی منت بوشی بکاته وه. بیرى لی بکه وه کامیان باشته؟
- حه تمه ن ماموستاکه ی خوم.

- بوشی؟

- به و جوره وانه که م پی ده لییت، بیخه مه خزمه ت ئایینه که ی خومه وه. له توشه وه بیناسم به و جوره وانه که م پی ده لییت، بمخه یته خزمه ت ئایینه که ی خوته وه. جیاوازییه که له مه دایه.

- تیگه یستم، تو ترست له برواکه ت هه یه، تو هیشتا برواکه ت کاله و ده ترسی له ده ستی بده ییت. من ترسم له بروای خوم نییه، ئاماده شم بیمه لای ئیوه وانه ی ئایینی ئیوه بخوینم. که سیک له ئایینه کانی پیش خوی و دواى خوی ده ترسیت، بروای به هیتر نه بییت به ئایینه که ی خوی. که سیک بروای به هیتر بییت نه که له ئایینه کون و نویمان ناترسیت، به لکو له وهش ناترسیت له ناو بیئایینه کاندا بژییت. تو له خانه قاکه ی خوتاندا ده بییت موسلمان بییت، له وه زیاتر نییه. موسلمانبوونی تو ئه و کاته جوانه و راسته له ناو کلیسه کان و په رستگه کاندا بیپاریزییت.

- جه نابى قه شه، من ترسم له بروای خوم نییه، بروای من لاواز نییه. ترسم له وه یه ریگه که ی شیخ ریگه ی راست نه بییت و له که دار بین.
- کورى باش، ریگه ی ماموستاکه ت پیچ نییه و له که داریش نابیت. یه ک دیوی شته کان مه بیینه، لیروه وه له مه به ستی ماموستاکه تان تیده گم. جا به قسه ی من ده که ییت، هه ستن با هه موومان بچینه لای.
داواکارییه که ی بو مورید و فه قئییه کان جیی سه رسوورمان بوو، پییان خوش نه بوو قه شه یه ک و کومه لیک مه سیحی بیینه ناو خانه قاکه. چاوه ری نه بوون دانیشتنه که به م ئاقاره بروات، وا خویمان دانابوو قه شه که بته زینن و تووره ی بکه ن و بگه ریینه وه سه رکونه ی شیخ بکه ن که ناروونی بو شوینیکی وا.

قەشە دەستەكەمان بەرەو خانەقاكە بەرپى كەوتىن. لەو كۆلانىنى پىياندا گەوزرەمان دەكرد، ببووينە جىي سەرنجى خەلكەكە، سەريان سوور مابوو كۆمەلىك و فەقى و مورىد لەگەل قەشەيەكدا پىكەو بەرەو شوينىك دەچن.

گەيشتىنە خانەقا، شىخى سەنعان بە دىمەنى چوونەژوورەو كە گەشايەو، بە روويەكى پر لە خوشىيەو بە پىر قەشە و مەسىحىيەكانەو هات و فەرمووى لى كردن.

باش لە بىرمە، يەكىك لە ئامانجەكانى شىخ، كەئەوكاتەى بە رىگەو بووين بۆ ئەم شارە، پىي گوتم: "سۆفى كەسىكە نە دوژمنى هەيە، نە دەيەويت دوژمن دروست بكات. سۆفى كەسىكە لە هەر جىگەيەك خوشەويستى هەييت لەوييە، لە هەر جىگەيەك رق و تورەيى هەبى، ئەو جىگەيەى پى باش نەكرىت جىي دەهيلىت. سۆفى رووى كرده شوينىك دەيەويت لەو شوينەدا خوشەويستى لە دلى مرۆقەكاندا دروست بكات و رىزى يەكترى بگرن. سۆفى ئەو نىيە پشت لە خەلك بكات و لە گۆشەگىرىدا زىكرى خودا بكات."

هەيوانى خانەقاكە پر بوو لە قەشە و مەسىحى و فەقى و مورىد، كۆمەلىك خەلكىش چاويان بەم هاتنە كەوتبوو، خۆيان كرد بە ناو حەوشەكەدا تا بزائن باسەكە چىيە. لای خۆيانەو و دايانابوو ئازاويەك بەرپۆهە، هاتن و بينيان قەشە و شىخ باوہشيان بە يەكدا كردوو و مەجلىسىكى گەرميان دروست كردوو، وردەوردە جىيان هىشت و تەنيا خۆمان ماينەو. ئاگام لى بوو شىخ لەوسەرى مەجلىسەكە دەستى كرد بە قسەكردن: "مالى خودا بۆ هەموو كەسە، مامۆستا و گوتارخوينەكان بۆيان نىيە ديارى بكەن كى دەبى بىتە بۆ كوى و ناچن بۆ كوى. مەبەستمە بە خۆمان و ئىوہى ئازىزش بگەيەنم، لای من كلىسە و پەرسنگە و مزگەوت و خانەقا جياوازيان نىيە، ئەو مالانە بۆ خوداناسىيە، ئايينەكانىش ئايينى خودان. بۆچى

نه توانين پيکه وه هه لېکه ين؟ ئیوه ده توانن بيته ئیره و يادی خودا بکه ن
 و منيش ده توانم بيته لای ئیوه و به ئايينه که ی خوم يادی خودا بکه م.
 قه شه ی به ريز، ريباز ه که ی ئیمه ريبازی سو فيگه ريبه، ريبازی که له
 کوشتن و ئازاردانه وه دووره، هه مان ريبازی په يامبه ره که ی ئیوه یه،
 په يامبه ره که ی ئیوه خوی ئازاره که ی هه لېژارد، تا ئازار به که س
 نه گه یه نیت، سو فيگه ريبيش هه مان شته. په يامبه ره که ی ئیوه نانه که ی
 خوی له ت ده کرد و به شی هاوه له کانی دها، سو فيگه ريبيش هه مان
 شته. په يامبه ره که ی ئیوه شار به شار و گوند به گوند ده گه را
 خوشه ويستی و په يمان بلاو بکاته وه، سو فيگه ريبيش هه مان ئه رکه.
 زور که س دین به ناوی ئايينه وه خه ریکی کویر کردنه وه ی راسته
 ريبه که ن، زور که س دین به ناوی ئايينه وه، ده رده که ی ناخی خویان
 هه لده ريزن بو دوروبه ر، ئه وانه نه ئايينه که ی خویان و نه
 ريباز ه رکه ی ئیمه يان ناسیوه. سه رتان نه ئيشينم، بو خوتان
 گه نجه کان نانیکی باش خوش بکه ن و من و قه شه ش ده چينه
 هوده که ی پشته وه، مه سه له گه لیک هه یه باسی ده که ين. بو تان کرا له
 نانه که ی خوتان هاوبه شمان بکه ن."

مه به سستی کوتايی قسه کانی ریک بو مه لا به يجووری بوو، جگه له
 قه شه که و هاوه له کانی، هه موومان ده مانزانی مه به سستی ئه وه. له و
 پوژه وه ی ده ری کرد بوو، بو نويز کردنیش نه ده هاته وه خانه قا که.
 پروونيش نه بوو خه ریکی چييه و ده یه ويته چی بکات.
 ئیواره که ی خوانيکمان ساز کرد و هه موومان پيکه وه له سه ر راخه ریک
 که به سه سیر ریکمان خستبوو دانيشتین و نانیکی خوشی
 دوستانه مان خوارد. تا نیوه شه ويکی فينک گفتو گو مان کرد، جار جاره
 له به ينی فه قییه کانی ده سته ی مه لا به يجووری و قه شه کاندان توندييه ک
 دروست ده بوو، توندييه که نه ده گه يشته ده نگه رز کردنه وه یه کيک له
 مه جلیسه که باسه که ی ده گوپی و کوتايی پی ده هات. فه قییه کان و
 قه شه کان زور له یه که وه دوور نه بوون بو خوداناسی، له توندي و

هیمنییشدا له یه که وه دوور نه بوون، له ههردوو لادا کهسی توند و
کهسی هیمن هه بوون. له هه موو حاله تیکدا دانیشتنه که بو منیک که له
شاریکی تاک ئایینییه وه هاتبووم، سوودی تایبه تی هه بوو.

دهكات دهست بۆ شهرفی ببهیت؟" پرووی دهكرده ئیمه و توندتر
پهنجهی به پروماندا رادهوهشاندا: "لهگه‌ل ئیوه‌مه غه‌ریبه‌كان! قبولتانه
هه‌لكوتته سه‌ر ماله‌كانتان؟ قبولتانه كه‌رامه‌تتان له كه‌دار بكه‌ن؟ ئه‌مه
سه‌رده‌میه‌كه! بۆ كه‌س ویزدانی ناجولیت! ئه‌م خه‌لكه بۆ خویان كردهوه
به مردوو! خودا له ناومان ده‌بات ناعه‌داله‌تی و قبول بكه‌ین. ژیان
ئه‌وه ناهیننی سه‌ری خۆتی بۆ نه‌وی بكه‌یت، دوو پوژ سه‌رت به‌رز
بكه‌وه، بای هه‌زار سال سه‌رنه‌ویكردنه. ئه‌م ئایینه به‌ریز و گه‌وره و
به‌هیزه‌مان هه‌یه، حه‌یف نییه بكه‌ویته ده‌ستی خه‌لكی ترسۆك و
بیکه‌لك؟ ئیمه‌ی كه‌ی پیاوانی‌کی و ترسۆك بووین زولم قبول بكه‌ین؟
ئایینه‌كه‌مان به ده‌ستی كه‌سانیک گه‌وره كرا ئاماده بوون گیانی خویان
به‌خت بكه‌ن، كه‌چی ئیستا كه‌وتوووته ده‌ست كه‌سانیک، ئاماده‌ن
ئایینه‌كه‌ بكه‌نه قوربانی خویان. ئه‌مه چ سه‌رده‌میه‌كه! چ سه‌رده‌میه‌كه له
مالی خۆتا ده‌رتبكه‌ن و نه‌ویزی هیچ بكه‌یت!"

ترساو و ده‌ستوپێشكاو له شوینی خۆمان وشك ببووین، له‌ دلی
خۆمدا ده‌مگوت ئه‌مه ئه‌و پوژه‌یه كه‌ لێی ده‌ترسام، ئه‌مه ئه‌و پوژه‌یه
چاوه‌ریم ده‌كرد. هاكا هه‌لیان كوتایه سه‌رمان و ئه‌نجن ئه‌نجنیان
كردین، هاكا چوونه ژوره‌وه و شیخیان پاكی‌شایه‌ ده‌ر و پاره‌پاره‌ی
بكه‌ن. زوو‌زوش له غه‌رقانی‌م ده‌روانی، په‌نگ به‌ پوخسارییه‌وه
نه‌مابوو، به‌ هۆی ئاو پرژینه‌كه‌وه قژه‌ ته‌ره‌كانی ئه‌وه‌نده‌ی دیکه
دیمه‌نی ترسناكتر كرده‌بوو. بۆ خۆم هیچ نالیم، حال‌م له‌ حالی ئه‌و
باشتر نه‌بوو، قاچه‌كانم وشك ببوون، هیزیکی بچووك له‌ ناومدا
مابوو، ترپه‌ی دلم بوو. له‌ چاوه‌روانی په‌لامارداندا خۆم له‌ ژیر ده‌ست
و قاچ و خه‌نجر و كوته‌كه‌دا ده‌بینییه‌وه زریكه‌م دیت. هه‌ستم ده‌كرد
شان و ملم دیشیت، گویم له‌ زرمه‌ی كوته‌كه‌كان بوو ده‌یكیشا به
تهازاریکی به‌سووی ده‌گه‌یانده‌ دلم، په‌نجه‌ باریك و بچووكه‌كانم له‌ ژیر
زه‌بری قاچه‌ زله‌كانیاندا خوینیان لێ ده‌هات. لوتم شه‌قیکی

بهرکه وتبوو بهرچاوم رهش هه لگه رابوو. خوُم له بهر چاو بوو ئه مانه
هه مووی ده بینم و جگه له هاوارکردن شتیکم پی ناکریت. بریارم
دابوو له پهلاماریان داین، هیئده به دهنگی بهرز هاوار بکه، له ترسی
هاواره کانم زوو دهستم لی هه لگرن.

مورید و فه قییه کان به یه کجار به دواي مهلا به یجووری هوه هاواریان
دهکرد: "کی ئه مه قبول دهکات له ئیمه نییه! ئیمه ی ئه هلی کتیب به
سه رشوپی گه وره نه کراوین! ئایینه که مان هیئده ی شمشیره کانمان
تیژه و شمشیره کانیشیمان هیئده ی ئایینه که مان تیژه! کهس نه یوئراوه
له بهردهم ئایینه که ماندا بویری هه بیته دهست بو مالمان بیات! کهس
نه یوئراوه دهست بو شه ره فی موسلمانان بیات!" به جاریک یه ک
هه ی یاهویان به سه ردا دهکرد، هه وشه که ده له رزییه وه.

"نه فرهت له کافران! نه فرهت له بیروایان!" هاواری خوُشی ده میان
بوو، سوُفیه کان کلاویان له سه ر سه ریان لا دابوو، ده رویشه کان
قژیان به ردابوو یه وه و خه نجه ره کانیا ن له که لانه که ده ره ینا بوو به
ده ستیا نه وه رایان ده وه شاندا، فه قیکیانیش یه کی کوته کیک به
ده ستیا نه وه. چه ندیک له کوته ک و خه نجه ره کان ورد ده بوو مه وه،
زیاتر نائومید ده بووم له ژیان. بهس یه کیکیان بیگوتایه ده ی، له ناو
هه وشه که ده یانکردین به تریت. له م هاوار و هه لرشتنی توور په ییه دا
بوو، شیخ له ده رگه که وه هاته ده ر و له سه ر سه گو ی هه یوانه که
وه ستا، به ئارامیه وه گو تی: "ئه وه چی بووه؟ باسه که چییه؟"

مهلا به یجووری له پیشی هه موویانه وه بوو، هاته وه لام:

- له سایه ی سه ری تووه چی نه بووه! توو خوُت خزاندوو هته
گوشه یه ک و شاره که ش خه ریکه ویران بیته. له و گوشه یه خه ریکی
چیت؟ بو نایه یته ده ره وه بوونی شاره که بکه یته؟ بوونی پیسی
بیرواکان ناچیت به لوتدا، چاوت نابینی دهست بو که رامه تمان ده بن.
واز له م قسانه بیته جه نابی مهلا، راستیه که بلی، بزانه چی بووه؟

قوربان دهستدریشی بۆ سهر موسلمانان دهکریت، ئابروویان
دهبرئ، شهرهفیان له که دار دهکری، نه تبیستوو؟
نا، چی بیستم؟

- موسی باجگری گاور، کچه موسلمانیکی فراندوو و له ماله که
خوی دهستی به سهردا گرتوو و زیندانی کردوو.

که گویم له و قسانه بوو، ئههیک به بهرمدا هاتهوه. ته ماشای غهرقانی
کرد، ورده ورده رهنگی دههاتهوه بهر. له و ساتانه دا بۆ بینینی
پوخساری خۆم، پوخساری غهرقانی م کردبوو به ئاوینه، ئه و چون
بوايه دهمزانی منیش ئاوام. دهک مالتان به قور نهگیری، رۆختان به
بهری ئیمه نه هیشت! زوو بتانگوتایه باسه که شیخ نییه، شتیکی
دیکه یه. هیواش گسکه کهم دانا و له پشتی شیخه وه وهستا. ئیتر دلیا
بووم هاتنه که یان بۆ ئیمه نه بووه و بۆ باسیکه له دهره وهی خانه قاکه.
شیخ بی ئه وهی خوی تیک بدات، چه مییه وه و به هیواشی لای
کۆله که که وه دانیش و پالی دایه وه. بانگی مه لا به یجووری کرد بیت
به وردی تیبیگه یه نیت کیشه که چییه. ئه وهی ئه و گوتم دوایی
دهرکه وت هیچی راست نین، ته نیا بیانوویه ک بوو موسلمان
کالفامه کانی هاندابوو تا پیشیان بکه ویت و جاریکی دیکه به شکوه
بیته وه ناو خانه قاکه.

مه لا به یجووری له گیرانه وه که دا وا باسیکرد، گوايه گاوره که ی
دراوسیمان ههستاوه به خوی و خزمه تکاره کانیه وه داویه تی به سهر
ماله موسلمانیکدا، یه ک کچیان هه بووه و کچه که ی بردوو. جا ئیمه
هاتووین مۆله ت له تو وه ربگرین و ریگه مان بدهیت هه لکوتینه سهر
ماله که و خوی پارچه پارچه بکه یین و بیکه ینه عیبره ت بۆ شاره که و
کچه ش بکه ریئینه وه بۆ لای دایک و باوکی.

شیخ له وه لامدا گوتی: "بچن دار و خه نجه ره کانتان دابنن، پیویست
ناکات بۆ پیاویکی باجگر شاریک بجوولیت. کوشتن و هه لکوتانه سهر
مالی باجگره که چاره سهری دهرده که ناکات. شاریش بی حاکم نیه، بۆ

خۆتان بچنەوہ سەر کاری خۆتان و لئی گەرین خۆم چارەسەری دەکەم. نە باجگر پای کردوہ و نە دەستەپاچەشین نەتوانین باسیکی وا چارەسەر بکەین. ئیوہ بچنە سەر مائی ئەو، ئەوانیش دینە سەر مالەکانتان و بە جارێک شارەکە بەسەر یەکدا دەترنجیت. لەبری ئەم توورەبوونە با کەمی عەقل بەکار بەینین."

مەلا بێشەرمانە هەلی دایە و بە دەنگی بەرز نەراندی بەسەریدا: "نەمگوت! نەموت! برواداران پێشتر نەمگوت بێ پشتوپەناین، نەمگوت با چاوەرێ نەکەین، نەمگوت توانای سەندنەوہی هەقیکی بچووکی نییە. نەگموت، ئەوہتا بە چاوی خۆتان بینیتان و بە گوێی خۆتان بیستتان. باش گویتان لێ بوو، وا بروات دینە ناو مالەکانمان و ژنەکانیشیمان دەبەن. بابە ئیمە بۆ هاتینە ئێرە، نەمگوت با نەچینە لای ئەو و خۆمان کارەکە بکەین. دە فەرموون خۆ باش گویتان لێ بوو."

بە هاتوہاوار و فریدانی تف و قسە لە دەمیەوہ خەریکی دۆشدانی گردبوونەوہکە بوو، دوو جار شیخ داوای لێ کردن ئارام بینەوہ و دابنیشن، سوودی نەبوو. بە پیچەوانەوہ تا دەهات نەرەنەرەکیان زیاتر دەبوو، تا دەهات قسە ناخۆشتریان فرێ دەدا. دیار بوو مەلا پێشوتر باش پری کردبوون، دەیویست باسەکە بکاتە کوتەکیک بە دەستیەوہ و شیخی پێ بشکینیت و بە غرورەوہ بگەریتەوہ شوینەکە ی خۆی.

لە پالیدا بووم، شەیتان بە نەعلەت بێ دەمەویست تا هیژم تێدایە مشتەکۆلە یەک بکیشم بە کاکیلەکانیدا و دەمی پر بکەم لە خوین، لەبەر خاتری شیخ نەبوایە باری لار بوو، دەمۆدانیم دەھاری.

قسە رەق و ناخۆشەکانیان نەدەبرییەوہ، ئیتر شیخ حەوسەلە ی نەما و هەستا بەرەو ھۆدەکە ی خۆی بروات. پێیەکی خستبوویە ئەودیو دەرگە و پێیەکی لەمدیو دەرگەوہ بوو، دەرویشیک ھاواری کرد: "بۆ کوئی قوربان؟ بۆ کوئی؟ شتیک بلێ، ئیمە چی بکەین؟ چارە یەکی باش پیشان بدە." قسە ی لە دەمی دەرویشکە بری و مەلا بە یجووری هەلی

دایه: "چاره لای منه، لای شیخ نییه. خوّم چاره‌ی ده‌که‌م." ده‌رویش
نه‌یکرده نامهردی و نه‌راندی به‌سه‌ریدا: "به‌سه! تو شیخی ئیتمه نیت،
ئیتمه گوئی له تو ناگرین ئیتر. هاتووین شیخ چاره‌یه‌ک بکات. واز
بهینه!" که شیخ ئەم قسانه‌ی گوئی لی بوو، گه‌رایه‌وه و دیسانه‌وه
داوای کرد ئارام بینه‌وه خه‌نجر و کوته‌که‌کان لا بدن و باوکی کچه
بهینه ئیتره. پرسى: "کئ دایکوباوکی ده‌ناسیت؟" فه‌قییه‌ک هاته پیش و
گوئی: "من." رای سپارد بچیت دایکوباوکی بهینیت. مه‌لاش تیگه‌یشت
باسه‌که له دهستی نه‌ماوه، سه‌ری خوئی نه‌وی کرد و به هیواشی و
بیده‌نگ له حه‌وشه‌که‌وه وه‌ده‌ر که‌وت.

زوری پی نه‌چوو فه‌قییه‌که به خوئی و ژن و پیاویکی پیر، که یه‌کی
ده‌ستیک جلی شرووری پینه‌کراویان له به‌ردا بوو و پوخساریکی
لوچن دایپوشیبوون، هاتنه ژووره‌وه. که‌وتمه پیشیان و بردمن بو
هۆده‌که‌ی شیخ. به لوتفه‌وه پیشوازی لی کردن و داوای خوارده‌وه‌ی
قومی ئاو و نه‌مانی ماندوو‌یه‌تیان، گوئی لی گرتن. باسیان له‌وه کرد
مالیکی هه‌ژاری بیده‌رامه‌تن، تا‌قه کچیکیان هه‌یه ناوی تینیایه،
ماوه‌یه‌ک به‌ر له ئیستا، پاره‌یان له **موسئی باجر** وه‌رگرتوو به
قهرن، قهرزه‌که له واده‌که‌ی خوئی به‌سه‌ردا تیپه‌ریوه و پاره‌یان
نه‌بووه بیده‌نه‌وه، ئەویش هاتووته سه‌ریان و نه‌یانبووه بیده‌نه‌وه.
ناچار بوون کچه‌که‌یان به بارمه‌ داوته‌ی تا هه‌ر کات پاره‌یان هه‌بوو
بیده‌نه‌وه. پاره‌که‌ش پاره‌یه‌کی که‌م نییه، سی ده‌ره‌مه. سی ده‌ره‌م
له و سه‌رده‌مه‌دا هه‌لسوو‌رانی ئاسان نه‌بوو. که شیخ له ئەسلی
چیرۆکه‌که تیگه‌یشت و زانی چیتر ناتوانن کچه‌که‌شیان به‌خپو بکه‌ن،
بوونبووه‌وه هاشوه‌وشه‌که‌ی مه‌لا به‌یجووری بو کچه نییه، شینه‌که‌ی
بیره‌ژن و پیره‌پیاوه‌که‌مان به‌ری کرد، من و پۆدانی پۆمی ی نارد

بچین موسئی باجر بانگ به‌ین. به ناو به‌راز و که‌له‌شیر و
که‌رویشکه به‌ره‌لاکانی ناو باخه‌که‌دا چووینه به‌رده‌م ماله‌که،

خزمه تكارىك هات به پيرمانه وه و په يامان بو نارد بيت سه ريك له
خانه قاكه بدات. پاش كه ميك به شله شلپ به پليكانه كاندا هاته
خواره وه و به لالووتيكه وه ليماى پروانى، سلاوى لى نه كردين و له
ژير ليوه وه كه وته بوله بول. ئينجا دهنگى بهرز كرده وه: "ئيوه زور
سهيرن، پاره م داوه تى، چون پاره ددهم به رازيك ده كرم، بو كچه ش
هر وايه. چ ئيشم به كچيكى مل پوتى له رولاوازه، فهرمون پاره كه م
بدهنه وه و بيبهنه وه. پاره كه ي خوم دهويت. خه لكى كى سهير
دراوسيمه! داواى حه قى خوت ده كه ت شه رت پى ده فروشن، كاسپى
ده كه يت شه رت پى ده فروشن. نه مه چ دراوسيه تيبه كه! پيشم بكه ون
با بروين بزائين چى ده بيت."

له باتى نه وه ي پيمه پيشى بكه وين خوى پيشمان كه وت و خوى كرد
به خانه قاكه دا، له به رده م هه يوانه كه وه ستا و سه لام و كه لامى نه كرد.
په نجه خر و كورته كانى بهرز كرده وه و به شيخى گوت: "گوى بگره
جه ناب، تو چون بير ده كه يته وه كه يفى خوته، تو و نه مانه ي ليرن
خوتان كوشتووه تا له و دونيا توزيك شوينتتان خوش بيت و تامى
ژيانى له ده ستچوو بكه ن. من له م دونيايه هه موويم هه يه، ئيوه هه ولى
بو دهن له و دونيا هه تان بيت، من له م دونيا هه مه. پياويكى دونيايم،
چيم هه ز لى بيت ده يكه م، بويه مه كه وه ئاموزگار يكر دنم. كه مردم
هر كه س هاته ناو گوڤه كه م مه هيلن. ده شزانم بو مه سه له ي كچه كه
بانگت كر دووم، پاره م لاي باوكيه تى و نيبه تى بمدا ته وه، كه لوپه لى ناو
ماله كه شيان قرانى ناكات، هه يانه و نيانه نه و كچه يه. به بارمته لاي
خوم هه لمگرتووه و به ناخبرى گيانى به خيويشى ده كه م، تا پانزه
پوزى ديكه موله تم پى داون پاره كه م بو به يننه وه، نه يانه ينياه وه به
نيوه قيمه ت له بازار ده يفروشم. بو شانسى من جوانيش نيبه پاره يه كى
باش بكات، ده ي زهره ر له نيوه دا بگه رپته وه باشته ره. نه وه ل و ئاخري
قسه ي من نه مه يه. سى ده ره مم لاي باوكيه تى، ده توانى بوم په يدا
بكه يت، به فرموو وه رن كچه ببه وه لاي خوتان. ناشتوانن، سه ر و دلم

مه‌گرن، بیزار بووم به ده‌ست در اوسییه‌تیتانه‌وه. ئیوه رقتان له هه‌موو
که‌سیکه له خۆتان نه‌چیت. له به‌رازه‌کانم ده‌دهن، مریشک و
که‌له‌شیره‌کانم ده‌کوژن، ده‌ست وه‌رده‌دهنه ناو ژیانم."
وه‌لامه‌که‌ی شیخ هیمنانه بوو، پی‌گوت:

- تو راست ده‌که‌یت، تو هه‌قت لای باوکیه‌تی، ئه‌ی ویزدان چی؟ کام
ویژدانه کچیکی به‌دبخت به هه‌قی پاره‌ی قه‌رزی باوکی به بارمه
بگریت و بی‌فرۆشیت؟ مرۆف هیی ریزگرتنه نه‌ک هیی مامه‌له‌کردن.
بیهینه به‌رچاوت کچی خۆت بیت.

- بوسته جه‌نابی شیخ، ده‌ست مه‌که به ئامۆژگاریکردنم. ئه‌وه‌ی من
ئێستا ده‌یکه‌م، سه‌ده‌کانی پیشوو پیاوه گه‌وره‌کانی ناو ئایینه‌که‌ی تو
کردووینانه، له ئیوه‌وه بو ئیمه جیماوه‌ته‌وه. کاتی فه‌تھی ئه‌م
ناوچانه‌یان کرد، کچ و ژنی جوان نه‌مانه‌یبه‌ن. له‌باتی
ئامۆژگاریکردنی من، باشتر نییه بجیته سه‌ر کۆنه‌کانی ناو ئایینه‌که‌ی
خۆت و که‌می سه‌رکۆنه‌یان بکه‌یت؟ ئه‌وان بوون مرۆقیان کرده کالا و
له بازاره‌کاندا ده‌ستیان کرد به فرۆشتنی. تا ئایینه‌که‌ی ئیوه پووی
له‌م مه‌مه‌که‌ته‌ی ئیمه نه‌کردبوو، که‌س نه‌یده‌زانی بی‌ریزیکردن به ژن
چییه. ئه‌وه بو خۆتان لئ گۆراوه و رابردووی خۆتان بیر ده‌چیته‌وه و
خۆتان لئ ده‌بیت به فریشته‌ی ئاسمانی. ئیوه نه‌بوون سه‌ری مرۆقتان
ده‌په‌راند و ده‌تانفرۆشت؟

نه‌وه‌ستا شیخ وه‌لامی بداته‌وه، شلپه‌شلپ پشته‌ی لئ کردین و پویشت.
فه‌قی و موریده‌کان کپ و خامۆش سه‌یری یه‌کتریان ده‌کرد. شیخ
ده‌ستی من و پۆدانی گرت و بردینی بو هۆده‌که‌ی خۆی.

سامانی خانه‌قاکه حه‌وت ده‌رهم بوو، سامانه‌که‌ی ئیمه‌ش له
گه‌شته‌که‌وه بۆمان مابوووه‌وه سئ ده‌رهم بوو. ئه‌مری کرد ئه‌وه‌ی
خۆمان بخه‌مه ناو کیسیک و ئه‌مریشی کرد بنووسم. دوو نامه‌ی پی
نووسیم، یه‌کیک بو قه‌شه‌ی گه‌وره‌ی شاره‌که و یه‌کیک بو هاخامی
گه‌وره‌ی جووله‌که‌کان. من نامه‌ی قه‌شه‌که‌م برد و پۆدانی‌ش نامه‌ی

هاخامه که. که نامه کهم دایه دست قه شه که و خویندییه وه، له دیوی
ئه ویدیوی نامه که وه نووسی: "دراوسی ئایینیم، خه مت نه بی، چی به
من بکریت دهیکه م و سبهی ئیواره له خزمه تتدام." نامه کهم هینایه وه
و وه لاهمه دلخوشکه ره کهی خوینده وه و دهموچاوی گه شایه وه. به
همان شیوهی من پودانیش وه لامیکی ئیرینی باشی هینابو وه.
به قهرز و قوله و زه کات، هرچونیک بیت پاره که مان پیکه وه نا و
خستمانه ناو تووره که یه ک و دامانه دهستی شیخ.

دوای نویژی عیسا خوی پیچایه وه و له گه لی رویشتم تا به رده رگی
ماله که یان، ئه و چووه ژووره وه و منیش مامه وه له دهر. زوری پی
نه چوو شیخ به خوی و کچیکی لاوازی سپیکه لانهی چاو ره شه وه
هاته دهر وه. روخساری شیخ زهر دزهر د هه لگه رابوو، عاره قیکی زور
تکتک دههاتنه خواره وه. دهستی خسته سهر شانم و به کزییه وه
گوتی: "زوو بمگه یه نه وه خانه قاکه." وام زانی له ژووره وه شتیکی
خراب به سهری هاتوو، لیم پرسی: "چی بووه؟" سهری خوی با دا و
هیچی نه گوت. چه ند جاریک لیم پرسیییه وه: "قوربان، قوربان، قسهی
ناخوشی کرد؟ شتیکی خرابی دهر خوارد داوی؟ له وی نانیک، ئاوکت
خوارد وه؟ چه کیمیک بانگ بکه م؟" وه لامی نه دایه وه، بیهیز به سهر
شان و ملدا که وتبوو.

گه شتینه وه به رده م پلیکانه کانی به رده م هه یوانه که، خوی به پیوه
نه گرت و تهخت دانیشتم. به پهله جامی ئاوم هینا و دهستم کرد به
فینکردنه وهی دهموچاوی و قاچ و دهسته کانی، تایه ک له روخساری
بوو سوور سووری هه لگه راندبوو. دهستی دهله رزی و له بهر خوییه وه
قسهی ده کرد، گویم برده پیشه وه، سهرتا دهیگوت: "شوینه کهی من
بدن به و کچه، له هوده کهی من داینیشینن تا چارهی دهر ده کهی
بکه م." به ئامازه پودانم تیگه یاند بیباته هوده که وه.

تا دههات تا کهی زیادی ده کرد، غه رقانی ته نبوور ژهنم بانگرد له گه ل
فه قیه ک بچن چه کیمیک بهینن. به پالکه وتنه وه و به دهم تا وه

بۆلە بۆلۈنكى كرد، لېنى تېنەگە يېشىم چىي گوت. بە دوو كەسەوۋە ھەلمان
گرت و لەسەر لېادەكە دامان نا، تا ھەكىمەكە گە يېشىت بە ئاۋ فېنكەم
دەكردەوۋە. ھەكىم دەستى چەپى گرت و پەنجە گەورەي خستە سەر
شادەمارەكەي دەستى و تاۋى راي گرت و سەرىكى بادا.

- چى بوو جەنابى ھەكىم؟ ژەھريان پى داۋە؟

- نا كورم ژەھر نىيە.

- ئى ھى چىيە؟

- جارى ھېچ تېناگەم! نەخۇشىيەكەي پەيوەندىي بە جەستەيەوۋە نىيە.

پەيوەندىي بە رۇحىيەوۋە ھەيە.

- يانى چى قوربان؟

- يانى منىش باش ھالى نابم. دەتوانم رەچەتەي ئاۋى نەعنای بو

بنووسم، بېدەننى با تاكەي كەم بېيىتەوۋە و بېيىتەوۋە سەر خۇي. كە

ھاتەوۋە سەر خۇي بانگم بگەن، ئەۋكات لىي دەپرسم و تېدەگەم لە

دەردەكەي.

رەچەتەي نەعناكەي بو نووسى و رۇيشت. خىرا رەچەتەكەمان

دەرخوارد دا و وردەوردە عارەقەكەي كەم بووۋەوۋە و چاۋەكانى كردهوۋە.

- بە قوربانىت بىم شىخ، چى بووۋە؟ ھەكىمەكە بانگ بگەم؟

- نا غەزنەوان، بانگى مەكە. پىۋىست ناكات كەس بانگ بگەيت.

دەردى من لاي ھەكىمەكان نىيە، دەردى من لە شوئىنكە بە

ھەكىمەكان چارە ناكرييت. خەونەكەم مېنى، خەونەكەم. بەلى رېك

ئەو بوو! خەونەكەم بوو! خودايا بۇيە منت ھىنا بو ئىرەوۋە؟ بوئەوۋەي

خەونەكەم بگەيت بە راستى؟

كۆمەلىك لەم قسانەي كرد، ورېنە بوون يان چى بوون نازانم.

دىسانەوۋە چاۋى داخستەوۋە و لە ھۆش خۇي چوو.

پاش سى رۇژ ھاتەوۋە سەر خۇي. ھىچى نەگوت، لىۋەكانى دەجوولاند

و نەرم نەرم عارەقى دەكرد. دەموچاۋى گۇرابوو، پىستى گۇناكانى

نووسا بوون به ئيسكه كانيه وه. ريشه سپييه كه ي سهري دهرهينا بوو،
 تاله ره قه كان له شيوه ي سه ره رميك سهريان دهرهينا بوو. كاتي كه وته
 قسه، هه والي تيناي پرسى. دلنيام كرده وه هه ر ليره يه و خزمه تي
 ده كه ين و شوينه كه ي بيعه يبه. به له رزه له رز هه ستايه وه، چه زي له وه
 بوو ئاويك به خويدا بكات. خو ي شوش ت و كه ميك هاته وه سه رخو ي.
 دو اي نويژ ي عيشا، فه ق ي و مورديده كاني كو كرده وه و له ناوه راس تي
 هه مو ماندا وه ستا، ده س تي كرد به باس كردي چاره سه ري كچه:
 "خوتان ده زانن ئه م كچه كه سي نيه به خيو ي بكات، جوان نيه ليره ش
 بيت له ناو ئه م هه موو پيا وه دا. كي ده توانيت بيته مي رديكي باشي
 پشتوپه ناي، با ناوي خوداي لي به ينين. كي ده توانيت خزمه تي بكات و
 ريزي بگريت، با له ئيستاهه برياري خو ي بدات. قه ولم ده ويت قه لوي
 مه ردا نه، مه رديك قه ول بدات بو هه ميشه بيته سي به ري."

زوربه مان له شه رما سه ري خو مان داخستبوو، كه سمان بيري له وه
 نه ده كرده وه باس تيكي واي روو به روو بكريته وه. له و ساته پر شه رم و
 كپه دا، له ناو ماندا ده نكيك به رز بوو وه و گوتي: "من، من ده توانم ئه و
 كاره بكه م." هه موو مان سه رمان به ره و ده نگه كه وه رچه رخاندا،
 ده نگه كه ئه و فه قيه بوو هاواري ده كرد و خو ي شيواندبوو بچيت
 موسي باجر بكوژيت. ئي ئي، ئه مه هاوار و خو بادانه كه ي بو كچه
 بوو، چه ند ئازايانه يه كسه ره هاته ناو باسه كه وه و يه كلابي كرده وه.
 شيخ پيرو زبائي لي كرد و چو وه هو ده كه ي قسه له گه ل كچه كه بكات،
 دو اي كه مي گه رايه وه و داو اي كرد هه ر ئيستا ته داره كي ماره برين
 ئاماده بكه ين. تومه ز تيناش زوري پي خوشه و ده يه ويت له و
 سه رگه ردا ني و ماله و مال كر دنه نه جاتي بيت. ئه و شه وه ماره برين و
 خوشي و پي كه نين بوو تا ده مه و به يان. له ده مه و به ياندا بو كي و زاوا
 خرا نه هو ده كه ي شيخ ه وه و خوشمان له دهره وه بو ي پال كه وتين.
 زه ما وه نده كه خجيلانه بوو، ته نيا خو مان و بو كي لي بوو. ئه وه ي
 پيمانك را بو دهر بريني خوشيه كه بو مان كرد. شه و ئه وان رو يشتنه

ژووری زاوایه تی. گویم لی بوو هندیکیان بۆله بۆلیان ده کرد و
سه رکۆنه یان ده کرد، گوایه شیخ خانه قاکه ی کرده به شوینی
زه ماوه ند و شهوی سووری بوکوزاوا. ئەم خوداله دلانه بوانه
له خوشیان رازی نه ده بوون، تاویک هه لده په رین و خوشییان ده نواند،
تاویکیش له زمانه پیسه که ی خویمان نه ده که وتن. دوانیان یه کی
بگرتایه زه می سییه میان ده کرد. چ خوویه کی به دیان هه بوو
زمانه که یان وا شر ببوو، وشه ی پاکی لیوه نه داها ته دهره وه. به رده وام
بو گو شه یه ک ده گه ران و تییدا ناشیرنییه کانی ده بینی. داموانه
شوینیان نه بوو، به و شه وه بو کویان ببیترین. نه لانه یه کیان هه بوو،
نه شوینیک. له م دونیا یه بنمیچیکیان شک دهره، بنمیچی خانه قاکه
بوو. پاشان خانه قا و ماله کانی خودا شوینیک نین شتی جوان تیاندا
قه ده غه بیت.

خه ونه کانی شیخ

خه ونی یه کهم

له یه کینک له خانه قاکانی شاری سه نعی یه مهن، وانهم به شاگرد دهکان دهگوته وه. لیره کاره کانم چی بوو، له ویش هه مان کارم ده کرد. جیاوازییه کی بچووکی ئیره وه و ئه وی له وه دا بوو، خانه قاکه ی یه مهن که وتبووه قه راغ پرووباریکی به خوری پاکه وه. که ماندوو و بیتاقت ده بووم، به تووله رپی ته نیشته پرووباره که دا به پیاسه کردن ده رۆیشتم. ده رۆیشتم ده رۆیشتم هه تا شاره که له بهرچاوم ون ده بوو و تیکه ل به سروشت و دهنگی سروشت ده بوو. به بروای خۆم مرۆف بو ئه وه ی هه ست به سروشت بکات، ده بیته بچیته شوینیک دهستی مرۆفی نه یگه یشتییتی. دهستی مرۆف گه یشته هه ر جیگه یه ک ئه و جیگه یه رۆحه سروشتیه که ی تیدا نامینیت و تیک ده چیت.

له ناو سروشتدا بو خۆم گویم له خوره ی ئاو، شنه ی با، دهنگی بالندهکان و دهنگی سروشت ده گرت. تیر هه ناسه ی پاکم هه لده مژی، تا رۆحم تازه نه بوایه ته وه نه ده گه رانه وه ناو شار. چون کراسه کانمان کون ده بن و پتویسته کراسی تازه بکړین، رۆحیش له ناو شارهکان و له نزیک مرۆقه وه کون ده بیته و به گه رانه وه بو سروشت تازه

دهبیتهوه. زور ئاسوده بووم ئیواران به هیلاکییهوه دهگه رانهوه و
لهسه ریه کیک له ههسیرهکان سهرخهویکم دهشکاند. بهوه ههناسه و
پیاسهیه و به سهرخهویکم، بهشی ههفتهیهک تهپ و تازهی دههاتهوه
ناو گیانم. هونهریک له سروشتدایه، ماندوویهتی له بیر دهباتهوه.
دهشیت یه کهم کهس دهستی کردبیت به موسیقاژهنین و گورانیکوتن،
گوی لهوه هونهری سروشته گرتبیت. مروقهکان پوچ ماندوو دهکن،
سروشیتیش ئارامی دهکاتهوه.

لهو کاتانهدا والی شارهکه تووشی دهردیکی سهخت بوو، دهردیك
حهکیمهکانی مهملهکهت سهریان لی دهرنهدهکرد. له ههکیمهکانم
دهبیست دهردی واقهت پرووی لهم مهملهکهته نهکردوه، له ناو کتیب
و پهچهتهکاندا دهگهپان بۆیان نهدهدووزرایهوه چه دهردیکیهتی.
دهردهکه تازه بوو، بۆیه مهجلیسی ههکیمهکان چهنهین جار
دانیشتبوون تا له دهردهکه تیگهن، لی تیغهگهیشتبوون. باری خرابی
والی و پهشوکاوی ههکیمهکان نیگه رانیی له دلی خه لکدا دروست
کردبوو. خه لک به ئاشکرا لومهی ههکیمهکانیان دهکرد که توانای
دووزینهوهی دهردهکانیان نهماوه. جا که خه لک له شتیک نائومید بوو،
ئارهزوو دهکات به زمانه تیژهکهی ویرانی بکات. له بهرامبهه
نائومیدبوونی خوشیدا بو شتیک دهگه ریت بیخاته شوینی
نائومیدییهکهی، شتهکه زور پووچه. له ههکیمهکان نائومید ببوون و
به شوین گوپ و بهردی پیروژدا دهگهپان پرووی تیگهن و
دهردهکانیان چاره بکات.

دهردهکهی والی باسی ناو خه لک بوو، دوو گری لهسهه سنگی
دروست ببوون، گریکان یهکی بهقهه هیلکهی چولهکهیهک. دوو گریکه
وای لی کردبوو له پیاویکی که لهگهتی چوارشانهوه کردبووی به
مشتیک چلوچیو، پوژ به پوژ دهی پووکاندهوه. سهرهتا تووکی به
شان و مل و قاچهکانیهوه نههیشتبوو، پاشان تووکی برۆکانی و
سهروریشی به جاری ههلوهریبوون. چاوهکانیشی چووبوون به

قه ولدا. گوشته که ی به له سه رخوی تو ابووه و پیسته که ی نووسا بوو به ئیسکه کانیه وه. چه کیمه کان چی ره چه ته یان هه بوو پیمان دابوو، چاره ی نه کردبوو. ناچار به دیارییه وه داده نیشن تا بزنان که ی مهرگ ده گاته سه ری. تو په لیک ئیسکی بیهیزی گیان تیدابوو له به ردهم چه کیمه کاندا که وتبوو، نه نه وه بوو بمریت و بپریتته وه، نه نه وه بوو چاره سه ریک بکریت.

له وه ده مه دا له پیاسه یه کی که ناری روو باره که گه رامه وه و سه رخه ویکم شکاند، له خه ونمدا فریشته یه کی بالا به رزی چاو و برو رهش، به ده ستیک جلی سپی نورانییه وه هاته خوم. بی سه لام و که لام، که وته باسکردنی نه خو شیه که ی والی شاره که. ره چه ته که شی پیشان دام، پی گوتم: "سبه ی کوریکی گه نجی لووتخواری دراوسی پی مالی چه کیمی گه وره، سه رله به یانییه که ی ده مریت. که مرد، که میک له موخی نه و کره گه نجه ده ربه یین و له گه ل موخی کاوریکی تازه سه ربردراو تیکه لی بکه ن و بیکوتن تا وه ک بنیشتی لی دیت، پاشان لوقمه یه کی لی ده ربه یین، تو زیک چه وری بکه ن، خری بکه ن و بیده نی چاک ده بیته وه."

فریشته ی ناو خه ونه که م نه م په یامه ی به من دا و رویشته. وه ختی خه به رم بووه وه به په له له نامه یه کدا بو چه کیمی گه وره ی شار، که هاویشم بوو، له خه ونه که دا چیم پی گو ترا بوو بو م نووسی و ره چه ته که شم بو نووسی و بو م نارد. که نامه که گه یشتبووه ده ست چه کیمی گه وره، ده ستی کردبوو به پیکه نین و گو تبووی: "هاورپی برواداره که م ورینه ده کات و خو ی لی بووه به چه کیمی ده ردیکی نه ناسراو و ره چه ته م بو ده نیریت."

بو دانیابوون، چه کیم روژی دوا یی چاوهروانی کردبوو بزانیته کورپی دراوسی یان ده مریت یان نا. گه نجه که ی دراوسی یان له و کاته ی باسم کردبوو له نامه که دا، مردبوو. که کوره مردبوو، چه کیمه که داوای له دایکوباوکی کردبوو پیش ناشتنی بیه یینن بو تا قیگه که ی

نهشته رگه ريبه کی بؤ بکات، بزانیٔ چ دهر دیکي هه بووه وا کتوپر
کوشتوویه تی. راستی نه گوتبوو، کاری به مؤخه که ی سه ری گنجه که
بوو. نه یویستبوو راستییه که به که سوکاری بلیت. که میک له مؤخی
دهره ینا بوو تیکه ل به مؤخی کاوړیکي تازه سه ربردراوی کردبوو و به
رؤن چه وری کردبوو. لوقمه یه کی کردبوو به ده می والیه وه. به
خواردنی لوقمه مؤخه کان، والی په نجه کانی دهستی جولاندبوو. ماوه ی
هفته یه ک به به رده وامی ره چه ته که یان پی دابوو. والی که وتبووه
جووله و قنسه کرد، توو که کانی سه ری هاتبوونه وه، توو که کانی
لاشه شی ورده ورده سه ریان دهره ینا بووه وه، گوشت و هیز
گه رابووه وه بؤ لاشه ی. زوری نه برد وه ک جاران بووه وه به پیاویکی
به شانوشه وکته و به هیژ.

حه کیمی گه وره چیرۆکی چاکبوونه وه که ی بؤ والی گێر ابووه وه،
والیش به خوشی چاره سه رکردنه که ی و زانینی نه خوشییه تازه که،
رپوره سمیکي ساز کرد. چی هه کیم و پیاوچاک هه بوون بانگی کردنه
کوشکه که ی، منیشیان بانگ کرد. له وئ والی له به رچاوی هه موان
حیکمه تی چاکبوونه وه که ی خوی و دۆزینه وه ی دهرده تازه که ی خسته
ئه ستوی من و له به رچاوی میوانه کانی ستاییشیکي گه وره منی کرد.
پیاوماقولان و هه کیمه کانی شار هه واله که یان پی خوش بوو و
دهسته دهسته ده هاتنه لام و هیوای به رده وامییان بؤ ده خواستم بؤ
دۆزینه وه ی دهرده بیچاره کان.

له و خوانه دا ناویان نام شیخی سه نعان.

دوای ئه و خوانه ناوه که به سه رمدا برآ. ناویکی پیرۆزیشیان خسته
پالم، ئه و به پیرۆزکردنه ی من زور ئازاری ده دام. به ناو شاردا بلاو
بووه وه باشتترین هه کیم منم نه ک هه کیمی گه وره، خه لکی به لیشاو
بؤ چاره کردنی دهرده کانیان روویان له خانه قاکه ده کرد و بیزاریان
کردبووم. تینه ده گه یشتن به وه ی من هه کیم نیم، ناتوانم دهرده
بجوو که کانی خوم چاره بکه م و من بابایه کی گوشه گیرم له م دونیایه.

داد و ناله‌ی من نه‌ده‌چوو به گوئیاندا و راستی‌گوته‌کانمیان به
 خۆبه‌ساده‌زان لیک ده‌دایه‌وه. ناچار سه‌رم خسته سه‌ر کتییی
 ره‌چه‌ته‌کان و به شوین ره‌چه‌ته‌کاندا ده‌گه‌رام، لانیکه‌م بتوانم
 چاره‌یه‌ک له ده‌رده‌کان فی‌ر بجم و نه‌خۆشه‌کان شتیک لی بکه‌م.
 هه‌فته‌یه‌ک له سه‌ر یه‌ک هه‌کیمه‌کانم ئاگه‌دار کرده‌وه خه‌لکم لی
 دووربخه‌نه‌وه، نه‌یاننوانی. بی ئه‌وه‌ی من هه‌کیم بم کردمیان به
 هه‌کیم و پیوه بووم.

خه‌ونی دووه‌م

نه‌خۆشیک زۆر سه‌ریان تینابووم، بلابوونه‌وه‌ی ناوه‌که‌شم رۆژ به
 رۆژ ده‌ماوده‌می ده‌کرد، بیزار بووم له‌و لی‌شاوه‌ی خه‌لک. زاهیدیکی
 گۆشه‌گیر که شه‌و و رۆژ له هه‌ولای پااکردنه‌وه‌ی رۆحم و
 رازیکردنی خوداکه‌م بووم، به خه‌ونیک ژیانه ته‌نیاکه‌م قَلپ بووه‌وه.
 چۆن باسی ده‌که‌م ئاوا، مالیکی بارۆنی خوداپیداو کچیکیان هینا،
 سه‌رتاپای کچه شوینی نه‌ماوو برینی بچوک‌بچوکی پیوه نه‌بییت.
 برینه‌کانی له‌و برینانه بوون یه‌کیان وشک ده‌بووه‌وه، یه‌کیکی دیکه له
 ته‌نیشی سه‌ری هه‌لده‌دا. یه‌کیک ئاسه‌واری نه‌ده‌ما، یه‌کیکی تر دروست
 ده‌بوو. به ده‌ست ئازاری برینه‌کانیه‌وه کچه‌ی به‌سته‌زمان به ده‌نگه
 باریکه‌که‌ی ده‌یزریکاند.

باوکه بارۆنه‌که‌ی پنی گوتم: "چی سه‌روه‌ت و سامانم هه‌یه ده‌یده‌م له
 پنی چاکبوونه‌وه‌ی ئەم توفله‌م. به‌هیوام رۆژیک بیبینم فرمیسک له
 چوانی نه‌زاییت و به‌ده‌م ئازاره‌وه نه‌زریکینیت." دلم بو کچه بوو به
 ئاو، هه‌رچه‌ند گویم له قیژه و زریکه و پارانه‌وه‌کانی ده‌بوو، جه‌رگم
 له‌تله‌ت ده‌بوو. به دیارییه‌وه دۆش دامام، نه‌مده‌زانی چی بکه‌م و
 نه‌شمده‌ویست نائومیدیان بکه‌م. بیریکم کرده‌وه و داوام کرد بیبه‌نه‌وه
 مال، سبه‌ی بیهیننه‌وه لام. به‌م قسه‌یه‌م رۆشناییه‌ک که‌وته ناو دلیان،
 رۆخساره‌ سپی و ناسکه‌که‌ی دایکه‌که، له رۆخساری مانگ ده‌چوو له

شهوئیکی تاریکدا، سهیری دهکردم و چاوهکانی پر بوون له تگار و پارانهوه. نازاری کچهی بهستهزمان و برینهکانی سهر جهستهی، سهرتاپای رۆحی منیشی کرد به برین.

ئهوان رۆیشتن. رۆیشتمه حوجرهکهی خۆم، دهستم کرد به پارانهوه له خودا. به دل و به گیان دهپارامهوه؛ خودایا تا ئیستا هیچم له تو نهویستوووه جگه له خزمهتکردن. خودایا نه پیروزم بکه، نه بچووکم بکهوه. نه تاجی گهوره بخه سهر سهرم، نه رسوای بهردهم خهلم بکه. خودایا تهنیا یارمهتیم بده، کهسیک له نازار دوور بخمهوه و چاکهیهک بخمه سهر چاکهکانی ئەم دونیا خراپه. خودایا ئەو کچه نائومید نهکهیت. چاکبوونهوهی کهسیکی نهخۆش وهک چاکبوونهوهی زهویییهکی ویرانه. دهستم له خودا بهرز دهکردهوه. وازم له پارانهوه نههینا تا شهکتهت بووم. له شهکهتیدا لهسهر بهرمالهکه خهوم لی کهوتبوو. له خهومدا ههمان فریشه، به ههمان جلهوه، به ههمان نوورهوه هاته بهردهمم.

دهسته باریک و پهنجه ناسکهکانی خسته سهر شانە کۆمهوهبووهکانم، تهزوویهک هات به گیانمدا. پیتی گوتم: "خودا ههرگیز دله پاکهکان نائومید ناکات، خودا ههرگیز کهسه راستگوکان له بیر ناکات، خودا ههرگیز پارانهوهی کهسه بروادارهکان، فهرامۆش ناکات، خودا پشت له کهسیک ناکات کهسهکه هههمیشه رووی له خودا کردییت. نائومید مهبه بروادار، نائومید مهبه. له گوشههی لای چهپی ههوشههی خانهقاکت، درهختیکی دارخورمای لییه، خاکی بن ئەو دارخورمایه، خاکیکی سووره. ههسته بچۆ تهشتیک خاک بهینه و به هیلهکینک جوان ببیژره. که بیژرات له ناو تهشتیکدا قوراویکی تهپی لی بگرهوه و که کچه نهخۆشهکه هاته لات، جوان بهو قوراوه گشت گیانی بناوه. ههوت جار بهو قوراوه سووره بیناون، برین و پیسییهکهی سهر گیانی نامینیت و چاک دهبیتهوه و ههرگیز دهردهکه نایهتهوه ناو گیانی."

ئەو ھى گوتتوۋ لە خەونە كەمدا ون بوو. كاتىك راچلە كىم، نەو ھستام
بىر بگە مەو ھە و دەستىك بە سەر و پوخسارما بەينىم، ھەك شىتىك بە
شوين تەشتىكدا گەرام. تەشتە كەم پەيدا كرد و لە خەونە كەمدا چىي
بى گوتتوۋم كردم. بە دلىكى خۆش و ئومىدىكە ھە چاۋەرۋانى ھاتنى
دايكوباۋكە و كچەكە بووم، لە ژيانمدا بەو جۆرە چاۋەرۋانى كەسم
نەكردوۋە. بۆ بەيانىيەكەي لە دەرگەكە دەرگەوتن، بەرەو پىريان
چوۋوم. رەچە تەكەي خەونە كەم بەكار ھىناو و راشمىسپاردن ھەوت
جار لەسەر يەك بەكارى بەينىن. دەشپارامە ھە رەچە تەكەم سەر
بگرت و كچە بەبى ئازار ببىنمە ھە.

ھەفتە يەكى نەبرد كچىكى سىپىكە لانەي كالى جوان، بە گولدانىكە ھە ھاتە
ژوورە ھە. تۈزىك لىي وردبوومە ھە، سەرم سوور ما كچىك خرت و
خۇرايى بىتە ناو خانەقاكە ھە. ھۆشم لاي ئەو بوو رىگەي ون
كردىت يان پياوخراپىك تەنگى پى ھەلچنىيىت خۆي كردىت بىرەدا.
ئەو ىش بە زەردەخەنە و نازىكى مندانانە ھە بەرەو رووم ھات،
گولدانەكەي لە بەردەم تاقەكەدا دانا و پەلامارى دا دەستم ماچ بكات.
بە دەست ماچكردنەكەدا زانىم شتىكم كردوۋە، لەو ساتەدا بىرم لاي
ھەموو كەس بوو جگە لە كچەي نەخۆش. ھىندە ناسك و جوان بوو،
ئارەزووت دەكرد ھەر تەماشاي بگەيت. دايكوباۋكىشى بە كۆمەلىك
دىارى لە باۋەشياندا دەرگەوتن. ئەوانم بىنى ئىنجا زانىم ئەمە كچەي
نەخۆشە. باۋكەكە بە گريانە ھە باۋەشى بۆ كردمە ھە و بە چاۋى پر لە
فرمىسكە ھە دەيگوت: "خودا سوپاس بۆ تۆ، تۆ برىنە كۆنەكەي
چەندىن سالەي دلى منت چارەكرد، تۆ مالەكەي منت ئاۋەدان كرده ھە،
تۆ ئازارت لە دلى ئىمەدا نەھىشت. مالەكەمت پر كرده ھە ھە پىكەنىن
و خۆشى. تۆ ئەمر بگە و با من جىبەجىي بگەم." شانىم گرت و پىم
گوت: "من ھەكىم نىم، من خەونىينىم. خەونەكانم پىم دەلین چۆن
تىمبارى دەردىك بگەم. بارۋنى بەرپىز، بەشىك لە سامانەكەت تەرخان
بگە بۆ بىمارەكان. پرزگار كردنى بىمارىك لە ئازار، ئەو پەرى

نزيكبوونه و هيه له خودا. من حه كيم نيم، من پرديكم بؤ كه ياندى
حيكمت گه وره كه. نامه و يت به مندا هه لبد هيت، كارى من گه ياندى
په يامه كه يه. بچؤ خزمه تيك به په يامه كه بكه، خزمه تت به مرؤ قايه تي
كردووه. ئەم كچه نازدارهت دوور كه و ته وه له ئازار، بيهينه به رچاوت
ئازارى ئەو چؤن بوو ب و دلى تو، ئازارى مرؤ قه كانى ديكه ش بؤ
دلله كان هه مان شته. ئازارى مرؤ قيك ئازارى هه موومانه. خه ميكل
ئازاره كان بخؤ، با ژيانت دوور بيت له ئازار. ئەو سهروهت و
سامانه ي هه ته ناتوانيت ئازاريكى بچووكت له كؤل بكا ته وه، كه وايه
ئەو سهروهت له و ريگه يه دا خه رج بكه كه ئازار كه م ده كا ته وه.
سهروهت بؤ كه مكر دنه وه ي ئازارى مرؤ قه كان نه بيت، بؤ چى باشه. له
هه ر شار و مهمله كه تيك بارؤنه كانى مرؤ ف بن ژيان تييدا خو شتره."
خودا هه لئاگريت بارؤنه ي باوكى كچه بيتسه يى نه كردم و دوايى
بيستمه وه كارى ميهره بانانه ي زورى كردوه. كچه ش چاك بووه وه و
هه نديك جار چيشتيكي خوشيان هه بوايه بؤى ده هينام و هؤده كه شى
بؤ پاك ده كردمه وه و جله كانى بؤ ده شوشتم و ببووه كچم تا ئەو
رؤژه ي ناوچه كه م جئ نه هيشت پيى له خانه قاكه نه برى.

ناوبانگى ره چه ته كانم زيادى كرد بوو، بؤ ئەوه ي خؤم له ليشاوى
خه لك و به پيرؤ زكردنم قوتار بكه م، سه ره له به يانيه ك شارى سه نعانم
به جئ هيشت. به و بيابانه دا تاكوته نيا كه و تمه رئ. مانگيك به رپئوه
بووم و خو شم نه مده زانى به ره و كام مه نزل ده چم. له و ماوه يه دا
خه ونم نه بينى. سه رگه ردان و ويل، به ريگه كوئره كانى بياباندا
ده رؤيشتم. ئيواره يه ك ريم كه و ته كانيه ك به قه د په نجه يه ك ئاوى لئ
ده هاته ده ر. تيشووه كه م داخست و نانئيكى ره قم به ئاوى كانيه كه وه
ته ر كرد و سكه برسويه كه م تير كرد. ئەستيره كان ده ركه وتن و
ده ستم كرد به په رسنش و بير كردنه وه له برؤا و خودا. له
بير كردنه وه دا بووم گويم له حيله ي ئەسپ و دهنگى خه لك بوو،
سه لامم دايه وه قافله يه ك بازرگان بوون، له يه كئى له قافله چييه كانم

پرسی: "بۇ كۆي دەپۇن و ئەم رېگەيە دەمباتە كۆي؟" گوتى: "ئىمە لە خاكي هيندەوہ هاتووین، خەنە و سەوزە و زەعفەرەن و كراسى كەتانمان پىيە و بەرەو خاكي حىجار دەچىن." شەو لەگەليان مامەوہ و بۇ رۆژى دوايى كەوتمە ناو قافلەوہ و كەوتىنە رى بەرەو خاكي حىجار.

كاتى گەيتشمان بۇ مەنزەلە تازەكەم نيوەرۆيەكى گەرم بوو، نە كەس دەيتوانى دەموچاوى دەربخات، نە كەس دەيتوانى ساتىك لە شوينى خۆي بوەستىت. تيشكى هەتاو بەتينيك خۆي ئالاندبوو لەو خاكە، كەسم دەويست بەرگەي بگريت، سەرتاپاي شارەكە گرەي لى هەلدەستا. هەرچونىك بىت خۆم گەياندە تەنیشت مزگەوتەكەي مالى خودا. لەوئى ئاشنابووم بە كەسانىك ناوبانگى منيان بيستبوو، ناوبانگەكەم پيش خۆم گەيشتبووہ ناو شارەكە. رۆژگار و ژيان وا رىكى خست لەوئى بمىنمەوہ. شاگردان و موريدان و دەرويشەكان لە دەورم كۆ بوونەوہ. خەرىكى زىكر و وانە و برواي خۆم بووم، كاتىك باوكت توى نارد بۇ لام، زۆر نەبوو لەو شارە بووم. لەوئى خەونىكم بينى، خەونىك بوو تا ئىستاش نازانم ئەو خەونە بۇ كويم دەبات و چىم لى دەكات. خەونىك بوو بە ناو خەونامەكاندا گەرام، لە خەونزانەكانم پرسى، نەمتوانى تەفسىرىكى راستى خەونەكەم چنگ بگويت. لەو كاتەوہ تا ئىستا بيئوقرەم، بە ناخىكى ويئرانەوہ ويلى دواي ئەو خەونەم. تا تەفسىرەكەي نەكەويتە بەردەستم و عەقلم بازى نەبىت لە تەفسىرەكەي، دەست هەلناگرم لە گەران بە شوينىدا. ئەوہي دەيزانم لەسەر خەونەكە ئەوہ نىيە بيته دى، ئەوہيە دەبى بيته ناو ژيانم و لە ناو ژيانمدا ئەزموونى بكەم و لىكى بدەمەوہ و ماناكەيم دەست بگويت.

خهونی سینه

له خهونه که مدا فریشته‌ی سپی به نووریکه وه هاته بهرده مم، دهستی
گرتم و ریگه یه کی سهختی پیچاوپیچ دیار بوو، به سهر ریگه که دا
بردمی. ریگه که ش پر بوو له بهردی تیژ، نه یه هیشت سهر پاکانم بکه مه
پیتم. به پیی په تی به سهر بهرده تیژه کاندایا به شوین خویدا رای
ده کی شام. بهرده تیژه کان ده چوون به قاچمدا و ئازاره که ی ده گه یشته
دلیم. خووشی پیی په تی بوو، قاچه سپی و باریکه کانی به سهر
بهرده کاندایا ده هاوی و بهرده کان دلیان نه ده هات بچن به قاچیدا.
خهریک بوو عه قلی خووم له دهست بدهم، ته نانهت بهرده کانیش ئاماده
نه بوون ئازاری بدن. نه گه یشت بووینه نیوهی کیوه که، وهستا، دهستی
راکیشا بو لو تکه ی کیوه که و پیی گوتم: "باش سهر بکه شیخ، ده چینه
سهر ئه و لو تکه یه. که م که س ده توانیت بگاته سهر ئه و لو تکه یه، هر
که سیک گه یشته سهر ئه و لو تکه یه دونیای لیوه دیاره و ده گات به
بروای راسته قینه. سهر لو تکه که بروا و عیشقه. ئه م جاره پیچه وانیه،
بروای و عیشق له ناو قولاییدا نین، له لو تکه دان. سه برت هه بیته،
ئارامیت هه بیته، ریگه ی گه یشتن به لو تکه، به ئارامی و سه بر ده کریت.
ریگه که سه خته، پره له ئازار، دل پارچه پارچه ده کات، له وانه شه له ناو
خه لکیش رسوات بکات، له وانه شه دونیا پشتت تیبات، بیته حیکایه تی
سهر زمانه تیژه کان، بیته جیی نه فره تی رۆژگار ه کان. کاتیکیش
گه یشتیه سهر لو تکه که، تاقه رووناکییه ک پروت تیده کات، هیچ قسه
و نه فرهت و سه ختییه کی دونیات به لاهه گرنه نامینیت. گوئی له
دهنگی مرووف بگریته و کاری هه بیته له سهر رهوتی ژیانته، ناتوانی
بچوو کترین مه زنی بنوینیت. مه زنیته له بیباکیدا یه، بیباک به، مه ترسه،
خالیک له وسهری ژیان دابنی و به ره و پیری بچو. چهند بهرده میان
ته نیت به درک، پییان پیدا بنی و خووت لا مه ده لیان، گه یشتن به
ئامانج به بی ئازار بچوو کترین چیژی نییه."

به و پيچاوپيچ و سهختييه دا كه وتينه ري، تا گه يشتينه سهر لوتكه كه
هيزم تيدا نه ما. نازار ته واوي به دهنمي هه راسان كرد و زريكه ي لي
هه لده ستاند، ژير پييه كانم نه نجن نه نجن بوون، به پتوه خوُم رانه گرت
و كه وتم. فريشته ي ناو خه ونه كه م ئاويكي پووني فينكي كرد به
سهرمدا و ورياي كردمه وه. له ناوه راستي لوتكه ي چياكه، په يكه ريكي
به به ردروس تكراوي لي بوو، په يكه ره كه له په يكه ري مه سيح ده چوو،
ئه ويش نه بوو. له په يكه ري فريشته يه ك ده چوو، فريشته ش نه بوو.
چاوي مروفي فريو ده دا.

ماندوو يتيم نه ما. فريشته ي ناو خه ونه كه له ته نيشت په يكه ره كه چوكي
دادابوو، فه رماني پي كردم سوورده ببه م بو په يكه ره كه و لي
بپاريمه وه. فه رمانه كه ي له به رم گران بوو و ره تم كرده وه. به
ره تكردنه وه كه م نه شله ژا، ديسانه وه دووباره ي كرده وه له به رده م
په يكه ره كه سوورده ببه م، ديسانه وه ره تم كرده وه. سوورده بردن بو
په يكه ره كان لاي من هاوبه ش دروست كردن نيه بو خودا،
خوگه مژه كردنه. مروف له زووه وه ههستي به لاوازي خوي كرده وه،
ئه وه ههست به لاوازي كردنه يه مروفي ناچار كرده وه به بي
پشتوپه نايه ك نه توانيت بزي.

يه كه م مروف كه په يكه ري داتاشي و سوورده ي بو برد، دركي به وه
كرد مروف به بي پالپشتييه كي روحي ناتوانيت له م سه رزه مينه دا
بزييت. له خه ونه كه مدا هوشيار ي خوُم له دهست نه دادابوو، خودا كه ي
ناخم نه يده هيشت سوورده بو په يكه ريكي دروستكراو ببه م.
په يكه ريكي بيگيان و بيههست و ره قوته ق. نازانم چون لي م تيده گه ي،
مروف له ديزه مانه وه خودايه كي نه ويستووه گوئي له دهنگي بيت،
خودايه ك قسه بكات و مروف گوئي له قسه كان ي بيت له خودايه تي
ده كه ويت. له بنه ره ته وه تا ئيستا مروف بير كردنه وه ي خوي بو
خودايه ك ته رخان كردووه بي زمان بيت، بيدهنگ بيت و وه لام ي نالين
و هاواره كان ي مروف نه داته وه. خودايه كي ويستووه هينده بيدهنگ

بیت، چاکه هاته پئی بلی ئه وه خودا ناردوو یه تی و خراپه ش هاته پئی
بلی کاری خومه وه و ناچار بیت ههست به لاوازی خوی بکات و
بپارپته وه.

په یکه ره کان زمانیان هه بوایه نه ده بوونه خودا و مرؤقه کان
سوورده یان بو نه ده بردن. ئایینه کان هاتن په یکه ره کان یان شکاند و
خودا کان یان له بهر چاوی مرؤف شارده وه. خودایان له په یکه ره یکه وه
کرده شتیکی شاراوه و نه بینرا و خستیانه ناو پوچی مرؤقه وه.
مرؤقه سه ره تاییه کان پوچیان ده دایه په یکه ره کان، مرؤقه ژیره کان
هاتن پوچه که یان گه پانده وه بو ناو مرؤف و په یکه ره کان یان دوور
خسته وه. ئایینه کان سه رزه مین ده یان زانی مرؤف لاوازه و به بی
خودایه ک ناژی. شه ری بته ره سته کان له گه ل ئایینه کان، شه ری کون و
نوی نه بوو، شه ری ئه وه بوو نه یان ده توانی بهرگه بگرن خودا که ی
بهرچاویان نه مینیت و بییته نه بینراویک له ناو پوچیاندا. کاتی
تیگه یشتن ئه و خودایانه ی ئه وان دایانده تاشن، ده توانریت بییته پوچ و
له ناو مرؤفدا بمینیته وه، پشتیان له تاشراوه کان کرد و گه شه یان به
خودا که ی ناخیان دا. له و پوژه وه ی مرؤف په یکه ره کان ی شکاند و
خودای بهرچاوی خوی ویران کرد و خودای خسته وه ناو پوچی
خوی، له و پوژه وه مرؤف ئاره زوو ه کان ی گه وره بوون و ههسته کان ی
بوگه نتر بوون.

له ناو خه ونه که مدا له م گه نگه شانده دابووم، فریشته که هاته بهرده م
گوتی: "نییه ت گرنگه شیخ، نییه ت گرنگه. له نییه تدا په یکه ره یکه ده بیته
قیبله، له بیینییه تیشدا قیبله ده بیته په یکه ره." وه لامم دایه وه: "راست
ده که ی فریشته ی مه زن، نییه تم پیم ده لی بهر دیک نابیته قیبله.
سوورده که ده بهم، بهس بو په یکه ره که نا، بو خودا که ی ناخی خوم."
سوورده که برد، سه رم دانه وانده و له سه ردانه وانده که مدا بیرم له
خودا که ی ناخی خوم ده کرده وه. که سه رم بهرز کرده وه، نه
په یکه ره که مابوو، نه فریشته که. له سه ر لوتکه که وه ته ماشای

خه وه که له ناخه وه کاو لی کردم، توانای شار دنه وهی کاو لییه که ی ناخه
 نه بوو. دوش دامابووم. به یانییه که پیش نویژیم پی نه کرا، پیره میژدیگ
 یه که م جار بوو له و حو جره یه بیبیم، هاته لاهه وه و له نیگه رانییه که می
 پرسى. منیش خه ونه که م و حالی خو م بو هه لرشت. پیره ی غه ریب،
 زور ئاسایی وه ری گرت و بو ی لیگداهه وه. له لیگدانه وه که دا باسی
 نه وه ی کرد، من سه فه ریگ ده که م بو شار یگی دوور، له و سه فه ره دا
 توه شم ده بیته به تووشی که سیکه وه، له نیوان ئایین و بر وادا ده بی
 یه کیکیان هه لیبژیرم. گه ر ئایینم هه لیبژارد خه لکی شاره که به پیره مه وه
 دین و پیروزم ده که ن، گه ر بروام هه لیبژاردن نه فره تم لی ده که ن و
 وام لی دیت تاکوته نیا ده مینمه وه. ته نیامانه وه که م په یوه ندیی به وه وه
 نییه که سانیک به رده وام بروام پی ده که ن، په یوه ندیی به و سه رده مه و
 دوا ی سه رده مه وه هه یه که که م که س لی م تیده گات و هه میشه ناویکی
 ته نیا ده بم له م سه رزه مینه. شه ری من شه ر ده بیته له نیوان دوو
 هه لیبژارده دا، هه لیبژارده ی دنیا و هه لیبژارده ی خو م. کامه م پی باشه
 به ره و پرو ی ده چم. راستی که میگ ئالوز بوو لام، بروا بوچی وام لی
 بکات خه لک نه فره تم لی بکه ن؟ حیکه مه ته که له ویادا بوو پیره میژده که
 حیکه که ته ی باس نه کرد و جیی هیشت خو م بیدوزمه وه. پرسیاریشم
 لی کرد له سه ر حیکه ته که زانیارییه کم بداتی، نکولی لی لی کرد و گوتی:
 "خوت بو ی بگه ر و نامه ویته خه یاره که به پاککراوی بخه مه به ر
 ده ستت."

لیگدانه وه ی پیره میژده که ئارامی کردمه وه، ئارامییه که م هیی که میگ
 تیگه یشتن بوو له خه ونه که. پیش بینینی پیره ی غه ریب دیسانه وه
 ژیانی گوریمه وه، یه که م جار نه مده زانی چی بکه م. که بریاری
 سه فه رم دا، بریاری پرو به پرو بوونه وه م دا له نیوان دنیا و خو م دا.
 هاتنه که م بو ئه م شاره دیار نییه چیم به سه ر دینی، دیار نییه به ره و
 کویم ده بات. یه ک شتم لی دیاره، ده چمه ناو دوخیکه وه نه و لایه
 هه لده بژیرم که هه قی به سه ر برواوه هه یه. لای ئایینه که فه راموش

دهکەم. جارئ هیچ دیار نییه، جارئ بهرچاوم تهلخه. لهوانهیه کهوتنه
 شوین خهونیک ژیانته سه رهوژیر بکاتهوه. مروڤ نابئ بو
 بهدهستهینانی خهونهکانی له سه رکهشی بترسیت، سوڤیگه ری لوتکهی
 سه رکهشییه، سه رکهشییهک له رهواله تدا نا، له ناختدا. جا مروڤیش
 خهونهکانی لی بسه نه وه ده بیته ده فریکی به تال، له ناو گیانداره کاندای
 بهس مروڤه خهون ده بینیت و ئاره زووی گه یشتنی به خهون ههیه.
 ئه وه بوو ههفتهیهک پاش خهونه کهم باروبنه ی خووم پیچایه وه، له گه ل
 تو و غه رقانی دا به نیو دلی بیاباندا کهوتینه ری، هاتین بو ئه م شاری
 سه معایه. شیخی گه وره ی مزگه وتی حیجاز، نامه یه کی بو نووسیم که
 هاتمه ئه م شاره بیمه شوینگره وه ی خانه قاکه، له وی ئاموژگاری کردم
 شاره که شاری یه ک ئایینی نییه، شاری فره ئایینییه. چی گوته بوو
 خوومان بینیمان. شه وان له و بیابانه ئه ستیره کان به سه ره سه رمانه وه
 ده یانجریواند، ئیوه ده ترسان له چۆلی بیابانه که، چۆلی بیابان ترسی
 نه ده ویست. گیانداریک له م سه رزه مینه نییه له مروڤ ترسناکتر بیت.
 من له چۆلی بیابانه که نه ده ترسام، له وه ده ترسم له م شاره دیته
 به رده مان. یه کیکم له و که سه بیزیانانه، له پالیشیدا یه کیکم له و
 که سانه ی به رده وام له مروڤ ده ترسم. مروڤ چیژی زور ده بینیت له
 ئازاردانی به رامبه ره کانی. مه رج نییه مروڤه کان توزیک رووخوش و
 پاک و خاوین ده رکه وتن ئیتر پیمان وا بیت، ئه مانه یان جوانه کانه، نا،
 ناتوانم له مروڤ نه ترسم.

شیخ به م جوړه باسی خهونهکانی بو کردم، به م جوړه باسی
 سه فهره که ی کرد. له سه ره سه فهره که راستی ده کرد، من و غه رقانی
 تهنبوورژهن یه کهم جارمان بوو به و شیوه بکهوینه ناو بیابانیکی
 چۆلی رووته وه، یه کهم جارمان بوو دوور له قافله کان سی که سی
 ده ستوپن سپی، له ناو لمی بیاباندا بو شوینیکی دوور برۆین. شه وان

گفهی بای بیابان هزاران دەنگی جۆراوجۆری دەهینا بە گویماندا،
بایەکە لە گەل خۆیدا لمی بیابانەکە ی هەلدەگرت و دەموچاومانی پێ
دەناوی. هەرچەندە سەر و چاوی خۆمان بە باشی داپۆشیبوو، هیشتا
بینینی لێ دەکرد. لە بیاباندا دەموچاوت دانەپۆشی، زۆر نابات قورگت
و هەک بیریک کۆیرە و هەبوو پێ دەبیت لە لم و دەخنکییت. تەنانەت لە
ترسی خنکاندن بە پارچە قوماشیک قەپۆزی ئەسپەکە شمان
داپۆشیبوو. لەو خۆداپۆشینەدا خەیاڵم چوو یە سەر داپۆشینێ ژنان لە
ئایینەکەماندا، لە شیخم پرسی: "ژنیک لە شوینیک بژی لمی لێ نەبیت
و باخیک و هەوای پاک بیت و خۆداپۆشین نەبوو بیت بە بەشیک لە
ژیانیان، گوناھبار دەبی خۆی دەربخات؟" شیخ لە ناو لمەکەدا بە
ئەسپایی قاچی دەجوولان دەو و قاچی پۆچووبوونە خوارەو و لە
خەمی جیمانی سەرپیکانی ئارامتر هەنگاوی دەنا، وەلامی دامەو:
"داپۆشین سەرتاپای ژن لە ئایینەکەماندا پەیوەندی بەو شوینەو
هەیه، ئایینەکە ی لێ هەلقولاو. لە باو باپیریانەو لە ترسی لمی بیابان
وا هیناویانە خۆیان داپۆشن. ژنەکان کەسانیک ناسکن، بەرگە ی
گەرما و لمی بیابانیان نەگرتوو، بۆیە باشتر لە پیاوکان خۆیان
داپۆشیبوو. خۆداپۆشینەکە یان لە ترسی خودا نەبوو، لە ترسی هەتاو
ه گەرما ی بیابان بوو. کاتیک ئایینەکە دیت ئەم عادیته کۆنە ی ناو
ژیانیان دەکاتە پایە یەکی سەرەکی بۆ خۆی و بە دوایدا دەبیتە
پۆژیک ئایینی. پۆژگاریک پیش هاتنی ئایین، ژنەکانی ئەم بیابانە
ئایین دی خۆدەر خستنه کە یان لە خۆداپۆشین هەلگرتوو.
مرۆفەکان پەیوەندی بەو تۆپە لە قوماشانەو نییە کە لە خۆیانی
دەپینن. ژنیش مرۆفە و مافی خۆیەتی دەربکە ویت. هەرگیز وا بیرم
نەکردوو و هەو جلوبەرگ و خۆشاردنەو لە ژیر جلوبەرگدا نیشانە ی
بەروای بەهیز بیت. پێبازەکە ی ئیمە بە ئاکاردا، بە دلکی پێر لە
پووناکیدا بۆ بەروا دەگەری. ژنانیک هەن جوانییە کە یان لە بەرچاوه و

بروایان له هه موومان به هیزتره، ژنانیکیش هه ن سه رتاپا داپوشراون
و ناخیان خالییه له برؤا. به ده رکه وتنی شوینی ژنه کان بریار له سه ر
بروایان مه ده، راسته ئایینه که مان ئه مری کردوه خویان داپوشن،
گوناهی ئه وان نییه خویشیان دانه پوشن، گوناهی پیاوه کهانه، پیاوی
بروادار باکی به داپوشین و دانه پوشینی ژنان نییه. ئایین له ترسی
چاوپسیی پیاوه کهان ئه مری به ژنه کان کردوه خویان داپوشن.
پیاوه کهان چاوه کهانیان پاک بکه نه وه پیویست ناکات ژنه کان خویان
داپوشن."

مه به سه ته که ی من شتیکی دیکه بوو و نه یویست خوی لی بدات، منیش
نیازم نه بوو زیاتر له سه ری برؤم. شوینه که مان وا ناخوش و
تاقه تپروکین بوو، کاتی باسکردنی ئه و شتانه نه بوو. گهرچی خؤم
خه لکی بیابان بووم، دایکم یه کیک بوو له و ژنه بروادارانیه سه ری
بچوبایه نه یده هیشت برؤاکه ی له ده ست بچیت، که چی رۆژیک له
رۆژان نه مدی وه ک ژنه سه رتاپا داپوشراوه کهان خوی داپوشیت و
خوی له به رچاوی که سه کهان بشاریته وه. خوی گوته نی: "هه ندیک له وانه
وا ده زانن به م خوشاردنه وه یان خودا لییان رازی ده بیت. خودا که ی
له سه ر جه سه ته ی مروقه، خودا له ناو دلدایه. تۆ دلت پرکه له خودا،
ئاره زوو ده که ی به رووتی بگهری. خودا پوشین ناتکاته که سی
خوشه ویست له خودا و دلت خالی بییت له و. خودا بیویستبایه
جوانییه که ی ژن بشاریته وه جوانییه که ی ده خسته شوینیک که سی
تاییه ت بیینییت و هه موو که س نه بیینییت. ئه مانه عاده ته کۆنه که ی بیابان
دووباره ده که نه وه و به ناوی ئایینه وه به خه لکی ده فروشنه وه. خودا
که سیک بۆ چیه دلی خالی بییت له خودا و جه سه ته ی داپوشرا بییت.
به هه شتییه کهان که سانیک روتن و دلیان خودای تیدایه، که سانیک نین
جلی زوریان له به ر بییت و دلیان شتی خرابی تیدا بییت."

شه ویک له سه ر کاریزیک لامان دا، کاریزه که دارخورمایه کی گهره ی
له سه ر بوو. له ناو ئه و بیابانه وشک و بیروحه دا بوونی کاریزیک له

بوونی ئەلماسیك له ناو له پی دەستتدا زیاتره. له سهه بهردیگی سووتاوی به رهه تاو، كه لویه له كانمان دانا و خۆمان فینك كردهوه. شهویگی خوش بوو، توره بوونی بای بیابان دهستی له هه لگیترانه وهی لمه كه هه لگرتبوو. جیگه ی خۆمان خوش كرد و دهستان كرد به دروستكردنی خۆراكیك بۆ ئارامكردنه وهی له شه برسیده كه مان. ههزم له و شهوانه بوو، له شوینان لمان ده دا، چونكه شیخ دوا ی تااعت و خواردن و خواردنه وهی قاوه یهك، دهستی ده كرد به گێرانه وهی حیاكه ته پرله حیاكه ته كان، یان به منی ده گوت: "غه زنه وانى بنووس، با كه میك ئامۆژگاریتان بكه م و ئامۆژگارییه كان بۆ خۆت بنووسه وه." له و شه وه دا ئامۆژگاری كردین.

"مرۆقه كان زۆر شت ده زانن، ده زانن هه ول بدن باش بخۆن، ده زانن هه ول بدن داواكاریه كانیان زۆر بن، ده زانن هه ول بدن خوش بژین، بهس نازانن به باشی خۆیان بناسن. باش خۆناسین جیات ده كاته وه له وانى تر. سووفیه گه وره كان، هه كیمه گه وره كان، له و مرۆقانه ن خۆیان ناسیوه. خۆت ناسی ده توانی شتانیك ببینی كه مرۆقه كانی كدیكه ه نایبیین. خۆناسین ته نیا شه ونخونی نییه به دیار كتیبه گه وره كانه وه، خۆناسین بیركردنه وه یه، بیركردنه وه له خۆت، له گهردوون، له دنیا، له خودا، له هه موو شته كانی سه رزه مین.

ته ماشای ئاسمان بكه ن، هه زاران ئەستیره ی لییه. بیر له و ئەستیرانه بكه ره وه، بۆچی دروست كراون؟ چ زیاده یهك ده خه نه ناو گهردوون؟ ته نیا بۆ ئەوه دروستكراون جوانی ئاسمان بپرازیتنه وه له بهر چاوی ئیمه؟ ئەه گه ره نه بوونایه چی ده بوو؟ بیهینه بهر چاوت ئاسمان نیگاریكه ده توانی ئەستیره كانی لا بدهیت، له وانیه شیناییه كه ی جوانتر بیت، شینایی ئاسمان له قوولیه كه یدایه، ئاسمان شین نیه، قوولیه كه شینی كردووه. مرۆفیش وایه، مرۆفیش قوولیه كه ی گه وره ی دهكات. هیچ شتیك به بی هۆ له م گهردووندا بوونی نییه، بچووكترین

ئەستىزە لەو سەرى گۆشەى ئاسمانەو، ھۆيەكى ھەيە كە پىيى
ھاتووتە بوونەو،"

بە ئاواتەو بووم زووتر بىناسىايە، زووتر باوكم بىناردمايە تە لاي
ئەم پياو، پىشتەر لەگەل چەند كە سىك كارى بنووسىم كردو،
كەسىان بە وىنەى ئەم تەمى سەر پەنجەرەكانى بۆ پاك نەدەكردمەو،
سۆفییەكانى لاي خانەقاكەى مالى ئىمە جگە لە زىكر و ھەى ياهوو،
ھىچى دىكەيان نەبوو بىبەخشن. ئەم شىخى سەنعانەم ناسى، بۆم
دەرگەوت سۆفییەرى ئەو نىيە من پىشتەر بىنىومە و زانىومە.
سۆفییەرى ئاكارىكى جياوازە، رىگەيەكە ئاسان نىيە. مرۆف دەتوانىك
بە ساتىكى كەم رۆحى پىس بكات، پىسى چەندىن سالى دەوئىت تا
رۆحە پىسبوو، كەى پاك بكاتەو، پاككردنەو، رۆح سەختەرە لە
پاككردنەو، زيان.

لە نىوەشەو، دا غەرقانى تەنبوورژەن سالى جارىك دوو قسەى دەكرد
و بەردەوام خەمگىن و بىدەنگ بوو، تەنبوورەكەى دەرھىنا و دەستى
كرد بە ژەنىن. دەنگىكى تىژى ناسك لە تەنبوورەكەو دەھاتە دەر و
نەرم نەرم بەسەر ئاوى كارىزەكەدا دەرپۆشت و تىكەلى بىدەنگى
بىبابانەكە دەبوو. خەيالى بردم و شەيداي كردم بەو ئاوازە تەرەى ناو
بىبابانە وشكەكە. لە ناو خەيالدا دام لە شەقەى بال و گەرامەو بۆ
گەرەكەكانى مندالى. چوومەو بۆ رۆژگارىك، بەيانىان زوو دايكم لە
پىخەفەكەم دەرى دەھىنام و دەستى دەگرتم و دەبىردم لە تەشتە پىر
لە ئاوەكە شلپىك ئاوى دەكرد بە دەموچاوە خەوالو، كەمدا تا بەرم
بدات. پاشان قاشوقىك ھەنگوینی دەدامى و كلاو، رەنگاوپرەنگەكەى
كە خۆى بە دەست چىبووى دەھىنا و دەيكرە سەرە كەچەلەكەمەو،
قامىشەكان و مەرەكەبەكەى دەكردە توورەكەيەك و دەيدا بە سەر
شانمدا و ھانى دەدام تا بەردەگەى خانەقاكە رابكەم. خۆشى لە
بەردەرگەى مالمان دەووستا و سەيرى دەكردم چۆن بە راکردن
بەرەو خانەقاكە دەرۆم. جار بە جار لایەكم بۆ دەكردەو و بە

زەردەخەنەيەكى شيرينەو دەستى بۆ بەرز دەکردمەو و ھەستىكى
پى دەدام لە دوامەو ھە و چاوى ھەلناگرىت تا دەچمە ژوورەو.
خۆم دەکرد بە ناو خانەقاكەدا، پى بوو لە سوختە. سوختەكان سەرى
خۆيان بەسەر كىتتە كراو ھەكەى بەردەمى خۆياندا شۆر كىر دبوو ھە و
باوكىشم لە ناو ھەستياندا فىرى پىتەكانى خەتخوشى دەکردن: "پىتى
ئەلف، ھەك دارخورما وايە، لە سەر ھەو دارىك راست و رىك دىتە
خوارەو، دەتوانى سەر ھەكەى قەو پىتر بىت لە خوارەكەى و دەشتوانى
خوارەكەى قەو پىتر بىت لە سەر ھەكەى. لە شىو ھەى پالەوانىكى ناو
شەپەكان، چۆن قىتوقنج ھەستاو، ئاوا بىو ھەستىتە. پىتى با، تەشتىكە،
تەشتىكە لەسەر بەردىكى خىر، بەردەكە لە ژىرىدايە و ناوتەشتەكە
خالىيە." ئىتر بەم جۆرە وىنەو پىتەكانى پى دەناساندىن و
پەنجەكانمانى رادەھىنا چۆن بىاننووسىنەو. فىرى دەکردىن چۆن
پىنووسە قامىشەكان بخەينە بەينى پەنجەكانمان و لە كویدا فشارى
بخەينە سەر و لە كویدا فشارەكە كەم بكەينەو با بە ئارەزووى خۆى
پىتەكە بنووسىتەو؛ ئاشنابوون بە پىتەكان ئاشنابوونە بە شتە
نەبىنراو ھەكان.

لەم خەيالانەدا بووم، دەنگى شىخ لى پىچراندەم و ئەمرى كرد جىگەكە
رابخەين و سەر خەو ك بەشكىنەين، سەبەى دەبىت زۆر تر برۆين و
لانىكەم لەم بىابانە دروو بكەوینەو.

من، غهزنهوانی بنووس و غهرقانی تهنبوورژمن

وهک پیشتەر کهمیک باسم کرد، من خه لکی گوندیکی بچووکی لای
هیجازم. به جوانی وا له پیش چاوم، مالمان له وسهری گونده که بوو.
گه ره که که ی ئیمه که وتبووه پشت خانه قاکه وه، له ویوه سهرده که وتی و
ریک ده گه یشتییه به رده رگی مالی ئیمه. له به رده رگی مال که مانه وه،
گرمه زی و ده رگه و مناره کونه کانی خانه قاکه دیار بوون. یه که م جار
چاوم کرده وه، له م دونیا به رینه دا پیته کانم بینی. پیتیکی ی به
گه ره یی له سهر ده رگه که مان نووسرابوو، باو کم ده یگوت: "پیتی ی له
ژیان ده چیت، سهره تا به باریکی دیت و هیواش هیواش دیته خواره وه
و له ناوه راستدا ئه ستوور و پر ده بیت و پاشان ده چیته سهره وه و له
کو تاییه که یدا باریک ده بیته وه و له شوینیکدا ده چریت." هر که سیک
بیرسیایه ئه و پیتی ی یه چیه به سهر ده رگه که تانه وه، پیی ده گوت:
"لنی ورد بیه وه با ژیان بیته بهر چاوت."

مالی ئیمه به یانیانی پر له جوانی بوو، دیواری هه یوان و هو ده کان له
چندین لاهه به نووسینی سهرنجر اکیش رازینرابوونه وه، چی پیت
هه بوو به سهر مال که ی ئیمه دا پر ژابوون. باو کم ته نیا میرزایه کی
بنووس نه بوو، نه قاشیکی نایابیش بوو. نیگاره کانی به رهنگ دونیایان
له بهر چاوت ده گوری. دایکم هه ندیک جار به گالته کردنه وه ده یگوت:

"من ژنی ناو رهنګ و پېته کانم، باوکت جوانییه که ی له بوخساریدا نییه، له نیوان په نجه کانی ده ستیدایه. ویستت رږوحی باوکت بیینی، له ناو په نجه کانیدا بوی بگه ری. له وه ته ی هاتوومه ته ناو ژیانیه وه، بۇ جاریکیش چیه به دهنگی بهرز قسه ی نه کرده. راسته هه ژار و که مدهرامهت بووین، راسته شوینه که مان ته نگه، لومه ی ناکم، بهشی ئیمه له م دونیا یه ئەمه یه. ژیان به شوینه کان خوش ناییت، ژیان به خوشییه خوش ده بییت که که سه کان به یه کتری ده به خشن. زمانم لال بیت ناتوانم نه لیم ژیانم لیوانلیو نه بووه له خوشی. خوشی یانی ژیان له گه ل که سیک، ریزت بگریت، ئارام بیت، زمانی شیرین بیت، دور بیت له تووره یی، جوانییه کان بیینیت. باوکت وا بووه بۇ من کورم." به یانیاں دهنگی دایکم دهات، له خو و راده چله کیم. ده زمانی تازه رږژ بووه ته وه و چهند خوم بدهم به مدیو و به و دیودا ئاخری ده بی هه ست. پېته نه خشینه کان و نیگاره رهنگینه کانی باوکم، دونیا ی مندالی منیاں داگیر کردبوو. پیش چوونم بۇ حوجره، باوکم ده هاته وه مال و ده بیرمه هډه ی کاره کانی. له وی ورده ورده ورد ده بوومه وه له شیوه ی نیگارکیشان، له شیوه ی نووسینی خه تخوشییه که ی، به باوهش کتییی گه وره ی له ده وری خوی کو ده کرده وه، یهک یهک خه تی کتیه کان و بهرگه کانی چاک ده کردن. که کتییکی ته واو ده کرد باوهشی پیدا ده کرد و بهرزی ده کرده وه و ده یگوت: "ئمه بهشی مانگیک ژیانمانه."

پیش چوونم بۇ حوجره زور شت فیربووم، فییری خه تخوشی بووم، فییری شیوه کانی خوشنوووسی کردم. یه که م جار له سه ده کونه کاندایه له مهمله که تی ئیمه، یانی له سه رده می خه لیفه ی سییه می راشیدین، قورئان به خه تی کووفی نووسراوه ته وه. خه تی کووفی یه کیک بووه له و خه تانه ی له و سه رده مه دا باو بووه. دوا ی ئەو خه تی نه سخ دیت و شوینی خه تی کوفی ده گریته وه، له سالانی ۳۱۰ ی کوچیدا، که سیک پهیدا ده بییت که سه که خوی له ئەسلدا ئیرانییه و ناوی کورپی مقلای شیرازی یه، ئەم خه تخوشه کومه لیک خه تی دیکه دروست ده کات و

بەنا بانگترین ئەو خەتانهی دروستی کردن، خەتی شەشگانهیە،
لەگەلیدا خەتی محقیق، دیمان، سلس، رقاع، تەوقیع، شکستە و چەندین
چۆری که دین بە شوینیدا. سەدهیک پاش ئەو پیاوہ کۆری بەواب
دینت و دەستکارییەکی خەتی نەسخ دەکات و لەگەل جمالەدین
یاقوتدا گیانیکی نوێ دەکەنەوہ بە بەر خەتەکەدا. خۆشنووسی
پیشەییەکی کۆنە، لە سەردەمی بابلی و ئاشووری و سۆمەرییەکانەوہ
دەست پێ دەکات، تا لای فیرعەونەکان و لەویشەوہ دەگوازریتەوہ بۆ
ناو میللەتەکانی دنیا.

خەتی کوفی، خەتی نیمچەدورگەیی عەرەبی و ولاتی دووروبار بووہ.
گواہ دەلین یەکەم کەس ئەم خەتەیی بەکار هینا حەربی کۆری
ئومەییە بوو، زۆربەیی دەقە کۆنەکانی نیمچەدورگە بەم خەتە
نووسراونەتەوہ. هەر چوار خەلیفەیی راشیدینی ئیسلام
نووسراوہکان و دەقەکانی پاش خۆیان جیماون، بەو خەتە
نووسراونەتەوہ. سەرجم زانیارییەکان لەسەر شیوازی خەتەکان لە
باوکمەوہ فیئر بووم، بە بچووی پێی دەگوتم: "خۆشنووسە
بچکۆلانەکەیی مالی من." یان بە غەزنەوانی بنووس بانگی دەکردم.
باوکم یەکەم کەسبوو ئەو ناوہی لە من نا، هیشتا پیتیکم نەنووسیوو
ناوہکەم بووہ بنووس. میرزایەکی بچکۆلەیی ناو مالەکەیی خۆمان
بووم، فیئر کرام چۆن قامیش بتاشم و چۆن بیگرم و چۆن بیکەم بە
ناو لیوانی مەرەکەبدا و زۆری پێوہ بیت چی روو دەدات و کەمی
پێوہ بیت چی روو دەدات. زۆری و کەمی مەرەکەب، لە زۆری و
کەمی ئارەزووی مرۆف دەچیت. مەرەکەب زۆر بیت سەرتاپای پیتەکە
تیک دەدات و کەمیش بیت هیز و رەونەقی لی دەسینیتەوہ. کتومت لە
ئارەزووی مرۆف وەرگیرابوو؛ زۆر بیت ژیانی تیک دەدا و کەمیش
بیت ژیانی کال دەکاتەوہ.

باوکم بە میرزای بنووس ناوبانگی دەرکردبوو، لە مندالییەوہ خرابووہ
حوجرەوہ. لە حوجرە بە ھۆی نیگارکێشی و خەتخۆشییەوہ رینگەیی

مه لایه تیسی بهردابوو. ههزی له وه بوو بییته بنووسیک تا بییته
گوتاری بیژیک. سه ره تا بوو بوو به بنووسی خانه قاکه، چی کتیب و
کاری خانه قاکه بوون خرابوو هه ستوی. کاتی ناوبانگی بلاو
ده بیته وه، یه کن له میژوونوو سه کانی مهمله که ته که ده چیت به شوینیدا
و ده بیاته وه مالی خوی کتیبیکی بو بنووسیته وه. له مالی پیاوهی
میژوونوو کار دهکات و چاوی به دایکم ده که ویت. هۆگر بوونی بو
بیننه وهی دایکم، وای لی دهکات کتیبه که درهنگ ته و او بکات. پیاوهی
میژوونوو باپیری منه. نووسینه وهی کتیبیک ده بیته کردنه وهی
دهرگهی خوشه ویستی نیوان دوو که س. هاتوو چۆی بهرده وامی
باو کم بو ماله که، وای لی دیت رۆژانه دایکم ببینیت. له هه ر فرسه تیکدا
قسه یه ک و نیگایه ک بو یه کتری ده که ن. تنۆک تنۆک
خوشه ویستییه کهی ناخیان زۆر ده بیته. باپیریشم لای خۆیه وه هه ست
به دلی خوشه ویستی نیوانیان دهکات و خوی گیل دهکات، هه زیشی
لی بوه که کهی بدات به گهنجیکی خاوهن به هره. دایکم ده یگنر ایه وه،
باپیرم به بیانوی جیا جیا وه ده چوو ده ره وه، تا ساتیک بو ئیمه ریک
بخریت و پیکه وه قسه بکه ی ن. ئیمه ش ساته کانمان ده قۆسته وه و له
هۆده کهی باو کم سه رگوزه شته ی خۆمان شه ن ده کرد و هه سته کانی
ناخی خۆمان بو یه کتری هه لده رشت.

کتیبه که گه رچی زۆری پی چوبوو تا بنووسریته وه، ده گاته شوینیک
به ره و کوتایی ده چیت. هه ردوو کیان خه میان لی ده نیشیت چی بکه ن
به دیداری یه کتر شاد بینه وه. دایکم باسی ده کرد: "له م نیگه رانییه دا
ده ژیا ی ن، رۆژیک باو کم بانگی کردم له خوی و پی گوتم: کچم
ده زانم خه ریکی چیت، ده زانم دلت چوو له میرزای بنووس. مافی
خۆته و به کورپیکی باشی ده زانی با ناوی خودای لی بهینین!
قسه کانی باو کم شه رمیکی زۆری به سه ردا هیتام، له دله وه زۆرم پی
خۆشبوو و له شه رمیشدا ده م به سترابوو. له ناخه وه بریاری نه وه م
دابوو پیاوی ناو ژیا نی ئایینده م نه و بیت. باو کیشم بریاری دا و له و

سەرۆبەندەدا ئىوارەيەك حەلالى يەكتر كراين. ئىدى نىگەرانييەكەمان
پەوييەو. ئەو ەل جار نەمزانى باوكم بۆ وای کرد، پۆژگار تىپەرى جا
تىگەيشتم؛ دواى يەكترحەلالکردنەكە بپريارى دا يەك ەفتە لە مال بىم
و دەبى بچينە مالى خۆمان و مالهەكەش خۆمان بناغەى بنين و ئەو
هەقى نيبە بەسەرمانەو. نەيھيشت ەناسە بدەين، منى لە مال دوور
خستەو و ميرزاي باوكيشت بە پەشوکاوى دەستىكى كەوتە ئەملا و
دەستىكى ئەولا. بە پەلە خانوويەكى بچووكى كۆن بە پارەيەكى كەمى
مانگانە دەستكەوت. لەو خانووە بى رايەخ و چۆلەدا سەرەتاي
ژيانمان دروست کرد. باوكت كەوتە بنووسى بۆ خەلك و منيش
دەستم بە چنيم کرد. دەستچنیهكەى من زۆر نەبوو، كەلوپەلىكى
كەمقىمەتم پى دروست دەکرد، وەك سوزگ و زەمبيلە و تەريانە و
شتى ئاوا ماندووکار نا.

سال بە سال مالمان ئاوەدانتر دەبويەو، لەسەر پىي خۆمان
وەستاین. باوكم هاتە لامان و توورەكەيەك دەرەمى بۆ ەينابووین،
گوتى: ئەو بەشى ئیوہیە. سەرەتا ويستم خۆتان خۆتان بونىاد بنين،
ئىستا ترسم لەو نەماو و تواناتان ەيە بۆ دروستکردنى ژيانتان،
بۆيە لەم ژيانە بچووكەى دەستيان پ يکردو ەاوكارتان دەبم. كيسە
پارەكەى باوكم مالهەكەى بە پوختى بۆ ئاوەدان کردینەو. ژيانىكى
سادەى نەرمى پىر لە کارمان دەست پى کرد. نىگارەکانى باوكت و
پیتەکانى ژير پەنجەکانى مندالەکانى ناو مالهەكەمان بوون. كاتى تۆمان
بوو، ماله بیدەنگەكە دەنگىكى ناسكى خۆشى تىكەوت، دەنگىك پىر لە
ژيان و تريكانەو. دەنگى تۆ و هاتنى تۆ بۆ ناو مالهەكەمان ژيانى
ليوانليو کردین لە پىكەنين و ئاسودەيى."

من يەكەم پۆژ چوومە حوجرە، بە لامەو ە نامۆ نەبوو، باوكم چەندین
جار بە باوہش دەيگەراندەم و باسى شوينەکانى بۆ دەکردم،
باوہشەکانى باوكم يادەو ەرييەكن ەرگيز لە بىرم ناچنەو. کارەكەى
باوكم لە برەودا بوو، موشتەرى زۆر پوويان تىکردبوو، خوى

نەدەبەست بە يەك كەسەو، ئەو خەتخۆش و نىگار كىشانەى كىتوب
دەهاتن بۇ خانەقاكەى لای مالمان، باوكم لىيان دەئالا و شتىكى
زىاتريان لىوۋە فىر دەبوو. لەو پىاوۋە خۆبەزلزان و شتزانانە نەبوو، بنى
كارىك بزائن وا خۇيان دەربخەن لە تروپكدان. ئاموژگارىي دەكردم
كار و فىر بوون دوو شتن لە ئايىندا، تا كۆتايى تەمەن مروۇف پىويستى
بەوۋەيە ھەول بەدات زىاتر فىر بىتت و خۆى پىيانەوۋە ھەلنەدات و
بەردەوام زانىارى وەربگرىت. ھەر مروۇفە و سىندووقىكە و شتىكى
تازەى تىدايە، گرنگە ئەو سىندووقە بكەيتەوۋە و شتە تازەكەى ناوى لى
وەربگرىت.

لە ناو حوجرە جگە لە خویندەنەوۋە و شارەزابوون لە ئايىن، وانەى
خەتخۆشىمان ھەبوو، وانەكە باوكم پىي دەگوتىنەوۋە. وەرز دواى
وەرز زىاتر دەچومە پىشەوۋە، لە تەمەنى ھەرزەكارىمدا بووم بە
خەتخۆشى كىتبخانەى خانەقاكە، نىكەى سالىك لەوئى كارم كرد.
ئاسودە بووم لە كارەكم و ناوم بە غەزەنەوانى بنووس دەكەوتە سەر
زاران. پايىزىكى تەر بوو، باش لە بىرمە باران دەبارى و گەلاى
درەختەكان بە لارولەنجە بە لقەكانەوۋە بەر دەبوونەوۋە. لە سووچىكى
كىتبخانەكە دانىشتبووم خەرىكى نووسىنەوۋە بووم، باوكم ھاتە لام.
تاوئى لە خەتەكەى سەر تىانووسەكە وردبووۋەوۋە و پاشان گوتى:
"سبەى دەچىتە لای كەسىك، كەسەكە يەككە لە عارفە گەورەكان.
دەبىتە بنووسى ئەو. نىكبوونت لەو پىاوۋە نىكبوونتە لە حىكمەتەوۋە.
رەنگە سەرەتا غەرىب بىت لەل ات و نەتوانى لىي تىگەيت، بە پىي
تىپەرىنى رۆژگار بووت روون دەبىتەوۋە لای كىتت و بوچى توم
ناردوۋەتە لای." لىم نەپرسى ئەو كەسە لە كوئىيە و كىيە، باوكم خۆى
باسى كرد: "شىخى سەنعانە، لەم شارەى نىكمان لە خاكى حىجاز
دەژىت. حىكمەتەكەى و ئارامىيەكەى كردوۋىتەى بە درەختىك خەلك
لە ژىر سىبەرەكەيدا دادەنىشىت. مەمنوونى شىخى گەورەى ئەم
خانەقايم تۆى راسپاردوۋە بىتە بنووسى ئەو."

شیخی سهنعان داوای کردبوو خه تخووشیکی بو بدوزنه وه له گه لی
بیئت، کتوپر له مه جلیسه ی نه و داوایه ی تیدا کردبوو، شیخی
خانه قاکه ی ئیمه شی لی بوو. یه کسه ر به لینی پی دابوو یه کیک له کوره
گهخ و دهستوپه نجه رهنگینه کانی لای خو ی بو ده نیریت. دلنیا ییشی
پی دابوو رۆژیک له رۆژان نابیته هۆکاری نیگه رانکردنی. نه م
هه واله ی شیخی خانه قاکه بو باوکم، کۆلیک دلخووشی بوو.

خۆم پیچایه وه و ئاماده بووم بو رۆیشتن بو لای شیخ، به دیوێکدا
دلّم تهنگ بوو له دایکوباوکم دوور دهکه و تمه وه، به دیوێکی دیکه شدا
دلّم خو ش بوو دهچمه لای شیخیک و کاری خو م دهکه م و شوین و
که سی جیاواز ده ناسم و پشت به خو م ده به ستم. رۆژی گه شته که م
باوکم له گه لم نه هات، چه زم ده کرد له گه لم بیئت، که چی نه و پی خو ش
بوو ته نیا برۆم و پشت به خو م بیه ستم. تیشوو ه که م شتی زۆری تیدا
نه بوو، گیرفانی شم یه ک ده ره مه ی تیدا بوو. له ته ک کۆمه لیک خه لک
به ره و شار هاتم، گه یشتینه ناو شار هکه، له چاو شوینه که ی ئیمه
ته واو گه وره بوو؛ شاریک له ناوه راستی بیابانیک، له ناو چه قی
شاره که مزگه وتیکی گه وره خو ی قیت کردبوو وه و خانوو ه کانش له
دهوری مزگه وته که بلاو بوو بوونه وه. به و پاییزه گه رما که هیلاکی
ده کردین، ترسم لی نیشت هاوینان حال م چۆن ده بیئت به ده ست
گه رماوه.

به که میک گه ران و پرس یار کردن گه یشتمه به رده م مزگه وته که،
مزگه وته که فره گه وره بوو، دیواره که ی نووسابوو به بازاره که وه. له
ناوه راستدا خانوو یه کی گه وره به په رۆیه کی ره ش داپر شر او تاکوته نیا
خه لک لینی ده پروانی. خه لکه که به دهوری خانوو داپو شر او ه که
سوورده یان ده برد. له که سی کم پرس ی شیخی سهنعان له کوئییه، به
دهستی ئامازه ی کرد له و به شه ی مزگه وته که وه داده نیشتیت. ناو
مزگه وته که به فه رش نه خشی نرابوو، رۆیشتم و کۆمه لیک فه قی

خهریکی ته هلیله بوون، له وانم پرسى، نه وانیش پینان گوتم دانیشم
کاتی بینینی نییه و که میکی دیکه خوی دیت.

هر چه نده ناو مزگه و ته که ش نه زور گهرم بوو نه فینک، ماندوویتیم
ره و بییه وه. خهریکی چاککردنی کوله که م بووم پیاویکی نه بالابه زن، نه
کورته بنه، به جلیکی سپی و عه بایه کی سپی به سهر شانیه وه هات.
داریکی دریز به ده سته وه بوو، ریشیکی سپی و سهریکی بی توک، له
پیاوی ناو نیگار هکانی باوکم ده چوو بیرمه یه که مجار نیگارم کیشا،
نیگاری پیاویکی له م جورهم کیشا. دایکم ده یگوت: "رؤژیک دیت
تووشت ده بییت به تووشی پیاویکی چه کیمه وه ریچکه ی ژیان
ده گوریت." به ده رکه وتنی، سهرجه م فه قییه کان هه ستانه سهر پی و
منیش هه ستا. هات له ته نیشت یه کیک له کوله که کانی ناو مزگه و ته که
پالی دایه وه، نه وه فه قییه ی لیم پرسى شیخ له کوئییه، چرپاندی به
گویندا و ناگه داری کرده وه ریواریک لیره یه هه والی تو ده پرسیت.

ته ماشایه کی کردم و به ده ست بانگی کردم بچمه لایه وه، چووم و
خوم پی ناساند من کیم. نه ویش ده سته کی خسته سهر شانم و گوتی:
"ئه مه میوانه نوییه که ی منه، شوینیکی بو دابین بکه ن. له مرؤوه له
نزیکی من ده بی. ئەم گه نجه ده بینن؟ یه کیکه له بنووسه
خه تخوشه کان، سوود له به هره ی په نجه کانی و هر بگرن و ئیستا بیبه ن
با نانیک بخوات و دوا ی عیسا و هره بو هؤده که م کارم پیته."
له دله وه هه ستم به خوشییه کی زور کرد، ده نگی نه شئه ی به رؤحم
ده دا. زور ستاییشی کردم و ریزیکی ته وای خسته پالم. له یه که م
بینینه وه به ده ست خوم نه بوو سهر سام بووم پیی، برؤوا ناکه م که س
بیینی و به شیوازه نه فسانه که ی رپووخساری سهر سام نه بییت.
فه قییه ک هات له گه لم و نانی پی دام و شوینی حه وانه وه ی خومی
پیشان دام. که نه و جیی هیشتم، تیشوو ه که م له لای سهرم دانا و
جینووستنه که ی خوم ریکوپیک کرد.

دوای عیسا به رهو هۆده که ی شیخ رویشتم، ته قه م له ده رگه که ی دا،
دهنگی نه هات. ویستم بگه ریمه وه، یه کیک له فه قییه کان گوتی: "بچو
ژوره وه، وه لامی ته قه ی ده رگه ناداته وه."

به هیواشی ده رگه که م کرده وه، بینیم خه ریکی نویره. چوو مه ژوره وه
و له ته نیشتم ده رگه که وه دانیشتم تا له نویره که ی بو وه وه. بانگی
کرده سهره وه و دهستی کرد به ئاموژگار یکردنم: "له وانیه هه ست
به غه ربیی بکه یت، له وانیه تووشی ته نگ و چه له مه بییت، له ته مه نی
تودا بووم چه ندین شوینی جیاوازم بینیبوو. ژیان ی من گه ران بوو به
دوای حکمه ت و رو حیکی پاکدا. مرو ف خه ونی نه بییت، ناتوانی ت
چیدهستی خو ی له م دونیا یه جی به یلیت. گو ی به قسه ی که س مه ده و
پشت به خو ت بیهسته، تانیستا خه ونت نه بوو بییت، با له ئیستا وه
خه ونت هه بییت. کاری تو به س بنووسی نییه بو من، کاری تو
حیکمه ت وه رگرتنه له م ژیا نه پر له حکمه ته. بو ئه وه مه ژی باش
بخو یت و باش بژی ت و باش بپوشیت، بو ئه وه بژی خه ونی گه وره ت
هه بییت و ژیا ن گه وره تر بکه یت بو مرو ف ه کان. له م ساته وه شاگردی
منی، شاگرده کانی من خه ریکی به ری کردنی ژیا ن نین، خه ریکی
ره نگر دنی ژیا ن. بریا وه ک تو له ته مه نی تودا به هره ی تو م هه بایه،
بریا لای که سیکی به ئه زموون دهستم پی کردایه. ئه وه ی بو تو
هه لکه وتوه بو که م که س هه لده که ویت.

ئیستا تو له ناو چه قی ئایینه که دایت، له و شوینه دای چی زانا هه یه دینه
ئیره. گه ر نه توانی به ناسینی زانا کان تیشوو ه که ی خو ت پر بکه یت، به
تیشووی خالییه وه ده گه ریته وه مال. تیشووی پر تیشوو یکه زانی نی
تیدا بییت نه ک پاره. پاره ژیا نت ری ک ده خات، لای خه لکی
خوشه ویستت ده کات، خوشه ویستییه ک له دل وه نییه و له
گیرفانه وه یه. که سی دارا له بهر گیرفانه پر ه که ی خوشه ویسته، زانست
و حکمه ت شتیکی ترن. که سی ژیر بو یه خوشه ویسته، چونکه په ی
به و شتانه ده بات که خه لکی په ی پی نابهن. تو ده توانی کاتی ک

گه راپته وه ماله كهت، تيشووه كهت پر بيت له پاره، ده توانی به
 حيكمه تيكي زوره وه بگه رپيته وه، ده شتوانی ههردوو كيان و هيچيشان
 بيت و به خالی بگه رپيته وه. خوٽ سه رپشك به، به كاميان
 ده گه رپيته وه؟ تيشووه كهی من ده ره می تیدا نییه، حيكمه تی تیدایه.
 حيكمه ته كه م بو ئه م دونيايه و چا كه كانيشم بو ئه دونيا. رپيوارم
 له م سه رزه مينه، به ره و شوينيك ده چم هه موومان به ره و پرووی
 ده چين. ناليم وهك من بكه، خوٽ چیت پی باشه بو ژيان و
 كه سایه تیت وا بكه. ته نیا و یستم بزانيت، به ده سه تهينانی پاره ئاساتره
 له به ده سه تهينانی زانين. زانست پاره یه و خو شه و یستیشه. پاره ته نیا
 خو شه و یستیه. ناچار مه به کاریك بكه ییت له ناخه وه خو شیت لی نایه
 بیکه ییت. کاریك بكه ده نگه كهی ناخه بانگی كردنی كاره كه بكات."

یه كه م دیدارم له خزمه تیدا به م ئاموژگارییانه دهستی پی كرد. له و
 ماوه كه مه دا خه لكیكي زورم ناسی، به شه كهی ئیمه له مزگه وته
 گه وره كه كیشه ی زوری له سه ر بوو، میره كانی حیجاز ناكوک بوون
 له گه ل هینانی رپیازی سو فیه گه ری بو خا كه كه یان. كیشه ی زوریان بو
 شیخ و موریده كان دروست ده كرد، كاتی نویره كان یهك كه سی
 خه لكی حیجاز نهیده ویرا بیت له و به شه ی ئیمه نویره بكات. چی فهقی
 و سو فی و مورید و ده رویش بوون، خه لكی ده ره وه ی حیجاز بوون.
 له وی غه رقانی ته نبوورژهن م ناسی، پیش من به خزمه تی شیخ
 گه یشتبوو. بو ی باس كردم: "میره كان نایانه ویت ئایینه كه له رپیه ی
 رو حه وه بگات به خه لكی، پیان وایه رپیازی سو فیه گه ری ئایین لاواز
 ده كات. ئایینه كه مان به ئایینی به هیزه كان و پیاوه شه ركاره كان و
 شم شیروه شینه كان ده زانن، نایانه ویت بدریته ده ست خه لكی میهره بان
 و ناسكه وه. دژایه تیه كهی زوری سو فیه گه ری ده كهن و به فیتنه ی
 فارسه كان و یه مه نییه كانی ده زانن. ده لین: 'سو فیه گه ری ئه وان
 دروستیان كرد تا ئایینه كه لاواز بكه ن و بیکه نه كه ره سه ته یه كهی رو حی
 و گو شه گیر و توران له دونیا. ئایین له م خاکی حیجازه دا رو حی تیدا

نييه، ئايين ليڙه به سهر نووڪي شمشير ڪانه وهيه. 'ناييني له م گوشه ي
مزگه و ته تاكوته نيا ماوينه ته وه، ته نانهت ناماده نين يارمه تبي ئه م
گوشه يه بدن پوچانييه ڪاني تيدايه. دهشمان بينين به سوڪايه تبييه وه
ته ماشامان دهڪن و تانه مان لي ده دن.

با هه نديڪ شتت بو باس بڪه م تا بزاني له م خاڪي حيجاز هدا پوحي
ئايين ڪوتايي هاتووه. من ماوهيه ڪي زوره له گهل شيخ دام و له م
شوينه دام. له بهر ناوبانگي شيخ نه بيت به بيانوي چاڪردني
مزگه و ته ڪه وه ئه م به شه ي دهرووخيئن. چه ندين جار موفتي حيجاز
له ڪوتاري هه ينيدها هاواري ڪردووه: 'هيلانه ڪه يان تيك بدن با
ئايينه ڪه مان له سهر نوڪي شمشير ڪانه وه نه ڪه ويته خواره وه و
بكه ويته دهست لاوازه ڪان. 'ئه وان خه لڪ ته نيا فيري سهردانه واندين و
جييه جيڪردني سوننه ته ڪان دهڪن، خه لڪ فير دهڪن ئايين به بي
شمشير نازيت. دونيايان ڪردووه به دوژمني ئايينه ڪه، ئايينه ڪه يان
خستووه ته خزمه تي ميره ڪان و له شڪره ڪه يان. نايانه ويته له ناو ئاييندا
بو پوچ بگه ريت، نايانه ويته پشت له هيز بكه يت و پوو بكه يته
بيرڪردنه وه و ميهره باني. به ئاشڪرا پيمان ده لين: "ليڙه برؤن نامو به
ئايينه ڪه مان، ئيره شويني ئيوه و ميهره بانبييه ڪه تان نييه. خوتان و
پوچه لاوازه ڪه تان خاڪه ڪه مان جي بهيئن، ئيمه به شمشير
ئايينه ڪه مان گوره ڪردووه، نامانه ويته به ميهره باني له دهستي
بهدين. به بي هيز ئايين هيچ نييه و ده مریت."

پهريشان بووين به دهستيانه وه، ئيره يان ڪردوه به تووره ڪه ي
ڪوڪردنه وه ي پاره و دروستڪردني مروقي درنده. له سهر ئه رڪي
خومان ده زين، له سهر ئه رڪي خومان ئه م به شه ي مزگه و ته ڪه به پيوه
دهبين. وا نه زاني هاتوويته ناو مالي خودا، خودا گهردوون
ماله ڪه يه تي نه ڪ ئه م خاڪه پيسه. خودا له م سهر زه مينه مالي نييه،
مروف له خويه وه مالي دروست ڪردووه و ناوي ناوه مالي خودا.
ئيره هه موو شوينيك بيت، مالي خودا نييه، مالي ميره به دهسه لاته ڪانه.

لهوانه یه جاران مالی خودا بوو بییت، ئیستا مالی کوکردنه وهی
سهروهت و سامانی ئه و به دبه ختانه یه، وا دهزانن بینه ئیره له خودا
نزیک دهبنه وه، نازانن له خزمهتی میرهکانن.

نارهت نه بی به بینینی ئه م شتانه، نه هاتوویته ناو ریپازیکی ئاسان
بییت، ریپازی سو فیگه ری دوژمنهکانی له دهره وهی ئایین نین، له ناو
ئاییندان. گهرهترین دوژمنی سو فیگه ری رق و به کارهیتانی هیزه. رق
خه نجه ری که ئیستا به دهستی کهسانی که وهیه خویان به خاوهنی
ئایینه که دهزانن. تا مرؤفیک دروست ده کهیت رۆحی لا گرنگ بییت و
به دوا ی دوژینه وهی رۆحدا بییت له ناو ئایندا، شمشیر به دهستهکان
ههزاران کهس دروست ده کهن پشت له رۆح بکهن و شمشیر بگرن به
دهستیان وه و مرؤقایهتی به ناوی ئایینه وه ویران بکهن. دروستکردنی
مرؤفیک له بری خودوژینه وه شمشیر بگریت به دهسته وه، ئاسانتره له
دروستکردنی مرؤفیک دهست له شمشیر هه لگری و بو خوی بگه رییت.
مرؤقهکان چه زیان له کاری ئاسانه، ئه مانیش ئایینه کهیان بو ئاسان
کردوون و بکوژه و کو بکه ره وه، بو وه ته ره وتی ئایینه که و خه لکیش
به شوینیان ده که ون."

تووشی سه رسوورمان بووم، لای خۆمان کیشه ی وا نه ده که وته بهر
زهینم. سهیره مملانیکان له سه ر رق و خوشه ویستی بوو، له سه ر
ئه وه بوو کی ده بیته خاوهنی ئایینه که. میرهکان و موفتییهکانیان
ترسیان لی نیشتبوو سو فی و عارفهکان ئایینه که له وان سه نه وه و
خویان ببه خاوهنی. له ناو مالی خودادا شه ر بوو له سه ر کی خاوهنی
راسته قینه ی ئایینه که یه. ناومید بووم له و دۆخه، ناومید بووم له و
مملانییه. غه رب بوو لام، که وته ناو باسی مملانیکانه وه و باوه ریم
به هیچ نه ما. له ناخه وه بو شتی که ده که رام و له دهره وه شتیکی دیکه
ده بینرا.

ژیانیکی ناریک و نائارامان به ری کرد، رۆژانه بیانووی جیا جیا یان
پی ده گرتین. بیری مالی خۆمانم ده کرد. غه رقانی لی ره نه بوایه، ههستم

به نزيكی كه سيك نه ده كرد دلی خو می بو بکه مه وه. دل له ده رگه ی
دوزه ده چیت، بو هه موو كه س ناکریته وه. تا بلتی کوریکي بیده نگ و
که م قسه بوو. خو ی و ته نبووره که یه وه پیویستی نه کردایه ده نگیان
لنوه نه ده هات.

غهرقانی ته نبوورژهن خه لکی شاری تاقه وسانه، باوک و باپیری
باشترین ته نبوورژهنه کانی شاره که بوون، له سه رده می کو نی
زه رده شتییه کانه وه کاریان ته نبوورژهنین بووه. کاتی له دایک ده بییت،
به خو شی له دایکبوونییه وه ژنان و پیوانی میله ته که یان کو ده بنه وه و
ده ست ده که ن به ژهنین. ئەوان میله تیکن له گه ل له دایکبوونیاندا
گوینیان به ئاوازی ته نبوور ده کریته وه. خو ی گوته نی: "ده نگی یه که می
ژیان لای ئیمه ده نگی ته نبووره."

بو ی باس کردم و گو تی: "له سه ره تای مندالیمه وه ئاشنای جو ری
ئاوازه کان بووم، ئاشنای ژهنینی ته نبوور بووم. بژیوی ژیانی ئیمه
په یه سه ته به جو ری جوولانی په نجه کانمان له سه ر ژیه کان. کی
باشتر و خه مگینتر بژه نییت، باشتر و هیمنتر ده ژیت. زیاد نالیم گه ر
بلیم ترپه ی دلم ئاوازی ته نبووره. شه وان میوانمان ده هات، پاش
که میک میواندارییه که ده بووه ئاهه نگ، هه ر که سه و له شوینی
خویه وه ته نبووره که ی ده گرت به ده سته یه وه و مه ستانه ده یژهنه ند. به
گه ره کیکي مه له که ته که ی ئیمه دا تیپه ریت و گویت له ژهنینی
به کو مه ل بییت، گومان ده که ی ئەو ماله ئاهه نگیکی تاییه تی ساز
کردووه؛ ئەوه سروشتیکی زور ئاسایی ناو خیزانه کانمانه.

ئه وه ی بیستوومه له سه ده کو نه کانی په یامبه ر زه رده شت، دوو
هونه رمه ندی به ناوبانگی ناو په رستگه کان بره ویان به م کاره داوه.
ئایینی زه رده شتی ئایینیکه گورانی و موسقا بنه مایه کی پته وی
که یانده نیه تی. هه له م نه کرد بییت سو فیگه ری گه رانه ویه بو رۆح، ئەم

گه پراڻه ويه له ٿاينه ڪونه ڪهي زهردهشت هوه بومان ماوه ته وه و نه مڙو
رڀيازي سوڦيگهري جاريڪي ديڪه به شيوازي خوي نوي
کرده ووه ته وه.

باپيرم نور له گوره ڪهي بياريت، دهگوت نه کيسا و باره باد دوو
هونه رمه ندي ڪوني ڪوردي ناو په رستگه ڪاني زهردهشت بوون. به
خويان و تهنبووره ڪهيان و دهفه ڪهيانه وه، به خويان و دهنگه
خوشه ڪهيانه وه، شهوان له ناو په رستگه ڪان ڪوري بڙواداريان گرم
کرده وه، زيڪريان ڪرده وه. زيڪري ٿه وڪا تيش گوتنه وهي گاتاڪان بووه
به ٿاوازه وه. ٿه و دوو هونه رمه نده ڪه ڪونترين هونه رمه ندي
ڪورد زمانن، به بي تهنبوور و دهف زيڪريان نه ڪرده وه. بويه بؤ ٿيمه
دهنگي تهنبوور و دهف دهنگي بڙوايه، دهنگي ڀوچه، ٿه و دهنگه يه به
زمان خوي ناناسينيت، به ٿاوازي جوان خوي ده ناسينيت. فارس

شاري تاقهوسان شاريڪي ڪوني ڪوردييه، له سهردهمي پاشا
ڪونه ڪاني پارسه ڪاندا، به خوشي شاڙنه وه ڪيوي بيستوون داتاشراوه
و په يڪهري جوان و نه خشى جواني له سهر هه لکه نراوه. به يانيان ڪه
خور هه لديت، يه ڪه م دهنگيڪ له شاره ڪهي ٿيمه ده بيستيت، دهنگي
ته بنووره، يه ڪه م شتيڪيش ده بييني، نيگاري سهر به رده ڪانن به بي ڀوچ
له شاره ڪه ده پوانن. گالتهت به م ڀوخساره ي من نه يهت، قڙيڪي لوول
و سميليڪي گه وره م هه يه، ڀيت بکه ويته ناو ميلله ته ڪه م، پياوه ڪانت بؤ
ليڪ جيا ناڪرڀنه وه و زور به مان له يه ڪ ده چين. قڙي لوول و سميلي
گه وره ناسنامه يه ڪه جيامان ده ڪاته وه له بيگانه ڪاني ناو شاره ڪه.
ٿيستا چي تهنبوور ڙهني به توانا ده بييني، سهر چاوه ڪهيان ده گه ڀيته وه
بؤ مهمله ڪه ته ڪهي ٿيمه. نازانم حياڪيه ته ڪه چهند راسته، ده گيرنه وه له
شاره ڪهي ٿيمه ده يان په رستگه ي زهردهشت ييه ڪان هه بووه،
په رستگه ڪان بوونه ته مالڪ بؤ دروست ڪردني ٿاوازي نوي. خوم
شويني زورم بينوه، گويم له ٿاوازي زور گرتووه، نه مبيني شويننيڪ،
نه مبيست ٿاوازيڪ، په گوريشه ڪهي نه گه ڀيته وه سهر مهمله ڪه ته ڪهي

من، خۆم هه‌لناکیشم خه‌لکی ولاتی ئاوازه‌کانم، گوییه‌کانم به ئاوازی
خراپ پیس نه‌بوون. باپیرم نوور له گۆره‌که‌ی برژیت، هه‌میشه
ده‌یگوت: 'که‌سیک گوییه‌کانی به ئاواز و قسه‌ی پاک په‌روه‌رده بکات،
زمان و ره‌وشتی جوان و پاک ده‌بیئت. گوی بناغه‌ی بیرکردنه‌ویه،
گویت پیس کرد به ده‌نگی خراپ و ئاوازی خراپ و قسه‌ی خراپ،
بیرکردنه‌وه‌شت پیس و خراپ ده‌بیئت. گوییه‌کانی خۆتان جوان
په‌روه‌رده بکه‌ن، با ژیاقتان جوان بیئت!'

باپیرم خۆینه‌واریی نه‌بوو، به ئەزموون شتی وای ده‌زانی لای
هه‌کیمه‌کانیش ده‌ستت نه‌ده‌که‌وت. هه‌میشه ئاگای لی‌مان بوو،
نه‌یده‌هیشت بچینه شوینیک شوینه‌که‌ی لا خراپ بوایه، نه‌یده‌هیشت
گوی له قسه‌ نابه‌جییه‌کان بگرین. بر‌وای وا بوو مرۆف له‌ ریی
چاوه‌کانیه‌وه ناگۆریت بو مرۆفیک خراپ، پیی ده‌گوتین به‌ که‌یفی
خۆتان سه‌یری هه‌موو شت بکه‌ن، جوان ناشیرین، باکی به
چاوه‌کانمان نه‌بوو. کیشه‌ی له‌گه‌ل گوی هه‌بوو، گوی به‌ بنه‌وانی
ئاشووب و چاکه‌ ده‌زانی. که‌سیک نه‌توانیت گوییه‌کانی فی‌ری بیستنی
چاکه‌ بکات، ناشتوانیت چاکه‌ بکات. گوی سه‌رچاوه‌ی بیکردنه‌ویه.
گویت به‌ پاکی راهینا بیرکردنه‌وه‌ی پاک به‌ره‌م ده‌هینیت، گویشت به
شتی خراپ راهینا، بیگومان بیکردنه‌وه‌کانیشت پر ده‌بن له‌ خراپه‌ و
زمانیشت له‌گه‌لیدا پیس ده‌بیئت.

تا باپیرم مرد، من گه‌وره‌بووم و پیش و دوا‌ی خۆم لی دیار‌بوو.
دوا‌ی باپیرم باو‌کم بووه‌ رپیش‌انده‌رم. بو‌ی گیرامه‌وه‌ که‌ ئایینی
ئیسلام هاتووه‌ته‌ ناوچه‌که‌ی ئیمه‌، چی ته‌نبوور هه‌بووه‌ له‌ شاره‌که‌دا
کۆی ده‌که‌نه‌وه‌ و ده‌یانسووتینین. ئایینیک بووه‌ رقی له‌ ئاوازی
خۆش، رقی له‌ ده‌نگی خۆش بووه‌. به‌ هاتنی ئایینه‌که‌ سه‌رده‌میکی تال
و ناخۆش له‌ ناوچه‌که‌مان ده‌ست پی ده‌کات. مامۆستا‌کانی ئاواز به
هزی لیدانی ته‌نبوور به‌ دزیه‌وه‌ په‌نجه‌کانیان ده‌برنه‌وه‌. حاکی
شاره‌که‌ پیاویکی به‌ده‌ویی بیابانی بووه‌، ژیان لای شه‌ر و بی ئاواز

بووه. قۇناغى تارىكى له شار و مهمله كه ته كهى ئىمه دريژده ده كيشيت،
 تا سؤفيگه رى سهر هه لده دات. سهره لدانى سؤفيگه رى ده رگه يه ك
 والا ده كات بؤ ده ركه و تنه وهى ئاوازه كان.
 تهنبوورژهنه كان و ده فژهنه كانى شارى تاوقه وسان، بسؤ
 زيندوو كرده وهى رۇحه كوئنه كه خويان ده كهن به مالى سؤفيگه ريده.
 جاريكى ديكه سهرله نوئ به بؤنهى سؤفيگه ريبه وه ئاوازه كان
 ده هيننه وه ناوه وه و شار به گورانيبه كان ئاوه دان ده بيته وه.
 سهره تاي كار كردنم شه وان ده چوممه مالى بارؤنه كانى شار، به هه قى
 چهند ده ره ميك تهنبوورم ده ژهنى. سالانىك به م جوره كاره كهى
 خؤم دريژده دايه. له و سالانه دا شه ويك له مالى بارؤنيك له سووچيكي
 هه وشه كه تهنبوورم ده ژهنى و ئه وانيش كه يف و سه فايان ده كرد،
 چاوم به كچيكي ئه سمه رى بالابه رزى قژكورت كه وت. بينينى كچه كه
 دل مى برد، ئاگام له خؤم نه ما چى ده ژهنم. چاوه كانم چه قيبوونه سهر
 گوناي كچه و په نجه كانيشم خه ريكى ژهنين بوون. تومه ز له م مه ستي
 و سهر ساميبه ي من و له و ئاوازه تازانه ي ده يانژهنم، سهرنجى
 ميوانه كانم بؤ لاي خؤم راكيشاوه و هه موويان ته ماشام ده كهن.
 منيش بى ئاگا له وان ته ماشاي كچه ده كه م. باوكى كچه به حالى منى
 زانيبوو، كاتيكم زانى زرمه ي بناگويم هات و تهنبووره كه له ده ستم
 بهر بووه وه. به هؤش خؤم هاتمه وه، باوكى كچه م بينى له به رده ممدا
 به توربه بوونه وه وه سستا بوو و هاوارى ده كرد به سهرمدا: "تؤى
 تهنبوورژهنى خواروو شار، سه يرى كچى پياويكى به ريژى سهر ووى
 شار ده كه يت؟ كارى تو نيبه دل بده ي به كه س، كارى تو ئه وه يه ئاواز
 بژهنى بؤ دلّه كان. بايى ده ره مه كان ئاوازي خؤت بژهنه و برؤ
 قووتيك نانى پى بخؤ برسى. بانگ نه كراوى بؤ ئيره ته ماشاي
 كه رامه تمان بكه يت و عيشقبازي مان بؤ بكه يت، بانگكراوى كه ميك
 چيژمان پى بده يت دوور بكه وينه وه له و ژينه جه نجاله ي هه رچى و
 په رچى وه ك تو تيكيان داوه."

دەرهمه کانی فری دایه باوه شمه وه و به ناشیرینییه که وه پشتی ملی
 گرتم و هه ووان پیم پیده که نین، تا به رده رگه که بردمی و پالیکی پیوه
 نام و کردمی دهره وه و تهنبووره که ی به شوینمدا فری دا. له و
 شه ودا بهس دلم نه شکا، خو شم و تهنبووره که شم شکاین. شکانه که م
 له چهن دین لاه بوو. دهرهمه کان له ناو دهستمدای بوون و تهنبووره
 شکاوه که ش به سه ر شانمه وه. نه متوانی به م حاله وه بچمه وه مال، ملی
 پیگم گرت و به ناو شاردا که و تمه گه ران. درهنگانی که خو م له
 به رده م خانه قایه ک بینی، چوومه ژوور ئه م شیخی سه نعان له
 ناوه راستی هه وشه که دانیشتبوو، چاوی پیم که وت، دهستی بهرز
 کرده وه و بانگی کردم. به ره و لای چووم و له پالیدا دانیشتم، دهستی
 کرده ملم و له خو مه وه دهستیم ماچ کرد.

لئی پرسیم: "ناوت چییه؟" ناوی خو م پی دا. زانی شتی کم به سه ر
 هاتوو، گوتی: "حالت باش دیار نییه، هه رچی رووی داوه با روو
 بدات. گه ر ئازاریان داییت ئازاره که بکه به ئاگردانی که له ناخدا
 شوینیکی پی رووناک و گه رم بکه ره وه. گه ر دلیان شکاندییت، دوا ی
 دلشکان ژیان باشتر لیته وه دیاره و که متر ده توانیت فیلت لی بکات.
 چیمان پی کردوویت له ناو خو تدا بیهیلله وه، مرو ف له خو شییه کانی
 ژیان ئه زموون وه رناگریت، له ناخو شییه کان ئه زموون وه رده گریت.
 که سیکش له م دونایه دا دلی نه شکاییت، یان ئه و که سه گه مژیه، یان
 به رده. دل به بی شان ژیان جی ناهیلیت. گو رستانه کان پرن له مرو ف
 دلشکاوه کان. یه کیکم پی بلی دلی نه شکاییت و بتوانیت شتیکی گه وره
 بکات. کاره مه زنه کان له مرو ف دلشکاوه کانه وه دهست پی ده که ن.
 دلت بشکیت و هوشیار بیته وه له بی ره حمیی مرو ف باشتره، له دلیکی
 شاغ و به گه مژیه تییه وه بژییت."

به قسه کانی که می سوکناییم هات. له و شه وه وه بریارم دا جاریکی تر
 نه چمه مالی بارونه کان، بریارم دا له مالی بارونه کانه وه بگوازمه وه بو
 ناو خانه قاکان. کورپکی دلشکاو بووم، له مالی خوداپیدا وه کانه وه

گواستبوومهوه بو ماله هه ژاره که ی خودا. دایکوباو کم پیمان خوش
بوو بریاری وام داوه، باو کم دهیگوت: "تهنبوور و دهف بو
پاککردنه وهی پوچه نهک بو هه لته کاندنی سه رشانه کان. که سیک گوی
له تهنبوور بگریت، له بری پوچی شانهاکانی بجوولین، که سیکه پوچی
تیدا نه ماوه. بویه هه میسه له شوینیک تهنبوور بژه نه پوچی تیدا بیت
نهک ئاره زوو.

شیخی سه نعان ریوار بوو، داوای کرد بچمه خزمه تی و له گه لی
سه فهر بکه م. زوری پی خوش بوو له گه لی بم و منیش هه روه ما.
پیاویکیشه له ساته خوش و ناخوشه کاندا که یفی به گوگریته له
تهنبوور. خزمه تکاری ده که م و ئاوازیشی بو ده ژهنم. له داوای
دلشکانه که مه وه تا ئیستا له گه لیدام، چه ندین شوینم بینیوه، فیری زور
شتی کردووم. له باپیرم زیاتر بووه بو من. گه رچی هیشتا ده
شکاوه که م ئازاری هه یه، ئاخ له دهست برینی کون، تا مردن ساپیژ
نابیت. پیاویکی بارونی بیکه لکی رق دلکی داماوی شکاند، ئەم دهی
والی کرد له تهواوی ژیاندا هه ست به ئازار بکه م.

باو کم له باووباپیرانه وه بیستبووی، میژووی تهنبوور زور کونه.
که س به باشی نازانیت له چ سه رده میک دروست بووه، گورانکاری
به سه ر شیوهیدا هاتووه، ئەوهی پروونه نزیکه ی ۲۰۰۰ سال پیش
زاین ئەم ئامیره کاری پی کراوه. له کارنامه ی پارسه کونه کانیشتا
باس کراوه، مه لبه ندی تهنبوور ژهنینه که لای ئیمه یه له ناوچه ی
تاقه وسان. ئیمه ش دهستمان پیوه گرتووه و بووه ته به شیک له
ژیانمان."

شەوی مانگىرانەكە

دەرھەمەكانى برد بۆ موسىيى باجگر و گەپايەو، پەنگى تىك چووبوو. پەنگە زەردەكەى و چىن چىن عارەقى سەر و چاوى و قسە نائاساييەكانى خستميە گومانەو و لەو مالەدا شتىكيان لى كرديت. سى شو و سى رۆژ بيھۆشى كرد و بە لۆكە ئاومان دەكرد بە دەميەو. حەكىمەكان لە هاتوچۆدا بوون، كەسيان سەرى لە دەردەكەى دەرئەكرد. ئاخىرى حەكىمى گەورە بە توورەبوونەو پەچەتەكانى خۆى پىچايەو و پۈيشت، لە بەردەرگە بەسەر خۆيدا زال بوو و لايەكى كردهو و پەنجەى راوہشانى بۆ من و غەرقانى كە چيتر بانگى نەكەينەو تا خۆى ديتهو و هۆش: "راستى هيچى نيبە و دەردەدارە، تاى نيبە و عارەق دەكات، لەرزى نيبە و دەستەكانى چياچيا بوون وەك يەخ. كورەكان نەخۆشەكەتان دەردەكەى يان لە ناو دليدايە يان خەيالەكانيدا. تا نەيەتەو و هۆش و نەكەويته قسە كەس ناتوانيت چارەى بكات، جا تكام وايە هيلاكم مەكەن." ئەم قسانەى فرى دا و تووند دەرگەكەى بە شوين خۆيدا داخست و پۈيشت.

من و غەرقانى بيدهسەلات و نەزان لە دەردەكەى، بە ديارىەو نەماشاي يەكترمان دەكرد. هۆلى نويزخوينەكانيش گرمەى دەهات، نەقى و موريدەكان و مەلا بەيجوورى كەوتبوونە پۈژى خويان.

یه کیان دهیگوت دهرمانخوارد کراوه، یه کیان دهیگوت لهوانه یه
شهیتانی ناو بهرازهکان زهفهری پی هینابیت و چوویتته کیانیهوه.
مهلا بهیجووری ش دهستی بهرز دهکردهوه بو ئاسمان و دهینه راند:
"تا ئیره قبوولمان کرد، ئیتر قبوولی ناکهین. ئەم دراوسی بیروایه
ئاگری له م مالی خودایه بهرداوه. گەر تاکیکردنهوه بیت ههزار جار
تاقی کراینهوه، گەر بیغیرهتی بیت بیغیرهت نین. شیخ بمری ناھیم
موسس ههناسهیهک بدات. ئەو رۆحه پیسهی دهردههینم و
دهینیرمهوه بو لای خودا. ئەری موسلمانان کهی ئەوهنه بیغیرهت
بوون قبوولیان کردوو کافرێک ئازاریان بدات! کوا ئایینه کهی جارن
له سهر شمشیرهکانهوه بریسکهی دههات! کوا سهردهمی نارنی
کافران بو لای خودا! کوا ئەو ئایینهی کهس نهیدهویرا له بهردهمی
سهر بهرز بکاتهوه! شهرم نییه دهسته ودامان دابنیشین گاوریک به
ئارهزووی خوئی یاری به موسلمانان بکات؟ به راستی شهرمه بو
ئیمه."

به دیار کپی و بیدهنگی شیخهوه گویمان له وهه ره شه وگوره شه یه
بوو له هۆلی نوێژخوینانهوه دههات. دهرسام له م شاره بیکهس
بمیتینهوه و شیخ له دهست بدهین. ههستکردن به لاوازی و
دهسته پاچهیی له بهردهمیدا ئازاری دهم. رۆخساره خه ماوییه کهی
غهرقانی یش هیندهی دیکه په ریشانی کردبووم، تا زیاتر له
خه مگینییهی ورد بوومایه تهوه، زیاتر نائومید دهبووم. دهستی شیخ
دهگوشی و دهم برده بناگوئی و پیم گوت: "تۆ لیتره باوکی ئیمه ی،
تۆ لیتره سیبهری ئیمه ی، ناکرێ ئاوا زوو جیمان بهیلی. چی روهی
داوه قسهیهک ناکه ی؟ زور زوو بو رۆیشتنی تۆ، کاری زورت ماوه
بیکه ی، جارێ مه رۆ. تکا ده که م ههسته وه، ئیستا له م کاته دا جیمان
بهیلی، جیهیشتنه کهت ئازاوهیه کی گهره بهرپا دهکات. خۆت گویت لئ
نییه له ویدیو چی دهلین! بیانوو دهگرن رقه کهی ناخیان بووه ته ئاگر و

دهيانه ویت به بونهی تووه شوینیکی پی بسووتینن. ده هسته وه تکایه، هسته وه. "چه ندم راوه شانده جوولهی لیوه نه هات.

جیرهی ده رگه که هات، پودانی پومی خوی کرد به ژوردا و دواي خوی ده رگه کهی داخست. یه کسه ر پووی کرده غه رقانی و گوتی: "هسته تهنبووره کهت بهینه داوه کهم دوزیوه ته وه. گویم لی بو جاریکیان گوتت: 'که شیخ بیتاقت و بیحه وسه له ده بوو، یان کاتی ماندوو و خه مگین ده بوو، داوای ده کرد تهنبووری بو بژهنم، تا ئارام بیته وه.' ئیستاش هه مان حاله ته، ده وای ده ردی تهنبووره که یه. خیرا که بیته و بیژهنه."

غهرقانی تهنبووره کهی هینا، خستیه باوه شیوه وه و که په نجهی نا به تاره کانیدا شیخ رچله کی، دهستی کرد به ژهنین. تا زیاتر بیژهنیا به زیاتر جوولانه وه کانی زورتر ده بوون. له گه رمه ی ژهنیندا چاوه کانی کرانه وه، ئافاقیک پووی تیکردینه وه. چاوه ته ر و لاوازه کانی تیکهل به ئاوازی تهنبووره که و فرمیسه که کانی ئیمه بوو. له خوشیدا له گهل پودانی پومی به چاوی پر له فرمیسه که وه پیده که نین و ده ستمان گرتبوو به ده ممانه وه. له نیوان پیکه نین و گریاندا هه ردووکیمان تیکهل کردبوو. سه رمان بو غهرقانی راده وه شانده، بیژهنه ده ی، بیژهنه. دهنگی تهنبووره کهی پووحی به خه بهر ده هینایه وه. مه وه سته، به رده وام به له ژهنین براکه م. ئه ویش شیتانه سه ری با دها و په نجه باریک و دریژه کانی به سه ر تاره کانه وه ده جوولان و هو ده که پر ببوو له ئاواز.

دهنگی شیخ هات. ته ماشای یه ک به یه کمانی ده کرد و قسه ی کرد. وتی: بیژهنه له خه وه کهم راتچله کانم، بیژهنه با به ئاگا بیته وه. ده ستمکرده ملی و ماچیکی روخساره عاره قاوییه که یم کرد. به ته واری هاته وه هوش خوی. له حه شمه تدا به دم پیکه نینه وه رامکرده ده ره وه و بو هو ده ی نویژخوینه کان. هاوارم به سه ریاندا کرد که س ئازار مه دن، هه ره شه له که س مه که ن، به ئاگا هاته وه. به جاریک

هورژمیان بۆ هۆدهکه برد. دلنیا بوون له به ئاگا هاتنه وهی
دهسته یه کیان که یفیان پیده هات و دهسته یه کی تریان، نیگه ران بوون.
به ئاگا هاتنه وه که ی ئاوه داننی خسته ناو دلای من، هیواشیک هه ستا و
به ره و هه وزی هه وشه که رۆیشت، ده ستنو یژیک شوشت و هاته وه
هۆده که، نو یژیک خویند و ئه مری کرد جگه له من کهس له ده وری
نه مینیت. کاتی چۆل بوو، داوای کرد که لوه پهلای نووسینه که ئاماده بکه م.
به په له شته کانم ئاماده کرد، ئینجا گوئی: "ده ردی من لای هه کیمه کان
نییه، لای فریشته یه که. فریشته ی ناو خه ونه که مم دی. زمانم لال ییت
گه ر درۆ بکه م، خۆی بوو. ده بی خودا بۆیه منی هینابیته ئه م شاره.
ئهو ی تیدا ببینم. خه ونه که ی من ئه مه بوو. خودایه په نام به تو، چه ندین
ساله ویلی داوای رووناکییه کم، رووناکییه که م بینی، به بینینی فیکرو
هۆشم نه ما و هاته وه بۆ ناو خۆم. خودایه هه رگیز رووم له شوین
نه کردوو، هه میشه رووم له دلّم کردوو، چونکه زانیومه تو له دلّمی
نه ک له شوینیک. ئیستاش روو له دلّم ده که مه وه، ده مه ویت به باشی بۆ
تو بگه ریم. دلای من شوینیکی بچووکه و که سیکی گه وره ی تیدایه.
خودایا یارمه تیم بده میوانیک هاتوو ده یه ویت له ته نیشت تووه ییت
له و شوینه بچووکه دا، نه بۆم ده کریت دووری بخرمه وه، نه ده شمه ویت
شوینی تو بگریته وه. یارمه تیم بده خودایا، فریشته که ی خۆم بینی.
ئارام نه ما و هیزم تیدا نه ما. ئه وه ی من بینیم به هیزترین کهس
ببینیت، له به رده میدا لاواز ده بییت."

وه ستا بووم و ته ماشام ده کرد، قسه کان له هیی ئه و نه ده چوون.
په نجه ی خسته سه ر تیانوو سه که وه و گوئی: "غه زنه وان، ئا لیره دا
بنوو سه، چیت پی ده لیم بینوو سه. ده زانم قورسه لات، ده زانم
تیناگه ی کویم دیشیت، رۆژیک دیت هه مووتان تیده گن ده نگه که ی
ناخی من، ده نگه راسته قینه ی مرۆقه، تیده گن ئه و ئاوازه ی له
وشه کانی مندایه، ئاوازی ئاوه دان کردنه وه ی دلّه ویرانه کان و
جوان کردنی دونیایه. گو مانم نییه هه مووتان رۆژیک دیت تیده گن له م

سەرزه مینه چیم چاندووه و چیم بو ئیوه جی هیشتوووه. بنووسه
 غهزنهوان، بنووسه... لهته ونبوووه کهی خۆم دۆزییهوه. بهنه فرهت بم،
 تاساتی مردنم دهست لهو لهتهی خۆم وهر بدهم. ژیان ته نیا ئه و
 که مهی جوانه، که سییک ده دۆزیته وه ههست ده کهی ئه و که سه
 لهته ونبوووه کهی خۆته. هه موومان له تیکی خۆمانمان لی ون بووه،
 لهته ونبوووه که مان لای که سییکه ده بیته بگه ریین ئه و که سه بدۆزینه وه
 تا خۆمانی پی کامل بکهینه وه. دۆزینه وهی ئه و لهته، کوفره دهستی لی
 هه لبریت. دۆزینه وهی که سییک که به شییکه له خۆمان، دۆزینه وهی
 خودی خۆمانه. برهوا ئه مهیه، بتوانی خۆت به ته واوه تی بدۆزیته وه.
 گشت دونیا لومه م بکه ن، پشت له و ئاگاییه ی ناخم ناکه م. له عیشقدا
 برهوا نه دۆزیته وه، له هیچ شتیکی دیکه دا نایدۆزیته وه. وا من ده بمه
 ریواری عیشقیکی سهخت، ئه وهی ناتوانیته بهرگه ی ئازاری عیشق
 بگریته، به شویندا نه یهت. عیشق ریگه یه کی پانوبه رین نییه،
 پیچوپه نایه. عاشقیش راوچی بالنده کان نییه، راوچی جوانییه کانه."

خۆم نه گرت، لیم پرسی

- جه نابی شیخ مه به ستت چیه؟

- پوونه کورم، پوونه؛ لهته ونبوووه کهی خۆم دۆزییه وه. لهته
 ونبوووه کهم له مالی موسیقی باجگره!

- عه جاییب! یانی چی؟

- یانی فریشته ی ناو خه ونه کانم له وییه، ئه و فریشته یه ی ده هاته
 خه ونم و ده یکردم به چه کیمی ده رده کان، له و ماله یه و خۆمی
 ده رده دار کردوووه.

- ناشی مه به ستت کچه کهی موسیقی باجگر بیت؟

- به لی کورم، مه به ستم ئه وه.

- ده ی جه نابی شیخ، تو به م ته مه نه وه، به م و یقاره وه هه ته له لای
 پیوانی ئایین، بی شه رمی نه بیته له رووتدا، چۆن ده بی شتی وا بلیتی!

ئەمەى تۆ دەيلىتت له چاۋ تەمەن و كەسايەتت و ئايىنپەرورەرىت
كوفرىكى گەرەيه.

- تۆ جارئ تىناگەى غەزەوانى بنووس، جارئ تىناگەيت. نە تۆ
تىدەگەيت و نە ئەوانەش كە گوئيان لەم دەردە دەيىت.

- چى بلىم جەنابى شىخ، شەرم دەكەم، دەتەويىت چى بكەيت؟

- دەكەومە شوين خەونەكەم، لە خاكى حىجازەو خەونىك هينامى بۆ
ئىرە، خاوەن خەونەكە ئىستا دراوسىمە، قابىلە پشتى تىبكەم. ئاگرىك
لە ناخدا داگىرساوه، حەيفە خامۆش بىيىت. حىكمەتىك لەم خەونەدايه؛
يان دەمكاتە پياويك بۆ ئەبەد نەمرم و بمىنمەوه، يان دەمكاتە
بروادارىك دلەكان ئاوەدان بكەمەوه.

- ببورە جەنابى شىخ، زۆر پرووى نەيىت، ناشىت عاشق بوويىت؟!

- عىشق گەر دۆزىنەوهى لەتەونبوووەكەى خۆت بىت، بەلى عاشقم.
عىشق پرووناككردنەوهى ناخى خۆت بىت، بەلى عاشقم. عىشق
گەيشتن بىت بە پرواى راستەقىنە، ديسان عاشقم. تۆ مندالى كورم، تۆ
نازانى چەند سالە بە دواى كردنەوهى گرىيەكى كوئردا دەگەرىم
بىكەمەوه، ئىستا كردنەوهى گرىيەكەم دۆزىووتەوه، ئىستا دەزانم لە
كوئى خەونەكەدام و بەرەو كوئى دەچم.

- ئەى خەلك چى دەلئىن؟ ئەى پياوانى ئايىنى چى دەلئىن بەم حالەى
تۆ بزائىن؟

- چى دەلئىن با بىلئىن، هەمىشە خەلك شتىك دەدۆزىنەوه تاقسەى
لەسەر بكەن. كەسىك پرواى ناسىبىت هىچ نالىت، كەسىك شت دەلئىت
برواى نەناسىبىت. عىشق دۆزىنەوهى لەتەونبوووەكەى خۆت و
ونكردنى شتە بچوو كەكانى دونيايه. كەسىك نەتوانىت پشت لە خەلك
و لە دونيا بكات، چۆن دەتوانىت باوەش بە عىشقادا بكات. عىشق
لوتكەى بروايه.

بىدەنگ بووم، قسەم بۆ نەما، چەندە مىشكى خۆم دەگوشى قسەكانىم
بۆ وەرئەدەگىرا. كەمى وەستام، چاوەرى بووم شتىك بلى، نەيگوت.

ئەم جارە من لەبری ئەو عارەقم دەکرد، لە دلی خۆمدا دەگموت، بۆ
وای لێ هات! دەبێ کچی ئەو باجگرە چ سىحریکی لێ کردبیت. بەم
تەمەنەو بەسکردنی عیشق، بەخوا شورەییە! وەک بلیت گوی لە
دەردەشەکانی دلم بووبیت، سەری بەرز کردەووە و گوتی:

- کورم عیشق کاری بە تەمەنەووە نییە، کاری بە جوانی و ناشیرینی
نییە، ئاگرێکە لە ناختا هەلەدەکات تەنیا ئەو کەسە دەتوانیت ئەو ئاگرە
خامۆش بکات، کە خۆی دای گیرساندوووە. گەمژە کەسیکە بیهوویت
ئاگرەکەى ناخی بکوژینیتەووە. تەماشای تەمەن و روخسارم مەکە،
تەماشای بڕواکانم بکە. عەشق لە ناو بڕواکاندا یە نەک لە ناو تەمەندا.
من بەرەو ئەو پووناکییە دەچم، لە پشتمەووە چیان گوت گەردنیان
ئازاد بێت. مەوۆتیک نەتوانی لەبەر خاتری عەشقهکەى ناخی،
کەسایەتی و ناوبانگی خۆی تیک بشکینیت، نابیت باسی عەشق بکات.
عەشق ئەووە نییە کەسیک بدۆزیتەووە، پووناکییەک بدۆزیتەووە و بلی
ئەووە تا دۆزیمەووە. عەشق ئەووەیە بتوانی لە پیناویدا گشت شتیک
لەدەست بەدەیت و ئەو بەدەست بهینیت. مەرجیش نییە پێی بگەیت،
بەدەستەینان بەیەکگەیشتن نییە، فروانکردنی پووناکیی ئاگرەییەکە.
نامیینی چۆن دەگەشیمەووە! ئەو دلخۆشی و پووناکییەى لەسەر زمان
و روخسارم دەییینی، کلپەى ئاگرەکەى ناخە.

- یانی ئایین و دونیاش؟

- بەلێ ئایین و دونیاش. بەس بڕوا نا، چونکە بڕوا خۆی عەشقه.
بەرگەى قسەکانیم نەکرد و هەستا، چوومە دەرەووە، چاوم گیرا بۆ
بۆدانی پۆمی، لە ناو فەقییەکان نەبوو. هەوالم پرسى، گوتیان لە
دەرەووەیە. پۆشتمە دەرەووە لە گوشەییەک دانیشتبوو، بەرەو لای
چووم، بە خەفەتەووە دانیشتم. لێ پرسیم: "شیخ چۆنە؟ باشتەر بوو؟"
بە نیگەرانییەووە وەلامم داو:

- وەلا براكەم باش نىيە، قسەى عەجىب و غەرىب دەكات، لىنى تىناگەم
بۆ وای لى ھاتوۋە! سەرم گىژ بوۋە، قسەى وا دەكات مندالیش
نايكات!

- قسەى ۋەك چى؟

- باسى عىشق و بېروا و ئەو شتانه.

- پوونتىر باسى بگە...

- پوونتىرى ناۋىت. بەينى خۇمان بىت، عاشقى كچەى باجگر بوۋە!

- وای خودايە! ئۆرتىنە؟! چەند شتىكى جوانە! ئاى كە جوانە! بە دلمە!

ھەر لە خۇى دىت عاشق بىت. بىھىنە بەرچاوت پىرەپىاۋىكى ژىر،

نوورانى، سەرورپىش سىپى و بېروادار لە كۆتايى تەمەنى عاشق بىت،

چەند جوان دەردەچىت!

- چى جوانە؟ جوانى لە چىدايە؟

- كەمىك ژىر بە، ھەزاران حىكايەتمان ھەيە، سۆفییە گەورەكان،

عارفە مەزنەكان، لە كۆتايى تەمەنياندا عىشقەكەى ناخى خۇيان

دەدۆزنەۋە، ئەۋىش يەككە لەۋان. ھەقى خۇيەتى، ديارە ئۆرتىنە ھىندە

جوان و نوورانييە، عەشقى لە دلى ئەۋدا بىنيۋەتەۋە.

- باشە با وا دابنىن ئاۋايە كە تۆ باسى دەكەى، ئەى خەلك چى دەلین؟

- خەلك زمانى ناۋەستىت. باشتىن شت بگەى خەلك قسەى خۇى

دەكات. گوى بگرە براكەم، خەلك بەس زمانى ھەيە، زمانىش بە من و

تۆ ناۋەستىت. گوى لە خەلك مەگرە، گوى لەۋ دەنگە بگرە لە ناختەۋە

دىت. كى نالیت كچەى باجگر لای شىخ بېروا نىە؟ كى نالیت ئەۋ بە

شۋىن نھىنىيەكدا ناگەرپىت؟ كى نالیت بە راستى عىشقىكى ئىلاھى

بوۋەتە ميوانى؟

- خۇشى وای دەگوت، دەيگوت: لەتە بېروايە ونبوۋەكەى خۇم

دۆزىۋەتەۋە.

- تهواوه خۆيه تى. ئەو شتانه به قورسى وهرمه گره، له گهلى دهروين،
بزائين کوتاييه كهى ده مانگه يه نيته كوئى. وانهى ليوه فير ده بين. ئەمه
وانه يه وان، بهه، بهه، چ وان هيه كه!

- ئاخ له توش، هه موو شت به وان وهرده گريت. كه ميک بير له
هه ياو حورمه تى ئەو پيره به دبه خته بکه وه.

- به خوا مندالى! به لى هه موو شت له ژياندا وان هيه. پاشان
هه ياو حورمه تى مروف لاي خودايه، لاي خه لک نييه. خه لک چيه تا
هه ياو حورمه تى بو دروست بکات.

- ئەى مه لا بهيجورى و تاقمه كهى چى؟

- ئەوان به كه يفى خويان ده كه ونه نه فره تکردن لى. جا چيه، با
بيکن. کارى من و تو گه رانه به شوين راستيه كه دا. توش ده ستى لى
به ربه دى من ده ستى لى بهر نادم، به نيازم هه قيقه ته كه ببينم. ئەو
هيكايه تانهى له ناو كتيبه كاندا خويئدو ومنه ته وه نه ينييه كيان تيدا بووه،
نه ينييه كه به باشى نادوزر يته وه. بو ئەمه يان خوم ده چمه ناو
هيكايه ته كه وه تا نه ينييه كه ببينم و بيدوزمه وه.

- برام پرودان، دلّم باش ناليت، دهى لهم هه موو كچه جوانهى ناو
موسلمانان، بو كچى باجگريك؟! بوچى لهم ته مه نه دا شتيكى وای
به سه ر ديت؟! به خودا دلّم باش ناليت، ئاشووبيك روو ده دات.

- به روات هه بيت غه زنه وان، به روات هه بيت. له ده مى كه س مه ترسه،
خه مى قسهى خه لكت نه بيت. گوئى له وه هه قيقه ته بگه ره كه له ناو خوتدا
دهنگ ده داته وه. گوئى لهم و له وه مه گره، هه سته خوت رو خانده وه
به سه ر يه كدا، غه رقانىم بو بانگ بکه كارم پييه تى.
- بو چيته؟

- ده تو برو بانگى بکه، ئەوسا ده زانى.

غهرقانىم بانگ كرد، ده ستى هه ردوو كمانى گرت و به ره وه ده ره وه
بردينى. له سوچيک، له ژير سيبه رى دره ختى، له باخه كه داينيشاندين.
ده ستى كرد به ئاموزگار يکردنمان:

- باش گوی بگرن، هرچی پروو ده دات پشت له شیخ نه کهن. گهر عاشق بوو بیئت حه تمن پروو له عه شقه کی ده کات. عاشق بوو نه کی به بیان کرد کهس نا ئه مانه ی خانه قاکه ده بنه دوژمنی، دونه یایه ک تۆمهت و تانه ی ده خه نه پال. ئیوه ده میکه له پالیدا خوشیتان بینوه و خواردووتانه و خه وتوون، له مه ولا ئازاریک هاته بهر ریتان لاواز مه بن و بهرگه ی بگرن. چاوه ری خراپترین شت بکه ن، نامه ردی بو ئه وه ی جیی ده هیلت.

- تۆ ده مانترسینی؟

- نا نا، ناتانترسیتم، برواداری راسته قینه له کاته ناخوشه کاندا بروای راسته قینه ی دهرده که ویت، هاورپی و یاری راسته قینه ش له ناخوشیدا دهرده که ون. ئیمه هاورپی و هاوده می شیخین، به کورت و پوختی بیخه مه سهر دلتان، به ره و دۆزه خیش بروات من پشتی تیناکه م. دۆزه خیکم پی خوشه له گه ل پیاویکی ژیردا به مهرجیک نه چمه ناو به هه شتیکه وه له گه ل پیاویکی گه مژده دا. بروا بکه ن ئه مانه گه مژهن، گه مژه یی چییه؟ ههر ئه وه یه ژیانته لی ده کات به دۆزه خ. له به هه شتیشدا گه مژه ت له گه لدا بیته به هه شتیشته لی ده کاته دۆزه خ.

- براهه م تۆ زۆر سهیری! ئه مه چ هه قی به بروا و بیرواییه وه هه یه؟
چ هه قی به سهر ئه م شتانه وه هه یه که تۆ باسی ده که یته؟

- با هه قی هه یه، من ماوه یه کی که مه ده یناسم، له وانیه له ئیوه باشتر بیناسم. خوی ده خاته ناو تاقیکردنه وه یه کی سه خته وه، ئه و ویلی دوی بروایه که، برواکه ی له ناو که سیکا دۆزیوه ته وه. شه ری بو ده کات و چاوه پروانیش ده کریت خوشی له ده ست بدات بو ی. گرنه گ ئیمه یین بتوانین ته نیای نه که یین. خۆت باسی خه ونه که یته کرد، کوتا جار خوی به ته نیا له سهر لوتکه ی کیوه که ماوه ته وه. ده ی ده بی لانیکه م ئیمه ی له ده رو بین، بتوانین وا بکه یین هه سترکردنی به ته نیاییه که نه بیته هوی سووتانی یه کجاره کی. با بیینه هاوده می، پیاوه ئایینییه کان پشتی تیده که ن و ته نیای ده که ن، خو ئیمه پیاوی ئایینی نین، شاگردین، بو

خۆمان بکهینه دوژمنی کاریکی جوان؟ براکانم به خودا من ئەم کارەم زۆر پێ جوانە.

-جا چارەنووسی وا بیت، چارەنووسی به ئیمه ناگۆردریت.

-ئای که لاوازی براکەم، تو هیچ مەکه و لەگەل من و غەرقانی بمینەوه و شتەکان بنووسە و حەقت نەبیت. دلنایام خوشی باش دەزانیت دەستی خستوووەتە ناو پشکۆیەک، دەستیشی لی هەلناگریت. مەبەستی من ئەوێه لەم ساتەوه دەبینه هاو دەم و پشتوپەنای، چیمان بینی راستییەکه به خەلک دەلین و دەینووسینەوه. ناهیلین به دلی نەیارەکان بیت، بەلینم پێ بدەن پشتی یەکتەر بەر نادەین و پیکەوه دەمینەوه. دەی بەلینم پێ بدەن، دەی براکانم!

هەرسێکمان دەستمان خستە ناو دەستی یەکتەر و بەلینمان دا تا دواهەناسە به شوین راستی چیرۆکەکهوه بین.

نیوێهشەویکی درەنگ غەرقانی لە خەو خەبەری هینام، شیخ کاری پیمە. به لەشیکی قورسەوه خۆم پێچایەوه و به نیاز بووم بچم بو هۆدەکهی. بینیم قیتوقنج دەستیک جلی شیریی پۆشیوه و لە حەوشەکه چاوەریم دەکات. به دەست ئاماژەیی کرد دواي بکهوم، دواي کهوتم و خوی کرد به باخەکهی مووسیی باجگەردا و بەرەو نزیکي دەرگەي ماله کهي چوو. چەند هەنگاویک دوور لە دەرگەي ماله کهيان دانیشت. مێشکم خەریک بوو بته قییت، گوتم: "شیخ چییە؟ بو وا دەرگەي؟ نیوێهشەوه و خەوتوون، کهي وهختی ئەوێه بییتە ئێرە؟" شوینی خوی لە بن درەختیک خوش کرد و تەخت بوی پالکەوت، ئاگاداری کردمەوه تا چل پۆژی دیکە لێرە دەبیت. لەو چل پۆژەدا لە خودا و پووناکییەکهی ناخی دەپاریتەوه یارمەتی بدات. تکای زۆرم کرد، ئەم کارەي کاریکی نابەجییە و کەسایەتی له که دار دەکات، کەلکی نەبوو. من گوتم و ئەو گوئی نەگرت. تەنیا ئەوێه

گوت، جار جار شتیکی بۆ ببهین بیخوات و ویستهکانی بۆ بنووسمهوه. گهر کچهی موسی رازی بوو ئهوه باش و رازی نهبوو دهست له ههنگاوهکانی خۆی ههناگریت. ناچار له شوینهکه جیم هیشت و گهرامهوه. تا مهلابانگدان خهوم لی نهکهوتهوه، له پال ههوزهکی دانیشتبووم، وهختی نوێژ مقومقوی دیارنهمانی شیخ کهوته ناو موریدهکانهوه. به پۆدانم گوت: "چووته بهرمالی موسی! قوری کوئی بکهین به سههماندا!" کهچی زهردهخهنهیهکی کرد و به پیکهینهوه رووی کرده مورید و فهقییهکان دهست به نوێژکردنی خۆیان بکهن و مهلا بهیجووری پیشنوێژی بکات، چونکه شیخ له سهفهری بروادایه.

ناچار شانیم گرت و به نیگه رانییهوه شانیم راتهکاند:

- ئاخر براهکم، ئه مهی تو دهلیت وا نییه، ئه مشه و نه زانن سبهی ده زانن. که زانیان چ خاکیک بکهین به سههر خۆماندا! سهفهری بروای چی و حالی چی، له بهردهرگهی کچهیه و شیته و شهیدای بووه و چلهی بۆ دهکیشیت.

- خاکی ناوی، زانیان ههندی قسهی ناخۆش دهکهن و دهبریتهوه. شیخ قیبلهی گۆریوه، (بهه قسهیهی خۆی دایه قاقای پیکهنین) پنت ناخۆش نه بیته قیبلهی خۆی گۆریوه. که جوانه بهو پیرییهوه ئاوا دهستی داوهتی! ئی برا قهسهه به خودا بهه گهنجیهی خۆم بوژی ئهوه ناکهه بچه بهردهرگهی مالی کچیک، سهیریشی بکهه، نهک پنی بلیم عاشقتم. ئهی ئافهرین ئهوهیه عاشق!

حالی من باش نهبوو، له تیکشکانی که سایهتی و وبقاره کهی دهترسام. دههه و چیشتانگان تۆپهله تۆپهله مورید و فهقییهکانم دهبینی چرپه چرپیان دهکرد، ده مزانی دهردهکه چییه، خۆم له گیلی دا. تومزه بهیانی موسی دیته دهرهوه، شیخ دهبینی له بهردهرگه کهی. لینی دهپرسیته: "خیره قوربان؟ چی دهکهی لیره؟" ئه ویش له وهلامدا دهلیته: "هاتووم بۆ رووناکی دهکهه." سهرهتا موسی تیناگات و

دهست دهکات به گالته کردن پیی. کاتی تییده گه یه نیت به چ مه به ستیک
 به رده رگه که ی گرتووه، که له یی ده بییت. ئیتر چی به زمانیدا بیته
 خواره وه نایگنر یته وه: "جوان ده پوینه وه! ئه وه مان مابوو پیری
 ئاخر شه پ! تو که ی له ته مهنی کچی منی، بو ناچی به لای بروا که ته وه!
 ئیستا شارت لی پر ده که م! خه لک وایان ده زانی هاتووی بروات
 هینا وه بو شاره که. من له یه که م ساته وه ده مزانی بو شتیکیت که
 هاتوویت. بو نایه ی له گه لم بتبهم بو مالی ژنه چی ژ فرو شه کان؟ له وی
 ئاره زو وه کانت دابمرکینیته وه و بگه ریته وه بو ناو گوشه گیری به که ی
 خوت." چی قسه ی بهرز و نزم بوو پیی گوتبوو. چاویشی به هر
 که سیک که وتبوو چیروکی داوا که ی شیخی بو گیر ابو وه. هه ندیک
 بروایان پی کردبوو، هه ندیکی دی بروایان پی نه کردبوو. بو
 دلنیا بوون، ئه وان ه ی بروایان پی نه کردبوو، چووبوونه به رده رگه ی
 مالی، ته ماشا ده که ن راسته. تکا و پارانه وه ی زوریان لی کردبوو
 ده ست له و کاره ی هه لبرگیت و بو ته مهنی ئه و ناشیت. شیخ له
 وه لامدا گوتبووی: "ته نیا یه ک جار مانگ له په نجه ره که وه ده ربکه ویت
 و بیینی، به سه بو ئه وه ی تا مردن یاده وه ریبه کی جوانت له گه ل مانگ
 هه بییت. بچن به سه ر کاری خوتانه وه، کاری من دانیشتنه به دیار
 ده رکه وتنی جوانیبه که وه ئه م شاره پووناک بکاته وه."
 بیته و به رده یه کی زور که وته ناو خه لکی موسلمانان شاره که وه،
 که سانیک به شیت و له خو گو پراو باسیا نده کرد، که سانیکیش به
 خه لفا. پودانی پومی ی لی ده ربهینه، که س به باشه باسی نده کرد.
 چندین پوژ و شه و له وی هه لنه ستایه وه. که نان و خورمایه کم بو
 برد، دلم بوی ده سووتا. که چی زور که یفخوش ده رده که وت، باکی به و
 قسانه نه بوو له سه ری ده یکه ن. ناچار شه وان درهنگ سه رم لی ده دا،
 ده ترسام پی بزائن و بهر نه فره ته که یان بکه وم. سه رده م سه رده می
 مه لا به یجووری بوو، خو ی با ده دا و به ده نگه گر و ناخوشه که ی
 ده یگوت: "نه مگوت کو ریینه، سه ره تا نه مگوت به ریشه سپیبه که ی

ههلمه خه له تين؟ نه مگوت بپروا له پوخساری نابینم؟ نه مگوت کهسی
لاواز بپروای لاوازه؟ یه کی نه توانی هیژه که ی ناخی په روه رده بکات،
یه کی نه توانی رقی له بیپروا بییته وه، ناشتوانی له م ئایینه ی ئیمه دا
جیگه ی بییته وه. فهرموون به چاوی خوتان بیبینن، به م ئاخری
ته مه نه وه له باتی پرووکردنه خودا، پرووی کردووه ته کچیکی گاور.
کهس نه چیت به لایدا، با بوخوی له پال به رازه کاندای بژیت. ئیستا
ئه وهنده شهیتانی گاوره کان چوونه ته ناو گیانی، به ئاوی که وسه ریش
پاک نابیتته وه. خودا لامان دا له م جوړه مرویانه. به دهست من بیت
چی لاواز هیه وهک بامییه په وونگی ده که م. زه وی شوینی لاوازه کان
نییه. ئایینه که ی ئیمه بیزانیایه به لاوازی بلاو ده بیتته وه، دهستی بو
شمشیر نه ده برد. نه مگوت موسلمانینه، ئه م پیاوه لاوازه به که لکی
دینه که ی ئیمه نایه ت."

قسه کانی وی، له قسه ی هه موو کهس ناخوشتتر بوون. من و
غهرقانی دامویش سه ری خویمان کز کردبوو و جووکه له
دهمانه وه نه ده هات. هه فته یه ک به م شیوه یه تیپه ری، له ناو شار بوو
به حیکایه ت، شیخ به رده رگه ی مالی موسی بهر نادات. گه نجه
قوشمه کان بو خوشی خویان، ده هاتن به و ناوهدا تیده په رین، به
هووه و هاوارکردن ده یانقییراند: "جه نابی شیخ نه که ی دلی ئورتینه
ببه ی بو خوت، په نجی ئیمه به خه سار نه ده ی. ده میکه چاوه رانی ده
ناسکه که ی ده که یین. تو یه ک جار پوخساریت بینی حالت تی کچوو،
ئه ی ده بی ئه وه ی چند جاریک دیبیتی چی به سه ر هاتیت!" نازاری
زمانه دریژه که ی خه لک له سه ر دلم گه وره تر ده بوو، گه ی شتمه
بپروایه ک هه ول دان بو پاشگه زبوونه وه ی خویمان دووکردنه. تازه
چاره نووسی من له و به یینه دایه، ده بی گوئی له هه ردوو لا بگرم، تا
بزانم ئه م که شتییه له نگه رگرتوووه که ی ده که ویته وه ناو ئاوه که و
به رو کوئی ده پروات.

شهزادهکەى سهرزىکم لى دا، مشتى خورما و مووچهیهک نانم بو برد.
 خورما و نانەکەم لە بەردەمى دانا. پرسى: "کەلوپەلى نووسينت پىیه؟"
 بە بەلى وەلامم دایەو. گوتى بنووسە. بە نابەدلىیەو کەلوپەلەکانم
 دەرھىنا و نووسیم: "ھەر کەسىک بو پىروۆزکردنى خوئى شوین برۆا
 کەوتىت، برۆا نادۆزىتەو. ھەر کەسىک بو جوانکردنى خوئى دەمى
 پىر بکات لە ناوى خودا، بەر جوانى ناکەوئیت. ھەر کەسىک لە قسەى
 خەلک بترسىت ناگات بە ھىچ. خودا لە ناو جوانىیەکاندا، من بەرەو
 برۆى کەسىک چووم، یەكێک لەو جوانىیانەى کە لە خودا نزىکم
 دەکاتەو. کورەکەم با تو لەو تىبگەى، من شىت و شەیدای
 لەشولارى ئەو کچە نىم، من شىت و شەیدای ئەو پرووناکییەم لە
 ناخیدا و لە روخسارىدا دەدرەوشىتەو. ئەوئى من دەبىنم، ھەر
 کەس بىننىت ژيانى بو لە دەست دەدات. پرووناکییەکەى پرووناکیى
 ئەوین و برۆایە. ئەم کچە بە ناوى فرىشتەى کەو کچەندىن سالا دىتە
 خەوم، چەند جار ھاتىت شتىكى فیر کردووم. ئەو فرىشتەى پىم
 وابوو لە ئاسمانەو دىت، لەم مالاى بەردەمماندا. راستىیە کە تالە،
 جى بکەم فرىشتەکەى من کچى مووسى باجگرە. بەس کردەوھەکانى
 خۆى نىشانەى کەسایەتى خوئى، مافى بە کردەوھەکانى باوکىوھە نىیە.
 شەوى بردنى دەرھەمەکان کتوپر پەچەکەى لا دا و نىگایەکى بو
 کردم، بە نىگاکەى سەرتاپای گىانم کەوتە لەرزىن. وىستى پىم بلئىت
 من فرىشتەى ناو خەونەکانتم، لەوانەشە خوئى ئاگەدار بىت چۆن
 ھاتووتە خەونم و فیرى کردووم. جا کورم تو لىم تىبگە، بىنووسەو،
 من خەلەفاو نىم، وىلى دواى پرووناکییەکەم جگە لە خۆم کەسى تر
 نایىننىت. عاشقبوونى من بو کچەى باجگر، سەرتاپای بىر و ھۆشى
 بردووم."

بىسانەو کەمى تىگەیشتم و سوکناىم بو ھات، ئەم پىاوھ بو شتىک
 دەرگەرى پەيوەندى بە بىرکردنەوئى ئىمەوھ نىیە. شتەکانم بو نووسى
 ر کەرەمەوھ سەر جىگەکەى خۆم. شەبەق بە دەنگەدەنگى

"ئەستەغفىروللا" و "تۆبە خودايە لامان بدەيت" خەبەرم بوو.
 كاتىك زانى قەوماو.

موسى فىلباز نەخشەى بۇ داناو، بە ئورتىنەى كچى گوتوو بچو
 بۇ لاي شىخ، ئەم پىنج مەرجهى بۇ دابنى، بەبى جىبە جىكردنى ئەم
 پىنج مەرجه ئامادە نىيە پىشوازى بكات. كچە ھەولى دابو باوكى
 ئەو كارەى پى نەكات، بە زور پىي كرددو. من دواى راستى ئەم
 باسەم زانى، ئەویش لە تارىكەشەودا چووبوو بەردەمى و
 بەزمانىكى لالەو، مەرجهكانى خستبوو بەردەمى. نەشپەشتبوو
 روخسارى بىنىت و لەترسى باوكى لە پشتىيەو خوى مەلاس دابو،
 نەيوئرابو راستى چىرۆكەكەى پى بلىت. مەرجهكانىش ئەمانە بوون:
 يەكەم: سوتاندن و پەرپەركردنى قورئان.

دووهەم: دەستەلگرتن لە ئايىن.

سىھەم: مەيخواردنەو و كردنەوەى مەيخانەيەك.

چارەم: خزمەتكردنى موسى باجگر.

پىنجەم: خواردنى گوشتى بەراز.

شىخ جگە لە مەرجهى يەكەم ھەموو مەرجهكانى قبول كردبوو،
 گوتبوو: "چ مەرچىك تايبەت بىت بە خۆم و كەسايەتى خۆم
 قبولمە. مەرجهى يەكەم بۆيە قبول نىيە و جىبەجىي ناكەم، نامەويت
 دەست بۇ شتىك ببەم ئازارى خەلك بدات. دەست بۇ شتىك دەبەم
 ئازارەكەى بەر خۆم بكەويت. مەرجهى يەكەم مەرجهى ئازاردانى خەلك،
 ئەو كارى من نىيە، مولكى منىش نىيە. واز لە مەرجهى يەكەم بەيئەن و
 شتىك پى مەكەن لەبرى خۆم ئازارى خەلكى بدات. ئەوەى لى لابدەن
 باقىەكەى رازىم."

دەرويش و فەقى و مورىدەكان شىت بىوون، ئاگر لە چاويان دەبارى،
 لە ھەوشەكەدا ھەك شىرى برىندار دەياننەرانند. يەكىك دەيگوت:
 "قەسەم بە خودا ئىوہ خەوتبوون، ئىوہ ئاگاتان لە ھىچ نەبوو، بەم
 چاوانەى خۆم بىنىم ئەمشەو مانگ گىرا. گىرانەكەى مانگ ھىي

له ئایین وەرگه پانی شیخ بوو. تۆبه خودایا! "ئیترا ئاوا هه ریه که و گیای سه رکینویکی ده خوارد. سه رم ژانی ده کرد به و هه لایه، تازه کار له کار ترازابوو.

مووسنی باجگر داواکهی شیخی قبول کردبوو، رازی ببوو ده ست له قورئان نه دات و چوار مه رجه کهی دیکه جیبه جی بکات. به رگه م نه گرت، جه ساره تم دایه به ر خۆم بچمه لای و دوو قسه ی دلی خۆمی بۆ بکه م. له ناو ژاوه ژاوی قه ره بالغی ناو خانه قاکه گوئی خۆم که ر کرد و هاتمه ده ره وه. خه به رم له وه نه بوو پۆدانسی پۆمی به دوامه وه یه، به ره و مه نزه کهی شیخ پۆیشتم. له شوینی خۆی نه بوو، بی ئه وهی شه رم بکه م به هاوارکردن بانگم کرد، وه لامی نه داوه. به نیاز بووم جاریکی دیکه بانگی بکه م، پۆدان ده می گرتم: "وس به کوره، بۆ شیت و هار بوویت! جارئی هیچی نه کردوو، جارئی هیچت نه بیستوو. کئی نالی به نیازی تا قیکردنه وهی ئیمه نییه." ده ستیم له سه ر ده مم لا دا:

- ده واز بیته! ده مه وی بیدۆزمه وه و چی له دلمدایه هه لی بریژم. به ئاشکرا سوکایه تیمان پی ده که ن، نه خه وم ماوه نه خۆراک. ئه مه کهی حاله ی ئیمه ی تیداین! سه رشۆری ناو خه لک بووین و ئه ویش به که یفی خۆی چی پی خوشه ده یکات به بی گویدانه ئیمه. له ژیانمدا هینده ی ئه م ماوه یه تانه و ته شه رم لی نه دراوه. ئه و نانه ناخۆم به بنووسی په یدای ده که م و سوکایه تیم پی بکریت.

- باشه برام، ئه وه تا له لای ئاخووری به رازه کهانه وه، جوان سه ییری بکه با شیتتر بیت. ده ی سه ییری بکه، نابینی ریشکه ی گیا ده دات به به رازه کان. ئه ها باش ورد ببه وه لی، ریشگه گیاکان ده بینی به ده ستیه وه؟ قه پۆزی به رازه کان ده بینی له ده سته کانی ئالاون؟

راستی ده کرد، وای خودایا! بووه ته شوانی به رازه کان. ئه ک خودا له ناو ده مت بدا مووسنی! بۆچی وا به و پیاوه ده کات! چاوم چوو ته وقی سه رم، هه ناسه م ته نگ بوو، له جینی خۆم ره ق وه ستام. خیراخیرا

تەماشایەکی ئەو و تەماشایەکی ڕۆدانم دەکرد و بەبێ ئەوەی بتوانم
زمانم بگرم، دەمگوت:

- خۆ خۆیەتی! ئەو خۆیەتی! ئەو بوو بە شوانی بەرازەکان!
- بەلێ، خۆیەتی. تۆ نەهاتبوویت زووخوای خۆتی پێ هەلبڕیژیت، دە
فەرموو بڕۆ هەلبڕیژە.

بەرەو ڕووی چووم، نە سەلامم کرد و نە ماندووبوونم پرسى. وەك
بلیت هیچ ڕووی نەداوە، تەماشایەکی کرد و خەریکی پێدانی ڕیشكە
گیا بوو بە بەرازەکان. ئەوەندە بە هەستەو بەرازەکانی دەلاواندەو،
دەتگوت باوکیكەو و دلی مندالەکانی دەداتەو. ماوێهەك لەوێ
وہستم و پاشان پرسى:

- چییە غەزنەوان؟ کوا سەلام، کوا کەلام؟

- جا قوربان سەلام و کەلامت بۆ ئیمە هێشتەو؟ تۆ هیچت لە
مەنجەلەكە نەهێشتەو، بووی بە شوانی بەرازان. گوتمان عاشقی
كچیک بوویت و لەبەر خاتری چاوە کالەکانی لە ئایین وەرگەرای.
بەس نەمانگوت بیته عاشقی بەرازان و مەبخۆران! ئەوانەى دەبیستم
راستن؟

- هەمووی راستن. بۆ مەگەر بەراز چییەتی؟ گیانداریک نییە لە
گیاندارەکانی سەر زەوی؟ بۆ تۆ وا دەزانی خوداپەرستی بەس لە
سوچی مزگەوت و خانەقاكان دەکریت؟ تیرکردنی گیانداریکى برسى،
چ جیاوازییەکی هەیه لە پاکردنەوہی ڕۆحیکى پیس؟ ڕیزگرتنى
گیانداریکى بیزمان و ڕیزگرتنى مرقیقى بیزمان جیاوازییەکی هەیه؟

- قوربان ئەمانە بیانوون بۆ خۆت، تۆ پشتت لە ئایینەكەت کردووە بۆ
كچیک. خەریکی بیانووهینانەوہی تا هەلەكەت جوان بکەیت. بیانوو
مەهینەو، نەمبینو و نەمیستوو کەسیك زۆر بەی تەمەنى لە پیناو خودا
بردیته سەر و لە کوتاییهكەیدا پشت لە ئایینەكەى بکات لەبەر كچیک.

- غەزنەوان قسەكانت لە قسەى ڕۆلەدلەكان دەچیت، من پشتم لە
ئایین کردووە نەك بڕوا. چەند جار ئامۆژگاریم کردى ئایین لە بڕوا

جيا بڪرهوه. بؤ گهيشتن به خودا، مرؤف پئويستی به برؤايه نهك
ٺاين. به بي ٺاين دهتواني نزيك بيتهوه له خودا، به بي برؤا ناتواني.
بيانو واهينمهوه، عيشقهكه ي من تاقيردنهوه ي منه. من رؤوناكي
خؤم دؤزيوتهوه و ئيوهش كه يفي خؤتانه. عاشق بووم به كچيكهوه
و ئه و كچه بؤمن برؤايه.

ئهي كه سايه تيت؟ ئهي ئه م رسوايي به چي؟

- هيشتا تينه گه يشتوويت كورم، كه سيك له پيناو به رزكردنهوه ي
كه سايه تي خؤي خودا په رستي بكات، ئه و كه سه دهتوانيت ماويهك
كه سايه تي به دهست بهيئيت، به س ناتوانيت خودا به دهست بهيئيت.
خودا كاري به دل و رؤحه، كاري به كيش و كه سايه تي نيه. عيشق
نهتوانيت تيك بكيئي، نهتوانيت رسوات بكات، عيشق نيه. هه موو
كه سه مه زنه كان به راستي عاشق بوون، شهرميان نه كردوه باسي
رسوا بووني خؤيان بكن. عيشق له سه رده مي خؤيدا رسوات دهكات
و له سه رده مي پاش خؤتا مه زنت دهكات. عاشق باكي به رسوا بوون
نيه، باكي به سووتان نيه. باكي به مهرگيش نيه، عيشق ئاگر يكه كه
داگيرسا، ناكورثيه وه تا نه تكات به خؤله ميش. رقله دلله كان چي ده لين؟
- جا چي نالين قوربان! به و ئاسانيه دهستت لي هه لئاگرن، له پال تودا
ئازاري ئيمهش ده دن. ده ترسم شه ويك به خه نجر هه لبكوتنه
سه رمان. تانه و ته شهريان گيانماني هه نجن هه نجن كردووه. به تانه و
ته شه ريشه وه بوه ستن سو پاسگوزارين.

- نا، مه ترسه. ده ميكه بؤ چه ورييهك ده گه رين نانه كه ي خؤياني
نيچه قينن، ئه وه تا من چه ورييه كه م بؤ دروست كردون، با بزائين تا
كوي ده روات. كيشه يان له گه ل منه نهك ئيوه. خؤم پيم خؤشه نانه كه م
بؤ چه وركردوون.

قوربان شاريان پر كردووه له باسي تو، مووسي خودانه ناس،
سه ري زمان و بني زماني گيترانه وه ي چيروكي تويه، هه قه ته مبيي
بكين، هه قه بيوه ستيين.

- نا غه زنه وان، دهست له تور په بوونه کانت بشو. موسی چیی پی
خوشه با وا بکات. پوله دله کانی ناو خانه قاکهش هه روا. نارام به ره وه
و بر روا بهم ریشه سپییه ی من بکه. له وه ته ی هوشم به خوم
هاتو وه ته وه، تا ئەم چرکه ساته ی بو تو ددویم، زه پر ره یه ک بر روا له
دلدا کال نه بو وه ته وه. ده میکه ده ر کم به ونبوونی له تیکی خوم
کرد بوو، له ته که م دوزییه وه؛ به ره وه که مالی عیشق و بر روا ده چم.
ئه مشه و وه ره بو لام، که لوپه له کانیشت بهینه. ده مه ویت هه ندیک شتم
بو بنووسیته وه. من مه یگیرم یان مه یخوړ، زاهیدی گوشه نشینی
خانه قا بم یان شوانی به رازان، ئەو بر روا داره م سه رجه م ریگه کانی
ژیانم ئە زموون ده که م تا بگه مه که مالی خوم. نار ه حه ت مه به، گوئی له
هه موو که س بگره، چی قسه ی جوان بوو وه ری بگره و چی
قسه یه کیش خراپ و ناشیرین بوو، له خو تی دوور بخه وه. گوئی ه کانت
بکه به بیژن، قسه کان باش بیژه، جا جوانه کانیان هه لېچنه. برؤ به
دیار کاره کانت وه، من کارم هه یه، ده بی به رازه کان تیر بکه م، ده برؤ
باوکه که م.

هه موو جاریک که ده مینی ده تگوت نزام به سه ردا خوینراوه،
سار دسارد ده بو مه وه. لاژه لاژ هاتمه وه لای پودان، ئەو ییش
به عاده ته کانی خو ی کوئی سه ری خسته سه رم. دهست و دل
نه دهات بچمه وه بو خانه قاکه، به پیاسه تا نزیک بازاره که پویشتین.
من به بیده نگ و پودانه فیلبازیش پر له قسه، به مه یلی خو ی گالته ی
پی کردم: "باشت کرد غه زنه وان ی برام، باشت کرد. تو زور دامای،
زور زوو بر روا به شته کان ده که یت. هونه ری گو یگرتنت لاوازه، ناتوانی
قسه پاک بکه یت جا هه لی بگریت. به کالی قسه که قووت ده ده ی.
کوپی باش کئی خودا پیی ده دات بیته بنووسی شیخی سه نعان!
که ریک به که ری خو ی مانگیک له گه لیدا بیت ده بیته هه کیم، که چی
جه نابت تا بیت گوئی ه کانت در یژتر ده بن. ئەری تو زیک چاو و گویت
پاک بکه ره وه، که منی دهست بگره به سه ر هه سته خوشباوه ره که تدا، بو

ئاتوانى ناخى مروفقەكان لەسەر زمانيان بىيىنى. نازانم بۇ گەرە نايىت،
تو گەرە نايىت و ھەمىشە مندالەيت. ھەلچونەكانىشت كەفى بىئەقلىيى
پىنەھىيە، مېھرەبانىيەكەشت پىرە لە گەمژەيى. سادەيىيەكەت پەيوەندىيى بە
بىرکردنەوہ و قوولەيتەوہ نيىيە، پەيوەندىيى بە بىئاگايىتەوہيە،
دلسۆزىيەكەت لە دلسۆزى كۆيلەيەك دەچىت بۇ بارۆنە كرىارەكەي.
رۆلە تاكەي پىت بلىم عاقل بە، بىزار بووم لەم ھەلچوون و
داچوونەي تو.

ئەويش گالتهى خۆي پى كىردم و ناچارى كىردم بە تورەيىيەوہ پىي
بلىم:

- توش باشتر نيىيە تۆزىك دەمت داخەي!؟

- نا، باشتر نيىيە. پىويستە زياترت پى بلىم، لەبەر تۆمە. ئەوپەرى يان
شىخ دەرت دەكات و دەبىتە دەستەي مەلا بەيجوورى، يان برۋا بە
كەس ناكەيت و دەكەويتە شوين دۆزىنەوہي ھەقىقەتەكە. بىراكەم
گرتنى ھەقىقەت گرتنى رەشووہي ئەسپ نيىيە، دۆزىنەوہي ھەقىقەت
دۆزىنەوہي سكەيەكى كۆن نيىيە، چۆن عىشق پىاوى خۆي دەويت،
ھەقىقەتەيش عەقلى خۆي دەويت. بەدبەخت تاكەي لەم نىوانەدا ھاتوچۆ
دەكەيت و دەمى برۋا بەمبەر دەكەيت و دەمى برۋا بەوبەر. مەگەر
قەول نەبوو پىكەوہ بە شوين راستىيەكە بكەوين؟ ھىشتا لە يەكەم
ھەنگاودايە خۆت كىدووہ بە كىشە لە نىوان دوو لاکەدا. فەقىيەك و
مورىدىكى بەستەزمان دوو ئايەتى بە زۆر پىي لە بەر كراوہ، چى
دەزانىت لەسەر عىشق و ئايين تا برۋا بە قسەكانى بكەيت، بۆچى
سەرکۆنەي شىخ دەكەيت، كەي لە تەمەنى تۆدايە بەو زمانە زىرەوہ
بەرەو روى بوەستىت. شەرم لە خۆت بكە، ئەمە خۆشەويستى نيىيە،
ھەلچوونىكى گەمژانەيە.

- تا من وانىم، من شىخم خۆش دەويت و كارەكەي ئەزىيەتم دەدات.
نازارىكى زۆر كەوتووہتە ناو ناخم، نامەوي بەو جۆرە بى ئىستا
دەيىنم.

- خەمی شیخت نەبیّت، خۆی دەزانى خەریکی چییە. خەمی پارایی
 خۆت بخۆ. ناشکریت ریگەیهک پیچەوانەى ویستی خەلک بیّت، بە هەلە
 سەیر بکریت. برۆ حیکایەتە کۆنەکان بخوینەوه، ریگەى عیشق و
 ریگەى هەقیقەت، لە سەردەمی پرودانیاندا بەردەوام نەفرەتیاى لى
 کراوه. عیشق دەرچوونە لە دابەکان، دەرچوونە لە سنوورەکان،
 کۆمەلگە و ئایینەکان هەزاران پاسەوانیان هەیه، ئەرکى ئەو
 پاسەوانانەى کۆمەلگە و ئایینەکان ئەوهیه دژی دەرچوونەکان بن.
 عیشقیکی لەوهى شیخی سەنعان، دەستی لە ئایین هەلگرتوووه و
 پرووى لە پرووناکی ناخی خۆى و برۆیەک کردوووه، حەتمەن لای
 پاسەوانەکانى دابەکانى کۆمەلگە جیگەى نەفرەتە و هاواریان لى
 هەلەستیت.

-باشە، بەسە، بوەستە، با لە ژیر ئەو درەختە بشوویەک بدەین،
 هیلاک بووم. توو سەرى خۆت بیدەنگ بە، میشکم خەرى دیت. با
 ساتى بىر بکەمەوه، با ساتى تەنیا تەماشای دیمەنەکان بکەم و
 رەنگەکانم بۆ پروون ببیتەوه. دۆخەکە وای لى کردووم تەنانەت رەنگى
 نیگارەکانى باوکیشم نایەتەوه یاد. من بۆ ئەم دۆخانه دروست
 نەکراوم، بەرگەى ئەم شەپۆلە توندانەى ژیان ناگرم. ژيانى من بە
 رەنگ و پیتی جوان دەورە درابوو، ئیستا بە دەیان کەسى ناجۆر
 دەورە دراوه. بوەستە با بیریکی لە خۆم بکەمەوه. هەست بە
 پیسبوونى رۆح دەکەم. تا زیاتر مروۆفى زۆر بناسى، زیاتر رۆح
 پیس دەبیّت.

لە بن درەختیک شانمان دادابوو، مندالیکی قشتى لەوز و قسە شیرن
 هاتە لامان. لى پرسین کاممان ناومان غەزنەوانە، منیش بە
 شیوازىکی مندالانە پەنجەم بەرز کردەوه. مندالەکە پرووى تیکردم و
 گوتى: "باجى تینا منى ناردوه بە شوین تۆدا بتهم بۆ مالى خویان."

هه والیکى غه ریب بوو لمان، تینا خانم چ ئیشی به منه؟ له و پوژه وهی له خانه قاکه دامان به شوو، نه مبینیوه ته وه. هه ستاین پیکه وه که وتینه شوین مندا له که، پیشمان که وت و چند گه ره کیکی پیچاوپچی پی کردین. له بهر ده رگه یه کی بچو وکی شین وه ستا و له ده رگه که ی دا، تینا خانم ده رگه که ی کرده وه و فه رمووی لی کردین و ئیمه ش خو مان کرد به مالد. دوو جام دو ی بو هیناین، ویستی چایه کیش لی بنیت، نه مانه یشت. له گه لمان دانیشت و پرسیاری کرد ئاساییه هه موو شت بلیت، سه رمان بو له قاند و فه رموومان کرد به دلی خو ی قسه بکات، ئویش به شه رمه وه که وته باسکردن:

- راستییه که ی من تا ماوم مه منوونی شیخ م، که حیکایه ته که یم بیست خو م بو نه گیرا. منیش و ئیوه ش له شوینی ئه و بین هه مان شت ده که ین. سه ریکم له ئورتینه دا، زور شتی بو باس کردم. پیش باسکردنی شته کان خو شتره ئه وه بلیم، ئه و بره پاره یه ی قه رزاری مووسن بووین و منی له بری لای خو ی هیشتبو وه و ئیوه بو تان برد تا منی لی وه ربگر نه وه، له ناو تووره که یه کدا بوو ئورتینه به خشیه وه به من و ئاگه داریشی کردم وه لای که س باسی نه که م، نه با باوکی پی بزانیت. پاشان شتی سه یرسه یری بو باس کردم و سه رم له شته کان ده رناچیت.

شتی وه ک چی؟

- ئه وه ی به سه ر شیخ دا دیت باوکیه تی نه ک ئه و، ئه و زور ریزی شیخی له لایه و نایشاریته وه شیخ له ناو دلیه تی. خو ی ده لی پیاوی ناو خه ونه کانمه، گوایه پیشتر چندین جار به هه مان جلوبه رگی سپییه وه شیخ هاتووته خه ونی. کاتی ده ره مه کان ده بات بو سه ندنه وه ی من، کتوپر چاوی پی ده که ویت ده بینن هه مان که سی ناو خه ونه کانیه تی. په چه که ی لا ده دات و نیگایه کی تیده گریت. ویستویه تی بزانی ته نیا ئه م خه ون به وه ده بینیت، یان ئه ویش خه ون به مه وه ده بینیت. لادانی په چه که ی سه ر رووی بو فریودانی نه بووه، بو

خۇئاشكراكردنى بووه. لهخهونهكانيدا شيخ فريشتهيهك بووه شتى باشى فير كردووه. ئىستا رۆژانه به دزى باوكيهوه له سووچىكى پهنجهره شينهكهوه تهماشاي دهكات. كچىكى برواداره، كردهوهكانى باوكى به دل نيه، دهسلاى نيه بهسهر باوكيدا، ناچار به هيمنى و بيدهنگى و خوشاردنهوه له دوورهوه تهماشاي ئه وهلايه دهكات كه پيوهنديى به ژيانى ئه وهوه ههيه.

- ئهى باوكى بو وا دهكات؟

دياره چاره نووسه كه وايه، باوكى له سهروهختىك كه سىكى بروادار بووه، كاسپى هلالى كردووه. كليسه سپيه كه لاي ماسيفر وشه كان به پارهى باوكى دروست كراوه، خوشى رۆژانه سهردانى كليسهى كردووه و نويزى كردووه. جاريك له گه شتىكيدا داكى ئورتينه له گه ل خوى دهبات و ئورتينه جى دههيلن، كتوپر له گه شته كه دا كومه لى ئاييندارى توندوتيز دهن بهسهر قافله كه ياندا و دهست دهكن به كوشتيان، له بهر چاوى خوى ژنه كه لاي دهكوژن و خه نجه ريكيش دهكن به سكى خويدا. قهدير وا بووه نه مردوه. قافله يه كى ديكه دين و له گه ل خويان هه لى دهگرن، برينه كه لاي تيمار دهكن و ديته وه بو شار. له دواى كوشتنى ژنه كه يه وه به دهستى ئايينداره شمشير به دهسته كان، به ته واوه تى پشت له ئايين و بروا دهكات و ده بيته كه سىكى باجر. سويند دهخوا تا له م دونيا ماوه چى پيچه وانى ئايينه بيكات. كيشه لاي هم پياوه دوور و ويى، شه وان ناخه ويت شه ونويزى دهكات و به رۆژيشدا چى پى بكرديت دژى ئايينه كان دهيكات. ئورتينه خوى سه رى سوور ماوه له باوكى، خوشى پاش مهرگى داكى په چه يه ك ده دات به روويدا و خوى له بينى دونيا به دوور ده گريت.

ئىستا نازانيت چى بكات، ناشتوانيت له نيوان باوكى و شيخ دا بريارىك بدات و پشت له يه كيكيان بكات. باوكى پى گوتووه يان من يان شيخ، دوش داماره له وه ينده دا. به منى گوت ئه م شتانه به ئيوه بليم، دنيا

بن فریشتهی ناو خهونهکانی ئورتینه هه مان شیخه. ئاره زووی
ئازاردانی ناکات، ئاره زووی گالته کردن به دله پاکه کهی ناکات.

ته واری به سه رهاته کهی بو گیراینه وه، سه رم کاس بوو.

- تو بلیی ئەم دوانه فریشته بن له بهرگی مروّفا، ناچیته عه قلمه وه.

ئهی هوی چیه خهونیان به یه که وه بینوه؟! من له م نهینیه حالی نابم.

رۆدان تو چی دهلیی؟

- چی بلیم! نهینیه که ههیه، نهینیه که په یوه ندیی به دلی دوو

که سه وهیه. وانه یه که له م عیشقه دایه، با ئیتر خۆمان گیل نه کهین، با له

خۆمانه وه بریار نه دهین. بیرته گوتم مووسیی با جگر دلی شتی که و

زمانی شتی که؟ ئیستا بۆت ئاشکرا بوو برینه کهی چی لی کردووه؟ ئەو

نه ده بایه به شوین تۆله و رقه کهی ناخی بکه ویت، به شوین ئارامی

بکه و تایه ئاوی لی نه ده هات. با واز له وه بهینین، چی بکهین؟

- من بویه پرسیارم له تو کرد تو چاره یه که بدوزیته وه، که چی تو

پرسیار له من ده که یته وه.

- ناتوانم باش بیر بکه مه وه، جارئ ههسته با برۆین. دوا یی بیریکی

لی ده که یته وه. به برۆای من ئیمه بهس ئهرکی خۆمان جیه جی بکهین

باشتره.

- ده زۆر باشه، درهنگه با برۆین، شهو سه ر له شیخ ده دم خوی

گوئی، تۆش وه ره له گه لم.

تا گه یشتینه وه خانه قاکه تاریکی کرد، له سه ر چۆک نانیکی په له مان

خوارد و که لوپه لی نووسینه که م پیچایه وه و به ره و لای شیخ که وتینه

رئ.

سینییه که نان و ته ماته له به رده می بوو سلاوی کمان لی کرد و

به خیره اتنی کردین. من ئەمدیوم گرت و رۆدان یش ئەو دیوی. به دم

نانخواردنه وه ئەمری کرد بنووسم: "من له نیوان برۆا و ئاییندا

برۆاکه م هه لبرژارد، له نیوان خوشه ویستی و رقدا خوشه ویستیم

هه لبرژارد، له نیوان شکو و رسوایدا رسواییه که م هه لبرژارد، له نیوان

خەلك و خۇمدا خۇم ھەلبۇزارد. خوداش لە نىوان جوانىيەكاندايە،
كەسەك نەتوانىت جوانىيەكان ھەلبۇزىرەيت، ناشتوانىت خودا
ھەلبۇزىرەيت. خودا لە ناو خۇشەويستىدايە، مرۇقىك نەتوانىت
خۇشەويستىيەكەى ناخى بدۇزىتەو، بىگومان ناتوانى خوداش
بدۇزىتەو. عىشقەكەى من بۇ كچە بروادارىكە، كچىكە لە چاوەكانى
مرۇف پاكترە. گەردىك بەسەر ژيانىيەو نىيە. فرىشتەكان بۇيە لاي
خودا خۇشەويستن لەبەر جوانى و پاكىيەكەيانە، ئەم فرىشتەيەى من
عاشقى بووم تەنيا خۇشەويستى من نىيە، خۇشەويستى خودايە.
بەدەستەينانى خۇشەويستى ژنىكى پاك و جوان، بەدەستەينانى
خۇشەويستى خوداشە.

كارى زورى كردبوو، ماندووبوونى پىوھ ديار بوو. ئەمما
زەردەخەنەكانى سەر پوخسارى زورتر بوون لە جاران، نائارامى و
دلتهنگى پىوھ دەرنەدەكەوت. چاوەرئ بووم شتى تر بلىت
بينووسمەو، پۇدانى رۆمى لىي پرسى: "جەنابى شىخ، تاكەى لىرە
دەبى؟" لە وەلامدا گوتى:

- تاگەيشتن بە كەمالى خۇم. مووسى باجگر چى بلى دەيكەم. ئەو
كارانەى ئەو دەيدات بەسەر مندا، نەك رۇحم پيس ناكات، بەلكو
پاكترى دەكاتەو. خزمەتكردى عىشقەكەى ناخم، خزمەتكردى
برواكەمە. دلنيام ئەو تىناگا و زور كەسى دەرووبەريشم تىناگەن. ئىمە
بەر لەوھى رۇوبەرۇو يەكتر ببينىن، لە خەونەكانماندا يەكمان ببىنۇه.
دوو پەيكىن ھاتووين پەيامىك بگەيەنن، يەكئ لە پەيكەكان ئازارى
زور دەدرئ كە منم، يەككىشان لە ناو قەفەزىكدا پەرۇبال دەكرئ كە
ئەو. ئازارى عىشق تامى لە ھەمو ئازارىك سەختترە، من ئامادەم بۇ
چەشتنى تامى ئازارەكە، منىك نەتوانم ئازارىكى عىشق ھەلبگر، ئىتر
بوون و نەبونم چ كەلكى ھەيە؟ با ئىوھ بزائن تەنيا نەينىي ئەم عىشقە
ئەوھىە، عىشق گەرەترە لە رق، عىشق گەرەترە لە ئايىن و لە
قسەى خەلك.

- ئەي ئەگەر ھەموو شتەكانت كرد و مووسى رازى نەبوو بە يەك بگەن، ئەوسا چى؟

- جا ئامانجى عىشق كەي گەيشتنە بە يەك، عىشق ھىچ شتىك لە ناوى نابات، بە يەكگەيشتن نەيىت. بە يەكگەيشتن ئامانجى عىشق نيىە، عىشق خۆي ئامانجەكەيە. من نەھاتووم ئورتىنە ببەم، ھاتووم رووناكىيەكەي ناخى خۆم ئاوەدان بگەمەو. كەسيك ويلى دواي زانين بيىت، ئەو كەسە بە خۆي بزاني يان نەزاني عاشقىكى گەورەيە. گەيشتن و نەگەيشتن باسيك نيىە، باسەكە خودى پەيامەكەيە بيگەينم.

- ئەي ئيمە چى بگەين، چيمان لە دەست دى؟

- گوئى بگرن، باش ببينن، پەيامەكەي من بو ئيوەيە، راستە خۆم تييدا دەسووتيم و دەكەومە بەر تانەي دونيا، ئازار دەدريم، دواي خۆم لە پەيامەكە تيىدەگەن. زەوى خۆشەويستى و عىشقى لى دەربەيىنە، دۆزەخىكە بو خۆي. قەت بيستوو تانە لە باسى بەھەشتدا، باسى رق و تورەيى بكرىت؟ نا، نايبيستن. بەھەشت عىشقى، پرە لە جوانى و خۆشەويستى، تەنيا عىشق دەتوانى تامى بەھەشت بەدات. من ئىستا لە ناو بەھەشتەكەي خۆم، جار بە جار سەرم لى بەدن، نيگەران مەبن سبەي چەشنى مەستىكى ناو كۆلانەكان بمبينن، مەيخورەكان و عاشقەكان سەر بە يەك مالن؛ ھەردوو لا پىكەو مەست دەبن، يەكى بەمەي، يەكى بە عىشق. ھىشتا لە سەرەتاي ريگەكەدام، لەو شوينەدام لە خەونەكەمدا ئورتىنە دەستى گرتووم و بەرزىي كيوەكەم پيشان دەدات.

دەي با لەو باسانە بگەريين، دەرنگە و پيوىستم بە پشوودانە. سبەي كارم زۆرە، ئيوەش ئاگاتان لە خۆتان بيىت. وەك ھەميشە گوتوومە، شتى جوان ببىست و دەرگەي گوئيەكانتان بەسەر شتە ناخۆش و پيسەكاندا داخەن.

نەفرەتى خانەقا

من و غەرقانى رۆيشتبووين بۆ دەروازەى شارەكە تا مۆرى سەر
مەچەكمان تازە بگەينەو، پانزە رۆژ جاريك هەمان كارمان دەکرد.
كارەكانمان تەواو كر و گەراينەو بۆ خانەقاكە. جمەى دەهات،
خەلكىكى زۆريان كۆ كر دبوو هە. مەلا بەيجوورى ريشە ناشيرينەكەى
بە خەنە باش سوور كر دبوو، ريزيك ريش سىپى لە پيشەو
دانىشتبوون، خوشى لە ناو مىحرا بەكە بە پيوە وەستابوو. عەبا
پاكستانىيەكەى لەسەر شانە خوارەكانى گير كر دبوو، لە بەينى
عەباكەو و رگى دەرپە ريبوو. دەستىكى هينا بە تۆپەلە و رگەكەيدا،
سەيرىكى حەشاماتەكەى كر د و بزەيەك كەوتە سەر دەموچاوى. هەر
كەس لای خۆيەو لەگەل ئەوەى تەنيشتى، خەرىكى قسەكر دن بوو. بە
چ خۆترنجانى لای دەرگەكەو شويتمان بوو و دانىشين. دەمىك بوو
بۆى نەبوو لەسەر مينبەر بوەستىت، ئەمرۆ خۆى مير و خۆى مەلا
بوو، بەر بەستەكانى بەردەمى نەمان و خۆى بوو بە ميرى ناو
خانەقاكە. بە كەيفىيەت كەو وەستابوو و لە خەلكەكەى دەروانى، خۆى
لى ببوو بە نوينەرى ئاسمان.

دەستەكانى بەرز كر دەو و بە دەنگە گرەكەى هاوارى كر د: "خەلكينە!
خەلكينە تكايە بي دەنگ بن و گوئ بگرن." ورتەورتى ناو خەلكەكە

بهره‌بهره نه‌ما و کشومات بوو. جا کۆکه‌یه‌کی بو کرد و باسی له‌وه کرد گوته‌ی ئه‌مرۆ باسی هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی دینداریک ده‌کات بو خانمیکی گاور. هه‌ر که ئه‌م قسه‌یه‌ی کرد به‌جاری خه‌لکه‌که خروشا و ده‌ستیان کرد به‌گوته‌ی "تۆبه‌ خودایا! تۆبه!"

شاره‌زا بوو له‌خروشانندی خه‌لک، دوا‌ی نیشته‌وه‌ی ده‌نگی خه‌لکه‌که، ده‌ستی پێ کرده‌وه: "خودا لاما‌ن دا، له‌سه‌رده‌می‌کدا ده‌ژین بی‌پروای واما‌ن تیدا‌یه له‌بهر خاتری کچی گاوریک پشت له‌ئایینه‌که‌ی ده‌کات." خه‌لکه‌که‌ش به‌جاری ده‌نگیان به‌رز ده‌کرده‌وه و ئه‌سته‌غفیرولایان ده‌کرد.

که‌وته‌هاندان و درێژه‌ی دایه: "موسلمانانی ئازیز، ئه‌رکی ئی‌مه ته‌نیا ئه‌وه نییه نوێژ بکه‌ین و سوننه‌ته‌کان جی‌یه‌جی بکه‌ین، ئه‌رکی ئی‌مه‌یه نه‌هیلین که‌س ده‌ست بو‌ ئایینه‌که‌مان بیات. ئایینه‌که‌ی ئی‌مه ئایینی پیاوه‌ لاوازه‌کان نییه، ئایینی پیاوه‌ ده‌ستوه‌شیننه‌کانه. بۆیه له‌پال قورئان‌ه‌که‌ماندا شمشیریک هه‌بووه، بو‌ئه‌وه‌ی فی‌رمان بکه‌ن که‌سیک سه‌رپێچی کرد سه‌ره‌تا ئامۆژگاری بکریت، له‌سه‌رپێچیه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو، به‌شمشیر چاره‌ی بکریت. که‌سی خۆی بی‌ئاین بیت سزا‌که‌ی که‌متره له‌که‌سیک له‌ئایینه‌که‌ی وه‌رگه‌رابیت. ئی‌مه لی‌ره‌داین تا بیینه به‌رگری‌کاری ئایینه‌که‌مان، کێ ئاماده‌یه به‌رگری له‌م ئایینه پیرۆزه‌ بکات؟" به‌جاری هه‌مویان هه‌ستانه‌وه و مشتته‌کۆله‌ی خۆیان به‌رز کرده‌وه و توند مشتته‌کۆله‌یان ده‌هینا و ده‌برد و هاواریان ده‌کرد: "من له‌پیناو ئایینی خودا ده‌جه‌نگم! من له‌پیناو ئایینی خودا بی‌ئایینه‌کان له‌ناو ده‌به‌م! وه‌رگه‌راوه‌کان شایه‌نی مردن و نابیت بزین!"

به‌باشی دنه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ده‌دا، من و غه‌رقانی‌یش خۆمان گرمۆله کردبوو. یه‌ک ئاماژه‌ی به‌س بوو تا هه‌لبکوتنه سه‌رمان و له‌په‌لوپۆمان بخه‌ن. له‌ترساندا نه‌کا ژه‌هره‌که‌ی به‌ئی‌مه بریژیت، باوه‌شمان به‌ئه‌ژنوی خۆماندا کردبوو و باش گویمان لی‌ ده‌گرت. له‌

حه شاماته توور په که ورد ده بووینه وه، بوئی خوینی لی ده هات. یه کیک له ناویاندا هه لده ستایه وه خوئی راده وه شاندا و دهماره کانی ملی دهرده په رین و ده یقیژاند: "ئمه ئایینی ئیمه یه، کهس ناتوانیت عه یبدری بکات! ناییت لیره دابنیشین و ته ماشا بکهین، با بچین هه قی ئایینه که مان بکهینه وه!" مه لا به یجووری به ده ست ئاماژهی بو ده کرد له شوینی خوئی دابنیشی. کابرای توورهی داده نیشاند و جاریکی دی دهستی ده کرده وه به ژهر پرشتن: "موسلمانان ئازیزه کان، کهس له سزای خودا په رستان رزگاری ناییت. له بهر چاوی ئیمه و خودا ئایینه که مان گوړاوه ته وه به کچه گاوریک. شیخ که بینیمان به بروادار هاته بهر چاومان، که چی به بینینی کچه گاوریک دلی رهش هه لگه را و بوو به خزمه تکاری پیاویکی چه په لی باجر. ئیوهش ئه م سوکایه تیبه به ئایینه که مان قبول بکهن، من قبولی ناکه م. خودا منی بو پراستنی ئایینه که ی هیناوه ته سهر زهوی. غیرهت و که رامه تم ناهیلیت به بهر چاومه وه ئایینه که م بشکینریت له بهر کچیکی گاور."

به جاری ئاگری بهردایه نویژ خوینه به سته زمانه کان. سهرجه میان خویمان به دانیشتنه وه نه گرت و هه ستانه سهر پی، هه ریه که و له شوینی خوینه وه، ده یقیژاند: "با برۆین! با برۆین حه یا و ئا برووی ئایینه که مان بهینینه وه!" ئیمهش هه ستاینه سهر پی، چاوه ری بووم یه کی له دهرگه که وه پیشیان بکه ویت و ئه وانیش به شوینیدا برۆن. دهنگه گر هه کی مه لا له ناو هه موویاندا دهنگی ده دایه وه. ئه وه ندهم زانی ناو حه وشه ی خانه قاکه و ده وروبه ری پر بوو له سهر باز. یه کیکی بالابه رزی ره شتاله هاته بهردهم دهرگه که و دهستیکی دایه لاشیپلانی ئه مبه ر و ئه و به ری دهرگه که و هه تا بوئی کرا هاواریکی کرد: "بیدهنگ بن! بیدهنگ بن!"

خه لکه که روویان له هاواری دهرگه که کرد، بینیان سهر بازیکی ره شتاله ی که له گهت شمشیریک و کلاویک به سهریه وه و له ته نیشتیسی چند سهر بازیکی تر ده ستیان له سهر شمشیره کانیا نه،

بېندهنگ بوون. سهربازه رېشتالېه که دیار بوو ئەفسه رېکی بالایه، به
 تورېه ییوه گوته: "دابنیشن، هه مووتان له شوینی خۆتان دابنیشن،
 کهس نه جوولیت و که سیش ورته له ده می نه یه ته دهره وه."
 خه لکه که له ترساندا دانیشته. مه لا به یجووری سه ری سوور ما به
 هاتتی سهربازه کان، ویستی بللی: "جوان نییه به چه که وه هاتوونه ته
 ناو خانه قاکه." ئەفسه ری به رده رگه که نه ریه کی کرد به سه ریدا و به
 خۆی و دوو پاسه وان هه وه به سه ر شان و ملی خه لکه که دا هه نگاوی ناو
 چووه به رده می و له بهر چاوی چه شاماته که، به ناشیرینییه وه پیی
 گوت: "تو دهمت دابخه. ئەم شاره شاری بی حاکم نییه، ئاگامان لیته
 خه ریکی دروستکردنی پشیوی و ئاژاوه یته." ئینجا په نجه ی بو
 نوێژخوینان راوه شاندا و ئاگاداری کردنه وه، ریکوپیک نوێژه کانتان
 دهکن و به بېندهنگ به ره و مالی خۆتان ده چنه وه. دواي هه ره شه ی له
 خه لکه که، کهس نه یویرا وه لامی بداته وه، دیسانه وه بو شکاندنی،
 پرووی کرده وه مه لا به یجووری و به زمانه سه ربازییه که ی خۆی به
 دهنگی به رز تا هه موان گوینیان لی بیت، پیی گوت: "تو هه ی مه لا،
 ئاخر جارته خه ریکی ئاژاوه بیت. چ تو چ ئەوانه ی لی رهن، بچووکتین
 پشیوی دروست بکن پشته ملتان ده گرین و بو هه میشه ته میتان
 ده که یین. زیندانت ده ویت، زیندان ده ستت ماچ ده کات. وا نه زانی
 پیاوکی زور خوداپه رستی، ئەوه من هاتووم چه ساره تت هه یه له
 پیناو ئایینه که ت پروو پرووم ببه ره وه. کی له ئیوه چه ساره تی هه یه با
 هه لبسیته وه." دوو جار دووباره ی کرده وه، کهس هه لنه ستایه وه. ئینجا
 بیمنه تانه چۆن به رخ هه لده ستینی، به ده ست هه لیساند و کردینی
 دهره وه، خودا شاهیده هیشتا به ته واوه تی نه یگوتبوو هه ستن بو
 دهره وه، دهرگه که بهر نه ده که وت و به پالپالین ترنجابوونه ناویه وه،
 په له ی راکردنیان بوو، من و غه رقانی خۆمان لا نه دایه ده بووین به
 ژیر پیوه. مزگه وته که چۆل بوو، چاکه تی مه لای گرت و به شیوه یه کی
 کالته جارانه وه چاکه ته که ی راته کاند و پالیکی پیوه نا له شوینی خۆی

داینیشان. چاوه‌رێ نه‌بوو كه‌س وه‌لامی بداته‌وه، خۆی به‌ پێكه‌نینه‌وه له‌ ناو هۆله‌كه‌ ده‌یگرماند: "ئه‌وه‌ دواجارتان بێت. ئه‌م جاره‌ ئازاوه‌ بیهیستم، له‌باتی زمانم شمشیره‌كان به‌كار ده‌هینم. ئیوه‌ی خۆباده‌ر ده‌تانهراند له‌ پیناوی خودا ده‌جه‌نگین، ئه‌ی بۆ كه‌ستان نه‌یویرا له‌كه‌لم بجه‌نگیت!"

چاوه‌رێی وه‌لامی نه‌کرد و خۆی و ده‌سته‌ سه‌ربازه‌كه‌ی رۆیشتن. به‌ غه‌رقانی م‌گوت: "ئه‌م فریشته‌یه‌ له‌ کویوه‌ هات؟ راستیان گوتوه‌، كه‌ زۆر هات قه‌واله‌ به‌تاله‌. بزانه‌ كه‌سیان وێرای نووزه‌ بكات. ته‌ماشای ریش‌سوور بکه‌، سه‌ری خۆی داخستوه‌ و نوێژم بۆ ده‌كات. ئه‌مه‌ت له‌ چی و ئه‌وه‌ت له‌ چی! خۆ بیهیت، به‌ چ پرتاویك ده‌چپونه‌ ده‌ره‌وه‌، ئه‌ها چۆن ئاویك ده‌كه‌ی به‌ ئاگرێكدا خامۆش ده‌بیت، خامۆشی كردن. ئه‌وه‌ هه‌تافه‌كانیان چی به‌سه‌ر هات؟ ئه‌ی كایه‌ی خۆباده‌ر ده‌ماری ملی خۆی ده‌رده‌په‌راند، له‌کویوه‌ چووه‌ ده‌ره‌وه‌. ئه‌ی مه‌لا بۆ نالییت، شین هه‌لگه‌رابوو. وا عاقل و بیه‌ده‌نگی كردن، به‌ ژانیان ناوێرن شتی وا بکه‌نه‌وه‌." گویم لێ بوو یه‌کیك له‌ پشته‌وه‌ بانگی ده‌کردین، لام کرده‌وه‌ رۆدانی رۆمی بوو. به‌ ده‌ست بانگی کردین، هیواش هه‌ستاین و چووینه‌ هه‌وشه‌که‌. لێم پرسى:

- ئه‌وه‌ تو له‌ کوی بوویت؟ خودا ره‌حمی کرد ئه‌گینا شتی‌کمان به‌سه‌ر ده‌هات!

- نا خه‌متان نه‌بیت، سه‌لامه‌تن. بیه‌ده‌نگ بن، ئاوا بیه‌ده‌نگیان ده‌که‌م!

تومه‌ز رۆدان زانیویه‌تی دۆخه‌که‌ به‌ره‌و خراپی ده‌چیت، به‌ دزییه‌وه‌ پای کرده‌وه‌ بۆ لای بنکه‌ی سه‌ربازییه‌که‌. بنجوبنه‌وانی ئازاوه‌که‌ی بۆ ئه‌فسه‌ره‌که‌یان گه‌راوه‌ته‌وه‌، ئه‌ویش نه‌یکردبووه‌ نامه‌ردی، خۆی و ده‌سته‌یه‌ک هاتبوون. پێش ئه‌وه‌ی رۆو بدات، چاره‌یه‌کی بکه‌ن. هاتنی سه‌ربازه‌كان نه‌بوايه‌، جۆش و خروۆشی خه‌لکه‌که‌ نه‌ده‌وه‌ستایه‌وه‌. هه‌تمه‌ن هه‌لیان ده‌کو‌تایه‌ سه‌ر مالی موسی باجگر و شیخی سه‌نعان‌یان ده‌کوشت و ماله‌که‌شیان گر تیه‌رده‌دا. بۆ خۆم برۆا ناکه‌م ئه‌م رقه‌ هه‌لگه‌رساوه‌ به‌ ئاسانی دامرکیته‌وه‌ و به‌م زوانه‌ کو‌تایی

بېيىت؛ مهلا واز ناهيىت تا رقهكەى ناخى خويى نەريىت و
ويىرانەيەك نەبيىت. نويىنەرى رقىكە بە خويىن و كاوبوون
دادەمركىتەو. لەو ساتەوہى ھاتويىنەتە ئەم شارە، شاھيدى چەندىن
جار شكاندى ئەو مەلایەم و كۆلىش نادات. شىخ شكاندى، دەرويشىك
شكاندى، سەربازەكان شكاندىان، ئەم شكانانە بەسەر خويىدا ناهيىت
و لە لايەك كپى دەكەنەو، لە لايەكى ترەوہ سەر ھەلدەداتەو. تەحا
پياويكى رووقايىمە!

رۇدان مەنئايە لايەكەو، بە چرپەوہ تيمگەيادىن چارەيەكى من و
غەرقانى بكات، خەرىكە شوينمان تەنگ دەبيىت. ئەو زور ئاسايى
وہرى گرت و بە نەرميىوہ دەستىكى خستە سەر شانم، دلئايى پى
دام ھىچيان پى ناكريىت. پاشان گوتى: "جارى بوەستن، منيش لە ئيوہ
باشتر نيم. نيازىان خراب بوو شوين زورە. بىرت ديت سەرمان لە
قەشەى كلىسەكەى خواروہ و ھاخامى جوولەكەكانى گەرەكى
سەرەوہ دا، ئەو دوو پياوہ ھميشە پەناگەى باشن بۆمان. چ كات
زانيمان مەبەستيان خراپە، دەچينە لاي يەكيك لەوان. دلئايام مادام وای
لى ھات، دونيا ويىران بېيىت شىخ دەست لە عيشقەكەى خوى
ھەلناكريىت. لە ناو ئەو عيشقەدا بۆ كەمالى بپروا دەگەرپىت و ئەمانەش
لە ناو ئايىندا بۆ خويىن و رق دەگەرپىن. بە ھەلسوكەوتەكانى دنەى
تەرەببەكە و رقتەستوورەكان دەدات، ناوميد بووہ لە چاكبوونيان و
رقەكەى ناخيان دەھيىتتە دەرەوہ. دەى مروڤ وايە، رقهكەى ناخى
بھيىتتە دەرەوہ بە شوينىك، بە كەسيك بېرپىت باشترە، تا كەلەكەى
بكات و گەرەى بكات. رق تا بچووك بىت، ئازارى بچووك
دەبەخشىت، گەرە بېيىت ئازارەكەشى گەرەيە. دەزانى رق لە برين
دەچىت، ئازارەكەى پەيوەندى بە گەرە و بچووكيەكەيەوہيە."

قسەكەم پى برى، خۆمانە پىم گوت:

- با قسەيەكيش بۆ خودا بکەين، ريبازى سۆفيگەرى لە ئايىن وەرگەرەن
نيسە. ئەم پياوہ لاي ئيمە لە ئايىم وەرگەرە و چى كۆلەكەى ئايىن

هه بوو تىكى شكاندن. كهى رهوايه پشت له ئايين بكهيت و پرو له كهسيك بكهى. له لايه كيش ههقى خويانه دههرى بوون، ئەمانه له وهتهى له م شارهن و شتى وايان به خويانه وه نه بيينووه. چونكه شارهكەش ئايىنى جياوازي تىدايه، ناتوانن له بهردەم ئاييندارهكانى تردا خويان بگرن و به شكانى دهزانن.

- نا وا نيبه غهزنهوانى برام، وا نيبه. جارى بؤ كهس نيبه له بروا و بيپروايى مروقهكان بريار بدات، پاشان شيخ به تهنيا خوئى دهچيته ناو گووره كهيه وه. گرنگه خهلك فير بكرين دهست له پاسه وانى كردنى ژيانى تايبه تى مروقهكان ههلبگرن. ئايينهكه وا لاواز نه بووه رق له دليكى ريشدرىژى خهناوى بهرگرى لى بكات. خودا خوئى باشتى دهزانن چؤن مامهله له گهله بندهكانى خوئى بكات. بهرگرىيه كهى تو له وان چيروكه كهى موسام به بير دههينيته وه. چيروكه كهى موسا و ميرووله كهت بيستوووه؟

- كامه؟

- جاريك موسا له سهركيوى توور له گهله خودا قسه دهكات، داوا دهكات بچيته شوينى خودا، خودايى بكات. خوداش پيى دهليت: "كارى تو نيبه و بهرگه ناگرىت خودايى بكهيت." موسا نكوئى دهكات. له و كاته دا ميرووله يهك گازيك له قوله پيى موسا دهگرىت، به هوئى ئيشى گازهكه وه، موسا پيى به ميرووله كه و هيلانهئى ميرووله كه دا دهنى و چه ندين ميرووله ي بهسته زمانى تر پان دهكات وه. خودا پيى دهليت: "بينيت، بينيت بهرگهئى ئازاريكى بچووكت نه گرت و به هوئى ئازاريكه وه دهيان ميرووله ي ترى بيگوناهت كوشت. ئەئى له شوينى من بيت و ئەو هه موو ئازاره گه ورهيه بيينى، دهبي چى بكهيت؟!"

براكهم مرووف له بهر ئەوهئى مرووفه، خودايه تى پيى ناكريت. مرووف دهبي شوينى خوئى و خوئى بناسيت، نابى زياد له خوئى ده رچي. ئەمانه زياد له خويان ده رچوون، خويان لى بووه به شوينگره وهئى

خودا. رقهكەي ناخيان به ناوى خوداوه بلاو دهكەنهوه، تا كهى نايانناسى و تاكهى راپايى بهرۆكت بهر نادات.

- باشه پۆدانى پۆمى، ئەهى خودا بۆ نايەت چارهى ئەم دەرده بكات؟
- پرسىارهكەت جوانه، بهه بهه، پرسىارهكەت فرە جوانه؛ له ناوچهكهى خۆمان له پۆم، له نىوان دوو بنه ماله دا شهريك پووى دا، يهكيكيان غەدرى لهوى ديكهيان كرد. غەدرهكه له دلم دەرندەچوو، هه مان پرسىارم له باوكم كرد. باوكم بهم شيوهيه وهلامى دامهوه:
"خودا يهك جار گەردونى دروست كردوو، ژيان و مردنى داناوه بۆ مرۆف. لهو ته مەنەهى له ژيانيدا بۆى داناوه، چى دهكات با بيكات، پۆژى مردن پۆژى حيسابكردنه. ناكريت بۆ هەر كيشهيهك خودا بيته سەر زهوى و دەست بكات به چارهسەرکردن، كاتى مردن هات و دەستى خسته قورگت، بارهكهى سەرشانى چى بيت، ههقى بارهكهى خۆت وەردهگريت. زهوى له چاو ئەستیرهكانى تر بچووکه، خودايهك گەردونىكى بهم گهورهيهيه دروست كردبيت، كارى ئەوه نيهه بۆ كيشه بچووکهكان دەست بخاته ناو ژيانمانهوه. دەست و چاو قاچ و ميشکمان ههيه، به رینگهى باشدا برۆ، كارى باش بکه، به باشى بير بکهوه، ژيانىكى باش دهيتە بهردهمت. لا دهدهى و ئازار دهگهيه نيت به بهرامبهرهكانت، بيگومان له شوينىكدا باجى ئازاربهخشينهكه وەردهگريتهوه، ئيتىر ئەو شوينە سەر زهوى بيت، يان دەرەوهى زهوى. قەت پيم وا نيهه خودا بهو گهورهيهيهوه خۆى سەرقال بكات به كارە بچووک و بۆگه نهكانى مرۆقهوه. مرۆف خۆى ترسنۆکه، مرۆف ترسى نهبوایه له مردن و حيسابکردن لهوه ناشيرينتر دهبوو که ئيستا دهيبينين."

- جائمه چ خودايهكه وهك سولتان سهير دهكات و ههقى بهسهه ههچهوه نيهه؟

- ئەوه ئەو خودايه، باش و خراپ، جوان و ناشيرين، عهقل و هوش و گوونى داوه بيت، بهكارى دههينى بهكارى بهينه، بهكارى ناهينى

چاوه رېښې ئازار بکه. مرؤف خراپترین جوری دړنده کانه، جگه له مرؤف یهک گیانه وهرم پی بلی له نزیک خودا دهرکرایت به هوی خراپییه که یه وه؟ برؤوا ناکه م له بهر بیرکردنه وه مرؤف دهرکرایت، له بهر گه مژه یه تی و دړنده یه که ی دهرکراوه. له و ته مه نه دا هوش ده که یته وه، دهرانی مردن هه یه، مردن ونبوون نییه، مردن ساتی پیشاندانی وینه راسته قینه که ی خوته، تا بزانییت له م سهر زهوییه مرؤف بوویت، یان نامرؤف. تو به ته مای خودا بینی مه لا به یجووری پاکستانی تو چاک بکات، نایبینی براهه م نایبینی. ئەم مه لا ریش خه ناوییه کاتی خوی دیت و له ناو گوږه که به خامیکی سپییه وه ده که ویته به رده ستیان، به لی ده که ویته به رده ستیان، باش ده که ویته به رده ستیان.

- شیت بووم به دهسته وه! ئەوه بو شت دووباره ده که یته وه! یهک جار بلی و ته واو!

- جا بو شیت ده بیت، سروشتی من وایه. تو بهرگهی سروشتی هاوه لیک خوت ناگریت، به ته مای خودا بانگ بکه یته سهر زهوی کیشه بچو و که کانت بو چاره بکات.

- باشه کاکه گیان، بیبره وه، لیگه ری با بچین شتیک بخوین، له به یانییه وه قووتیک نه چووه به قورگماندا. ئەم غه رقانی کوری به رده، قسه یه که له دهمی نایه ته دهره وه. له برساندا بمریت نالیت برسیمه، ناخوشی کردوه به م بیده نگییه ی.

پیم وایه ئاگره که له بنه وه گهرمای ماوه، دهسته دهسته سوئی و مورید و فقییه کان له دهوری یهک گرموله دهن و فسکه فسک دهکن، له وانیه بیان ویت دهستیک بوه شینن. کاتی ئیمه ده بینن له چرپه چرپ و سهرخسته ناویه که ده که ون. خه ریکی نان چاک کردن بوین، ئەو غه رقانی هی دوو قسه ی نه ده کرد، چرپانندی به گویمدا که

گوئی لی بووه دهیانهوئیت ئەمشه و دوانیان بچنه سهه شیخ،
بوهستن تا دهخهوئیت و بهردیک بکیشن به سهه ریدا و له کوئی
بکه نهوه. ریک بهرچاوم تاریک بوو، لیم پرسى:

- نهوه به راسته؟

- بهلی به راسته.

دیاره ئەمانه واز ناهینن تا به لایهک به سهه ریدا نههینن. به پهله
نانهکه مان خوارد و بی نهوهی کهسیان ههستمان پی بکهن، له پشت
خانهقاکهوه چووینه ناو باخهکه. جهنابی شیخی سههنعان له شوینی
خوی چوارمشقی دانیشتبوو، ئاگریکی کردبووهوه، به چیلکه داریک
دهستکاری ئاگرهکهی دهکرد. به لایهوه سههیر بوو له پشتیهوه
هاتووین، پرسى که شتیک بووه، به هانکههانگ ههوالهکهمان پی دا.
زور له سهه خوی گوئی: "ناتوانن. من خودام ههیه، ناتوانن. خهمی
متان نه بیت. مه رگی من به دهستی مروقهکان نییه. له شوینی خۆم
ناجویم، با بزانیان پی دهکریت. خودا له پشتم بیت مروف پیم
ناویریت، خوداش پشتی بهر دابم میرووله یه کیش پیم دهویریت."

به ههرحال، گویمان بو نهگرت. ته نیا ئاگه دارمان کردهوه و زانیان
بینهته. بو شهوهکهی غهرقانی هینایهوه و پیکهوه له سووچیکی
لاتریکدا، دانیشتین و یهکی خامیکی سپیمان پی بوو. درهنگانی
چاومان لی بوو شیخ له جیگهکهی خوی پال کهوت بو خهوه. مانگهکه
کهشته ناوه راستی ئاسمان، له وسه رهوه دوو تارمایی ده رکهوتن.
ورده بهرده به ئەسپایی به رهوه جیگهکهی شیخ ههنگاویان دهنا و یهکی
کوتهکیکی زل به دهستیانهوه بوو. ئەوهندهیان نه مابوو بگه نه نزیکى،
من و غهرقانی خامه سپییهکانمان دا به سهه خۆماندا و به روپوویمان
چووین. دوو تارمایی سپی له ناو باخهکهدا لهو مانگه شهوهدا، که
بینیانین یه کهم جار وهستان و سههیریکیان کرد، زانیان به رهوه روویان
دهچین، دهستیان کرد به بیسمیلا بیسمیلا. نه خیر سوودی نه بوو،
ههنگاوهنگاویان لێیان نزیک دهبووینهوه. ههههههه بیسمیلا و یانه لا و

ئەستەغفىرولايان كرد، ئىيمە ھەر بەرەو پوويان چووين. چەند
ھەنگاويكمان مابوو بگەينە لايان، دەستى خويان و كوتەكەكانيان بەرز
كردەوہ.

كە گوڤيان لە يائەلاكەى ئىيمە بوو، كوتەكەكانيان دانا و ھەتا پڤيان كرا
بە ھاواركردنەوہ رايان كرد. بەدەم راكردنەوہ ھاواريان دەكرد. لە
ژيڤ خامە سڤيپيەكەدا پيڤكەنين قورگى گرتبووم، خەريك بوو بدەم لە
قاقاي پيڤكەنين و ئاشكرا ببين. باش بوو ئەوان دوور كەوتنەوہ، بە
دەنگى ھاوارەكەيان شىخ خەبەرى بووہوہ. خامەكانمان لە سەرى
خۆمان لا داو خۆمانمان پى ناساند. چيرۆكەكەمان بو گىرايەوہ،
خەريكى چى بوون و ئىيمە چيمان لى كردن. بەو نيوەشەوہ ئەوہندە
پيڤكەنين ئاو لە چاومان دەھاتە خوار.

بەيانىيەكەى خۆمان خەلەفاندبوو، گوڤيان لى بوو باسى فرىشتەكانى
شىخيان دەكرد، گوايە شەو چوون سەرىكى لى بدەن، فرىشتە
پاسەوانى كردوہ. وا بە پڤدى دەيانگىرايەوہ، خەرى كبوو خۆشمان
بڤوا بكەين. پڤدانى پڤمى بە شلەژاوييەوہ وتى: نەمگوت، نەموت
ئازيزان، نەمگوت شىخ كەراھەتى ھەيە. فەرموو چوون بو لاي بە
چاوى خويان فرىشتەيان بينيوہ. "خوى و شلەژاندبوو گوايە
مژدەيەكى خۆشى بو ھيناوين، من و غەرقانىيش سەيرى يەكتريمان
دەكرد و پيڤدەكەنين، ئەويش تەواو بە پيڤكەنينەكەمان تىك چووبوو.
خۆمان نەگرت، لە سەرتاوە بو بن بۆمان گىرايەوہ. كەمىك لە شوڤنى
خوى وەستا و دواى كەمىك بە دەنگى بەرز قاقاي لى دەدا و گالتەى
بە گەمژەيى خوى دەكرد. ئەم جارە ئىيمە ئەويشمان خەلەتاند و
گەمژەمان كرد، ئەوہندە خۆش بوو پيڤكەنينمان لى نەدەبڤاوە.

زانى گەمژەمان كردوہ، ئىنجا كەوتە پياھەلدانمان: "ئەك دەستتان
خۆش بىت! برا قەسەم بە خودا بڤوام كردبوو، خۆتان نەتانگوتايە
بڤوام كردبوو. ھەى نامەردىنە، ويستويانە شتىكى لى بكەن. دە بڤون

بخون، ئاواتان لى دەكەن. گلهيى بى بۆچى منتان نەبردووه؟ با
ببويناىه به سى فرىشته. گلهيى بيت، باش گلهيى بيت."
رۇژىكى خۇشمان گوزەراند. تەواو ترسا بوون لە شىخ، نەياندهوئرا
لە پشتەملەش قسەى پى بلين. سۆفییە ریش چلكنهكەى جاران، كه
بيستوچوار كاتژمير لۆمەى دەکرد، زمان لە دەمیدا ئاوسابوو.
بشيزانياىه يەكك باسى دەكات، خۆى لى دوور دەخستهوه. وا
ترسابوون، هەندىكيان ئارەزوويان دەکرد بە دزييهوه بچنه لای و
دەستى ماچ بكەن. پروويان لەگەلمان گۆرا، سلاويان لى دەکردین و
هەوالیان دەپرسين. گوناھ بوون، مەلا بەيجوورى بە دلى خۆى
دەپهتان و دەبیردن. هەميشه چاوهرى بووم ئيمەش وەدەر بنين.

کلیسه‌که، مالی دووهم

هفته‌یه‌ک تیپه‌ری و هیچ پرووی نه‌دا. ئیواره‌یه‌ک من و غه‌رقانی
ته‌نبوورژهن کتیبی ده‌ستنوسی نه‌هج به‌لاغه‌ی ئیمامی عه‌لی‌یمان له
ناو ره‌فه‌ی ده‌ستنوسه‌کان دهره‌ینابوو، ده‌مان خوینده‌وه. چاومان
به‌و به‌شه‌ی گوتاره‌کانی ده‌خشانده‌که باسی دوو‌پرووی خه‌لکی عیراق
ده‌کات. دوو پرووی خه‌لکی عیراق دیاره‌یه‌کیکه له برینه‌کانی
سه‌ردلی، بۆیه له زۆر شوین باسی ده‌کاته‌وه. شاری به‌سره‌ و
کوفه، دوو شاری کۆنی عیراقن، زۆربه‌ی دانیشتوانه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی
خه‌لکی یه‌مه‌زن. له کاتی فه‌تحی ئیسلامیدا ئه‌و دوو شاره‌ گه‌وره‌تر
بوون، خه‌لکه‌که‌یان له‌و جووره‌ بوون ده‌سه‌لات لای هه‌ر که‌سیک بیت
خۆیانیان داوه‌ته‌ پالی. گوئیان به‌وه نه‌داوه‌ کئ راسته‌ و کئ هه‌له‌یه،
باکیان به‌وه نه‌بووه‌ هه‌ق به‌ کتیه، ژیانی خۆیان و به‌رژه‌وه‌ندی
خۆیان نه‌کردووه‌ته‌ قوربانی که‌س. ده‌سه‌لات و هیز لای کئ بووه
خۆیانیان داوه‌ته‌ پالی و دژی بیده‌سه‌لات و خاوه‌ن‌هه‌قه‌کان
وه‌ستاونه‌ته‌وه. له‌و کتیه‌یدا ئیمامی عه‌لی ده‌ست ده‌خاته‌ سه‌ر
دوو‌پرووییه‌که‌یان، ئیمه‌ش دیره‌کانمان ده‌خوینده‌وه و فه‌قی و
موریده‌کانی ناو خانه‌قاکه ده‌هاتنه‌ به‌ر چاومان.

له ناو کتیبه که دا پۆ چوو بووین، له نا کاو مه لا به یجووری له
بهرده مماندا قوت بووه وه. بی شه زمانه نه راندی به سه زماندا کتیبه که
دابخه یین و بیخه یینه وه شوینی خوی. غه رقانی به شه رمه وه کتیبه که ی
داخت و خستیه وه ناو ده ستنووسه کان. وامان زانی خویندنه وه ی
کتیبه که بۆ هه موو کهس نییه، که چی پاشان لیی پرسین: "له گه ل منن
یان شیخ؟!" ئیمه ش ته ماشایه کی یه کترمان کرد و به نیازی
خوگیلکردن خو مان خه ریک کرد به ره فه ی کتیبه کانه وه. ئه م جاره به
دهنگی گری ناخوش دیسانه وه نه راندی به سه زماندا: "له گه ل ئیوه مه!
له کامیان؟"

منیش تو ره بوون هاته لای لووتم و به شیوه ی خوی لیم پرسی:
- مه به ست چیه؟

- مه به سه که م پوونه، له کام لان؟

- بپرو لای کی بیت، هه قیقه ت لای کی بیت، له لای ئه وین.

- که واته شیخه که تان بپروای هه بوایه ئیستا له ناو ئه م خانه قایه ده بوو.
- ئاره زوو نا که م وا قسه بکه یین. شیخه که ی ئیمه بیپروا نییه، مه رج
نییه هه ر که سیک نه هات بۆ خانه قا و مزگه وت بیپروا بیت. مه رجیش
نییه هه ر که سیک له و دوو شوینه ده رکه وت بپروا دار بیت.
سه زه فرۆشیکی راستگو له سه د هاتو چۆکاری ناو مزگه وت و
خانه قاکان بپروا دره. هاتو چۆکاریکی رقه له دلابووی ناو مزگه وت و
خانه قاکانیش، له سه د بیپروا بیپروا تره. تو به ره واله تدا بپروا ده ناسی،
بۆیه خه ریکی ریش و خه نه ییت قوربان.

- به خودا جوانه! ده میشتان کراوه ته وه. خه تای منه، له ته ر ده خوون و
له وشک ده نوون. شه رم له خوشتان نا که ن، ئاوا وه لامم ده ده نه وه.

زانیم نیازی خراپه، ئه و که مه شه رمه ی هه مبوو فریم دا، به زمانیکی
ناخوش له گه لماندا ده دوا، به هه لم زانی هه قی لی بکه مه وه. بۆیه پیم گوت:
- جارئ پیش هه موو شت ئه مه مولکی باوکت نییه، تو ناخو ریکی
نیره ییت. خوشت به م خانه قایه وه با مه ده، تو هیچت له ئیمه زیاتر نییه

لەم شوینەدا. گەر هاتینە مالهەت هەقی خۆتە بەم جۆرە بدوویت.
شەرمیش لە کەسێک دەکەین، شەرمکردن لێی قابیلی بیت. تۆیەک
سەرتاپای ناخت رِق و کینەیه، تۆیەک جگە لە دوورپوویی هیچی دیکە
نازانیت، بۆچی شەرمت لێ بکەین؟ کە ی لایەقی ئەوەیت شەرمت لێ
بکریت. لەوەتە دەتناسم خەریکی کاری گەنیت، کارە گەنەکانت
خانەقاكەشی بۆگەن کردوو.

تۆزێ تەربییەتت هەبیت کورە! بزانه لەگەڵ کێ قسە دەکەیت، با
نەنێرم بێن باش بتانکوتن.

– مەلا، من ئەدەبم هەیه و بێتەربییەتیش نیم، دەشزانم لە بەردەمی
کیدام. وەلامەکانم لە ئاستی خۆتدایە. بیریشت نەچی نە تۆ و نە کەس
ناتوانی دەستمان لێ دا، ئیمە شیخ نین هەموو شتت لێ قبوول بکەین.
یەک کەس دەستمان بۆ بەرز بکاتەو، بە خەنجەر ئەو ورگە زلەت
هەلدەرێژینە سەر زەوییهکە.

چاوی سوور هەلگەرا، بڕوا ناکەم لە ژیانیدا کەس بەو جۆرە
شکاندبیتی. خوشم دام نابوو زیاد بڕوات و تا هیژم تێدایە
تییسەرەوینم. فەقییهکان سەرسام حەپەسابوون لەم دەنگەدەنگە و
وەلامدانەو هیهی ئیمە. ویستی گەلەکۆمە بکات و دەستی کرد بە
فیلکردنی: "تۆبە خودایە! لە ناو خانەقايە کین شاگردی دەمپرووت،
سوکایەتی بە مامۆستاکە ی دەکات!" ئەم فیله ی بۆ هاندانی فەقییهکان
بوو. کە ناوی مامۆستای هینا، هاوارم کرد بەسەریدا: "بوەستە! تۆ
حەدت نییه مامۆستای ئیمە بیت. مامۆستای ئیمە کەسێکە دەیانێ لە
جۆری تۆی کردوو بە مرۆف. تۆ مامۆستای کەسی گیلیت، نەیهت بە
دەمتدا خۆت بە مامۆستای ئیمە بزانییت. ماو هیهکی زۆرە سوکایەتی
دەکەیت، قسە ی ناشیرین دەکەیت، دەنگمان نەکردوو، لەمەودوا
دەبینی چون باجی دەم و ناخە پیسەکەت دەدەیت."

یەکتک لە فەقییهکان هەلی دایە و پەنجە ی راوہشان د بێدەنگ بم. لە
ژیانم یەکەم جارم بوو خەنجەر هەلگرم، خەنجەرەکەم لە تیشوو هەکەم

دهرهینابوو و له بن کراسه که وه شار دبوومه وه. دهمه ویست که فینکی
 کرد بچمه که نار پروو باره که، دهسته یه ک قامیش بپریم و وشکیان
 بکه مه وه بو نووسین. کاتی فهقییه که په نجه ی راوه شانده، دستم برد
 خه نجه ره که م دهرهینا. مه لا که خه نجه ره که ی بینی رهنگی پیوه نه ما،
 نوکی خه نجه ره که م خسته سهر ته ویلی و پیم گوت: "باش گوی بگره
 گرگن، جارینکی دی ناوی ئیمه، ناوی شیخ، به باش و خراپ بهینی،
 بهم خه نجه ره له تله تت ده که م. ئەم خانه قایه ش مالی خودایه، بو ت
 نییه به ئیمه بلتی چی ده که یین و چی ناکه یین. نه خشه بو گه نه کانی
 سه ریشت پاک بکه ره وه، ئەگینا به م ده ستانه ی خو م ده تنیرم بو
 دوزخ. هه ی دوزخ ی، تو یه ک به و پیسییه وه چون ده توانی پی بخه یته
 مالی خودا و به ناوی خودا و ئایینه وه قسه بکه ییت. نه ریزت ده گرین
 و نه به گویشت ده که یین و نه به مرو قیشت ده زانین."

زیره ی کرد بوو، ده می ته ته له ی ده کرد. فهقییه کان هاتته به ینمان، زانی
 که وتوونه ته به ینمان، له دووره وه هاواری ده کرد: "لیزه برۆن، نابن
 لیزه بن." منیش هاوارم کرد: "لیزه ش برۆین، له م شاره نارۆین تا تو
 پارچه پارچه نه که م. هه ی پیسی چه پهل، ناخ بیمار." بویه په لامار
 په لامار، خودا کردی فرسه تیکم بو هه لکه وت، تا هیژم تیدا بوو ده سکی
 خه نجه ره که م کیشا به ته وقی سه رییدا. خوین له سه ری فیچقه ی کرد و
 به زلییه وه که وت. نه یانه یشت باش بیکوتم، غه رقانی یش یه ک شه قی
 تهری تیه لدا، شلپه ی هات. ئەوهنده گوشتی پیوه بوو، شهقت بدایه له
 هه رشوینیکی دهنگیکی خوشی لیوه به رز ده بووه وه.

له یه کیان دوور خستینه وه و فهقییه کان ده ستیان لی نه وه شان دین. ئەم
 ناخ بیماره هاتبوو پیمان بلی خانه قاکه جی بهیلین، ئیمه ش به رگه مان
 نه گرت و ئەو گورزه مان تیسره واند. منیک که له سه ره تای ژیانمه وه
 تا ئەمرو دهسته کانم له گهل وشه کان و رهنگه کان و جوانییه کانی ناو
 نیگاره کان تیکه لبوو، وایان لی هات خه نجه ر بگرن به دهسته وه و
 بیوه سینن. مرو ف هه ندیک جار ناچار ده بییت بییت به و شته ی که

نه یوستووہ بییت، ناچارہ شتیک بکات بیرى لى نه کردووہ تہوہ.
چاوہ پروان نہ بووم له ژيانمدا شہر بکہم، پەشیمانیش نیم له کہ سینکم
دا، ھەقى لیدانى بوو. بوونی ناخه پیسە کہى کونجوكە لە بەرى
خانەقاكەى پیس کردبوو. کہ وتبوومە دۆخیک یان من بم یان ئەو. له
پال ھەوزە کہى پالیان خستبوو دەموچاوہ خویناوییە کہى بشون،
خوینە کہ نہ دەوہ ستاوہ. جۆشیک گرتبوومی بە تەمای فرسەتیک بووم
بە تەواوہ تی له پەلوپۆی بخەم.

غەرقانىم دلنیا کردوہ نہ ترسیت، شەریان ویست تا پیمان بکریت
دەست دەوہ شینین و دەیکەین. ئیرە جی ناھیلین، یان عاقلی دەکەین،
یان ئیرە دەبیته گۆرمان، تا کہى قبوولی بکہین؟ فەقییەکان
کۆمە لە یەکیان له دەوری ئیمە بوون، نہ کا پەلامار بدەین و
کۆمە لە یەکیشیان خەریکی تیمارکردنی مەلا بوون. پۆدانى پۆمی له
دەروازەى ھەوشەکەوہ دەرکەوت، دۆخە کہى بینى و بەرەو لای مەلا
چوو. پرسى: "ئەوہ چی بووہ؟" یەکی له فەقییەکان بوى پوون
کردوہ ئیمە لیمان داوہ. دیسان پرسى: "بوچی؟" ئەویش گوتى: "برۆ
له خۆیان بپرسە." ھاتە لای ئیمە، پرسى: "ئەوہ چی بووہ؟" منیش بە
تورە بوونەوہ وەلامم داوہ: "جا چی نہ بووہ! ئەم کابرا ناخ پیس و
ورگزلە، له سوکایەتیکردن ناوہستیت. وا دەزانى خانەقاكە ھى
باوکىەتى. ھاتووہ جوابمان بکات، ئیمەش لیژە نارۆین. بشرۆین کاتیک
دەرۆین ورگە زلە کہى ھەلبریژین." قسە ناخۆش و رەقەکانى منى پى
سەیر بوو، چاوہ ریى نہ دەکرد من ببینیت شہر بکہم. گەرچی دلنیا م
دلەوہ زۆرى پى خوشبوو، دەستی برد بو خەنجەرە کہ له دەستى
وہر بگریت، پالیکم پیوہ نا و نہ مھیشت. تیگە یشت توورە بوونە کہم ھى
ئەوہ نییە بەو زووییە ئاسایى بییتەوہ، بە بیدەنگ له شوینی خۆى
وہستا.

بینیم کہ لوپە لە کانمان له گوشە یە کدا دانراون، ئەو نامەردە پیش ھاتن
بو لامان کہ لوپە لە کانمانى کو کردبووہوہ و ئامادەى کردبوو بوومان

بیبین و برۆین. که چاوم پیین کهوت هاربووم، به فهقییه کم گوت:
"ئو که لوپه لانه بیهره وه شوینی خۆی، کئی غیره تی هه یه به ئیمه بلیی
لیزه برۆن، با ههستیته سهر پی، یان ئیمه ده بین یان ئو." یه ک کهس
به رهنگاری نه کرد. فهقییه که که لوپه له کانی برده وه هۆده که، ئه وانیش
دۆخه که یان پی خۆش نه بوو، به ناچاری قبوولیان ده کرد.

شهره که ته واو بوو، رۆیشتینه وه سهر ژیانه ئاساییه که ی خۆمان. من
و غه رقانی جاریکی تر نه چووینه وه پشت مه لا نوێژ بکهین، له
وانه کانیشیدا به شداریمان نه کرد. بووینه دوو میوانی ره زاگران.
ناقمیک هه زیان لی بوو برۆین، تا قمیکیش مانه وه یان پی خوشبوو.
مه لاش خۆی به ته واوی ترسابوو، گه یشتبووه یه قین دهرمان بکات
به لایه کی به سهر دا دینین. به رده وام شته کانیاں لیمان دهشارده وه.
رۆدانی رۆمی بۆی گیراینه وه له یه کهم رۆژه وه چاودیریمان ده کهن،
چهند جار سهردانی شیخ مان کردوه زانیویانه. شیخیان لی بووه به
شهیتان. منیش له داخی چرپه چرپ و کاره به ده کانیاں، له ناوه راستی
هه وشه که هاوارم کرد: "غه رقانی که می نان و خورمام بۆ حازر بکه،
دهسته قامیش و مه ره که به که شم بۆ بهینه، سه ریک له شیخی بروادار
دهدم." هه موویان گوئیان لی بوو، خۆیان که ر کرد. بوومه
دهسته شینی ناو خانه قاکه. شته کانی بۆ هینام و له بهرچاویان
که وتمه ری بۆ لای شیخ.

له بزدره جتی هه وانه وه که ی پالی دابوو وه، نان و خورما که م بۆ دانا
و که لوپه کانی خۆشم ئاماده کرد. به نه رمی دهستی کرد به نان و
خورما خواردن و به دهم نان خواردنه وه پرسی: "چی رۆوی داوه؟"
نه متوانی لی بشارمه وه، بۆم گیرایه وه چی رۆوی داوه. زۆر نیگه ران
بوو، به نیگه رانییه وه گوتی:

- هه له ت کردوو، به اتنایه له م باخه له پال من به نانه سکئ بژیانایه،
باشتر بوو له شه رکردن. دهستی که له می پی هه لده گریت، دهستی
هه لگرتنی خه نجه ر نییه. راسته ئیوه لی تان داوه و خستوتانه، راسته

ئىتر ناوئيريت باستان بكات، لى ئو براوويه. توانى وا بكات رقهكهى ناختان زيندوو بكاتوه. مروث رقيك له ناخى نهبيت ناتوانيت شهر بكات. رقهكه دهبيتته توله كردنهوه، ئو هيزى رقهيه مروث له مروثوه دهكاته درنده. زللهكهى مهسيح په يامبهرت بيستووه؟ مهسيح دهلى: "گهر زللهيه كيان لى داي، لاکهى تريشان بدهرى." زللهيه كت لى بدهن و تو مشته كوله يهك بکيشيت به بهرامبه ره كه تدا و بيكوژى، تو براوه نيت. يارييه كه وايه، ئو دهيه وييت شتيك بكات تو بچيته ناو يارييه كه وه، كه چوويته ناو يارييه كهى ئو وه وه، ويترانيشى بکيت براوه ئو وه. حيكه تى زلله كه ئو وه يه، ئاگه دارمان دهكاتوه نه كه وينه ناو يارى بهرامبه رمانه وه. ئيوه به ئاسانى تيبكه وتن، رقهكهى ناختانى به خبهر هينا، كاتى دهويت تا رقهكه بكوژنه وه و بينه وه به خوتان. شهر كردن له و ساته دا نيه په لامار دهدهيت، له و ساته دايه له ناختا شه پوليک تهنگت پى هله دچنيت و شه پوله كهى ناخت به ره و شوينيكته دهبات، به دهستوه شاندىن داده مرکيته وه. دواى دهست وه شاندىن كه شه پوله كه كه مى ئارام دهبيتته وه، كه ميک دييته وه سهر خوت، ئو رقهى شه پوله كهى دروست كردوه کوتايى نايهت. چهند جار شه ره كه ديته وه يادت، ئو وه نده جار رقهكه زيندوو دهبيتته وه.

- جه نابی شيخ تو راست دهكيت، به لام خو پيوسته سنوور يكي بو دابنين.

- سنوور له بهرامبه رق، پيشاندىنى ميهره بانويه. سه بر و ئارامى رق له ناو دهبات. رق له كرمه كانى سهر گيانى حه زره تى ئه يووب دهچى؛ حه زره تى ئه يووب كرم تى دابوو، دهيشيزانى كرمه كان ده يخون، ههر دانه يه كيان بكه وتايه ته سهر زهوى هله ديه گرته وه و ده يخسته وه سهر برينه كه. ده يگوت: "خوراكي ئه م كرمه له سهر ئو برينه يه." به سه بر و ميهره بانى کوتايى به كرمه كان هينا. ئو كرمانه رقهكهى ناخمانه. له ناو مروثه كاندا ده يان كرم هه ن، به سه بر و ميهره بانى کوتاييان پى ديت. تو خه نجه رت لى داوه، خه نجه رقهكه گه وره تر دهكات. جاران

چئی دهکرد رقه کهی بریندار نه دهکرا، ئیستا رقه کهیت بریندار کردوو،
جا بزانه چی به سهر دیت. نه ده بوو له به رامبهری بوهستن، بیماره،
پنویستی به چاره سه رکردن ههیه. بیماری کهسی وا دهواکهی
میهره بانیه، ته نیا به میهره بانیه ئه و مروخانه چاره دهکرین که له
ناخوه نه خوشن.

- من تو نیم جه نابی شیخ، من خوم. ئه ی تو تا کهی وا ده بیت؟
دهه ویت بزانه تو ئه و خانمه ده بیینی وا له م باخدا به رامبهر مالیان
که وتوویت؟

- بهک جار رووبه روو بینومه، زور جاریش شه وان دیته خه ونم. له
خه ونه کانداییم پی ده لیت، بو به یانییه کهی باوکی دیت هه مان شتم
پی ده لیت. ناگای له دلی باوکیه تی، پیش باوکی ناگه دارم ده کاته وه به
نیازی چیه و چیم لی داوا ده کات. نامه ویت بیپه یمانی بکه م، نامه ویت
بیوه فایی له مندا دروست بییت. چاوه رپی خراپتر بکه. به جوریک
داگیری کردوو به دونیاش ئازاد نا کریم. شه ره کهی من له وه
نورستره له ده ره وه ته ماشای بکه ییت، شه ریکه له ناخدایه، به
په لاماردان و ئازاردانی شوینیکی مروقه کان یه کلایی نابیته وه، به
ده ره یمانی ئه وینه کهی ناخم بو ده ره وه یه کلایی ده بیته وه. عیشق
دیوه کهی تری ناخی مروقه؛ چون له ناخماندا رقیک ههیه، عیشقیکیش
ههیه. ئازا که سینکه ئه وه یان گه شه پی بدات که ژیان جوان ده کات.

جار به جار باوکی دیته خه ونم، دهیه ویت به ره و شوینیکی سه ختم
بیات. گه یشتبوومه ته بروایه ک ئه م شه ره ی من شه ری پاکی و پیسی،
شه ری خوشه ویستی و رق، شه ری بروا و ئایینه. لایه کم گرتوو و له
چندین لاوه تیرم تیده گرن. کهسیان ناخی من و ویسته کهی من
نابینن، ته نیا ئه وه ده زانن بلین: "شیخی سه نعان له ئایین وه رگه را بو
کچه گاوریک." نه کچه گاوره و نه له ئایین وه رگه رانه کهی منیش
پشکوردنه له بروا و خودا. ئه وان باس له شتیکی ده کهن و منیش ویلی
دوای شتیکی دیکه م. رووبه روو بوونه وهی رق و توله سه نندنه وه و

پۇچى مېھرەبانى، سەختتەرىن جۇرى پۈۈبەپۈۈبۈۈنەۋەيە. من شىت
و شەيداي پوخسارى كچە نىم، من شىت و شەيداي ئەو عىشق و
پروايەم كە پىم دەبەخشىت. چەند مرقۇئىكى مەزنە، كچى پياۋىكى وا
لە ناو ژيانىكى وادا بەرگى فرىشتەى لە بەردا بى، جوانترىن دىمەنى
سروشته لە بەر چاوم. ئۆرتىنە منى خستووۋەتە ناو ئاگرى عىشقەۋە،
ئۆرتىنە لە ناو ئاگرەكەى عىشقدا دەستى منى گرتووۋە و سەمام پى
دەكات، پووناكىم پىشان دەدات و دەملاۋىنىتەۋە و نوپم دەكاتەۋە.
ھەموو ئازارەكانى دونيا روت تىبكەن، يارەكەت دەتوانىت بە
نىگايەك لە بىرت بىاتەۋە. ۋەى بە حالى عاشقىك مەعشوقەكەى
پشتى تىكرىت.

- بمبەخشە قسەكەشت پى دەبرم، زىادەپەۋىى نەبىت، عىشقەكەى تۇ
پوۋنە بۇ كچىكە، ئىتر بۇ دەتەۋىت بە پەردەى پروا دايىپۇشى؟
- غەزنەۋانى بنووس، عىشقىك نىيە پروايەكى تىدا نەبىت. نەئىيە
گەرەكەى دونيا، لە ناو عىشقە گەرەكاندايە. تەمەن و ژيان ھەقى
بەسەر عاشقپوۋنەۋە نىيە. جوانترىن دل، دلئىكە تا ساتى ۋەستانى بۇ
عاشقپوۋن دەگەرپىت. پىرى دوو شت راي دەچلەكىنىت، عىشق و
مردن. ھەيە عاشقى ژنىك دەبى، ھەيە عاشقى دونيا، ھەيە عاشقى
خودا. من عاشقى ھەرسىكىانم بەم دلە پىرەى خۆمەۋە. يارەكەى من
يارىكە، خودا و دونيا و ژنىتى تىدايە. چىرۆكىك دەنووسمەۋە بمكاتە
پىرتىن عاشقى دونيا، چىرۆكەكەى من چىرۆكى سەرەداۋى
سەدەيەك دەگىرپىتەۋە و دەبىتە كىلگەى چاندنى ئەۋىن. پەردە بەسەر
عىشقەكەمدا نادەم، بانگى من ئاشكرايە، بانگى من بانگىكە دلە
رەشەكان سىپى دەكاتەۋە، خەوتووۋەكان بە خەبەر دەھىنىت، رەقەكان
دەسرىتەۋە و خۆشەۋىستى لە شوئىنى دادەنرىت. گوئىيە كەرەكان
دەرزنگىنىتەۋە. تىشوۋەكەى سەر شانم نىۋەى پروايە، يارەكەشم
نىۋەكەى تر. ژن خۆى نىۋەى پروايە، ئىستا بەم عىشقەۋە ھەموو

بروام هه لگرتوو، کئی دهلی به بهرگی بروا دای دهپوشم. من خوم
عیشقه کهم به برواکه م ده زانم.

کورپی گهنج، تو که یفی خوته چوت بیر ده که یته وه، من له وسهری
ژیان گه راومه ته وه، درهختی عیشق بنیژم و سیبه ریک دروست بکه م
چا سه فهری یه کجاره کی بکه م. دلیک به بی عیشق و خوشه ویستی
به سهر زه ویدا بگهرت، بو ناو گور باشه. راسته قینه ترین عیشق له
ته مهنی کاملبووندا سهر هه لده دات. بیانوو ناهینمه وه، نه وه نییه به
ناشکرا ده لیم عاشقم. کیشه که له جورپی بینینه که یه، من له ناو
عیشقه که مدا بروا ده بینم، تو و که سانی وه ک تو، ته نیا خانمیک
ده بین. له شوینی من و به چاوی منه وه ته ماشای عیشقه که م بکه یته،
نه وسه ده زانیت بروای تیدایه یان نا. هه قی خوشمه به بروا وه به ره و
پیری عیشقه که م بچم و به عیشقه وه به ره و پیری بروا بچم.

خه جاله تی کردم. وای خودایا! چهند به دل وه باسی عیشقه که ی ناخی
ده کات. بریا منیش بگه یشتمایه ته شوینیک باکم به که س نه بوایه و
پشتم له دنیا بگردایه و باوه شم به عیشقی کدا بگردایه. عیشق وایه، له
دونیات ده سه نیته وه و ده دات به و که سه ی عاشقی بوویت. نه م پیاره
نه و که سه یه که ده لین "وشه کانی سهر زاری له دلی ده چن." به
راستی له دلی ده چن. من خوم دل م پاک پاک و خالی خالییه.
خوشه ویستییه که هه بیته له مندا بو دایکوباو که م. ده شی روژگاریک
بن، دل خالییه که م پر بیته له خوشه ویستی و بگه مه مه قامی عیشق.
ده شیت نه بم و به دلکی خالییه وه مالنواوی له ژیان بکه م. له ناو
خومدا رو چووبووم به م نه ندیشه انه وه، به ده ست رای وه شاندم و
نامه وه سهر خوم. گوتی: "دوو نامه م بو بنووسه، نامه یه ک بو
قه شه ی گهره و نامه یه ک بو هاخامی گهره ی جووله که کان.
کاتیته تی، کاتی نه وه یه گریکویره کان بکه مه وه." منیش تیانوو سینکم ریک
کرد و چاوه ری بووم بلیت بو ی بنووسم. خورمایه کی خسته ناو

دهمی، ناوکه خورماکهی له دهمی هیئایه دهرهوه، ناوکه خورماکهی
خسته سهر تیانووسهکه و گوتی ئا له ویادا بنووسه:
"سلاو بۆ قهشهی مهزن،

سلاوی خوشهویستی و پروا،

قبوول بفرموون، سبهی پاشنیوههرو کلیسهکهی خوتان بکهن به مالی
میوانداری. نیازمه جهنابت و هاخامی گهوره، له گهل بهندهی خودا
پیکهوه گفتوگویهکی برایانه بکهین. باکم بهوه نییه خه لک لهوی بیت،
مه بهستی من ئاشکرایه، گه یاندنی خوشهویستییه له نیوان مرۆقهکاندا.
له پشتمهوه گری دروست دهکن، نامهویت لییان بگهریم زهمه
گرییهکان بکاتهوه. دهمهویت خۆم گرییهکان بکهمهوه.

چاوهروانی من بکه و چاوهروانی ئیوهی ئازیزم
دۆستی پروادارت، شیخی سهنعان.

کورم به ههمان شیوه نامهیه کیش بۆ هاخام بنووسه، با ته شریفی
بهینن بۆ کلیسه. کیش بانگ دهکن بانگی بکهن، خوشت نامهکانیان بۆ
بیه و سبهی پیشوهخته وه ره به شویندا.

نه مپرسی هۆکهی چیه، چی ئه مریکی کرد بۆم جیه جی کرد. نامه کانم
گه یاند و گه پامه وه بۆ خانه قا. له ویش باسم کرد سبهی له کلیسهی
خواره وه گفتویهک له نیوان ههرسیکیان ده کریت. دروستبوونی
گفتوگو له نیوانیان و هاتنی خه لک بۆ کلیسه که، بۆ خوی بابه تیکی
سه رنجراکیش بوو. دیار بوو مه بهستی خوی هه بوو له دروستکردنی
کۆبوونه وه یه کی وا له ناو شاردا و سه رجه م ئایینه کان بانگه یشت
بکات.

من و غه رقانی و پۆدانی پۆمی، پوخت و جوان خۆمان گۆری،
ده تگوت جه ژمانه و دیاریش نه بوو چی ده قه ومیت، که چی هیئده
پروامان به شیخ بوو، دلنیا بووین شتیک ده کات و حیکایه ته کانی

پشتی قلمپ دهکاته‌وه. له ناو هه‌وشه‌ی خانه‌قاکه به غرور‌ه‌وه به مورید و فه‌قینه‌کانمان ده‌گوت: "ئیمه ده‌چین شیخ ده‌به‌ین بو کلیسه‌که، نار‌ه‌زوتان لینه وهرن بو ئه‌وئ، پی ده‌چیت پیتان خوش بیت بیینن چی ده‌کات."

بزیشتین به شوینیدا. زور جوان بوو، جله سپیه‌کانی له بهر کردبوو، خوی شوشتبوو، قره سپی و دریزه‌کانی تیکه‌ل به ریشه سپیه‌کی بییون؛ نوری لی ده‌باری. پیشمان کهوت و نه‌رم‌نهرم به‌رهو کلیسه‌که کهوتینه ری. له ریگه خه‌لک ته‌ماشای ده‌کردین و له بهر خویانه‌وه شتیان ده‌گوت. یه‌کی ده‌یگوت "ئمه ئه‌وه‌یه له ئایین وهرگه‌راوه بو کچه گاوریک"، یه‌کیک ده‌یگوت "ئه‌وه نوری لی ده‌باریت" و یه‌کیک ده‌یگوت "ئه‌وه عاشقه پیره‌که‌ی دونیا له خه‌لوت هاته‌هر". ههر یه‌که و شتیکی ده‌گوت. ئیمه گوئی خومان گرتبوو و هیچمان نه‌ده‌ژنه‌وت و به‌دهم پیکه‌نینه‌وه هه‌نگاومان ده‌نا.

به‌ردهم کلیسه‌که قه‌ره‌بالغ بوو، ئیمه‌یان بینی سه‌رنجی خویان خسته سه‌ر شیوه‌ی شیخ. ده‌موچاوه‌کان دوو ده‌سته بوون، ده‌سته‌یه‌ک به مؤنیه‌وه لییان ده‌روانی و ده‌سته‌یه‌کی که به زه‌رده‌خه‌نه‌وه. ریگه‌یان بو‌کردینه‌وه بچینه ژوور، که چووینه ژووره‌وه هۆله‌که سیخناخ بوو، کورسیه‌کان پر بوون و خه‌لکیکی زوری‌ش به پیوه وه‌ستابوون. چون ئم هه‌موو خه‌لکه ئاگه‌دار کرابووه‌وه، ئه‌وه‌یان نازانم.

بازنه‌یه‌کمان له ده‌وری شیخ دروست کردبوو، چه‌شنی سه‌ربازه پاسه‌وانه‌کان، ریگه‌مان بو‌ده‌کرده‌وه و به خه‌لکمان ده‌گوت بیزه‌حمه‌ت خوت لاده. هه‌رچونیک بیت گه‌یانده‌مانه سه‌ر سه‌کوکه. له سه‌ر سه‌کوکه سئ کورسی داندرابوون، قه‌شه و هاخام پیشوازییه‌کی گه‌رمیان لی کرد، هه‌رسیکیان له سه‌ر کورسییه‌کان دانیشن. لای ده‌سته چه‌په‌وه، به داوای یارمه‌تییه‌وه به پیوه شوینیکمان بو‌خومان کرده‌وه. ریزی دانیشنونی ده‌ستی چه‌پ جووه‌کان و مه‌سیحیه‌کان بوون، ریزی لای راستیش سوئی و ده‌رویش و خه‌لک. له ناو ریزی پیشه‌وه‌دا مه‌لا

بەيجوورى و مووسى باجگرم ناسين، كتوپر له تەنيشت يەكەو
دانىشتبوون. چاويكم گيڤا بە ناو ھۆلەكەدا، دەموچاوى زۆرم
ناسىيەوہ لە دەستەى موردیدەكانى خانەقا. ئەوہى جىي تيرامان بوو،
خەلكە ئاساييەكە زۆرينەيان گەنج و ژن بوون.

بە پۆدانى پۆمىم گوت: "تەماش، تەماش، خودا تەختەتاش نييە،
تەختەريڤكخەرە، نوينەرى رڤەكان كەوتوونەتە پال يەك." پيڤكەوہ
پيڤكەنينيڤيمان بۆ كردن. باش ورد بوومەوہ و دەموچاوەكانم ناسى،
خورپەيەك كەوتە دلّم. خۆم گەياندە شيڤ و چرپاندەم بە گويدا:
"دەستەكەى مەلا ھاتوون، لەوانەيە ئامانجىڤيان ھەبيت." بە ھەمان
شيۆە چرپاندى بە گويدا: "ھاتنى ھەر يەك لە ئيمە بۆ ئەم شوينە
بەبى ئامانج نييە، چۆن من و تۆ ئامانجى خۆمان ھەيە، ئەوانيش بە
ھەمان شيۆە. ليڤەري دليان چى پى خوش بوو بيڤكەن، من كارى خۆم
دەزانم."

لە ريزى پيشەوہى لاي چەپ، يەكيك لە قەشەكان ھەستايەوہ و ھاتە
سەر سەكۆكە. تاوي بە پيوە وەستا و دەستەكانى بەرز كردنەوہ و بە
دەنگيكي بەرز تا ھەموان گويايان لى بيت گوتى: "بە خيڤر بيت،
ئەزييەتتان كيشاوە ھاتوون. ئەمرو كليسە دەبيتە شوينى گفتوگوى
سى بروادارى شارەزا، ھيوادارين بيدەنگ بن. ھەتمەن گفتوگوى سى
بەريز لەم بەريزانەى دەيانين، سوودى ھەيە. كاتى گفتوگوى ئەوان
كۆتايى ھات، دەرگە والايە بۆ پرسىارى ئيوە، تكايە بيدەنگ بن تا
بزانين باسى چى دەكەن و سووديڤيان لى وەربگريڤن. بيدەنگي ئيوە
تيڤەيشتمان زياد دەكات."

پووى كردە ھەرسىڤيان و بەريزەوہ داواى كرد كامتان لە سەرەتاوہ
دەست پى دەكات، ھاخام داواى كرد لەوہوہ دەست پى بكات. قەشە
بۆى چەمبيەوہ و دەرگەى ولا كرد بۆى و لەسەر سەكۆكە ھاتە خوار
و لە شوينەكەى خۆى دانىشتەوہ.

هاخامیش پاش به خیر هاتنی خه لکه که، پرووی کرده شیخ و
 عوزر خواهی پیشان دا پیش ئه وان که وتوو، شیخ فهرمووی لی کرد.
 هاخام یه کسره چوو ناو بابه تیکی گهرمی سهرده مه وه. به شیخی
 گوت: "مؤله تم بده له جه نابته وه ده ست پی بکه م، قسه کانم به
 نانه دبی وهرمه گره، ئه مرؤ باسیکی زور له سهر تو ده کریت، من
 پیشتر جه نابتم نه بیینیوو، دانیشتنه که هه لیکه بتخمه بهرده م
 پرسیارگه لیک. راستی به دادا گاییکردن لیی مه روانه و به گفتوگو
 وهری بگره. عیشقه که ی لای تو له دیدی مندا له چیرۆکیکی کونی
 موسا و میلله ته که ی ده چیت؛ موسا میلله ته که ی خوی له ئاو
 په رانده وه و رزگاری کردن، له شوینیک جیی هیشتن تا گه رایه وه
 پشتیان له موسا کردبوو، گویره که یه کی زیرینیان ده په رست. هه لبه ته
 رۆژی په رستنه که رۆژی سیشه ممه بوو، دوا ی په شیمان کردنه وه یان،
 رۆژی سیشه ممه کرایه رۆژی تۆبه کردن و جووه کان له و رۆژدا نه
 سهریان، نه ریشیان ناتاشن. به گوناھی ده زانن له و رۆژدا مووه کانی
 گیانیا ن لی بکه نه وه و به گونا گبارییه وه دروویان بخه نه وه له خویان.
 ده پرسم، توش له ئایینه که ت وهرگه رایت و پرووت کرده خانمیکی
 زیرین، پیت وا نییه لیکچوونیکی هه یه؟
 شیخ وه لامی دایه وه:

- ده ست و چاوت خووش هاخامی ئازین، گومانیکی باشت وروژاند.
 ده کری چیرۆکه که ی من وه ک خوی نه هاتییته لای تو، جیاوازی زور
 هن له بهینی چیرۆکیک له زمانی خه لکه وه بییستی و چیرۆکیک له
 زمانی که سه که خویه وه بییستی. چ تو و چ به ریزانیش هه قی خویانه
 گومان له هه قیقه تیک بکه ن، که هیشتا هه قیقه ته که لایان پروون نییه.
 من و میلله ته که ی موسا زور جیاوازین، ئه وان پشتیان له هه قیقه تیک
 کرد و پروویان کرده وه همیک، من وه همیکم جی هیشتوو و پروم
 کردو ته هه قیقه تیک. پشتم له ئایین کردوو نه ک برؤا، له دین دوور
 که وتوو مه ته وه نه ک خودا. هه زار ریگه هه ن بو نزیکبوونه وه له خودا،

يەككىيان ئايىنە، بۇچى دەبى تۇ خاتوو ئۆرتىنە بە پەيكەرى زىر بىيىنى،
بۇچى ناتوانى پووناكى بىرواكەى ناخى بىيىنىت؟ لارىم لە عاشقوبونم
نىيە، لارىم لە خراپتىگە يىشتنە لەو عىشقە. پەيكەرىك خۇت دروستى
بكەيت و پرووى تىپكەيت و بىكەيتە بىروات، جىاوازه لە مرۇڤىك
لىوانلىۋە لە بىروا و پرووكردنه ئەو مرۇڤە، پرووكردنه لە بىروا. مرۇڤ
گىيانى تىدايە، رۇحى تىدايە، عەقل و ھەستى ھەيە. ئەو شتانەى لە
مرۇڤدا ھەن دەستكردى خۇى نىن، كەسىك شتەكانى خۇى بە باشى
بەكار بەيىنىت، لىى نىك بكەويتەۋە نىككەۋتنەۋەيە لە بىروا.
پەيكەرەكەى جوۋەكان بىگىيان و بىھەست و بىجوۋلە بوو، ھەلەكە
لەۋەدايە بەراوردى بىگىيانىك بە گىيانىكى پاك بكەين.

- شىخى بەرپىز، بۇمان پروون بكەۋە يارەكەت مرۇڤ نىيە و بىروايە؟
بۇمان پروون بكەۋە رىگەى يارەكەت بۇ گەيشتنە بە خودا و بۇ
گەيشتن نىيە بە تام و چىژى دونيا؟ بۇشمان پروون بكەۋە بىرواى ناو
يارەكەت جوانترە لە بىرواى ناو ئايىنەكەت؟

- گومان و سەرنجەكەت بان چاوانم، نىكەى نىو سەدەيە لە ناو
ئايىنەكەم بۇ بىروا گەرام، بىروايەكى جوانم لە ناو ئايىنەكەم دۆزىيەۋە،
بىروايەك مېھر و خۇشەۋىستى تىداۋو. بىرواكەم فىرى كردم مرۇڤ
دەتوانىت لە دەرەۋەى ئايىن بۇ بىروا بگەرپىت. تەنانەت بىروا لە ناو
بەردىكىشدا ھەيە. چۇنتان پى بلىم، ئۆرتىنە بۇ من بەشە نادىارەكەى
بىروايە. لە ژيانم يەك جار بەرەۋو پروو روخسارىم بىنىۋە، باقى
جارەكان لە خەۋنەكاندا بىنىۋمە. لە خەۋنەكاندا ھەمان كچ و ھەمان
روخسار، فرىشتەيەكە دەستم دەگرى و بەرەۋ لای خودا دەمبات. من
عاشقى بىرواكەى ناخىم، نەك جوانى روخسارى. ھەريەك لە ئىمە
مامۇستايەكى پىۋىستە فىرى بكات، لە ئىستادا مامۇستاكەى من
ئۆرتىنەيە. ئامانجى من گەيشتن نىيە بە پووناكىيەكە، ئامانجى من
شەيداۋونە بە دىار پووناكىيەكەۋە. عاشق لە پەروانە دەچى، دەزانىت
پووناكىيەكە دەيسووتىنىت و بەرەۋوۋوشى دەچىت. شەيداۋون گوى

به سووتان نادات، تهنيا پرووناكويهك دهبينييت و شهيداي
پرووناكويهكويه. هر پروژيك گهيشتمه پرووناكويهك، نهو پروژه پروژي
فهنابووني منه و مالئاوايي يهكجاري لهم دونيايه دهكهم. ناييا
سهرنجهكانم پروونن بوٽ هاخامي بهريز؟

هاخام مليكي رهمزاهه نديبووني بوٽ راوهشانده و زهردهخه نه يهكي پاني بوٽ
كرده. پاشان بهوه نه وهستا، كهوته سهرنجدان له نيگه راني موسلمانان
له شينجهكهيان. سهرنجهكاني به پرسيار خسته پروو، بوچي قبوولي
كردوه بيته شواني به رازهكان و نامادهيه مه ي بنوشيت و له نايين
وهريگه ريت؟

شينخ به سروشته هيمنه كه ي خوي وه لامي دايه وه: "موسلمانهكان دوو
تاقمن، تاقميك شمشير كه ي دهستيان تيژ و بههيزه له روحيان،
تاقميك روحيان بههيز و تيژه له شمشير كه ي دهستيان. نهوانه يان
بهه ي شمشير ناتوانن بهرگري له نايين بكهن، نهوانه يانن رقه كه ي
ناحيان ژياني تاريك كردوون و له لاوازيي خوياهنه وه دهست بوٽ
شمشير دهه بن. نهم تاقمه يان توانايان نيهه برپوا بگه يه نن به كه س،
چونكه خوياهن نه هلي نايين نهك برپوا. تاقمي روحيانيهكان پيوست
ناكات بوياهن پروون بكه مه وه من خهريكي چيم، خوياهن تيده گهن
برواكي من له كوويه. پروونكر دنه وه ي من بوٽ شمشير به دهسته كانه،
بييان دهليم بروادار له هر شوينيك بيت برواداره و ناماده نيهه
برواكي بوٽ شوينيك له دهست بدات. عاشق بوونيش گهيشتنه به پله ي
بالاي هوشياريي مروٽ. عاشق باكي بهوه نيهه له كوويه، باكي بهوه يه
هوشياريه كه ي ناخي شوينه تاريكهكان پرووناك بكا ته وه. من
زهريسيه كه ي خوم كيلاوه و خهريكي چاندم. گوشتي به رازم
خواردووه ماناي كوفر نيهه، زوربه ي دانيشتواني ناو نه هوله له سهر
ناينه جياوازهكاني خودان و گوشته كه يان خواردووه، كه وايه نيوهش
بيپروان. نا براكانم، وا نيهه. شهرابم هيشتا نه خواردووه ته وه، پيوست
بكات ده بخومه وه. شهراب خواردنه وه په يامبه ره كانه، په يامبه ر نه بووه

شەرابى نەنۇشيبىت. شەراب و مەى بۇ كەسىك حەرمان ھۆشيار بىت و
ھىندە بىنۇشىت ھۆشيارىيەكەى لە دەست بدات و بىئاگا بکەوئىت. شەراب
بۇ كەسىك حەرمان نىيە خۇى ناھۆشيار و گىلە. شەرابىش بخۇمەوہ ب
نىيەتى گەشانەوہى ھۆشيارىم دەىخۇمەوہ، نەك بە نىيەتى خۇگىلكرىم.
شەرابىك پەيامبەرەكان نوشىبىتتەن ئىتر من لە پىناو عىشقەكەم بۇ
نەنۇشم؟ بۇ مەىخانەكان و مالەكانى خودا لەم پۇژگارەدا چ
جىاوازيبەكىان ھەيە، ھەردووكان خەرىكى بىئاگاكرىنى خەلك نىن؟

بەرىزان كەسانىك ھەن خەرىكى ناشىرىنكرىنى ھەموو جوانىيەكن،
ئەمانە خۇيان بۇ ئەوہ ھاتوونەتە دونىاوہ جى پىنى ناشىرىنى جى
بەيلىن. لۆمەى من دەكەن بە پىرى عاشق بووم، لۆمەى خۇيان ناكەن
تا مردن رقەكەى ناخيان ناخەوئىت و بە ناشىرىنى دەمىننەوہ. لۆمەى
من دەكەن لە ئايىن وەرگەرپاوم، لۆمەى خۇيان ناكەن بە پىنى
ويستەكانى خۇيان ئايىنىان وەرگەراندوہ. لۆمەى من دەكەن بوومەتە
خزمەتكارى گاورىك، لۆمەى خۇيان ناكەن بوونەتە خزمەتكارى
ناشىرىنترىن كردهوہەكانى سەر زەوى. لۆمەى من دەكەن شەرمەزارم
كردوون، لۆمەى خۇيان ناكەن برپا و خودايان شەرمەزار كردوہ.
ئايىنىان والى كردوہ چۇنىان بوئىت بەو شىوہىە دەپرىسن. ئىوہ برپار
بدەن، كاممان ناشىرىنىن؟"

كتوپر سەرتاپاى ھۆلەكە ھاوارىان دەكرى: "تۇ باشترى! تۇ باشترى!"
قەشەى گەورە ھەستايەوہ و ھاوارھاوارەكەى كپ كردهوہ. ئىمە لە
شوىنى خۇمانەوہ لە خۇشىدا نەماندەتوانى دەممان دابخەين. مەلا
بەيجوورى و مووسى باجگرىش پىشيان خواردبووہوہ، پلتوكت
لىدانايە دەتەقەين. كە خەلكەكە بىدەنگ بوون، قەشە سەرى قسەكانى
گرته دەست و دەستى كرد بە گوتاردان: "خەلكىنە، عىسا پەيامبەر
شەو و پۇژ دەگەرپا خۇشەويستى بخاتە دلى مروقەكانەوہ. كەچى
لاى ئىمە عىشقىك لە دلى كەسىك ھەلى كردوہ لە سەد لاوہ،
دەيانەوئىت عىشقەكە بكوژن. چ پۇژگارىكە ئەم پۇژگارە، مروقەكان وا

گڙاڻن به ٺاڻڪرا دوڙمنايه تي خوشه ويستي دهڪن و ستاييشي رڻ
و تڙله ڪرڻه وه دهڪن. مرڻ نابي له و شتانه بقرسيٽ ڙيان جوان
دهڪن، مرڻ پيوسته ترسي له شتانيڪ بيت ڙيان ويڙان دهڪن.
خوشه ويستي لاي خودا جوانترين ٺاڪاري مرڻه. برواي ته واوم به
په يامبه رهڪه ي خومانه، برواي ته واوم به وهيه خودا له سهر
خوشه ويستي مرڻ ٺازار نادات و ريڙي دهگريٽ.

ٺازيزان، به پير و جوانه وه، كهس له ناو ٺيوه دا نيه خوشه ويستي به
له دلدا نه بيت. بڻجي بڻ خوتان به رهواي دهزانن، بڻ خه لڪي تري به
نارهوا دهزانن؟ من باش له برا موسلماننه کان تيدهگه م، تووره بوونيان
له شيخ هڪاره كه ي ته نيا عيشقه كه ي نيه، هڪاره كه ي ڪرڻي شته
هه راهه ڪانه. ٺي ٺازيزان، عيشق خوي گه وره ترين هه راهي ناو
هه لاله ڪانه. عيسا په يامبه ر مريه مي مهجده لي ي ڪرد به هاوه لي خوي،
كهس له هاوه له ڪاني چاوه ري ڪاري وايان نه ده ڪرد. عيسا پيچه وانه ي
هاوه له ڪاني ناخي مريه مي بيني، نه ڪ ڪرده وه ڪاني پيشووتر ي. بڻيه
گويي به لومه ي هاوه له ڪاني نه دا. له وانه يه شيخ یش شتيڪي بيني بيت
ٺيوه نه توانن بينين، لي گه ريڻ با ٺامانه كه به ته واوه تي ده ربه كه ويٽ.
ٺاينه كه ي ٺيمه له ٺاينه كه ي ٺيوه جياواز تره، بروا بڪه ن توندگرتني
ٺاين نيشانه ي تينه گه يشته لي. خودا ٺاينه ڪاني نارد بڻ ريڪخستن و
جوان ڪرڻي ڙيان مرڻه ڪان، كه چي ٺاينه ڪان گه يشته ده ست
مرڻه ڪان، ڪرد يانه ڪه رهسته ي ويڙان ڪرڻي ڙيان. بڻ ناگه ريڻ له ناو
ٺاينه ڪاندا چي جوانه هه ليچنن. من له سه ره تاوه نه متوانيه وه
عيشقه كه ي شيخ سهنعان به جواني وه رنه گرم، له ٺيستا شدا له
به رچاوي هه مووتان ده ليم مرڻ تا عاشق نه بيت جوانيه ڪاني ناخي
ده رناڪه ون، مرڻ تا عاشق نه بيت له ٺاين و دنيا تيناگات."
که ٺم قسه يه ي ڪرد، گه نجه مه سيحيه ڪان ده ستيان ڪرد به
چه پله ريڙان و هه ياهو ڪيشان. شيخ داواي ڪرد زياتر روون ڪرڻه وه
بدات، قه شه فه رمووي ڪرد ده ست پي بڪات.

شیخ گوتی: "بهائی من عاشقم، عاشقی که سیک بروا و دونیای تیدا ده بینم. عیشقیک نه توانی له پیناویدا خۆت له دهست بدهیت، عیشق نیه. عیشق توندلیدانه له ده رگه ی ئازار، ریکردنه به. ناو توله ری پیچاوپیچه کانی هه قیقه تدا، دوزینه وهی خۆته له سووچیکی تاریکی زه ویدا، هه لکۆلینی به ردیکه به خه یال، نووسینه وهی دونیایه به خه ون، عیشق خه ون بینینه به مه حاله وه، سه ماکردن له گه ل مه رگدا، خۆدان دهست شه پۆلیکی شیته، هینانه قسه ی به ردیکه. عیشقه که ی من زه نگیکه رۆحه نوستوو هکان به خه بهر دینیت، من په یکیکم هاتووم عیشقیک له م سه ر زه مینه بچینم و دوا ی خۆم به ره که ی هه زاران دل ئاوه دان بکاته وه. ره نگ و ئایین بۆ عاشق گرنگ نین، عیشق له سینهدا هه لی کرد دونیات بۆ ده کات به خالیک. نه هاتوو مه ته سه ر زه وی به دهستی به تال جیی به یلم، هاتووم دله کانتان به ئاگا بینم. به لی ئازیزان بانگی من ئاشکرایه، من پیره ی له ئایین هه لگه راوی عاشقم، کی بۆ مه نزلی عیشق له گه لم دیت، با برینه کانی ناخی گه وره بکات. منم پیری عاشقی له ئایین هه لگه راو، ته نیا ئه و کاته ته نیا ده بم که یاره که م پشتم تیبکات و ئیوه رووم تیبکه ن. ئه و کاته ش ئیوه پشتم تیده که ن و یاره که م رووم تیده کات، من هه موو دونیام بردوو ه ته وه."

هۆله که خامۆش بوو، هاخام ویستی قسه بکات، مووسی باجر دهنگی لیوه به رز بووه وه. چه نده هاخام ویستی بیدهنگی بکات، پیی نه کرا. ئیدی قه شه ریگه ی پی دا قسه بکات. ئه ویش چاکیکی عه باکه ی گرت به دهستییه وه و رووی کرده شیخ، په نجه ی بۆ راده وه شانده و به توور په ییه وه ده یگوت: "هه ی عاقیبه ت شه ر! به م ئاخری ته مه نه ته وه چی داویه تی له سه رت! خه لکینه باش گوئ بگرن، ئورتینه ی کچم ناوتان بیستوو و روخسارتان نه بینیه وه، کچه که م له من ناچیت. داوینپاکترین کچی شاره که یه. کوپی گه نج نییه ئاواتی بۆ نه خوازیت. به گیانی ژنه ئازیزه له دهستچوو ه که م، چی کوپی بارۆنی شاره هاتوونه ته داوا ی و وه لامی که سیانی نه داوته وه. هاتنه ده ره وه که شی له

هاتنه دهره وهی کچ و ژنانی شار ناچیت، نایه ویت کهس بینیت و نایه ویت چاو له کهس بکات. کچیکی ته نیا و پاکه، جوان و میهره بانه، خهونی گهره وهی ههیه و بیر له شتی باش دهکاته وه. خوتان بریار بدن، گونجاوه کچیکی جوانی به ناز پهروه رده کراو، بخریته بهر دهستی پیریکی که نهفت که دوو کوکهی ماوه له ژیان، ئه ری گونجاوه؟

خه لکه که سه ری نه خیریان بو بادا، گه نجه شهیتانه کانیش بو خوشکردنی باسه که، به دهنگی بهرز هاواریان ده کرد: "هیچ گونجاو نییه، پیریکی که نهفت به ری رهنجی په پووله یهک بخوات. کهی ره وایه دلی ئیمه ی گه نج بشکینیت بو پیریکی بی دهستوپی." به هاواری گه نجه کان موسی گیف بووه وه، دهسته کانی خوی با دها و خوی سوور کردبووه وه و تف له ده می دهره په ری، مه لا به یجووری یش له شوینی خوی بزهی دههاتی. موسی ویستی دهست بکاته وه به هوتافکیشان، قه شه لئی پرسی:

- ئه ری موسی من تو و کچه که تم داوه ت کردبوون، بوچی نه ته هیشت ئه ویش بیت؟

- هیچ پیویست ناکات، خوشی نه دههات.

- کئی دهلی نه دههات؟ با بهاتایه لیره قسه ی دلی خوی بکات.

- قه شه ی به ریز، نامه ویت کچه که م بخریته بهر ته رازووی دادگاییکردنی ئیوه. باسه که گهره مه که، پیریکی ترازو عاشقی کچیک بووه، کچه گرنگی پی نادات و له مه زیاتر نییه. بو فشارم بو ده هیینی کچیک بینمه ناو مه جلیسیکه وه بکه ونه پرسیارکردن و گومانکردن لئی؟

هاخام کوتی:

- تو چون لیکه ده دهیته وه لیکه بده ره وه، تازه عیشه که ی شیخی سه نعان بو کچه که ت بووه ته حیکایه تی شار. خوشت سه رمه شقی بلاوکردنه وه ی حیکایه ته که بوویت، له یه که م ساته وه مه یخانه و

دوكان نەما نەگەرئىت و چىرۆكەكەى بۇ باس بكەيت. ئىستا بۇ خۇت توورە دەكەيت پرسىيارىكى باشت لى دەكرىت.

- جا لەوہ خۇشتر ھەيە، بابەتتىكى وا خۇش ببىتە حىكايەت بۇ گالته وگەپى خەلكى. ئەوپەرى مانگىكى دىكە تەمەنى نەماوہ، بالەم مانگەدا تۆزىك كەيف بكەين. بە راستى چىرۆكىكى خۇشە بۇ گالته وگەپى گەنجان.

- ئەى بۇچى پىنى تىك دەچىت و مەرجى ئايىنىت دا بەسەرىدا؟

- تىك نەچوم و ئارەزووشم لى بوو پەنجا سالەيەكى ناو ئايىنەكان بكەمە گالتهى سەر زارى گەنجان.

- كەوايە كارى تۆيە نەك كچەكەت! خەلكىنە گویتان لى بوو دانى پىندا نا كارەكان مافى بەسەر كچەكەوہ نىيە؟!

موسى ھەلۋەستەيەكى كرد، پىشتر وا بلاوى كردبووہوہ مەرجەكان مەرجى كچەكەيە، لىرە تىكەوت. كچەكەى ئاگای لى نەبووہ، بە ناچارى دانى پىندا نا كارى خۆيەتى. ئەمە ھەوالىكى تازە بوو لای خەلكەكە، ھەوالىك بوو درۆيەكى موسى ئاشكرا كرد.

ھاخام گوتى:

- دەى پىمان بلى بە نىازى چىترى؟

- لە ئايىنم وەرگەراند، كردم بە شوانى بەرازەكان، دەبى مەى بخواتەوہ و ببىتە مەيگىرى مەيخانەكان.

قەشە رووہو شىخ گوتى:

- جەنابى شىخ بۇ قسەيەك ناكەيت؟

- مەيىش دەخۇمەوہ و دەشبمە مەيگىرى مەيخانەيەك. كاتى يەكەم

ھەنگاو دەنىت بەرەو عىشقىك، تا كاتى بەچلوچىبوونت برۆ.

لەوانەيە وا تىيگات ئەم شتانە بۇ ئەوہ دەكەم بگەمە يارەكەم، نازانى

بۇ ئەوہى دەكەم ھۇشيارىيەكەى ناخم نەكوژىتەوہ. عىشق ئامانجى

تىدا نىيە، سووتانى تىدايە. ئاگرى عىشق وەختىك كلىپە دەكات،

نەگەيشتى بە ئامانجەكە. كەسىك لە ناو دونىاي عىشق نەبووبى،

قه ولت داوه، مهرجه كان جيٽيه جي بڪات كه ژاوهي بو ريڪ دهخيت.
كه وايه ئامادهي كه ژاوه كه به."

ديسانه وه هه مان ئه و گه نجانهي هاواريان ده كرد "هه ق نيه جوانيڪ
بدريٽه پيريڪ"، ده ستيان كرده وه به قاوقيل و پيرو زبايان ده گوت.
تاقميڪ گه نجي قوشمه بوون، دونيايان به گالته وه گرتبوو،
قه شمه ريبان به هه موو شت ده كرد، ده ياندا له نال و له بزماريش،
ناچار هاخام بيدهنگي كردن.

زه پرهيه ك په شيمانبوونه له قسه كاني شيخ دا به دي نه كرا. موريد و
فه قتيه كاني خانه قاكه وشه يه ك له زاريان ده رنه هات. جا چي بلين،
شيخ خوي يه كلابي كرد بو وه بو ريگه ي عيشقه كه ي، ئه و ريگه يه ي
ئه وان داوايان ده كرد، فه راموشي كرد بوو. له زياد دلنيا بوونه كه ي باش
تيگه يشتم، ئامانجه كه ي ته نيا ئورتيه نيه، ئامانجي ئه زمونكردي
ديو يكي ياخي بووني ژيانه. ژاننيك جياواز بيت و روو له كه سيڪ بكه يت
و پشت له زورينه بكه يت. پشتكردي زورينه كه سي خوي ده ويٽ،
كومه لگه كه ي ئيمه زمانيان زور پيسه، كومه لگه يه كي بي ره حمه، ئه وه نده
زانيان كه سيڪ كه وتووه، وه ك گه له گورگ تني بهر ده بن و پارچه ي
پيوه ناهيلن. كه سيكيش سهر بكه ويٽ ده وروخولي ده دن و خوياني
پيوه هه لده واسن و به ستايش كردن واي لي ده كهن كه سه كه خوي
بير بچيٽه وه. خه لكي ئه م مه مله كه ته متمانهي هيچي پي ناكريٽ، نه
راستي گوتنيان راستيه و نه پي كه نين و تووره بوونه كانيان له جيگه ي
خويه تي. دنيا به چاوي به رژه وه ندييه كاني خويان ده بينن.

ئه و قه شه يه ي سهره تا هاته سهر سه كوڪه و گفتوگو كه ي دامه زراندي،
ديسانه وه هاته وه سهر سه كوڪه و به گوتاريكي كورت كوتايي به
دانيشته كه هينا. له كوتايدي بوو به چه پله ريزان، ژنه كان ئافه رينيان له
شيخ ده كرد، ئافه رينه كه يان له وه فاكه يه وه بوو بو عيشقه كه ي.
موريد هه كاني ده وري مه لا به يجووري يش به شيواوي له ده موچاوه
زه رده هه لگه راوه كه يانه وه، نه فرهت ده رڙا. مه به سته كه ي شيخ يش

گه پشته لای هه موان. ئیمه ش له جیگه ی خۆمانه وه چاومان له
خه لکه که کرد و به توندی چه پله مان بو سه رکه وتنه که ی لی ده دا.
ئه وانه ی گومانیان له زور شت هه بوو، له و گفتوگۆیه دا گومانه که یان
ره و بیه وه و دیمه نه که یان به باشی هاته بهر چاو.

Search in نووسینی's posts

کردن به pdf

نووسینی کتیبه‌کان

EDIT

نووسینی کتیبه‌کان

What city are you from?

Activity Log

Update Info

مەيخانەكەي ئۆرتينە

شەوي يەكەم

لەسەر تاقى پەنجەرە و میزەكان ریزیك مؤم داگیرسابوون، غەرقانی تەبنوورژەن لە سووچیكى دەستەراستی سەرەو، لەسەر كورسییەك دانیشتبوو، تەنبووری دەژەنی. میزەكان سیانیان مەيخۆری لەسەر بوون. شیخ خۆی لە بەردەم مەيگەدەكەدا بە پیو وەستابوو؛ زۆری لی دەهات، لە مەيگیژیک دەچوو نیوسەدەیه خاوەنی مەيخانەیه. ریشه سپی و دریزەكەي و قژە سپی و دریزەكانی و كراسە سوننەتیە سپیەكەي بەری لە بەردەم گۆزە مەيەكاندا، دیوانەي كردبووم.

مەيخانەكە پیشتەر ناوی مەيخانەي غەریبان بوو، لەو پۆژەوہي شیخ بوو مەيگیژیری مەيخانە، خەلكی ناوہكەيان گۆپی و بە مەيخانەي ئۆرتینە ناویان دەهینا. موسی باجگر ناوہ تازەكەي پی خوش نەبوو، دلتنگ دەبوو بەو ناوہوہ ناوی بەینیت. من و پۆدانى پۆمی لە تەنیشت غەرقانی دانیشتین. هاتتم بۆ مەيخانەكە خەيالیكى نویی خستە سەر مەوہ، لەوہ دەچوو بۆ خانەقايەكي تازە چوویم. دەنگی تەنبوورەكە، سیبەری مەيخۆرەكان و شەوقی مؤمەكان، دیمەنیكى دلگیریان هەبوو. مەيخۆرەكان بەدەم مەينۆشینەوہ، لە دونیای ئیمەدا

ئەمباربون. ئاوا ورد دەبوومەوھ لە دیمەنی ناو مەیخانەکە؛ شیخ بە
خۆی و پەیمانەیک شەرەبەوھ ھاتە لام و فەرمووی لئ کردم
بیتۆشم، منیش بە شەرەمەوھ گوتم: "ئاخر مەیگێر گیان، من کە ی
مەبخۆر بووم، ناتوانم لئوی لئ بدەم. چیت کرد لەگەلت بووین، بۆ
ئەمیان نا." بە پیکەننەوھ پەیمانەکە ی دانا و لەسەر سەکوکە دانیشت
و کەوتە باسکردنی مە ی و گالته کردن بە من: "غەزنەوانی ئازین، تۆ
چەندین سال بیھۆش و بیئاگای، بۆچی لە مەستی دەترسیت؟
جیاوازییەکی وای نییە، چ بە مە ی مەست بی، یان بە ھەر
بیروباوەرێکی تر، مەستی ھەر مەستییە. نامەوئیت خراپ لئکی
بدەیتەوھ، لە نیوان مەیخانەکان و مزگەوتەکاندا، لئکچووئیکی زۆر
ھە ی؛ بیئاگاکردن و مەستکردنی مرۆقەکان لەو دوو شوینەدا پوو
دەدات، دلشکاوھکان پوو لە مەیخانەکان دەکەن و پۆحشکاوھکانیش
پوو لە مزگەوت و خانەقاکان. ئە ی نەمگوت تیمارخانە یە. مەترسە،
پەیمانەکە دەوای تێدایە، بیتۆشە. کەسمان نییە لە شوئینێکدا بریندار
نەبووین، برینەکانی ناخمان بە مەیخانە و مزگەوتەکان چارە دەبن.
پۆژھەلات شوئینی برینە گەورەکانە، بۆیە شوئینی ئایینە زۆرەکانیشە.
پۆحی پۆژھەلاتی پۆحیکێ بریندار و ویرانە، بەبئ ئایین و مە ی
نازیت. ئیمەش پۆژھەلاتین و جیا نین لە کەسەکانی دیکە. دەبئ ئەھلی
بەکیک لەوانە بین. سەرھتا ئەھلی خانەقا بووین بۆ چارە ی برینەکە ی
پۆحمان، ئیستا ئەھلی مەیخانە یین بۆ چارە ی برینەکانی دلمان. سەخت
نییە مرۆف ھەردووکیان بیت، با لەمشەوھوھ ھەردووکیان بین. ئیمە
لە دوو لاوھ بریندار و ویرانین؛ چ پۆحمان و چ دلمان بە تەواوھتی
کەلئنی تیکەوتووھ."

بەو زمانە شیرینە ی قسە ی بۆ کردم، بە ھەمان شیوھ وەلامم داوھ:
"نایخۆم قوربان، نایخۆم. چۆن نامەوئیت لە خانەقاکە ببمە مەلا
بە یجووری یەک، لە مەیخانەکەش نامەوئیت ببمە مەستیک. لەبەر ترسی
مەستبوون رەتی ناکەمەوھ، لەبەر بیھۆشکردنم رەتی دەکەمەوھ.

هیشتا ناماده نیم له م دونیایه بۆ ساتیکیش بیهۆشیم. ده مه ویت به
ئاگاییه وه به چاوی خۆم ئه و شتانه بیینم که به نیازم بیانینم."
زۆر خه ریک بوو له گه لم بینۆشیم، نه متوانی. بانگی کردم له لای
مه یگه ده که وه و له سووچیکی پشته وه شوین دانیشتنیک هه بوو، له وئ
دای نیشاندم و تکای کرد، هه ندیک شت هه یه ده یه ویت بینووسمه وه،
منیش چی گوت به پوختی وه ک ئه رکی هه میشه ی خۆم، نووسیمه وه.
به م جوړه باسی کاره نوئیه که ی خۆی کرد: "کاره نوئیه که م پی
قورس نییه، مه یگیزی سو فیگه رییه. مروقه کان له ناخه وه بریندارن، له
ناخه وه ئازاریان هه یه، برینه که یان برینیکی نادیاره، بۆیه ئازاره که یان
به باشی دیاره. برینیکی دیار نه بیت ئازاری زۆر تره له برینیکی
برینه که ی دیار بیت. ئازاری ناخی مروقه کان، مروقی ناچار کروده
ده یان شوین دروست بکات بۆ خۆی، تا بچیت له و شوینانه که میک
ئازاره که ی ناخی ساریژ بکات. مه یخانه یه که یکه له و شوینانه ی
مروقه کان دروستیان کرد، تا پرووی تیبکه ن و له وئ بۆ ساتیک
خۆیان له دنیا و له ئازار دوور بخه نه وه. دلپاکترین جوړی
مروقه کان ئه وان ه یان ه اتوچۆی مه یخانه ده که ن. مروف که مه ست
بوو، ده بیته وه به خۆی. لیڤه شه وان مه یخوره کان دره نگانی، مه ست
ده بن و ده مامکه کانی سه ر پروویان لا ده چیت و پرووت و پاک ده بنه وه
و ده بن به خۆیان. له پیش مه ستبووندا جوړیکن، دوا ی مه ستبوون
جوړیکی دیکه. له مه ستبووندا راسته قینه که یان ده بینیت و هه ستی پی
ده که ییت. مه ی ناهیللیت ده مامکه کان به روخسارته وه بمیننه وه. مه ی
بۆیه جوانه ده مامک به سه ر پرووی مروقه وه ناهیللیت.

غه زنه وان ی ئازیز، ئه زموونی مه یخانه که بنووسه ره وه، جیهانیکی زۆر
تاییه ته، جیهانیکه پره له خو بوون و دلته نگی و خوشی. که سیک له م
دونیا یه نابینم ئه هلی مه یخانه بیت و له ناخه وه ویران نه بوو بیت.
ده زانی که م که سیان خۆی به بیروا ده زانی، مه ی بۆ ئه وان
په یوه ندیی به حه لال و حه رامه وه نییه، بۆ ساتیک له بیرکردنی خۆیانه.

دەیانەوی خۆیان لەم ژیانە لە بێر بکەنم دەیانەوی ون ببن. مەهی
دەخۆنەووە تا ھۆشیان دوور بکەوێتەو، تا کەمیک خۆیان بن و ئەو
ئەبن کە ئەندێشەیان پێیان دەبەخشیت. مرۆف کە مەست بوو دلی
لەباتی زمانی قسە دەکات. یەکی دەیگریت بە گۆرانییەو، یەکی
دەیگریت بە گریانەو، یەکی دەیگریت بە ھەلدانەو سوتماکی
برینەکانییەو، یەکی بە بێدەنگییەو دەیگریت. کەسیان وەک خۆی کە
ھاتوو بۆ مەخانە نامینیتەو. ئەم جیھانە تاییبەتە، پێویستی بە
بیرکردنەو ھەیە. تا نەھیەتە ئێرە نازانی مرۆفەکانی دەرەو و ناو
مەخانە جیاوازن. لە مەخانە دەبنە ئەوھی کە ھەن، لە دەرەو ھەش
دەبی سالانیکی زۆر لەگەلیان بی تا بە تەواوەتی دەمامکەکیان لا
دەبن و خۆیانانت پێ دەناسینن. مەهی بە چەند ساتیک ئەو کارە
دەکات، مرۆف بە سالیکی گەر بۆی بکریت بیکات.

ئەم پیاو زۆر سەیر بوو، لە ھەموو شتیکیدا بیری لە جوانییەکان
دەکردەو و بۆ دیو تاییبەتیە کە دەگەرا. لەوانە یە ئەزموونی ئێرەش
ھیندە ی ئەزموونی خانەقا بیرکردنەو ھەکانی بگۆریت. عاشقبوونە کەھی
بردیە شوینانیک بە خەونیش نەچوووە ئەو شوینانە. دیارە لە لای
ئەم ژیان ھەزاران تامی ھەیە. عاشقەکان ئەوانەن، دەتوانن جۆرەکانی
تامی ژیان ئەزموون بکەن. بۆم گرنگ نەما بوو پیاویکی ئاییندارە یان
بیتایین، بە لاشمەو ھە گرنگ نەبوو ژیانە پەر لە کەسەرە کەمان بەرەو
کوئی دەروات. لەم ژیانەدا ھەر کاریک بکەیت و بە پۆحەو نەیکەیت،
کارە کە ھەرچی بیت ناتوانیت وات لی بکات بەر تامی ژیان بکەویت.
ئەو لەو کەسانە یە بە پۆحەو دەجوولیتەو، پۆحی دەدا بەو کارەھی
دەیکات. خەلک با بۆخۆی چەنە بدات، پۆح لە کوئی بوو، چوون بۆ ئەو
شوینە چوونە بەرەو پیری برۆا. چاک لە بیرمە ساتی تالیھاتنە کەھی
بەدەم تاو دەیکوت: "عیشق لە کوئی بوو، قبیلەھی من لەوێیە."

چەند جوانن ئەو کەسانەھی بە عیشقەو سەیری ھەموو شتیکی دەکەن،
باو کەم دەستی دەکرد بە نیگارکێشان، وا بە ئەوینەو دەچوو و ناو

نیگار و رهنگه کانه وه، له مهستیگ دهچوو به گوزه مهی نۆشیییت. یان
که په نجه کانی له دهوری قامیشه که دهئالاند، وا په نجه کانی
داده نه وانده وه بۆ نووسینی وشه یهک، له سوژدهی برواداریک دهچوو
بۆ خودا. دلشی له گه لیدا ده که وته سهر تیانووسه سپییه که. هه مان
عیشقی باوکم بۆ نووسین و رهنگ، له شیخی سه نعان دا بۆ برپوا و
ژیان بینیه وه. گهرچی باوکم له کاره که ییدا درکت به و عیشقهی ده کرد،
که چی شیخ له ریورۆیشتنیدا وا بوو.

شهوی یه کهم به دیار مهسته کانه وه تا درهنگانی قسهی بۆ کردم و
غهرقانی یش ته نبووری دهژهنی. به ره به یان مه یخانه که چۆل بوو،
یارمه تیمان دا میزه کانمان پاک کرده وه. له پشت مه یخانه که هۆده یه کی
بچووکیان بۆ دابین کرابوو بۆ خهوتن. من و پۆدانی پۆمی له وی
نه ماینه وه، جیمان هیشتن و به ره و خانه قاکه که وتینه وه ری. شه ویکی
فینک بوو، له رووباره که وه شنهی بایه کی خوش هه لی ده کرد و خوی
ده کیشا به شاره که دا. به ئاسمانه وه هه وره کان له سه فهردا بوون، له
پۆژه هه لاته وه بۆ پۆژئاوا. جار جار هه وره کان خویان ده دایه بهر
پووناکی ئه ستیره کان. نه مه یمان خوار دبووه وه و نه تامیشتان
کردبوو، که چی له دوو مه ست دهچووین به دهم ریوه خهریکی
گۆرانیکوتن بووین. نازانم هیی ئه وه بوو گۆرانیی مهسته کانی
مه یخانه که له ناوماندا مابوو وه، یان مه یخانه خوی هه ر وایه، که
چوویته ناوی دلت ده گۆریت. تا گه یشتنه وه مان بۆ به رده م خانه قاکه،
پشوومان نه دا و گۆرانیمان گوت.

شهوی دووهم

ئیدی ته نیا ئه هلی خانه قا نین، ئه هلی مه یخانه شین. مورید و فه قییه کان
ده یانزانی شه وان دهچینه مه یخانه که، هه لسوکه وتیان نه گۆرا و تانه یان
لی نه ده داین، پیانه وه دیار نه بوو نیگه ران بن له هاتوچۆ کردنمان.
کۆبوونه وهی ناو کلێسه که بۆچوونی هه ندیکانی گۆریبوو، به

تەواوەتیی دەستیان لەو شوشتوو ئامۆژگاریکردن و فشارخستنهسەری ناچاری بکات پەشیمان ببیتەو و بگەریتەو بو ناو خانەقا. ئیمەش خۆمان یەکلایی کردبوو و تەرەقداری شیخین و چی بکات دەستی لێ بەر نادهین. مەیخانەکەش خراپ نەبوو، خۆش بوو، وردەوردە خەلکی ڕوویان تێدەکرد. دەستەبەک دەهاتن گوتی لە قسە عاشقانهکانی شیخ بگرن و دەستەبەکی کە دەهاتن ببینن بە راستی بوو بە مەبەست. دەستەکان هاتنەکیان بە مەبەست بوو. تاقە مەیخانەش بوو تەنبووری تیا دەرنا. لەوێ بۆم دەرکەوت ڕۆدانی ڕۆمی دەنگیی پێوەیە خوشکی خۆی حەیرانی دەبی.

ئەویش بەو هەدا زانیم کتوپر لە نیوێشەویکدا شیخ گوتی: "فریشتەکەم هاتە خەوم و پێی گوتم: 'دەنگیک لە تەنیشت چاکی عەباکەتە، شارێک بە خۆیەو مەست دەکات.' دا دەی دەست پێ بکەن بزەم کامەتانن." سەرەتا من گوتم، کە دەم کردەو دایانە قاقای پێکەنین. دەنگیی زیقنی هەناسە کورت، گوێچکەئەزیزت دەدا. دواي من ڕۆدانی ڕۆمی گوتی، وای خودایە! چ دەنگیک بوو. چەهچەهەبەکی دەکرد، موچرکی بە گیاندا دەهینا. تا زیاتر دەنگی بەرز بکردایەتەو، زیاتر قورگی ساف دەبوو. لە خۆشی تەنبوور و دەنگە خۆشەکە مەبخۆرەکان کەوتبوونە دۆنیایەکی تاییەتەو. مەبەستیان دەهینا و دەبرد. ئیمە هاتبووین بو خۆمان دابنیشین، لێ گۆرانی و تەنبوور حالیکێ دروست کرد لە زیکری ناو خانەقاکە خۆشتر. هیندە هۆگری دەنگی بووم ئارەزووم لێ بوو کە دەمی کردەو تە کاتی ڕۆیشتنەو مان نەو سەتیت.

لە لایەک چەپلە لێ دەدرا، لەلایەکی پەیمانە بەرز دەکرایەو، لە لایەکی سەریان با دەدا و هەلدەستانەو قریوێهەکیان بو دەکرد، تەواو بەچێژ بوو. شیخ بە خۆی و پەیمانەبەکەو تیکەلی مەستەکان بوو، یەکەم جارم بوو ببینم مەبەست. مەبەست چوو هەر شوینیکەو، ڕەنگی شوینەکە دەگریت. چاوەکانی قورس دەرەکەوتن، دەستە سپی و

دهماره شینه کانی له رزینیان تیکه وتبوو. به مه یخواردنه وه له و کاتانه
 دهچوو که زیگری دهکرد. مه یخوره کان برینه کانی ناخیان هینابووه
 سهر زمانیان، شیخیش به دهنگی بهرز که هرگیز له دهنگی نه و
 نه دهچوو، به ئاوازیکی خه مگینه وه که و ته باسی به سه هاتی دله
 ویرانه کهی خوئی، په یمانه یه کی بهرز کرده وه و گوتی: "بو ئیوه ده دویم
 دلپاکه کان، له خوومه وه نالیم دلپاکه کان، دلی پاک له بنه وانه وه دلی
 هه موو مروفتیکه. مروفتیک نایه ته دونیا وه دلپکی پاکی نه بییت. تو
 بروان مندا له دیته دونیا وه، نه دلی، نه میشکی، هیچی تیدا نییه و
 پاک پاکه. به پیی رۆژگار گه وره ده بییت و شت ده چیته ناو دل و
 میشکی. ئه وه رۆژگار نییه دله کان پیس دهکات، مروفت خویه تی. له
 بهرچاوی من ئیوهی مهست و خوشخه یال، له مندا له کان دهچن. مهی
 توژ و گهردی سهر دله کان لا ده بات و پاکی ده کاته وه. بیهینه
 بهرچاوی خو تان هه میشه مهست و بیئاگا بن، چی دهقه ومییت؟ من وا
 ده زانم مروفت تا زیاتر بیئاگا بییت، زیاتر ترسناک ده بییت. مهست و
 بیئاگا زورن له م دونیا یه دا، جوانترینیان و پاکترینیان هیی ناو
 مه یخانه کانن. ئیوه خو تان خو تان بیئاگا ده کهن تا راسته قینه ی خو تان
 بدوزنه وه. بیئاگا کانی تر له ئه سلدا بیئاگان، بویه نامه وییت ئیوه
 بهراورد بکه م به وان. خو تان خو تان بئاگا بکه ن زور جوانتره له وهی
 له بنه وانه وه بیئاگا بن. ئیوه ترسناک نین مهسته کان، ئه وانه ترسناکن
 خو یان به به ئاگا ده زان و بیئاگان. پیتان خوشه باسی مهستی
 دونیاتان بو بکه م؟"

مهسته کان به جاریک په یمانه کهی خو یان بهرز کرده وه و ده یان دا له
 یه ک و ده یانگوت: "بیگیره وه مه یگیری ئازیز، بیگیره وه. شیخی مه یگیر
 به رویه کدا مهستمان بکه و به قسه کانیشته خه نجر له دلمان بده."
 جا ئه وهنده جوان بوون، لاره لار به حالی خو یان دهگرت به پیوه. به
 زمانه گیراو و خواره که یان، داوایان دهکرد بهرده وام بییت. بینینیان
 سهر به قوری ده هیئایه پیکه نین.

شىخ دەستى پاكىشا بۇ بەرامبەرى، پياۋيىكى سەرورپىش ماشوبرنجىيى
ئەسمەر دانىشتىبوو. لىي پىرسى:

- كارت چىيە مەيخۇرى ئازىز؟

- قوربان دارتاشم.

- بە بە، تۆ ئەي دارتاشى ئازىز، ئەو كورسىيەيى دروستى دەكەيت
مرۆف مەست دەكات. مرۆف بۇ يەكەم جار كورسىيى دروست كرد
دەستى لە سادەيى ھەلگرت. كورسى مەودايەك نىيە لە نىوان مرۆف
و زەويدا، مەودايەكە لە نىوان سادەيى و غروردا. لە رىيازى
سۆفيگەريدا كورسى نىيە، مرۆف پىويستە بە زەوييەو بنووسى، بۇ
ئەوئى دوور نەكەويىتەو لە سادەيى. زەوى نەيىيەكى تىدايە، كە
پىيەو بەسترايت رۆحە سادەيىكەت دەيىتەو خەيال. لە
كورسىيەكان دوور كەونەو و لەسەر زەوى دابنىشەن، با
سادەيىكەتان نەمريت. ئىشى عىشق فىربوونى ئەم شتانەيە، عىشق
تەنيا دلدان نىيە بە دولبەرىك، عىشق خۇدامالىنە لە ھەموو پىسيەك.
پىكەنىم بەوانە دى كاتى لەسەر زەوى دادەنىشەن ئاسايىن و كاتى
لەسەر كورسىيەك دادەنىشەن غرورىك لە ھەيىتە خۇياندا دروست
دەكەن. عىشقى راستەقىنە فىرت دەكات لە ھەرشوئىكە بيت مرۆفە
راستەقىنەكە بيت، مرۆفە سادە و پاكەكە بيت. كەلوپەلەكانى دونيا بۇ
فريودان و بەھەلەبردنى مرۆفە. عىشق دىت مرۆف لەو ھەلە و
فريودانە ھۇشيار دەكاتەو. لەم شارەي ئىمەي تىداين، دەيان كەسى
تىدان كورسى مرۆقبوونى لى سەندووتەو. مەستى مرۆف بە
كورسىيەو نەشیرنتىر جۆرى مەستىيە. ئاخ چەندە لەو گرىيەي
ناخى مرۆف دەترسم! گرىيەك لە ناخى مرۆفدايە، كرايەو دەيكات بە
دېندەيەكى ويرانكار. بۇيە بانگتان دەكەمە بۇ سەر زەوى و سادەيى،
لە سادەيىدا كەلوپەلەكان ناتوانن مرۆف ئاراستە بکەن. كەسانىك
نەخۇش دەكەون بە كورسىيەو لەگەل خۇياندا يەك كۆمەلگەش

نەخۆش دەخەن. ترسناکترین جۆرى نەخۆشى، نەخۆشى ھۆگر بوونە
بە کورسییەوہ.

لەم کاتەدا پەیمانەکەى بەرز کردەوہ و خستىە سەر لىئوى و قومىكى
نۆشى. بەوہى تەنىشتى خۆى گوت:

- ئەى تۆ کارت چىيە؟

- قوربان من ئەسپوعەرەبانەم ھەيە، رېبوارەکان دەگوازمەوہ.

- چاکە، چاکە... تەماشائازىزان، تەماشائىمەى مروّف ھەمىشە بىر
دەكەينەوہ دوور بکەوينەوہ لە سروشتى خۆمان و خۆمان جىا
دەكەينەوہ. ئەسپمان خۆش ناوئىت لەبەر ئەوہى گىانەوہرىكى ھىمن و
جوانە. خۆشمان دەوئىت چونكە خزمەتمان دەكات. تەنانەت مروّف بە
جۆرىك خۆپەرستە، جىاكارى لە نىوان گىاندارەكانىشدا دەكات.
ستايشى سەگ دەكەين بەوہفایەوہ پاسەوانىمان بۆ دەكات، نەفرەت لە
گورگ دەكەين دىرندەيە و مەرەكانمان دەخوات. ھەردوو كىشان يەك
چىنن و سەر بە يەك خىزانن. مەرەكان و مانگاكانمان خۆش دەوئىن،
دەيانلەوہرئىنن و شمشالىان بۆ لى دەدەين تا بە ئاوازی شمشالەكە
شىرى زياترمان بدەنى، نەفرەتىش لە ورچەكان دەكەين، لە كاتىكدا
سەر بە يەك خىزانن. چى بۆ خۆمان باش بوو جىگەى رىزە، چى بۆ
خۆشمان خراب بوو بەر نەفرەتى دەدەين. مروّف ئاوايە، خۆپەرستە.
تەنيا عىشقە وا لە مروّف دەكات ھەموو شتىك وەك خۆى ببىنى و لە
بەرژەوہندىيەوہ لىكىان نەداتەوہ. لە ناو بروادا عىشقىكى گەورە ھەيە،
لە ناو مروّفىشدا ھەمان عىشق ھەيە. كەسىك بتوانئىت خۆى لە ناو
ئەو عىشقەدا بدۆزئىتەوہ، دەتوانئىت سەرتاپاى تىگەيشتنى بۆ ئايىن و
دونيا بگۆرئىت. عىشق دونيا بىبىيە.

لە سووچى لای دەرگەكەوہ پىاوئىك تاكو تەنيا دانىشتبوو و بۆ خۆى
گوئى دەگرت. لەناكاو ھەستايە سەر پىئى و بە شىخى گوت: "سووچى
ئەم مەيخانەيە مالى دووہەمى منە. ژيانم باش و خۆشە، كاسپى خۆم
دەكەم، نزيكەى سى سالا دەخۆمەوہ. تۆ لە چاؤ ئىمەومانان نوئىت و

به خير بيت بۇ مه جليسه كه مان. من ئازارى كهس نادم و فيليش له
كهس ناكم، عاشقى ژنه كهى خومم، مهرج نيه هر كه سيك هاته
مه يخانه جیده ستى كه سيك له سهر دلى بيت. دلى من بى برينه، مهى
بۇ من ساريزكار نيه، ئاراميه. پوژانه كار ده كه م، شه وانيش ديمه
ئيره ده خومه وه. مه يخانه و باوه شى ژنه كه م ئارامم ده كه نه وه. بۇ من
ده ستبردن بۇ په يمانه يه ك و ده ستبردن بۇ ئاراميه ك جياوازى نيه.
كاتى ماندوو ده بى له ژيان، پيوستت به سي به ريك و باوه شيكى ئارام
هيه ماندوو يتت لى دهر بكات. مه يخانه ئه و باوه شه يه بۇ دهر كردنى
ماندوييتى من. به م بۇ نه يه وه په يمانه يه ك شه رام بۇ به ينه. " شيخ
هستا چو وه ناو مه يگه ده كه و په يمانه يه ك شه رابى هينا و له
به رده مى دايما و له ته نيشتى دانىشت، خه يلى پيكه وه قسه يان كرد.
خريك بوو به ره و ده مه و به يان بچين، غه رقانى ده ستى كرد به ژه نين
و پودانى پومى يش گورانى گوت.

دووبه دوو حاليان خسته ناو مه يخانه كه. مه يخانه ئه و دوزه خه نه بوو
كه باسيان ده كرد، مروقه كانى ناوى هه مان ئه و مروقانه ن پوژانه
ده يانينين. جياوازيه كه له وه دايه ئه وانى ناو مه يخانه كه پاكترن و
خويانن و له دهر وه ئه وانى نين كه له مه يخانه دا ده يانينى. تيناگه م
بوچى مروف كه مه ست بوو ئايينه كان به ر نه فره تى ده دن؟ بوچى
ئاره زوو ده كه ن مروف به ئاگا بيت بو فيل كردن و ده مامكيوشين؟ بو
ئاره زويان له پاكي و پوونى نيه؟ مهى پاكيان ده كاته وه و پوونيان
ده كاته وه، بويه ئايينه كان رقيان له مه يه.

سه يره، لاي من جيگه ي پرسياره، ئايين خوى شوينى مه ست كردنى
خه لكه و دژى مه ست بوونى خه لكيشه!

شەوی سییەم

ئىوارەكەى غەرقانى ناردبووى بە شوينمدا زوو بچين بۇ ئەوى
ميوانى تايەتيان ھەيە. بۇ خۆمان بووينە ميوانى ھەميشەيى مەيخانەكە
بى ئەوھى پەيمانەيەكيش بخۆينەوہ. گەيشتینە مەيخانەكە، ھاخام و
قەشە و شىخ پىكەوہ دانىشتبوون و مەي لە بەردەمياندا بوو. چاويان
بە من كەوت بانگيان كردمە لای خۆيا، كورسييەكم برد و سلاويكم
لى كردن و لە تەنیشتيان دانىشتم. ئەوان دەستيان كرد بە
گفتوگو كردن و منيش نووسيمەوہ.

قەشە بە نيگەرانييەوہ گوتى: "راستى بۇ داخوازييەك ھاتووين و پى
دەچىت تاقيمك لەوانەى خۆتان لە ناو خانەقاكە، نيازيان خراپ بىت.
ئۆقرە ناگرن شىخىك لە ئايين وەرگەرابت و بووبىتە مەيگىرى
مەستەكانى شار. خەلك تانەيان لى دەدەن و پىيان دەلین "بۇ
خانەقاكەش ناكەن بە مەيخانە؟!" چارەيەكى دۆخەكە نەكەين خراپ
دەقەومى. نازانم نيازيان چىيە، بە جوولەكانياندا ديارە دەستىك
دەوہشینن."

خەمىك نىشتە سەر روخسارى شىخ، پىيەوہ ديار بوو دەسلەلاتى
چارەكردنى نييە، ئامادەش نييە لە ترسى دەستوہشاندى ئەوان،
بىوہفایى بكات لە بەلینەكانى خۆى. بە خەمگىنييەوہ وەلامى قەشەى
دايەوہ: "من سوورم لە جىبەجىكردنى بەلینەكەى خۆم، پىشم وا نييە
ھاتبە شوينىك خودا نەفرەتى لى كردىت. لەم مەيخانەيە كەسم
نەبىنى بىپروا بىت. خودايەك لە ناو دلى شكاوى مەستەكاندا ھەيە.
كەسىكم دەويت بتوانىت بىتە ناويان و لە ئازارەكانيان تىيگات.
زۆربەى مەلاكان لە دوورەوہ برىيار لەسەر برىوا و بىپروايى
مرۆقەكان دەدەن، جارىك نايەن بۇ مەيخانەكان بزائن شوينى
بىپرواكانە، يان شوينى برىندارەكان. وا دەزائن ھەر كەسىك نەچووہ
ناو مزگەوتەكانەوہ دوورە لە خوادوہ، لە كاتىكدا ھىندە مرۆقى
نابەجى دەچنە ناو ئەو مزگەوتانەوہ، خودا خۆى بىزارە لەوئوہ بانگى

بکن. من دەستم لەوان ھەلگرتوو و نازانم بۆچی ئەوان دەست لە
من ھەلناگرن. چی رسوایی ھەبوو خستیانە پال من، من رسواییەکانم
قبوول کرد، کەچی ئەوان بەو ھەشەو ھاو ھاوستان. خودا لامان دا لەو
ئایین پەرستانە ی رقعە کە ی ناخیان لئ بوو بە برۆا. ئەمانە بۆ
جاریکیش سەر بەرز ناکەن ھو بۆ ئاسمان و لە گەردوون برۆان تا
بزائن ئەوان لەم سەر زەویە چەند بچکوون و خودا کاری بەو ھو نییە
ئەوان بەرگری لئ بکن."

ھاخام کەمئ دلی شیخی دایەو و پاشان پئی گوت: "وا نییە شیخ،
رسوایی تۆ بە قسە ی ئەوان رسوایی خۆیان و ئایینە کە یانە. لە شوینی
تۆ من بوومایە، موسلمانەکان بە گالتە و پیکە نینەو ھو باسیان دەکردم.
ئێستا ناتوانن رسواییە کە بەس لە تۆدا ببینن، خۆیان کردوو ھو بە
خاوەنی رسواییە کە. جیاوازییە کە لەو دایە، تۆ لایە کە دەبینی و
ئەوانیش لایە کە دەبینن. نە من و نە تۆ و نە قەشە نامانە ویت کاریکی
خراپ پوو بدات. لە بییری مە کە، کە ئاییندار توورە بوو لە
ھەر ھەروسکە خراپترە. بەر لەو ھو توورە بوونە کە یان بگاتە
بە کارھینانی مشتە کوڵە یان، چارە یە ک پیویستە. شارە کە ی ئیمە بە
دریژی میژوو شاری ئایینەکان بوو، شاریک نەبوو ئایین بتوانیت
رق لە نیوانماندا دروست بکات. وا خەریکە حالە تە کە ی تۆ رقعە کە ی
ناخی کە سە ئایینیەکان دروست دەکات. بە داخو ھو ئەمە دەلیم، بەس
وا یە و ئیمە ترسمان لەو ھو یە."

شیخ لە وەلامیدا گوتی: "تێگە ی شتم، ھاتوون پیم بلین بۆ
دامرکاندە ھو ی رقعە کە دەست لە عیشقە کە م ھەلبگرم و بگەریم ھو ناو
ئاییندارە توندەکان، یان شارە کە جئ بهیلیم و ئاویک بەم ئاگرە دا بکەم.
ھەق بە ئیو ھو یە، بوومە ھو ی کیشە ی زۆر بۆتان. ھەفتە یە ک مۆلە تم
بدەنی، بییریکی لئ دەکە مە ھو ی.
ھاخام گوتی:

- جه نابی شیخ له وه تیپه ری کردووه ههفته یه ک مؤله تت بدریتتی، رقی
موسلمانان کان و تانه ی نه فامه کانی ئیمه له وان، گه یاندوو یه تی به
ئاستی دهستوه شانندن. دوینی مه لا به یجووری هاتبووه لام، به کورت
و پوختی خستیه به رده مم موسلمانان کان قبوولی ناکه ن له وه زیاتر
له بهر شیخیکی خه له فاو، تانه وته شهریان لی بدریتت. توش تازه
دهستکردوه به مه یخواردن و گهرمکردنی عیشقه که ی خوت. چی
تیدایه دهستی لی هه لبرگیت؟! "

- کاتی خو ی باوه رداره کان که مبوون، که مبوونیان نه یتده توانی
لاوازیان بکات و له شکری گه وره گه وره یان تیک ده شکاند، چونکه
برواکه یان له مه چه که کانیا ن به هیتر بوو. سه رده میک هات زور
بوون، زورییه که یان نه بووه هو ی به هیزیان، زوری له شکره کانیا ن و
لاوازیی بروا که یان تیکی ده شکاندن. من ئاماده م دهست له دونیا،
دهست له خوم و ژیان هه لبرگم، به لام ئاماده نیم دهست له عیشقه که م
هه لبرگم. له م شاره ش ناروم، قیبله ی من له م شاره یه. ئاره زوو ده که م
رؤژی هه زار جار پیم بلین شیخی کافری له ئایین وه رگه راو، به س
جاریک پیم نه لین شیخی له عیشق وه رگه راو.

- جا تو قوربان یاره که ت نابینی، که وایه له هه ر شوینیک بیت ده توانی
عیشقه که ی ناخت به یلیته وه و گه شه ی پی بدهیت.

- هه وای عیشقه که ی من له م مهمله که ته یه، به و هه وایه ده ژیم که
عیشقه که م ده یینیت. ئیواران ده چه سه ر گو یسه بانه که و روو
ده که مه مالی ئورتینه، دلم گه ردی تیدا نامینیت. چی ده که ن بیکه ن، یار
له کو ی بوو، ئه وئ قیبله ی دلی عاشقه. منیک ئه و هه موو رسواییه م
قبوول کرد له بهر عیشقه که ی ناخم، ده تانه ویت به و ئاسانییه پشتی
تیبکه م؟ نا دوستان، له من ناوه شیتته وه کاری وا بکه م. زور له مه لا
به یجووری مه ترسن، پیاویکی ترسنو که، پیاویک ده می گه وره تر بوو
له کاره کانی، نه جیگه ی ئومیده نه جیگه ی ترس. راسته کاری
نامه ردانه ی له دهست دی، کاری نامه ردانه ش کاری پیاوی ده مکراره

و لاوازه. با بزانیں کاره نامهردانه که شى چیه و بیینن. لهه
رۆژه لاتهدا شوینی زور و شار و گوندی زورم بینوه، بهقه د شار و
گوند و شوینه کان پیاوی نامهرد و پیاوی مهردم بینوه، من له
مهرده کان ناترسم، له نامهرده کان دهترسم. ئەم پیاوه گهرچی
نامهرده، لی ترسه که ی ناخی ئەوهنده زوره نامهردیشی لی نایهت.
بویه تکا دهکه م لی مهترسن، به ههره شهیه ک دهست له و ئایینهش
ههله گریت که خوی کردوو به خاوهنی.
قهشه گوتی:

- دهی قوربان، ئیمهش له و نامهردیه دهترسین. ده میکه دهیناسین،
کاتی خوی هاته ئەم شاره، ئاژاوهیه کی نایه وه. مانگیک خهریک بووین
تا ئاژاوه که مان دامرکانده وه. ئیستاش دوور نییه هه مان کار دووباره
بکاته وه.

- خه متان نه بی قه شهی ئازین، ئاژاوهش دروست بکات بو خۆمانه، بو
ئیه نییه. چاره ی ده مه هاره که ی و ناخه پیسه که ی لای منه. خۆم
ته می ده که م، ته می بوونیک بو پشتا و پشتی عاقل بیت.
شه ویکى گه لی ناخوش بوو، تا درهنگانی خهریکی چاره سه ریک بوون،
نه یانتوانی رازی بکه ن شاره که به جی به یلیت. ئەوان پویشن و
خۆمان ماینه وه، به بیدهنگ و خه مگین له شوینی خۆمان دانیشتبووین
و مه یخوره کانیش له هه وای خۆیاندا بوون. مه یخانه که که و تبه ووه سه ر
پوکنی ریزی مه یخانه کانه وه، ده رگه یه کی بچووکی ته خته ی دوولایی
هه بوو، به هه ر لایه کدا پالت به ده رگه که وه بدایه، ده کرایه وه و پاشان
ده چوووه شوینی خوی. شوینی مه یگیره که به رامبه ر ده رگه که بوو،
میزه کان به ناو مه یخانه که دا به شیوه یه کی ریکوپیک داندرا بوون.
تابلوی کچیکی چاوره شی له چکه به سه ر، کاتی خوی قه شه یه کی گوره
دروستی کردبوو، له پشت سه ری مه یگیره که وه هه لواسرا بوو.
نیگاریکی مووسنی باجگریش به رهنگی پونی له لایه ن نیگار کیشیکی
هاورینه وه بویه کرابوو، به جلیکی سپی پوشته، له سه ر لا وه ستابوو،

له لای مه یگیره که وه هه لواسرا بوو. باقی دیواره کانی مه یخانه که
هیچیان پیوه نه بوو، به قسلی سپی سواغ درابوون.
شهوان تاریکی ده کرد، ورده ورده موشته ریبه کان پروویان له
مه یخانه که ده کرد. موشته ریبه کان تا ده هات زیادی ده کرد،
ته نبووره که ی غه رقانی و دهنگی پودان و ناوبانگی شیخ، خه لکی
به ره و مه یخانه که راده کیشا. ده مه وتاریک، له سه ر تا قی په نجه ره کان و
سه کوی به رده م مه یگیره که ریزیک مؤم داده گیر سیندران و ناوه وه ی
مه یخانه که یان پرووناک ده کرده وه. کاتیک مه یخوره کان داده نیشن،
شهوقی مؤمه کان سیبه ری ئه وانی ده دا به سه ر یه کدا.

شیخ بانگی کردم و پیی گوتم: "ئیسنا بگه ریوه بو خانه قاکه و مه لا
به یجووری ئاگه دار بکه ره وه، هه له یه ک بکات گیانی خو ی ده خاته
مه ترسییه وه." ده ستیشی والا کردم وه، گهر زیاده ره ویی کرد
تییسه ره وینم. ئه م بریاره ییم گه لئ پی خوش بوو، گهر چی له کاری ئه و
نه ده چوو، ئه ما سه بری نه ما بوو. ناچار بوو به م هه ره شان
بیوه ستینیت و نه هیلت ئاژاوه یه ک بنیته وه خه لکی بیگونا ه پیوه ببین.
چی پی گوته بووم بی زیاد و که م جیبه جیم کرد.

مه یخانه که م جی هیشت و به ره و خانه قاکه که و تمه ری. پیش ئه وه ی
بچه لای، له ناو تیشوو وه که م خه نجه ره که م ده ره ینا و به که مه رمدا
هه لم واسی. خواخوام بوو شتیک بلیت و تییسره وینم و خو مان و
شاره که رزگار بکه م له ده ستی.

ته قه م له ده رگه که دا و فه رمووی کرد بو ژووره وه، ده رگه که م
کرده وه و منی بینی، له شوینی خو ی راچله کی. ده ستم خسته ئه مبه ر
و ئه و به ری ده رگه که و خو م ده رپه راند تا باش ده سکی خه نجه ره که
ده ربکه ویت. به زمانیکی هه ره شه وه پیم گوتم: "شیخ ناردوومی بوخت
و پاک پیت بلیم هه ر هه له یه ک بکه یه گیانی خو ت ده خه یته
مه ترسییه وه. وا نه زانی لیت قبول ده کریت." رهنگی تیک چوو،
هه ستایه سه ر پی، له ژیر باله کانمه وه ته ماشایه کی ناو هولی

نویژ خوینته کانی کرد، چۆل بوو. به پرتته پرتته وه وه لامی دامه وه، به
تهمای هیچ نییه و بیرری له هیچ خراپه یه ک نه کردوو ته وه. ئه وهی به
ناوی ئه وه دهیلین زیاده ره وییه. دلنیای کردم وه سه ردانی شیخ
دهکات و عوزرخواهی بو دهینیتته وه. منیش دوو باره م کرده وه، کۆتا
جاری بیت له ژیره وه خه ریکی به دکاری بیت. ئه وانهی ئه و پشتیان پی
ده به ستیت به قسه یه کی شیخ شار به ده ری ده که ن. دلنیام کرده وه
باری لاری شیخ ئه و ناکات به نوینه ری بر واداران، جا باشتره بو
خۆی سه ری کز بکات و بیدهنگی لی بکات.

هاته پیشه وه و دهستی خسته سه ر شانم و دهستی کرد به پارانه وه
و ئامۆژگاری کردنم، به زمانه وه رگه راوه که ی گوتی: "نا کورم، وا
خراپیش نیم که باسی ده که ن. ته نیا ئازار ده کیشم به ده ست تانه ی
خه لکه وه. ئاره زووم نه ده کرد ئه مه روو بدات، رووشی داوه قبوولی
ده که م. تۆش زور توندی، که می هیمن به ره وه. ریزی ته مه نم بگره،
جوان نییه له ناو مورید و فه قیه کاندایه و شیوه ناشیرینه
روو به رووم ده بیته وه."

به هیواشی ده ستیم له سه ر شانم لا دا و لووتم برده پیش لووتی و
پیم گوت: "ریزی خۆت بگره با ریزت بگیردریت، کاره به ده کانت
بوو ته هۆی ناشیرین بوونت له ناو خه لکدا، تا زووه خۆت پاک
بکه ره وه. تو بو ت نییه ری پیشانی شیخ بدهیت چی ده کات یان
نایکات. ناو مه یخانه که خه لکی زور باشتری تیدایه له ناو خانه قاکه،
ئه وانهی ده چن بو ئه وی هه موو گونا هه که یان مه یخواردنه وه یه،
ئه وانه شی دینه ئیره ته نیا یه ک گونا هیان که مه، ئه ویش
مه یخواردنه وه یه. سه د مه یخوری به ده مه ست به قه د ناخپسیکی ناو
ئایین ژیان ویران ناکات. من غه ربیه یه کی ده ست له خۆشوش تووم،
شتیکم نییه بیدۆرینم و راشی سپاردووم عاقلت بکه م، خۆشم
که یفخۆشم به وه ی عاقل بیت و به و ناخه پیسه ته وه ده ست
وه رنه ده یته ناو ژیان ی که س. جا جیتر که یفی خۆته، قسه کانم بکه به

زنجیریک و بیخه گویت. پی دهچیت ئەم دەسته نازدارانەم که بوئی مەرەکەب و بوئی وشە دەدەن، دواچار بوئی خوینی تو بگرن."

هەرەشەکانم لی کرد و جیم هیشت. ئەوەندە ترسابوو شەو خۆی نەگرتبوو، بە دزی مورید و فەقییەکانەو خۆی گەیاندبوویە مەیخانەکە و بەلینی دابوو دروو دەبیت لە کیشەکان.

شەوی چوارەم

میژەکان پر بوون، مەیخانە جمەی دەهات، لە هەوای خۆماندا بووین، مووسی باجر خۆی کرد بە ژووردا. وا باسیان دەکرد لە ژیانیدا یەکەم جاریەتی شەوان هاتیبیتە مەیخانە ی خۆی. ئەسپەکە ی شیخ لە باخەکەدا بوو، هاتبوو بەسەریدا زینی کردبوو، بە سواری ئەسپەکە هاتبوو ئێرە. بە هاتنە ژووورەو هەمی مەیخانەکە کپ بوو، کەچی ئەو دلی زور خوش بوو، بە دەستە گیرەکانی سلاویکی کرد لە هەموان و لە خۆیەو هەمی گوتی: "ئەمشەو هەمووتان میوانی بەندەن، بە دلی خۆتان نۆش بکەن." سەرەتا مەیخۆرەکان برۆیان نەکرد، جەختیان لی کردەو بە راستیەتی یان گالتە، ئەویش بەلینی دا چیی گوتوو و دەبیت و میوانداری مەستەکان دەکات.

بوو بە هەلا و خوشی. نەینییەک لەم خوشیدەربرینە ی و هاتنەیدا هەبوو، لای خۆمەو و لایکم دایەو، موشتەری مەیخانەکە زور بوون و پارە ی باشی دەست دەکەویت، بۆیە بەکەیفە و ئەم میواندارییە ی کرد. پیاویک بوو ژیان و کەسایەتی مروڤەکانی بە پیی گیرفانیانی دەپیوا، چەندە پارەت هەبوایە بە پیی پارەکەت کەسایەتی دەپیوا. لەوانەشە گۆرابیت، کێ دەلیت وایە کە من دەیلیم. خوشی و هەلای مەیخانەکە دەست پی کرد، مەیخۆرەکان زانیان بە خۆراییه، دەستیان نەدەپاراست، پەیمانە دوا ی پەیمانە هەلیان دەدا. ئەو شیخە داماوە فریا نەدەکەوت پەیمانەیان بو تیکات. مووسی خۆی گەیاندە مەیکەدەکە و خوشی بۆی تیدەکردن و لە پال تیکردنی پەیمانەدا،

فسه‌ی له‌گه‌ل شیخ ده‌کرد. خۆم نه‌گرت و چوومه لایانه‌وه، به‌دهم
پیکردنی په‌یمان‌ه‌وه ئه‌م قسانه‌یان ده‌کرد:

- جه‌نابی مه‌یگیر، مه‌یخانه‌که‌ی منت ئاوه‌دان کردووه‌ته‌وه. گه‌رچی
پیم ناخۆشه‌ خه‌لک به‌ مه‌یخانه‌ی ئورتینه‌ی کچم ناوی ده‌بات، ماده‌م
کچه‌که‌م نیگه‌ران نییه‌ و بازارمان گه‌رمه، ئاره‌زوو ده‌که‌م ناوی
باوکمیشی له‌سه‌ر بنووسن.

- مووسه‌ی به‌ریز، بازارپی باش لای که‌سی باش و ده‌ستپاکه، تو
پیاویکی دونیادیده‌ی، پاره‌ نه‌یتوانیوه جوانت بکات. پاره‌یه‌ک نه‌یتوانی
مروفتیکی ناشیرین جوان بکات، پاره‌یه‌کی بیکه‌لکه و بو سووتان باشه.
ژیان خه‌وتن و خواردن نییه، ژیان رازاندنه‌وه‌یه، مه‌به‌ست له
رازاندنه‌وه دروستکردنی باخچه‌یه‌که خه‌لک بتوان له‌و باخچه‌یه‌دا به
ئاسوده‌یه‌وه دابنیشن و جوانیه‌کان ببینن. تو به‌س کوئ ده‌که‌یت‌ه‌وه
و باخچه‌ت نییه.

- هه‌مه مه‌یگیر، هه‌مه. باخچه‌که‌ی من بو تاقه کچه‌که‌مه. له‌م ژیانه
یه‌ک که‌سم بو ئاسووده ده‌کریت، ئه‌ویش کچه‌که‌مه. ناتوانم خۆم
دابه‌ش بکه‌م، پارچه‌کانی خۆم کو کردوونه‌ته‌وه و خستومنه‌ته
خزمه‌تی یه‌ک که‌س. ئایین و دونیام کچه‌که‌مه، چیی بویت بوئ
ده‌که‌م، چی ئاره‌زوو بکات له‌ خزمه‌تیدام. تو به‌م پیرییه‌وه هاتوویت
ده‌ستت بو رۆحی من بردووه، کچه‌که‌م رۆحمه. چه‌ندیک بییری لی
ده‌که‌مه‌وه، ناچیته‌عه‌قلمه‌وه ری بده‌م له‌ نزیک تووه بیت. سه‌روه‌ت و
سامانه‌که‌م له‌ ده‌ست ده‌ده‌م بو کچه‌که‌م. تو باوک نیت، له‌ باوکایه‌تی
تیناگه‌یت، با ببیت به‌ باوک جا ده‌زانی من باسی چ برینیک ده‌که‌م.
مندال بو باوک گیان و رۆحه، رۆحی خۆم ده‌ر به‌یتیت و به‌ ناو
درکودالدا رای بکیشی، به‌س ده‌ستت بو کچه‌که‌م نه‌به‌یت. هه‌ناسه‌یه‌ک
له‌م ژیانه‌ منی هیشته‌یت‌ه‌وه کچه‌که‌مه. به‌یانیان هه‌لده‌ستم رۆخساره
پاک و جوانه‌که‌ی ده‌بینم، تا ئیواره به‌ خۆشی ئه‌و رۆخساره‌وه دلم

خۆشه. تو باوك نيت مه يگيزى به پريز، له م بابته تيناگه يت. با بيت به

باوك ده زانى باسى چيم بو كردوو يت.

- موسى به پريز، من نامه ويت له گه لى بزيم، من عاشقى بووم. نه

داوام كردوو و نه بهم ئاخري ته مه نه م ريگه بدهم ژنيك بيته ناو

ژيانم. له خوشم نابوورم كچيكي جوان گيروده ي پياويكي پير بكم.

به ته ماش نه بيت به باشى بو ت شى بكه مه وه، شيكر دنه وه و

دهر خستنى نه ينييه كه ي ناو دلم هونه رى ئه وينه كه م كال ده كاته وه.

- ئه ي ئه مه چى بوو كردت؟ ميشكم خه ريكه ده ته قيت، به نيازى

چيت؟

- موسى به پريز، من خه ريكي ئاوه دانكر دنه وه ي باخچه كه م، من

هاتم به خه لكم گوت عيشق گرنگتره له رق، پيم گوتن بر وا گه وره تره

له ئايين، تيمگه ياندى له ناو عيشقدا بر وا هه يه، له ناو بر وايشدا عيشق.

ئايين سوننه ت جيبه جيكر دنه، عيشق و بر وا له ناو مرو قدان و

په يوه ندى به ده ره وه نيه. مرو ف تا ناوه وه ي پروناك نه كاته وه،

ناتوانيت ده ره وه به جوانى بيانيت. باخچه كه ي من رسوايى بو خوم

بوو، خوم كرده جيى نه فره تى موسلمانان. رسوايى و نه فره ته كانيان

نه يوه ستاندم، سوور بوون له سه ر ئاوه داني باخچه كه م بو پاش خومه،

پاش خوم هه زاران كه س دينه ناو باخچه ي عيشقه وه و ژيان جوانتر

ده كه ن.

- به راست؟! دهك مالت ئاوا بيت! وا تيگه يشتبووم داخوازي ده كه يت.

كه له يى ببووم! جا كه وا يه زووتر قسه ت بكر دا يه، با به م جو ره خراپه

تووشى تانه و ئازاردان نه بو يتا يه. بو زوو ئه مه ت نه گوت و منيش

ئه وه م به رام به ر نه ده كر ديت!

- بوهسته جه نابى موسى، من عاشقى ئورتينه م، له به ر ئه ويش ئه م

رسواييه م به سه ر خومدا هيتا وه. بيت وا نه بيت تا من مابم له م ژيانه

كه س بتوانيت له ده وري بيت. مه رگى من ئازاد بوونى ئه وه، مه رگ له

نيوان من و ئورتينه كوتايى به چيرو كه كه ناهيتيت، چيرو كه كه

دەھىننەتەۋە، تەنيا منم دەپرۆم. دلى خۆت خۆش نەكەيت وا بزانی
كۆتايى ھاتوۋە. بۇ لە كچەكەت ناپرسى من كىم؟ من پياۋى ناو
خەۋنەكانىم يان نا؟ بۇ ناپرسى ئەو چۆن تەماشاي من دەكات؟
باخچەكەى من ئاۋەدان بوۋەتەۋە بۇ زۆر كەس، پەيامى من پەيامىكە
تۆ و دلرەقەكان لىى تىئاگەن. تۆ بەس پىرىيەكە و
لەئايىن ۋەرگەرەنەكەم دەبىنى، ئەۋەى بىستوتە دەيلىتەۋە، چاۋەكان
و زمانى تۆ كز بوون و تواناي بىنين و بىستنت باش نىيە. عىشق
ئەۋە نىيە كەسەكە بەھىننەتە ناو ژيانت و لەگەلى بژىت، عىشق ئەۋەىيە
عىشقەكەت دەچىتە سەر ناۋى مەعشوقەكەت و تا مروڧىك مابىت
دەماۋدەم باسى ئەو عىشقە دەكات.

- نامەۋىت ھىچ بىنىم، تاقەتى ئەم جۆرە قسانەى تۆم نىيە. دونيام بۇ
بەھىننەتە بەر دەست، ناھىلم شەۋىك لەگەل كچەكەم رۆژ بكەيتەۋە.
باش بىخە گویتەۋە، مەرگى من ئىۋە لە يەكتر نىك دەكاتەۋە.
- بەلنىشكىن مەبە، بەلنىنەكەت بىر بىت، شكاندى بەلنىنەكەت
رسوايەكى گەورەت بەسەردا دەھىننەت. من دلى ئۆرتىنەم بردوۋە،
بىۋەفاش نەبووم لەسەر بەلنىنى خۆم. زۆرم نەماۋە بگەمە ئامانجەكەم.
نەشىدەى بە من بە پىى خەيال و بىرکردنەۋەى ھەموو كەس ھىى
منە. بتەۋىت ژنىك بىيە پىۋىست ناكات دەستى بگرىت و بىبەيت، دلى
ببە. ژن تا دلى داگىر نەكەيت نابىت بە ھىى تۆ. من دلى ئۆرتىنەم
بردوۋە، چ بمرم يان بىنىم لە خەيال و يادەۋەرىى خەلك و خۆماندا
ھىى منە. دلنيام دلى خالى نىيە لە من. ژن بۆى گرنىك نىيە لە چ
تەمەنىكدائىت، بۆى گرنىكە چەند عاشقىت، عاشقوونەكەت دىارى
دەكات ژنەكە خۆى دەكات بە ھىى تۆ يان نا. پياۋەكان وا دەزانن
جەستەى ژنەكان بخەنە باۋەشيان ئىتر ژنەكە ھىى ئەۋانە. گىلە ئەو
پياۋەى لە ناو دلى ژنىكدا نىيە و لە ناو باۋەشيايەتى؛ ھەزاران ژن لە
باۋەشى پياۋىكدان و دلان پياۋىكى تىرى تىدايە. چ ژنەكان و چ
پياۋەكان جارىك عاشق دەبن و بەو برىنەى عىشقى يەكەمەۋە ژيان

جی دههیلن. خو شبهخت ئه و پیاوهیه که له باوهشی ژنیکدایه و ژنه که عاشقیه تی. پیاو ژن که عاشق بوون باکیان به هیچ نییه. تو عیشت نه بینیه، با پروت تییکات ئه و سا ده زانیت راستگویی چ واتایه کی هیه. من ئه و پیاوهم سه ره تا دلی ژنه که داگیر ده که م و که داگیرم کرد ده زانم ئه و ژنه بو ئه به د هی منه. له و پیاوانه نیم جهسته ی ژنیک داگیر بکه م و دلی لای پیاویکی تر بیت.

موسسی حالی خراب تیک چوو، قسه کان ئازاریان ده دا. ناچار به شله ژاوییه وه وه لامی دایه وه و گوتی: "به لئین چیه و وه فا چیه، هزار مامه له م کردوو و به دلم نه بووه و هه لم وه شان دو وه ته وه. با یه کیک له و مامه لانهش ئه وه ی تو بیت. مه رجم بو دانه نایت جیه جیی بکه ییت و کچه که م بیه ییت، مه رجم بو دانایت بتکه مه خزمه تکاری خو م و خه لک تی بگه یه نم ئه و پیاوانه ی باسی دونیا یه کی تر تان بو ده که ن، خو یان شیت و شهیدای ئه م دونیا یه ن. سه لماندم بو یان باشترینه که یان تو بوویت، چون له ئایینه که ت وه رگه رای بو کچیکی جوانی نازدار."

شیخ پیکه نینیکی بو کرد و گالته ی به قسه کانی ده هات. په یمانه یه ک شه راب به ده ستیه وه بوو، خسته یه به رده می و فه رمووی لی کرد بینوشیت بو حالی باشه. ئه ویش په یمانه شه رابه که ی ره ت کرده وه و خوی سه رقال کرد به سه کو ته خته که ی به رده می. زه وق و شه وقی یه که م جاری نه ما، بو خو خالی کردنه وه ی ده ستی کرد به هه له یتوپه لیت گوتن: "مه یگیر تو له لایه ک ده لیت چاوه روانی به یه که گه یشتن نیم و له لایه کی دیکه ش خو ت داناوه بو به یه که گه یشتن. جاریک خو ت یه کلایی بکه ره وه، دوایی قسه یه کی تری لی ده که یین." شیخ په یمانه که ی به رده می خوی دایه ده ست یه کیک له مه یخوره کان و به زه رده خه نه وه وه لامی دایه وه:

- موسسی به ریز، عیشق ئامانج نییه، عیشق خو ناسین و دونیا بینیه، برینیکه له ناوتدا دروست ده بیت، برینیکی به ئازار. ئه وه ی ده یه ویت ئه و برینه ساریژ بکات، که سینکی گه مژیه. برینی عیشق نابی هه ولی

سارېژېوونى بدهى، لى گهړى با بهر دهوام بکولیته وه و هوشيارت
بکاته وه. خو شه ویستی ئامانجى تیدایه، ئامانجه کهى به یه کگه یشتنه.
عیشق ئەم ئامانجهى تیدا نییه، مۆمیکه ده سووتیت و ده وروبهرى
خوى پرووناک ده کاته وه. مۆمه که به سووتانه کهى خوى ته واو ده کات،
خوته واو بوونه کهى بۆ پرووناک کر نه وهى ده وروبهریه تى. عاشقیش
هه مان مۆمى داگیر ساوه بۆ پرووناک کر دنه وهى شوینه تارىکه کانى
ناخى مرؤف و ناخى دونیا. دونیا به هه تاو پرووناک ده بیته وه، ناخى
مرؤفیش به عیشق. هه تا عیشق هه بیته ژيان ناوه ستیت."

- جا جه نابت کویمان بۆ پرووناک ده که یته وه؟

- من پرووناک ره وهى ئەو دلانەم که به تارىکى داپوشراون. عاشقه
گه ره کان خویان ده رۆن، دواى رۆیشتنیاں پرووناکى عیشقه که یان
ده مینیته وه. عیشق نه گه یشتنه به ئامانج، گه یشتن به ئامانج کارى
عاشقه کان نییه. تاقه ئومیدى عاشقه راسته قینه کان به خشینى
پرووناکیه که یه. هه تاو نه سووتیت دونیا تارىکه، دلکیش عیشقى تیدا
نه بیته له و دیوه تارىکهى مانگ ده چیت که پرووناکی پى نه گه یشتوه.
کارى من پرووناک کر دنه وهى دونیا و ویرانکردنى خۆمه. که سیک
نه توانیت خوى ویران بکات، چۆن ده توانیت دونیا پرووناک بکاته وه. به
هوى پرووناکى دلّه عاشقه کانه خودا له زهوى نا ئومید نییه. رینگه
خوشه ویستی ئەوسه رى دیاره، ئەوسه رى رینگه خوشه ویستی
به یه کگه یشتنه. رینگه عیشق سه ره تاي دیاره و کوتاییه کهى نادیاره.
زۆر جار دواى مردنى عاشقه کان پرووناکیه کهى ده گاته دلّه کان. من
به هوشياریه وه عاشقبوون لیک ده ده مه وه، تۆش به بی ئاگایى باسى
عیشقم بۆ ده که یته. دلئیشان و ئاخ و ئوف کارى عاشقه کان نییه.
عاشقه کان که سانیکن هوشياریاں بالاتره له هوشيارى زۆرینه
خه لک. بۆیه عاشقه کان جیا ده کرینه وه چونکه هوشيارترن له خه لکه
ئاساییه که. سه د سال ئازارم بدهیت باسى ئازاره که م ناکه م، چونکه
عیشقه که م گه وره تره له و ئازارانه ی له ناو عیشقدا ده یانینم.

که گوئی له م کۆمه له قسه یه بوو، له وه زیاتر خوئی نه گرت و
په رۆکه ی دهستی دانا و چون به پیکه نینه وه هاتبوو، به دهموچاویکی
ترشاوه وه رۆیشت.

شهو ی پینجه م

راستی نه کرد، دهستی خوئی وه شاندا. تا رۆیشتنه وه ی مهسته کان
له وئ بووین، میزه کانمان پاک کرده وه و گسکیکی مه یخانه که مان دا و
گۆزه کانمان خاوین کردنه وه. به ئاسووده یی که راینه وه سه رخه ویک
بشکینین و نوژی به یانی ههستین وانه کانمان به سه ر بکه ینه وه.
رۆدانی رۆمی به هه له داوان به ئاگای هینام: "ههسته با برۆین، گریان
له مه یخانه که به رداوه! خودا بکات شیخ سه لامهت بیست." به
په شوکاوی ریکه که مان لی بوو به دوو ههنگاو. به گه یشتنمان ئاگره که
خاموش کرابوو، کتوپر کاتیک ئاگریان تیبه رداوو، له مه یخانه که ی
ته نیشتی کۆمه لیک مهست نه چوو بونه وه، هاتبوون به خواروخچی
دهستیان کردبوو به کوژاندنه وه ی. باش بوو ئاگر تیبه ره کان دهستیان
نه گه یشتبووه هۆده که ی شیخ، دهستیان بگه شتایه ته ئه وئ له گه ل
غهرقانی پیکه وه دهسووتان.

دیواره کان رهش هه لکه رابوون، میز و کورسییه کان بیوون به
خۆله میش، چوار دیواریکی رهش و کۆمه لیک گۆزه به ساغی
مابوونه وه، ماباقی که لوپه له کان سوتابوون. غهرقانی و شیخ
دهسته و دامان له هه وشه که دانیشتبوون، ته ماشای مه یخانه
سووتاو هه که یان ده کرد. دلم بۆ شیخ سووتا، چاوی فرمیسکی تیزابوو،
دهیگوت: "ئه مه مالی دلشکاوه کان بوو، مالی کافره کان نه بوو. بۆچی
دهست بۆ خۆم نابهن و دهست بۆ مالی خه لک ده بن. ئه ی هاوار من
دهستم له وان هه لگرتوووه بۆ ئه وان دهست له من هه لئاگرن! چییان له م
گیانه پیره و تیکشکاوی من ده ویت. سه یر بکه ن سووتانی
مه یخانه که ی ئورتینه له سووتانی دلم ده چیت. من بۆیه له پیاره

ئایینییهکان دەرسم، چونکه یقهکهی ناخیان بههیزتره له ههستهکهی ناخیان. ریبازی سوڤیگهری نهبوایه ئایین ژیانی ویران دهکردین. رقیان له ههموو شتیگ دهبیتهوه له دهرهوهی عهقله بچووکهکهی خویان بیته.

چاره نهبوو، کار له کار ترازا. کهسیش نهیدهزانی کئ بووه و چوون هاتوو، به مهزهنهی عهقل خهلق خسته سهر تاقمهکهی مهلا بهبجووری. بهلگهیهک نهبوو بیسهلمینیت ئهوانن. دهستهیهک سهربازی شارهکه هاتن، دهستیان به لیکۆلینهوه کرد. پاش گهپان و ماندوووونیکئ زور شتیکیان دهست نهکهوت دلخوشکار بیته. بهئامانجهگهیشتنی لیکۆلینهوکهیان نائومیدی کردین. دانیشتن تا رووناکی کرد، دهستوبردمان نهکرد شوینه سووتاوهکان پاک بکهینهوه، مووسیی باجر هات. ئهه جار لهبری وهرگرتنی باجی بهیانان، بهسهر مالیکئ سووتاو دا هات. تاوی له شوینی خوی وهستا و سهیری کرد، به وردی چاوی به ناو سووتاوویهکه دا گیرا، دهمی کردهوه و قسهی ناشیرینی فری دهدا، پرووی کرده شیخ و به بیتههبانه پئی گوت: "هاتنی تو بو ئهه شاره تهنیا ئابرووی منی نهبرد، مالهکهشمی دا به سووتاندن. بو یهخهه بهر نادهی؟ ئیتر بهسه برۆ، برۆ له بهرچاوم ون ببه. جاریکئ دی بووت نییه پروو بکهیتهوه ئهه مهیخانهیه. بو کوئی دهرووی برۆ، له من نزیک مهبهوه. چهیا بوو بردت و مهیخانه بوو دات به سووتاندن. به تهمای چیتزمان لی بکهیت پیری ئاخرشهرا!"

پری دایه هۆدهکه و چی کهلوپهلی تیدا بوو فری دایه دهرهوه. تهنبوورهکهی غهرقانی و فری دا بوو به دووکهرتهوه. ویستم پهلاماری بدهم و گوزهیهک بکیشم بهسهره قوقزهکهیدا، شیخ دهستی کرتم و به چاو ئاماژی پئ دام ئارام بم. دهستمان له مهیخانهکه نهدا، کهلوپهلهکانمان کو کردهوه و غهرقانی بهستهزمان تهنبووره شکارهکهی گرتبوو به باوهشیهوه، له دایکیک دهچوو کوورپهکهی له

باوه شیدا بیت. من هندیك كه لوپه لم دا به شانم دا و ئه وانیش یه کی
شتیکیان هه لگرت و به ره و خانه قاکه که وتینه ری. رۆژیکه ته و او
ناخۆش بوو، نه مده زانی دواى ئه مه به ره و کوئ ده چین و دلش
نه ده هات لئی پیرسم بۆ کوئ. نزیك بووینه وه له خانه قاکه، له به ینى
خانه قاکه و مالى مووسى باجگر له ناو باخه كاندا لای دا، دره ختى
توویه کی لی بوو، له ژیریدا بارگه ی خۆی هه لدا. بی لانه و بی شوین
خه مگینه له ویدا پال که وت. که سمان هیچمان نه گوت، پوشوپه لاشی
بن دره خته که مان هه لکه ند و به تووله هه نار گسکیکمان دروست کرد و
بن دره خته که مان گسک دا و هه سیریکمان راخست.

بن دره خته که بووه مالى سییه می. ده ی عیشق که ی ئه مه ده هیئت
مرۆف و خۆی بۆ سه رگه ردان بکات! چ نه نییه ک له دلی ئه م
پیاوه دایه که و به ره نگاری ئه وه هه موو سوکایه تییه ده بیته وه. قه سه م
به خودا من بوومايه له یه که م ساته وه ده ستم له وه نه فره تییه ی ناخ
هه لده گرت. ئاخه پیاوی بروادار، و یقارت نه بوو؟ جیی ریز نه بووی؟
خۆشه ویست نه بووی؟ بۆ وات له خۆت کرد. بۆ ده ست له که لی
شه یان هه لئاگریت و بگه ریته وه سه ر شکۆی خۆت. ئه وه حاله تو ی
تیدايت! تا که ی سه رگه ردان و جیی تانه وته شه ر ده بیته، تا که ی
قبول ده که یته بابایه کی باجگری بی ره حمی پاره په رست ئاوا بته نیته
و بتبات. له دلی خۆمدا شه ریکی توندم هه بوو له گه لی و به زمانیش
نه مده توانی شه ره که ی ناخمی بۆ ده ربیرم.

ئارام پالی دابوو به دره خته که وه، داوا ی پاروویه ک نان و قومیک
ئاوی کرد. که تیکشکانیک به سه ریدا ده هات، وای بیده نگ ده بوو، دۆخی
به ردیکی ده نواند. رهنگی وه ک خۆی بوو، بیری له شتیک ده کرده وه.
له من ئازاتر رۆدانی رۆمی بوو که له به رده می وه ستا و گوئی:
"جه نابی شیخ دواى ئه مه چی؟ ریگه یه ک نه ماوه بۆ گه یشتن به
خه ونه کانت، به ته مای چیت؟"

ئەویش بە پالکەوتنەوہ گوتی: "دوای ئازارەکان دڵخۆشییەک ڕوو لە
 مەرۆف دەکات. خودا بە شیوہی جیا جیا تاقیمان دەکاتەوہ، تا توانا و
 ڕوواکانمانی بۆ دەر بکەوێت. مەرۆف بە خۆش بەختی تاقی ناکرێتەوہ،
 مەرۆف لە ڕیی ئازارەوہ تاقی دەکرێتەوہ، چونکە لە بەردەم ئازاردا
 لاوازە. بۆ ئەوہی مەرۆف بناسی، پێویستە لە ساتی ئازاردا ببینی.
 یەکەم سات عیشقەکە ی ناخم سەری ھەلدا خۆم دانابوو چ ئازاریک
 بەرەو پیرم دێت. من لە ئازار ڕاناکەم. لەوانە یە ئەمە دواھەمینان بێت
 و لەوانە شە ئەمە سەرەتایەک بێت بۆ ئاگریکی گەرەتر. ئیستا من لە
 نیوان ئایین و کوفردا دەواری خۆم ھەلداوہ، ڕووا بارگە ی خۆی لە
 نیوان ئایین و کوفردا ھەلداوہ، منیش وام کردووە. لەم نیواندا پشتم
 لە ئایینە و ڕووم لە عیشقە، نابین پشتم لە عیشق بکەم. گەر بوومەتە
 بارگرانی بۆتان، بارەکە ی سەر شانتان داگرن و بچن بە شوین
 ژبانی خۆتاندا. گەر دەشتانەوێت پشتم لە ڕووناکیەکە ی ناخم بکەم،
 توانای ئەوہم نییە کاری وا بکەم. ئەوہی دەیەوێت لە من تییگات،
 پێویستە خەلوەتنشین بێت. خەلوەتنشینی و تەنیایی، مەرۆف دەکاتە
 چرا، دەیکاتە دیوانە. لەمەودوا کەسیک باسی کردم پێی بلین تۆ کە
 خەلوەتنشینیت نەدیوہ و لە تەنیایی دەترسی، دەمت مەکەرەوہ و
 باسی من بکەیت. کورەکانم، ھەمیشە ئەم قسانە بەوانە بلین کە لیتان
 تیناگن."

بە دلتەنگییەوہ لای ماینەوہ. ئیوارە مووسی باجر گەراییەوہ بۆ مال،
 چاوی پیمان کەوت و هیچی نەگوت. دوای کەمی مەلا بە یجووری و
 کۆمەلیک مورید ھاتتە لای، نیازپاکیی خویان دەربری. داوایان لێ کرد
 بگەریتەوہ ناو خانەقاکە. داواکەیان ڕەت کردەوہ و قبوولی نەکرد.
 موریدەکان زۆری لێ پارانەوہ کوتایی پێی بەینیت و سەرلەنوێ
 بگەریتەوہ شوین و مەکانی خۆی، بە قسە ی نەکردن. بە ھیمنی پێی
 گوتن: "مەرۆف توانی درۆ لەگەل ناخی خۆی بکات، دەشتوانیت درۆ
 لەگەل ھەموو کەس بکات. ناخی من زمانم، لە ناخدا چی ھەبیت

له سەر زمانیشم گویتان له وه ده بئیت. گەر مرۆف له خوشییه كاندا
خۆی به عیشقه که یه وه با دا و له ناخوشییه كاندا دهستی له
عیشقه که ی هه لگرت، ئه و مرۆفه شایه نی ئه وه ش نییه پنی بگوتریت
مرۆف. ئیوه چۆن برۆا به من ده که ن دهست له ناخم هه لگرم و
له بهر قسه ی خه لک بئمه وه لای ئیوه؟ من نامه ویت راستگویییه که م له
دهست بدهم. ئیوه ش ده مامکه که ی سهر پرووتان لا بدهن و جاریک
خۆتان بن. که سیک به ده مامکه وه بژیت تامی هه موو شت بکات تامی
ژیان ناکات. نه ده مه ویت له ئیوه بم، نه ده شمه ویت که سیک بم درۆ
له گه ل ناخم بکه م. جا خۆتان ماندوو مه که ن، هه زار جار سه دباره م
کرده وه ریگه ی من جیاوازه له ریگه ی ئیوه. نامه ویت خۆم له سهر
ریگه ی ئیوه ببینم. تامی راسته قینه ی ژیان لای منه. به لئ تامی
راسته قینه ی ژیان لای که سیکه وشه کانی سهر زمانی ترپه کانی
دلپه تی. ترپه کانی دل و وشه کانی سهر زمانه. له و ساتانه ی ته نیام و
دوورم له مرۆفه وه ئاسووده م، دلخۆشم، ئارامم. بریا بمتوانیا به بۆ
هه میشه ته نیا بم و مرۆف نه ببینم. بئزم له کاره کانتان دیته وه
مرۆفه کان، بئزم له دووروویی و فیله کانتان و دلله پیسه کانتان
دیته وه."

به نا ئومیدییه وه گه رانه وه. شه وه که ی لای ماینه وه و شه ویکی گهرم
بوو. له گه رما که سمان خه وی لئ نه که وت. نوێژه کانی شی ته رک
کردبوو، مه لابانگدان له گه لمان ده ستنوێژی نه شوشت. شه و درهنگ له
شوینی خۆی چوارمشقی دانیشت و پرووی کرده مالی ئورتینه و تا
خه ومان لئ که وت دهستی بۆ ئاسمان بهرز کردبووه وه.

كەرنە قالى شار

بيكەس و تەنيا لە بن درەختى توووە كە ژيانى بەرپى دەكرد. لەم
دونيایەدا تەنيا ئىمەى مابووین لە دەورى بووین. جار بە جار تینا، كچە
نازدارەكەى بە مێردە فەقییەكەى دا، خواردنىكى بۆ دەنارد. غەرقانى
تەنبوورەكەى بردبوو لای دارتاشە مەستەكەى شەوانى مەرخانەكە،
چاكى كردبوو وە. ئورتینە بۆ جارێكىش نەهات سەرێكى لى بدات و
لە حالى عاشقەكەى بپرسیت، كچىكى تا بلى بپرهحم بوو. كلیلى
كردنەوەى ئەو نەینىم بۆ نەدۆزرایەو، بۆچى شیخ بەردەوام شەر
بۆ ئەو دەكات و ئەویش دوور لەم لە گوشەى پەنجەرەیهكەو
تەماشای دەكات و ئامادە نییە بۆ جارێك ببینیت. تاقە دلخۆشییەك
باس دەكرا گوايه شەوان دەچنە خەوى یەكترەو و لە ناو خەونەكاندا
عیشقەكەیان پەرە پى دەدەن. چ عیشقیكى نەفرەتییه وا لە مرووف
دەكات بە خەونبینینیش رازى بییت! باشە مرووف خەونى نەبوایە چى
بەسەر دەهات؟ خەون ئومیدیكى خەوتوو، خەون وزەیهكە ناھیلایت
لە شكستدا بمینیتەو. خەون نەبییت ئومیدیش نابییت. هەتا خەون
هەبییت ئومیدی مرووف ناکوژیتهو. ئەم دوو عاشقە لە ناو خەوندا
خویان دەبینییهو. لە ناو خەونەكانیشدا پیکەو بوون و نەخشەیان بۆ
ژیانە بەئاگاکیان دادەنا و شارێکیان بە خویانەو سەرقال كردبوو.

له بیکاری و دلته نگیدا، نه و ماوهیه خهریکی ریکوپیکردنی نه و
تیانووسانه بووم که نووسیوو منه وه. ریکوپیک به دوای یه که وه دام
دهنان و لای بهرگریکی بازار بهرگیکی شینی ره قم پیدا کرد و به
جوانی بهرگم گرتن. له سهر بهرگه که ش نووسیم "مه یخانه که ی
ئورتینه" و له ژیریشیدا به خه تیکی شکسته ی فارسی ورد، نووسیم
"عیشقه که ی شیخی سه نعان و کچه ی گاور". دلم خوش بوو به
کوکردنه وه ی به شیکی وردی چیرۆکه که، بیریشم له وه ده کرده وه
نه وه ی من نووسیومه ته وه به شه دیاره که ی چیرۆکه که یه، به شیکی
نادیاری هه یه، له دلی هه ردووکیاندا یه، خوزگه ده متوانی بچمه ناو
دلیانه وه و نه و به شهش بنووسمه وه، یان خوزگه جاریک چاوم به
ئورتینه ده که وت تا بزائم نه و چی ده لیت و دلی چیی تیدایه، لانیکه م
دیویکی شاراوه ی چیرۆکه که م بو پوون ده بو وه وه. بهس چاره نه بوو،
که سیتیکی بیده نگ له بهرده م عیشقیکی گه وردها کاری ته ماشاگردن
بوو، له دووره وه و له گوشه ی په نجه ره یه که وه ته ماشای ژیان و
دیوانه یه کی ده کرد بو نه و دیوانه بووه.

پوژانه باسی زیاده ده هاته سه ری و تیانووس زیادی ده کرد و
په راوه بهرگشینه که م نه ستوورتر ده بوو. منیش باسه کانم
ده نووسیویه وه و ده مستنه ته نیشته نه وانی دیکه. خهریک بوو
ورده ورده بجه خاوه نی کتیبیکی پوختی مامناوه ندی، کتیبیک پر له
شه ر و پر له میهره بانی، کتیبیک له نیوان ئایین و برپا و عیشقاد،
چه ندین که وتن و هه لسانه وه ی تیدایه. بو هه ندیک کهس ژیان تیپه رینه
به لای خوشبه ختیدا، بو هه ندیکیش ژیان بهرکه وتنی ئازاره. کتیبیه که پر
بوو له و جو ره که سانه ی دیوه کانی ژیان تانو پوی ده کردن. گه شته که
وینه یه کی بو کیشام، بهر شتانیک بکه وم پیشتر به ریان نه که وتبووم.
شیخ راستی ده کرد، خهریکی ئاوه دانکردنه وه ی باخچه که یه. له
باخچه که یدا درکه کان ده چن به دهستی خویدا و بوئی خوشی
گوله کان بو میوانه کانی باخچه که ن. ئاره زووم لی بوو زور ئاگام له

کتیبه کهم بیت و لاشم پروون نه بوو کهی ته واو ده بیت. چەند جار
دهمخوینده وه، بر وایه کم ده بیینی له نیوان ئایین و کوفردا بهرگری له
خوی ده کات. عیشقیکیش له نیوان رق و خوشه ویستیدا ئاگره کهی
خوی کرد بو وه وه. بر وایه به عیشق کاری که سانیکه بتوانن به پیی پەتی
به ناو پشکوکاندا ری بکهن. گەشتن به عیشق و بر وایه سهختره له
گەشتن به مهرگ. وهختی کتیبه کهم ده گرتە باوه شم بونی ئازاری
دهدا. له ساتی بیتاقتی و ههستکردن به ته نیایی غهرقانی م بانگ
ده کرد ته نبوور بژهنیت و به دەم گویگرتن له ته نبووره وه
دهمخوینده وه. وای خودایا! ئەم کوری شاری تاقه و سانه چەند جوان
بوو، به سال گویت له دەنگی نه ده بوو، ده بایه له ناو ئاوازه کانیدا بو
برین و دلخوشییه کانی بگه رییت. خوشییه کانی به ژهنین ده رده بری و
نیگه رانییه کانی هه ر به ژهنین. ته نبووره کهی زمانی بوو، به ئاوازی
ژهنینه کانیدا ده ترانی دلی چیی تیدایه. من خۆم ته واو غه رییبی
گه ماروی دابووم، به گویگرتن له و ته نبوور و خویندنه وهی کتیبه که،
ههستم به ویرانیبونی ناخی خۆم ده کرد. کتیبه که ببووه جیی ئومید و
نا ئومیدیم. له جیگه یه ک دای ده گیرساندم و به هیزی ده کردم، له
جیگه یه کیش تاروماری ده کردم. له به شیکیدا هه لی ده ستاندمه وه و
ده یکرده عاشقیکی بی موبالات، له به شیکیدا چه کوشیکی ده گرت به
دهسته وه و وردوخاشی ده کردم. له لایه ک دهستی ده خسته ناو رۆحم
و پاکپاکی ده کرده وه، له لایه کیش سه رمی ده گووشی و هۆشیاری
ده کرده وه. شوینیکی نه بوو تیدا بوهستم و ئارام بگرم، کتیبیک بوو
پر له شوین و رهنگی جیاوان.

راسته ژیان ئەزموونکردنه، که سیک ئەزموونی کهمی هه بیت له ژیان،
که ورهترین کاریش بکات، هیشتا جیی گومانه. به ئەزمووندا
ده رده که ویت کاری بچووک و کاری گه وره چلۆنن. باوکم ئەزموونی
له ناو پیته کاندا هه بوو، پیتیک نه بوو لای ئەو له گه لی نه ژیا بییت و
ناویکی لی نه نا بییت. دهستی ده برد بو پیتیک بینووسیته وه، به پیته کهدا

تېدەگە يىشت ژيان لەو ساتەدا چ جۇرىكە. مەرۇقى زۇر ھەن لەم سەر
زەمىنە بە بېدەنگى دەستكارى ژيان دەكەن، بېدەنگەكان يان
توراوہكانى ژيانن، يان ئەوانەن خەرىكى گۇرپىنى ژيانن. باوكم و
غەرقانى و شىخى سەنعان، سى لەو مەرۇقە كەمدوو و فرە جولەيە
بوون كە لە شوينى خۇيانەوہ خەونى گۇرپىنى ژيانيان دەست دابوويە.
بە بېرم نايت كاميان بوو، پىنى گوتم: "كەسىك توانى زۇر بلىت،
ناتوانىت دەستكارى ژيان بكات. زۇربلىكان جگە لەوہى زەوى
قەرەبالغ دەكەن، رەوتى بوونىش تىك دەدەن. مېشىكى بچووك ھىي
كەسى دەمكاروہيە، مېشىكى گەرەش ھىي كەسى بېدەنگ. بېدەنگ لەو
جۇرەيان نا بېدەنگ كرايىت، لەو جۇرەيان بېرکردنەوہى گەياندىتتە
كەنارى بېدەنگى. بەردەكان لەبەر ئەوہى قورس نين سەنگيان زياترە،
لەبەر ئەوہى قورس بېدەنگن. ھەموو شتىك لەم سەرزەمىنە جۇرى
جياوازى ھەيە، بېدەنگىش جوانترىن جۇرى. جۇرىكە مەرۇقەكە لە ناو
شەپۇلى پرسىارەكانەوہ ھاتىتتە كەنارى بېرکردنەوہ."

بە ئەزموونم لە تەك ئەم سى كەسەدا، لە ھونەرى بېدەنگى نزيك
بوومەوہ. بە راستى بېدەنگى ھونەرە، بەتايبەت گەر كەسى بېدەنگ بە
ھۇشيارىيەوہ بېدەنگ بىت. حىكمەتى بەشىك لە پياوہ گەرەكان
بېدەنگىيە. پياوى بېدەنگ نەزانىش بىت سامى خۇى ھەيە.

خۇش نىيە زۇر باسى خۇم بكەم، بېروا بكەن ھەست بە خۇشبەختى
دەكەم لە قۇناغىكدام چاوەكانم باشتەر دەبينن، گەيشتوومەتە جىگەيەك
لەبرى ھەنگاونان بۇ دەرەوہى خۇم، بۇ ناو خۇم دەگەرپىمەوہ.
گەرچى كەسيان ئامۇژگارى نەكردبووم چۆن بگەرپىمەوہ بۇ ناو خۇم،
بە سروشتە بېدەنگەكەيان ئەزموونى گەرانەوہ بۇ ناو خۇ و
خۇدۇزىنەوہم تەي كرد. وام لى ھاتبوو لە گۆشەيەكى باخەكە، يان لە
گۆشەيەكى خانەقاكە دادەنىشتم و پۇ دەچوومە ناو ديمەنەكانى ناو
يادەوہرېمەوہ. ديمەنەكانى ناو يادەوہرى تووشى ھەلوہستەكردن و
بېرکردنەوہيان دەكردم.

گەر بتوانیت خۆت بخهیته دهرهوهی خۆتهوه، دهتوانی بچووکی
هموو ئه و شتانه بیینی که له ناویاندا بوویت و به گهرهیی بییوتن.
لهبری سهرکردن به دهرگهی مالی خه لکیدا دهرگه کهی خۆم کردهوه
و سهرم به ناو ماله کهی خۆمدا کرد. کیشه که لهویوه دهست پی
دهکات دهرگه کهی خۆمان دابخهین و خهریکی گهران بین به ناو
دهرگهی خه لکدا. ئی چون بتوانم دونیای خه لک بناسم، گهر دونیا کهی
خۆم نه ناسیبیت. خۆناسین سهرهتای یه کهم ههنگاوه بۆ دونیاناسین.
عیشقه کهی شیخم گهرانه وهیه بۆ ناو خۆی، بۆیه باکی بهوانه ی
دهرهوه نییه چی ده کهن. نایه ویت به ئاشکرا بانگ بدا کار له ناو
خۆیدا دهکات، به هه لسوکهوت پیشانمان دهدا کارکردن له ناو خۆدا
بهو شیوازهیه. قسه کانی و تیگه یشتنه کانی ئاشکران، به ئاشکرا
دهستمان دهگریت و له خه لک دامان ده بریت و ده مانباته وه بۆ ناو
خۆمان.

ببورن، هۆشی من که میک خاوه، لهو هۆشانه نییه به زوویی له کاتی
خۆیدا درک بکات. پاش ماوه یه ک تیده په ریت، جا درک به دیمه نه کانی
ناو یاده وهری دهکات. خه فته بۆ خاوی تیگه یشتنم دهخۆم، ئاره زووم
ده کرد لهوانه بم زوو تیگه م، چی بکه م لهوانه نیم. هیچ نه بیت درهنگ
تیگه یشتن باشته ره له وهی ههر تینه گهیت. له م سه فه ره دا شتی سهیر
پروویان دا، پروودانه کان دلخۆش و خه مگینیان کردم، نا ئومید و
ئومیده واریان کردم، هیچ نه بیت به به تالی ناگه ریمه وه بۆ نیشتمان.
به هیوام چون هاتبووین، ئاوا پیکه وه بگه رینه وه؛ کاتی هاتین به
ئومیده وه هاتین و به ئومیدیشه وه بگه رینه وه. غه ریه کان به وه
تارومار ده بن به ئومیده وه بچنه دهره وه و به نا ئومیدییه وه
بگه رینه وه. ترسم له وه بوو یه کیک بم لهو غه ریبانه ی تیشوو ه که م
نا ئومیدی تییدا بیت. له گوشه یه کی ته نیادا دانیشتبووم خهریکی ئەم
بیرکردنه وانه بووم له خۆم و گه شته که مان و گه رانه وه مان. ئەم

دانیشتنانه له م ئاخیرییه دا پیشه ی هه میسه ییم بوو، که سیش نه ییده گوت
بوچی به م جوړه گوشه گیریت هه لېزاردوه.

له ناو باخه که دانیشتبووم، بینیم هاخام و قه شه ی گه وره به خو یان و
دهسته یه ک له پیاوانی شار، به لاماندا تیپه رین و خو یان کرد به مالی
مووسی باجگرا. هاتنه که یان کتوپر بوو، لای ئیمه باسیان نه کردبوو.
بوچی هاتبوون؟ مه به ستیان چییه؟ ئه م پرسیارانه کیچیان خستبوویه
کولم، دهمه ویست نه ئینی هاتنه که بزنام. تا دره نگانی له وی مانه وه، که
هاتنه دهره وه سهر ریگه که یانم گرت. له قه شه ی گه وره م پرسى:
"باسه که چییه؟" به زهرده خنه هه میسه ییه که ی سهر پرووییه وه
گوتى: "باش ده بیټ، گفتوگو یه کی برایانه مان کرد. بیرمان له وه
کرده وه تا ئیره به سه و چاره سه ریکی یه کلایى بدو زینه وه.
خاوه نمالیش که می گوراوه. کیشه مان کچه یه، کچه نایه ویټ بمانیټ.
نه ئینی خوشاردنه وه که ی و یاخیبوونه بیده نگه که ی تیئاگه یین."

قه شه ی چیی پی گوتم بو شیخ م گیرایه وه. به رماله که ی داخست و
سوژده یه کی برد، دواى سوژده که ی که می پارایه وه له خودا، ئینجا
پی گوتم: "عیشق نابینریت، هه ستی پی ده کریت. ئورتینه پیویست
ناکات خو شی پیشان بدات ئه و عیشقه، عیشقیش بینرا ئیتر عیشق
نییه. چاره ی عیشق به هاتوچوی پیاوچاکان ناکری، چاره ی عیشق
عیشق خو یه تی. دویټیشه و فریشته که م هاته خه نم، خودا په نام بدات
گیانی من له دهرچوون نزدیک بووه ته وه، دهنگی فریشته که م دهنگی
مه رگ بوو. ته ماشام مه که که به روخسار و له شولار ساغ و
سه لامه تم، مه رگ په یوه ندی به که نه فتییه وه نییه، مه رگ مه رگ،
ناوه که ی خو ی به خو یه وه تی. ئه وه ی کردوومه له ژیانم لی پی شیمان
نیم، دلنیام خوداش کرده وه کانمی پی ناخوش نه بووه. مه رگ بو
پیره پیاویکی وه ک من گه یشته به بروا. نه تیستووه ده لئین خودا

بروای بدات، ئی مه بهست ئه وه یه هه ندیک جار مهرگ ناوی بروایه و
خودی برواشه. له م نزیکانه که جیم هیشتن ریگه ی که پانه وه بگرنه
به، دنیا بن له هه ر شاریک ئایین له بروا به هیتر بوو، له و شارهدا
خۆشه ویستی گوناهیکی گه وره یه. بریا ئایینه که ی ئیمه ش له و ئایینه
بوایه، که خۆشه ویستی تیدا بروایه نه ک گونا. من به م دهسته
له رزوک و بیهیزانه ی خۆم، درزی دیواره که م پر ده کرده وه، که چی
مروقه کان نه یانده هیشت و ئاره زوویان لی بوو ماله که به ویرانی و
ناشیرینی بمینیتته وه. ئاره زوومه دوای من که سیک بیت ئه م ماله
ئاوه دان بکاته وه؛ درزهکانی ژیانم پر کردووه ته وه، کاری ئیوه یه جوان
سواغی بدن و ره ونه قه که ی ده رکهن.

قسهکانی بۆنی نا ئومیدی و وه سیتیان دها، لای خۆمه وه ئاره زووم
لی نه بوو له باره ی مهرگیه وه وشه یه ک بیستم. چه ندیک بیرم لی
ده کرده وه نه مده توانی ئه و ههسته دروست بکه م لی داده بریم.
گه رچی مهرگ لای ئه و کردنه وه ی ده رگه راسته قینه که ی ژیا نه، لای
من به ته نیا گه رانه وه بۆ مال و دلشکانیکی قورس بوو. ئه و پوژهی
ده ستمان به سه فه ر کرد باو کم پیی گوتم: "سه فه ر له گه ل پیای
به نه زموون کو کردنه وه ی هه موو دونیا یه." وام دانابوو دیمه ئیره
وانه کانم ده خوینم، پله ی مه لایه تی وه رده گرم و به میزه ریکه وه
ده گه ریمه وه. چیم له خه یالی خۆم دانابوو پیچه وانه که ی هاته
به رده م. یه کیک له جوانییهکانی سه فه ر له وه دایه، له گه ل خه یالت یه ک
ناگریته وه. که سه فه ر ده که یت با شتره خۆت بده یته ده ست سه فه ره که،
نه ک خۆت بده یته ده ست خه یاله کانت. سه فه ر نایه ویت بیته خه یال. تو
خه یال مه که و سه فه ر بکه. خۆدانه ده ست سه فه ر له بری خه یال
خۆدانه ده ست چیژه کانه.

دهسته که ی هاخام و قه شه ی گه وره چۆن سه ریان له مالی مووسی
باجگردا، سه ریان له خانه قاکه ش دا. دوو پوژیک له هاتوچۆدا بوون،
بروایان به هه ردوو لا کردبوو چاره سه ریکی ناوه ندی بدۆزنه وه.

کتوپر ئىوارەيەك پۇدانى پۇمى بە ھەلەداوان ھات، لە دوورەوہ دەستى با دەدا و خوشى خوى دەردەبرى. بە ھەناسە بركيۋە دانىشت و بە دەم پىكەننەوہ گوتى: "ئورتىنە رازى بووہ سەرىك لە جەنابى شىخ بدات و پىكەوہ قسە بكن. بە مەرجىك كەس لە نىوانياندا نەبىت. " ئىمە بەم ھەوالە گەشائىنەوہ، كەچى شىخ ھىچ دلخوشىيەك بە پرووئەوہ دەرنەكەوت.

كاتەكە دانرا، سبەى بەيانى ئورتىنە بىت و دىدارەكە پروو بدات. ئىمە لە خوشى دىدارەكە چووین بۇ بازار دەستمان كرد بە كرىنى ميوە و سەوزە و خواردنەوہ. بە پۇدانى پۇمى م گوت: "خۇ دونيا ناروخىت، گۆزەيەك شەرابىش دەكرىن. تا ئىرە گوناھىكمان نىيە، با بەم بۆنەيەوہ گوناھىك بخەينە ناو تەمەنمان. " ئەويش لارىى نەبوو، گۆزەشەرابەكەمان كرى و بە دەستى پىرەوہ گەراينەوہ. ميوە و سەوزەكانمان پاك شوشتنەوہ و خوانىكى سەوزى تەرمان رازاندەوہ. چوارقولى دەورى خوانەكەمان دا و گۆزەشەرابەكەشمان قىتوقنج لە ناوہراستدا دانا. سەرەتا شەرممان دەكرد، دەترسايىن شىخ كەيفى پى نەيەت بەو جۆرە بخۆينەوہ. خوى دەمى پىوہ نەدا و نىگەران بوو، مۆلەتى دا ئىمە ھەواى خۇمان وەربگرىن. بە دەم ژەنىنى تەنبوورەوہ لە ناو ئەو باخە خۇشەدا دەستمان كرد بە نۆشىنى شەراب. يەكەم قومى پەيمانەكە تامىكى تالى تفتى ھەبوو، لە تامى بۆلەترىيەكى گەنيو دەچوو. لە پەيمانەى دووہمدا خۇشتر بوو. وردەوردە سەرم دەسوورايەوہ و ئارەزووم لەجولەجول بوو. لە پەيمانەى سىيەمدا ھەرسىكمان خۇش بووین.

مەستبوون جىھانىكى سەيرە، قاچەكانت، خەيال و ھۆشت پىكەوہ ھەلتەگرن و دەتبنەوہ بۇ ناو يادەوہرى. يەكك لە جوانىيەكانى مەستبوون زىندووكردەنەوہى خۇشىيەكان و ئازارەكانى ناو ژيانتە. لەوانەيە من يەكەم جارم بووبىت بۆيە وا سەرحال ببووم. نيوەى ژيانم بە خراب و باشەوہ ھاتەوہ بەر دىدەم، گەرامەوہ بۇ سەردەمىك

ته نیا مهی ده توانیت وا به خیرایی بتگه رینیتته وه بۆ ئه و سه رده مه.
گه یشتمه وه به رده م کۆلانه که ی مالی خۆمان، له به رده م ده رگه ی
ماله که مان ریزیک کورسی کۆنی شکاو و خواروخیتچ داندرابوون،
ئێواران له سه ریان داده نیشته ی.

له سه ر یه کیک له کورسییه کان دانیشتم و له نیوان گه لای دره خته کاندای
بۆ شینایی ئاسمان ده گه رام. باخه که ی به رام به ر ماله که مان نۆباوی
بوو، ئاویکی پاک ب ه خور به ته لانه کاندای ده هاته خواره وه. خۆبادانی
لقه کان و هه لکردنی شنه باکه و خورپی ئاوه که، دره خته کانیا
هینابووه سه ما. جار جاره چۆله که یه ک به شه قه ی باله کانی ده نگی
سروشته ی خۆشتر ده کرد و له م لقه وه ی ده فری بۆ ئه و لق.
منداله کانیش له ناو باخه که دا به له می بچکۆلانه یان دروست ده کرد و
ده یان دا به ده م جۆگه ئاوه کانه وه، جۆگه ئاوه کان به له مه کانیا
منداله کانیش به خۆشییه وه ده که وتنه شوینی. له پشت باخه که شه وه
ریزه خانوو ه که ی به رام به ر کێوه که، سیبه ری خۆیان دریز کرد بووه وه
بۆ سه ر لقی دره خته کان.

من سه یری دیمه نه کانم ده کرد و دایکم به خۆی و قاپیک هه نجیره وه
له ته نیشتم دانیشته، به چاوه سه وز و میهره بانه کانییه وه لیم ورد
بووه وه. هه میشه خه می بوو پیر بجم، به ناو تال تالی قژه کانمدا
ده گه را بزانیته تاله سپییه کانی سه رم له کویدا ده ره اتوون. له گه رانی
ناو سه رم ده بووه وه و خۆشحالی دای ده گرت هیشته سپیته نه یداوه
له سه رم. به ده نگه ناسک و پر له میهره که یه وه ده که وته ئاواتخواستن
بۆم: "خۆزگه نه ده مردم و ئه و رۆژهم به چاوی خۆم ده بیینی بوویته
خاوه ن مالی خۆت. شه رت بیته به شه رتی خودا هه وت رۆژ و هه وت
شه و بۆت هه لبپه رم. وای خودایه له م دونیا یه به مه یله وه تا نه وه ی
نه وه که م بیینم. به یله چاوم له م دونیا یه نه بریته تا جاریک بیخه مه
باوه شم. ئاواتی من ئه وه یه نه وه ی نه وه که م به ناو ماله که مدا

بگه پريت. " بهم جوړه دهستی دهکرد به هه لرشتنی ناواته کانی و منیش
گويم بؤ دهگرت.

دهمه وعه سران نه رم نه رم باو کم له وسه ری کولان دهرده کهوت، به
خوی و سه به ته یه ک که لوپه له وه به ره و مال ده هاته وه. سه به ته که ی
باو کم هه میشه پر له میوه بوو، په نگی مه ره که به کان دهرژا به سر
میوه کاندای و هه میشه دایکم بوله ی ده هات له سر چه ندباره بوونه وه ی
ئه و حاله. به زمانیکی گله یی ئاساوه به باو کمی دهگوت: "ئاخر پیاوکه،
نه رۆژیکه نه هه زار، من ده بی خه ریکی پاککردنه وه ی مه ره که ب بم
به سر میوه کانه وه. ده ی جار ی مه ره که به که به جیا هه لبره با
نه رژیت به سه ری اندای. " باو کیشم گه رچی ماندو بوو، خوشی بهم
گله ییانه ده هات و پیکه نینیکی بؤ دهکرد. به چاوی خوم به دهستی
ئه نقه ست وای دهکرد، شهیدای مه ره که ب بوو، مه ره که بی ده بی نی
دهرژا به سر شوینیکدا به دیارییه وه ده وه ستا و چیژی له
ته ماشا کردنی ده بی نی. دوانزه مانگه په نجه کانی شین و سوور و رهش
بیوون به مه ره که ب، دهسته کانی به رز ده کردنه وه و به که یفه وه
دهیگوت: "ئه م په نگانه ی سر دهسته کانم ژنیانمن، ژیان ی من له ناو
شوشه یه ک مه ره که بدایه. ژیان خوشی له شوشه ی مه ره که ب ده چیت،
تکتک لیی دهرده هینی و پیی دهنووسی، تا له کوتاییدا چوره ی لی
ده بریت. چند جوانه ئه و دهسته ی به ماندو و بوونی خوی ژیان
به دهست ده هینیت. دهسته کانم خوشی و ناخوشییه کانی ژیان یان
چه شتووه. سوپاس بؤ خودا ئه م دهست و هوشه ی پی دام له باتی
دهستم به خوینی مرؤف و بالنده کان سوور بییت، به مه ره که ب
سوور ده بییت."

به دهنگی پیدا کیشانی په یمانه کان له یاده وه رییه کانم داده برام و
دهگه رامه وه سر خوانه که. غه رقانی قره دریزه کانی به ردابووه وه و
یه خه ی کراسه سوننه تییه که ی کردبووه وه، ته نبووره که ی له باوهش
کردبوو دیوانه ئاسا ده یژهنی و سه ری له گه لدا با دها. قره کانی تیک

ئالابوون بەسەر يەكدا و چاوەكانى داخستبوو، ژەننەكەى و سەرگەرمىيەكەى لای ئىمە دورى خىستبوويەو و بردبوويەو بۇ ناو جىهانەكەى خۆى. لە بەرامبەرىشم پۆدانى پۆمى بە خۆى و دەنگە خۆشەكەيەو، گۆرانىيەكى كۆنى ناوچەى كەلهوورپانى دەگوت. گۆرانىيەكەى باسى لە چىرۆكى غەرىبەيەك دەکرد، لە غەرىبدا بىرى يارەكەى دەكات. پاش ئەو گۆرانىيە بە ئاوازيكى تر گۆرانىيەكى لوورپى دەگوت، كورە تەقە لە دەرگەى مالى كچە دەدات و كچەش لە ترسى باوك و دايكى دەرگە ناكاتەو، ناچار تا بەيانى ئەم لەمدىو دەرگە و ئەو لەودىو دەرگە بە چرپەو قسە دەكەن.

خوانەكەمان تەواو زەرىف بوو، بە هەواى دیدارى عاشق و مەعشوقەو خۆمان خزانە ناو جىهانى مەستىيەو. دەچىتە ناو مەستىيەو و ئارەزووى گەرانەو ناكەيت. مەستى ھۆشت لى وەردەگرىت، لە تەنىشت وەرگرتنەو ھۆشت نىو ونبووەكەى خۆت دەداتەو. دەكرى لە ئايىنەكاندا بۆيە مەستىيان حەرام كرديت، لە ناو مەستىدا دەتوانى هەموو ئەو شتانە بكەيت كە لە ئاگايدا ناتوانى بيانكەيت. واى خودايا! ئايىنەكان چەند بىزارن لەو مرۆقەى خۆى بيت. دە وەرە نەفرەت نەكەيت، مەى حەرامە و شمشىروەشاندن و سەرپەراندى مرۆق حەلال! ئاخىر كوشتنى مرۆقەكان لەسەر ئايىن كەى داخوازيى خودايە؟! خودا مرۆقى دروست كرد نەچرپاند بە گويدا گەر لەگەل من نەبيت، يەكك دەنيرم بتكوژيت. داخوازيى خودا لە سەرەتاي مرۆق دروستكردنەو خۆشەويستى بوو. گوتى لای من خۆشەويستى مەكەن، زەويتان بۆ دروست دەكەم بۆ خۆتان لەو زەويە فراوانەدا خۆشەويستى بكەن و پىكەو بن. لەبەر خاترى خۆشەويستى دوو كەس خودا ئەم گەردوونەى دروست كرد. يەكەم شەرى ھابىل و قابىل يەكەم دلشكانى خودا بوو. لە ئەفسانە كۆنەكاندا شەرى دوو براكە نىشانەيە بۆ تارىكبوونى زەوى، نىشانە نىيە بۆ دلخۆشىى خودا. دروستكردنى زەوييش لەبەر خۆشەويستىيەك بوو.

په یمان دواي په یمان تیمان ده کرد و ده ماننوشي، شيخ تاقه تي
هارو هاجيیه کانی ئیمه ی نه ما، له شوینه که ی خوی له سهر
پارچه سه سیره که پال کهوت و دهستی چه پی خسته سهر چاوی و
خهوت. ئیمه تا گوزه که قه تره یه که شه رابی تیدا ما ده ستمان
هه لنه گرت، هینده مان نوشی کولمه کانمان ناگریان تیبه ر بوو و سوور
هه لگه ران. ده ستمان ده برد بو په یمان و میوه کان ده هاتن به
ده ستمانه وه، می شکمان توانای ئاراسته کردنی ده ست و قاچه کانمانی
نه ما. له په لویو کهوت بووین و له خو مانه وه به یه کتری پیده که نین.
ماوه یه که گرتان به لقیکی دره ختی تووه که وه، با ده هات و ده یجولاند،
په یمان کانمان بو بهرز ده کرده وه و هوارمان ده کرد: "هی! بوهسته!
که می کمان له گه ل بخوره وه، چیه توش با مهستی کردوویت؟ ئی
ده زانین با مه ی دره خته کانه و مه ستیان ده کات، ئیمه ش مه ستین
قوربان." ئاوا قسه ی هه لیتوپه لیته کانمان به ناو باخه که دا دهنگی
ده دایه وه.

ئه و پودانه هارو هاجه بهس له سو فیگه ریدا شاره زان نه بوو، له
مه ینوشینیشدا شاره زان بوو؛ هه لده ستایه وه سهر چوک و سه ره
بچو و که که ی با دها، ئاره زووت ده کرد ته ماشای بکه یت. ئه مه بویه
میر و بارونه کان شه یدای مه یخواردنه وهن، مه ی ده تباته وه بو
شوینیک و دونیایه که مندال ده بیته وه. شه یتان هاتبووه ناو می شکم و
پی پی ده گوتم: "ژنیکی نازداری قه دباریکتان لا بوایه، به و شه رابه
چاوه کانی مه ست ده بوون و سه مای بو ده کردن و بو خوتان ده بوون
به میر و بارون." میرو بارونه کان به بی ژن ناخونه وه. ژنه کان زور
گوناهن، تا ساتی جوان کردنی ژیان له بهر چاوی پیوان ستاییشیان
ده کن، پیچه وانه ی ویستی پیوانیشه وه جوولانه وه په لاماریان ده دن.
ئایینه کانیش چونکه ئایینی پیوانه ن، شوینی ژن له ناویاندا له شوینی
شه یتان با شتر نییه. مه گه ر ئایینیک بیت په یامبه ره که ی ژن بیت
بتوانیت شوینی ژن بگه رینیتته وه شوینه راسته قینه که ی خوی. ئه م

ئايىنە پياوانانە تازە ژنيان خستووۋە تە گوشە يەكى تەنگە بەرى بى
 ھەناسە ۋە. لە ئەفسانە كۆنە كاندا ھاتوو ھەكەم خودا ۋەندى ژن بە
 دەستى پياوان تىكش كا، لە دواى تىكشكانە كە يە ۋە تا كۆتايى زەوى
 ژنەكان لە ژىر دەستى پياۋە كاندا دەمىننە ۋە. بە دەم ئەم خەيالە
 شەيتانىيانەى ناو مېشكەم، ئاگام لە خۆم نەما ۋە كە وتم بە پشتدا.

تىشكى ھەتا ۋە كەى بە يانى بە ناو لقى درەختە كاندا خۆى شۆر
 كرىبو ۋە ۋە، تىنى خستبو ۋە سەر پوخسارم. لە نيوان ئاگايى ۋ خەودا
 ھەستم بە گەرمايەكى زۆر دەكرد لە سەر دەموچاوم، چەنى خۆم
 ئەمدى ۋ ئەودى پى كرى سودى نەبوو. زۆرى بۆ ھىنام ۋ ناچار
 ھەستامە ۋە.

تەماشايەكى ئەمدى ۋ ئەودى خۆم كرى چۆل بوو، تەنھا شىخ لە
 بى درەختە كە ئىۋارە چۆن كە وتبوو، جوولەى نە كرىبو ۋ لە شوينى
 خۆى. دلم نەھات خەبەرى بەكەمە ۋە، خۆم گورج كرى ۋە ۋ بەرەو
 خۆشۆرى خانەقاكە بەرپى كە وتم. ئاۋىكى فېنك كرى بە خۆمدا ۋ
 گورج بوومە ۋە. ھاتمە بەردەم ھەوزەكە ۋ قژە تەپرە كانم شانە كرى.
 قاپى شەكراوم گرتە ۋە ۋ خواردم، تا ئەو تۆزە سەر ئىشە يەم چاك
 بىت. لە قەرەغ ھەوزەكە دانىشتبووم، مەلا بەيجوورى بە خۆى ۋ
 رىشە خەناۋىيە كە يە ۋە دەر كە وت. دەستى كرى بە تانە ۋە شاندىن
 ديسان، بە دەنگە بىتامە كەى گوتى: "چىيە تەنىشت خانەقاكە تان كرى ۋە
 بە مەيخانە؟ چۆن لە پووتان دى بىنە ۋە ئىرە؟ ئىۋە چ جۆرە
 ئايىندارىكن! شەوان لە سەر مېزى بادەن ۋ بە پۆژىش لە خانەقا.
 ديارە شەوان لاي ئىۋە تارىكە ۋ خودا ناتانىبىت. باش ئايىنە كە مان پىر
 بو ۋە لە خەلكى دوورلە ئايىن. يە كىكيان بەكەن، خودا بە ئىۋە
 ناخەلەتت. قسەى قۆرە ۋا بزاندن ھەموو شت لە شوينى خۆيەتى. يان
 ئەۋە بىن يان ئەمە."

تاقەتم نەبوو وەلامى بدەمەو، ئارەزووشم دەکرد لەم خانەقاىە
نەمىنم. ئەوئەندەى خەلكانى ناو خانەقاكە ئازارىان دام، نىو ئەوئەندە
مەستەكانى ناو مەيخانەكە ئازارىان نەدام. ھەوالى دىدارەكەى شىخى
سەنعان و ئورتىنەى بىستبوو و ھالى پەرىشان بوو بەو ھەوالە. ئەو
دوانە دىدارەكەيان بگردايە و بگەيشتەنایەتە ئامانجىك، دەگەرەينەو ناو
شوینى خۆمان و كۆتایى بەم رڤق و كىنەىە دەھات. مورید و
فەقیهەكان بەردەوام چاوەرپى گەرەنەو ھى شىخ بوون. ھاخام و
قەشەى گەرە ھەولیان دابوو بۆ چارەسەرکردنى كىشەكە، مەلا
بەيجوورى رازى بكەن و لەگەلیان بىت، قبوولى نەکردبوو بچیتە
نىوئەندگىرىیەكەو. ئارەزووى لى نەبوو چىرۆكەكە بەو خۆشییە
كۆتایى بىت.

قاچم خستە ناو ئاوى ھەوزەكە و كەمەكەمە سەرئیشەكەم بەرەو
باشبوون دەرۆیشت. ماسیە خنجیلانەكانى ناو ھەوزەكە بە دەورى
قاچە تووكاوییەكانم دەخولانەو و بە دەمە ناسكە ختووكەدەرەكەيان
گازیان لە بەینى پەنجەكانى قاچم دەگرت، بە ھىسابى خۆیان بۆ
خۆراك دەگەرپىن، كەچى ختووكەى منیان دەدا.

ھەوشەكە ورتەورتىكى تىكەوت، زۆر گویم نەدایە، راپاتبووم بە
ورتەورت و كىشەكانیان. بۆ خۆم سەرم نەوى كردبوو سەر
ھەوزەكە و سەرنجى ماسیەكانى دەورى قاچەكانم دەدا. سەرم
بەرز كرددەو، لە دەروازەكەو غەرقلانى بە شىواوى خۆى كرد بە
ھەوشەكەدا. بە چاوى پرلەفرمىسك و گریانەو قىراندی: "شىخ مرد!
شىخ مرد!"

لە جىگەى خۆم ھەپەساو و سەراسیمە تەماشام دەکرد، نەمدەتوانى
لێوم بجوولینم. یانى چى مرد؟! زۆر نىیە جىم ھىشت، خەوتبوو. واى
خودایە! ناشى شەو مردبىت و نەمانزانىبىت! چەند گىلام!
شەو ئەو ھەموو گۆرانى و ھاتوھاوارەمان كرد، ھۆشمان لای ئەو
نەبوو خەوى وا قورس نىیە بە ئاگا نەىەتەو و بىدەنگمان بكات. ئەھا

بەردىك دەكىشريت بە سەرتدا و زرمەيەكى ليوەديت و ئازارىكت پى دەگات، ھەوالەكە بۆ من وا بوو. لەم غەريبيەدا تاكە كەس و پشتيوانم ئەو بوو، ئەويش بېروات دەبى بە چ ئازارىكەو بەگەرېمەو! ئەى لاي كى كار بگەم؟ كى نەينىيەكانى دلى خۆيم بۆ ھەلدەرېژيت و بياننوسمەو! كى پىم بليت "غەزنەوانى بنووس دەى بنووسە!" بۆچى مرؤف لەم ژيانە ناخۆشەدا ھەميشە ئازيزەكانى پيش ھەموو شتيك لە دەست دەدات؟ تا يەكيك ديتە دلت و دەيتە ئازيزت، نيوى تەمەنت دەروات، كەچى بە چەند ساتيك ئەو كەسەت لە دەست دەچيت. مەرگ بۆ ھيندە بېرەحمە چيژ لە شكانى دلەكان دەبينيت؟ مەرگ بۆ چيژ لە بردنى ئازيزەكان دەبينيت؟ ئيتىر كى زەردەخەنە و لۆچەكانى سەر تەويلى بكات بە نەقش بۆم! كى فيرى ھيمنى و سەبرگرتنم بكات! كى ريشە سپى و جوانەكەى تيكەل بە قژە سپيەكانى بكات و پال بە كۆلەكەيەو بەدا و دەست بكات بە ئامۆزگار يكردنم! كى بە نەرمى لە تەنیشتمەو دەبنيشيت و ئاگەدارم بكاتەو بە جوانى پيتەكان لە تەنیشت يەكدا بنووسم! نا، بېروا ناكەم مردبیت، ئەو نامریت. لەوانەيە خەو بردبیتيەو و خەون بە ئورتينەو بەبينت. نا نەمردووە، ئەو بمریت من چى بگەم!؟

دلم دەگوشر، تا دەھات سنگم ئازارى زياتر دەبوو. سەرئيشەكە بەرى دام، دلم زۆر تەنگ بوو، زۆر تەنگ. دلم وا تەنگە، دونيا لە بەرچاوم تەنگ بوو تەو و ھاتوو تە ناو سينيەمەو و بە خيراىى لى دەدات. نازانم بۆچى من لە شتەكان تيناگەم، نازانم چۆن بېروا بە خەلك بگەم ئەو ھى بىنيم راست بوو و خەون نەبوو. ئەھا چ ژيانىكى بيمرو تە! تۆ بېروانە، پياويكى پيرى بېروادار، پياويكى جوانى نوورانى، بە پالکەوتنيك ژيانى جى ھيشت. لە دەستدانى ژيان چەند ئاسان بىرو تەو! لە چاوتروكانىكدا ئەو ھى بىرت لى نەکردو تەو ېوو دەدات. سەيرە، شتە گەورەكانى دونيا بە بیدەنگى دین. مەرگ،

هۆشپياري، دهستكاريكردي ژيان و خودا. ئەمانه گه وره ترين شتي ناو
دونيانن و بيده نكيشن.

نه فرهت له جواني، چي له مرووف دهكات. دهی من هيچ ناليم، تو
له باتي من بير بكه ره وه و بپرسه، عيشق چيه؟ عيشق ده ره،
پسوايه، ئازار و بيمروه تيه؟ عيشق خه ونبيينه به كه سيكه وه كه له
ژياندا نابيني و له خه ونه كاندا بوي ده گه پييت؟ واي خودايه نه و پياوه
بو واي كرد؟ من تيناگه م، به خودا هيچ تيناگه م. ئا بيرم كه وته وه،
خوي گوتي: "ته نيا مهرگ ده مگه يه نيته ناو خه ونه كانم." نه وه تا مهرگ
هات، تو بلويت ئيستا پي گه يشتييت؟ تو بلي ياره كه ي له گه لي دا بيت؟
خوزيا ده مزاني كه سيك ده مريت بو كوي ده پروات؟ چي لي ده كه ن؟
چي ده بينيت؟ نه ي بابه سه رم لي تيك چوه! حالم باش نيه، دلم به
جوړيك ته نگ بووه له سينه ما جي نابيته وه.

ناتوانم هه لبستمه وه، هه وشه كه جمه ي ديت، خه مگيني به روخساري
موریده كانه وه دياره و مه لا به يجووري يش بزه ي ليوي ديت، هه رچي
دهكات ناتوانيت بزه كه ي بشاريته وه، بزه كه ي سه ر ليوي له و ساته
ده چيت نامه كه ي دهستي شيخي خوينده وه و روخساري تيك ئالا بوو
به سه ر يه كدا و نه يده زاني بيشاريتها وه. چه ندي ده كرد وا خوي پيشان
دا خه مگينه به مهرگه كه ي، كه چي بزه كه ي ده رده كه ته وه و فيله كه ي
هه لده مالي.

ئاواره بوون و به دبختي خوم كه وته به رده مم، ئاوي ناو هه وزه كه
بووه ته ئاوينه يه ك ديمه نه كاني تيدا ده بينم؛ ئيستا چي بكه م؟ كردمان
راست بوو مردبيت، دواي نه وه چي؟ نه ي چي له م خه مه گه وره و
ئه م دله ته نگه م بكه م؟ ته نانه ت ناتوانم بير بكه مه وه، كيويك له پشتم
بوو، كيوه كه رووخا و پشتم خالي بووه وه.

ئاوي ناو هه وزه كه ته زووي ده هينا به گيانمدا، ماسيه كان له
په نجه كانم ئالا بوون و هوشم له شوينيك و خوشم له شوينيكي ديكه
بووم. چاوم ته ببوو، هاتوچوي موریده كان به لي لي ده كه وته به ر

چاوم. به سهری قۆله کهم فرمیسه که کانم سهری، غهرقانی م بینی چۆکی دادابوو و سهری خستبووه سهر ئه ژنۆکانی و خورخور دهگریا و جاربه جاربه سهری بهرز دهکرده وه بۆ ئاسمان. داخه که هی ئه وه له هیی من گرانتربوو، ئه وه ده می پیش من دهیناسی. هیزم دایه بهر خۆم و قاچه کانم له ناو حهوزه که ده رهینا و خستنه ناو سهرپاکانم و چووم بۆ لای. نه مده توانی دلای بدمه وه، چونکه دلای خۆم له هیی ئه وه ویرانتربوو. مالخرابه لایه کی ته مه نی بروخایه قسه یه کی نه ده کرد، دهستم خسته سهر شانی و پیم گوت: "ئه مه چی بوو به سهر ئیمه دا هات؟ به راستی به چاوی خۆت بینیت مردبوو؟ ناتوانم برپا بکه م، ناتوانم. له خۆم رانا بینم به مردوویی لئی بروانم. له وانه یه که میکی دی هه لبسیته وه و قسه مان بۆ بکات. له وانه یه ئامۆژگاریمان بکات. هیشتا زۆر شت ماوه فی زمان بکات. زۆر زووه بۆ مردنی."

به چاوی پرله فرمیسه و دهنگیکی ته ری پرله گریانه وه ده می کرایه وه و وهلامی دامه وه: "به لئی، به چاوی خۆم بینیم مردبوو. ئیمه نه زان بووین، دوینیش هه و سهری نابوو وه و مردبوو. گۆرانی و که یفوسه فا که ی ئیمه سهری لی تیک دابووین. حه یف نه گه یشت به دیداره که. دلنایام خۆی به مه رگی خۆی ده زانی بۆیه که یف و سه فا که ی ئیمه دلای خۆش نه ده کرد. کاتی گوتی سهر ده نیمه وه و ئیوه گوی به من مه دن که یفوسه فای خۆتان بکه ن، ئاگای له وه بوو سه رنانه وه که ی بۆ مردنه. نه یویست به ئیمه بلایت دوایداریه تی له گه لمان.

به چاوی خۆم بینیم، چۆن مندالیک ده خه ویت ئاوا خه وتبوو؛ ده ست و قاچه کانی ساردسارد ببوونه وه، چاوه کانی لیک نابوون، دله گه وره و میهره بانه که ی له جووله که وتبوو. رهنگی سپی سپی هه لگه رابوو. چه ند جار له سهر یه ک سهرم خسته سهر سینه ی بۆ دلنایابوون، گویم له ترپه ی دلای نه بوو. حه کیمی گه وره هاته سهری، هه ولای دا دلای بخاته وه کار، درهنگ بوو. چاوه ری بکه، ئیستا ده یهینن بۆ ئیره،

به چاوی خۆت تهرمه که ی ببینه با برّوا بکهیت. من بیکهس که وتم،
ئومیدم نه ماوه. دۆستی پاک و چاک له م رۆژگارهدا به زهحمهت
دهست دهکه ویت. چهند ساله هاوده ممه. نه جارێ لیم تورّه بوو، نه
جارێ ههله یه کی کرد. هینده برّوام پئی بوو هه رچی بکردایه بی
دوودلی دواي دهکه وتم. بیر بکه ره وه غه زنه وانی بنووس، گه رچی تو
زیاتر قسه دهکهیت و بیر ناکه یته وه، بیر بکه ره وه چیمان له دهست دا.
بیر بکه ره وه چۆن سه رگهردان بووین.

باپیرم ئامۆژگاری کردم، گوئی: 'که سیک عه قلی کار بکات ده می ئیش
ناکات. که سیک ده می کاری کرد عه قلی کار ناکات.' تو هه میشه له باتی
عه قلت بخه یته گه ر، دهمت خستوو ته گه ر. بیر بکه ره وه غه زنه وان، ئه و
پیاوه ی ئیمه هاوسه فه ری بووین چ مه حشه ریکی به دی هینا. ده زانم
زۆر که سی وه ک تو له و مه حشه ره تیناگه ن، رۆژگارێک دیت، که سانیک
پهیدا ده بن ئه و مه حشه ره ی شیخی سه نعان به دی هینا، ده یکه نه کتیب
و ده یخه نه بهرده م لاوه کان. شه ری نیوان عیشق و ئایین و برّوا به
که سی گیلی وه ک مه لا به یجووری ناکریت، به که سی هۆشیار ده کریت.
من کورپکی قسه کار نیم، ده ربهرینه کانم باش نین. شاره زا نیم له
ریزرکردنی وشه ی بریقه دار و برّواي که سم پئی ناگۆردریت. هه میشه
زمانم ده رگه یه کی داخراو بووه، نه متوانیوه بیرکردنه وه کانم بگه یه نم. به
ته نبووره که م بیرکردنه وه کان و هاواره کانی ناخم گه یاندووه.
عیشقه که ی شیخی سه نعان پیشانی دام عیشق له هه موو ئایینه کان
گه وره تره. ئایین سوننه ته، سوننه ت کلتووره.

له ناو میلله ته که ی ئیمه بیده نگترین پیاو گه وره ترین و ژیرترینمانه.
کلتووری ئیمه فییری قسه ت ناکات، فییری بیرکردنه وه ت ده کات. ئه و
ئاوازانه ی له ته نبووره کانمانه وه دینه ده ر، دهنگی ناخمانه. ئه م پیاوه ی
هاوده می بووین، به نه رمی شتانیکی پیشان داین خۆمان
نه مانده توانی بیانینین. پیشانی داین قسه ی ناخۆشی خه لک و تانه کانی
خه لک، بو که سیکه نایه ویت وه ک ئه وان بیر بکاته وه. پیشانی داین

مه‌بخانه شوینی کوفر نییه، شوینی برینداره‌کانه. پیی گوتین خودانه دهست ئایین دهتکاته فریشته و دهشتکاته درنده. خودانه دهست عیشق و بروایش، هیچت لی نهکات دهتکاته مروّف. من له په‌یامه‌کانی گه‌یشتم. دلگرانی ئه‌وهم خوّم دانابوو بۆ فیربوونی زیاتر، چاوه‌پیی ئه‌وه نه‌بووم لیره‌دا کوتایی بیّت. حیکایه‌تی زیندوو ئه‌مه‌یه، حیکایه‌تی زیندوو حیکایه‌تیکه رۆژگارەکان ناتوانن له ماناکه‌ی کهم بکه‌نه‌وه. ئه‌م حیکایه‌ته‌یه‌کیکه له‌و حیکایه‌تانه‌ی به‌سه‌ر سه‌رده‌مه‌کاندا باز ده‌دات. قسه‌ی ئه‌م تهنوو ژهنه‌ ده‌بیته به‌لگه‌یه‌ک تا مروّف له‌سه‌ر زه‌وی بیّت ئه‌م حیکایه‌ته نامریت. عیشق و ئایین دووهم و سینیهم شتن هاتوونه‌ته سه‌ر زه‌وی و تا کوتایی دونیاش ده‌میینه‌وه.

گویت لیبوو چیم گوت؟ ده‌برۆ بۆخۆت بیر بکه‌ره‌وه، زورمان نه‌ماوه لیره. ئه‌وه‌ی بینیمان به‌سه‌ بۆ گۆرینی سه‌رتاپای ژیانمان. بیرکردنه‌وه و پروداویک نه‌توانیت ژیانته سه‌روخوار بکاته‌وه، شایه‌نی گرنگیپیدان نییه. ئه‌وه‌ی ئیمه بینیمان شایه‌نی ژیانمانه. لیّت ناشارمه‌وه ته‌واوی بیرکردنه‌وه‌کانم گۆراون، ئیدی کورپه‌که‌ی جاران نیم. گله‌یی له ئورتینه‌ناکه‌م بیره‌حم بوو له‌گه‌لی، ده‌شی چاره‌نووسی حیکایه‌ته‌که‌ وای بیّت. چاره‌نووس وشه‌یه‌که له‌سه‌ر ژیان‌ی یه‌ک به‌یه‌کمان نووسراوه، ئورتینه‌وای نه‌کردایه چاره‌نووسی حیکایه‌ته‌که به‌م شیوه‌یه نه‌ده‌بوو. تکه‌ده‌که‌م له‌هه‌موو شتی‌کدا بۆ دیوه‌ جوانه‌که‌ی بگه‌رئ. له‌دیوه‌ ناشیرینه‌که‌ی گه‌رئ و جوانییه‌کان به‌لاته‌وه مه‌به‌ست بن. عه‌قلی نه‌فره‌تی به‌رده‌وام هه‌زی له‌شیکردنه‌وه‌ی دیوه‌ ناشیرینه‌کانه، تو ئه‌مه‌یان فه‌رامۆش بکه. ده‌زانی تا له‌گۆشه‌ی عیشقدا خۆت نه‌بینیته‌وه ناگه‌یت به‌بروا؟ ته‌واو، به‌س ئه‌وه ده‌لیم و زورم قسه‌کرد. چاوه‌پروانی له‌کس مه‌که و خۆت بیر بکه‌ره‌وه.

وای! هه‌رگیز ئه‌وه‌نده قسه‌ی نه‌کردوو! دل‌ی هینده‌ته‌نگ بوو، ئه‌و قسه‌نه‌ی هه‌لنه‌رشتایه شه‌قی ده‌برد. خو مروّف تا ده‌می نه‌کاته‌وه نایناسیت. وام ده‌زانی ته‌نها ته‌نبوو‌رژهنیکی باشه، تومه‌ز له‌ناو خۆیدا

دهكوليت و بئدهنگييهكانى بو سهرنجدانى شتهكانه. ئهوهى ئهوه
دهيگوت بهشيكي خوم پيى گهيشتبووم، بهشيكيشى تازه بوو لام.

بهسه شانى چوار موریدهوه تهرمهكهيان هينا له مردووشورهكه
دايان نا، جهسارهتم نهبوو بچمه ژوورهوه تهماشايهكى بكه. تا
دههات خهلكى كو دهبوونهوه. جگه له من و غهرقانى و رۆدانى رۆمى
كهس نهدهگريا. قهشهى گهوره و هاخام و مووسى باجگریش له ناو
خهلكهكه دهبينران. زور سهير بوو، مووسى هاته لاماوه و به
ميهرهبانىيهوه دلى دهداينهوه، به زمانىك جياواز له جاران گوتى:
"حهيف، من ديويكى باسهكهه م دهدى، ديوه جوانهكهيم نهبينى تا
رۆيشت. برواتان ههبيت پياويكى وا خراپيش نيم، به دهست خوم نيه
ئاييندارهكان بينينيان ئازارم دهوات. شيخهكهى ئيوه لهوان نهبوو،
چهنده ئازارم دا وشهيهك له دهى نههاته دهرهوه ئيشم پى بگهيهنيت.
پهپووله بوو، پهيامى ههبوو، پهيامهكهى خوى گهياند و ئيمهشى
شهرمهزارى دونيا و قيامت كرد و خوشى رۆيشت. ئەم شاره رڤ
كوشتوويهتى. هات پيمان بلت عيشق تاقه ريگيه بو پازاندنهوهى
ژيان. ئيستا سهرتاپاي شارهكه باسى گهورهى دلى دهكات، له
ناويشياندا خوم. داني پيدا دهنيم پياويكم دواى لهدهستدانى ژنهكهه
زهپرهيهك رهحم و خوشهويستى له دلما نهما. دلى من لهم شاره
دهچيت، پره له رڤ. شيخهكهى ئيوه هات شهپرى رڤهكهى ناخمانى
كرد. گوى بگرن، هيچى نهكردبيت توانيويهتى منىك بگوريت و وام لى
بكات له دواى مهرگيهوه ميهرهبانىيهكهى ناخم زيندوو بكهمهوه و
رڤهكهى ناخم بكوژم. خوا بكات ئهوانى تريش وهك من گوپابن.
خاكي ئەم شاره بيگيانه، خوشهويستى تيدا ناچيترت.
گومانم نيه، گهردم ئازاد دهكات. ئيوهش گهردم ئازاد بكن، چيتان
بويت بوتان دهكهه، بهس بيرتان نهچيت تازه عيشقى راستهقينه له

شاره‌دا دروست نابیتته‌وه، مروّقه‌کانی ئیره ململانیی به‌رده‌کان ده‌کهن. ئیوه به‌رگه‌ی رقی ئەم شاره ناگرن، به قسه‌ی برای خۆتان بکه‌ن، بپیر له چاره‌نووسی خۆتان بکه‌نه‌وه. به‌ر له‌وه‌ی رقی شاره‌که داگیرتان بکات لئی دور بکه‌ونه‌وه. مه‌گرین، گریان نایگه‌پینیتته‌وه. ئیوه گه‌نجن، هینشتا زۆر ب‌ه‌به‌رتانه‌وه ماوه. شانستان هه‌بوو له‌م دونیا گه‌وره‌یه‌دا بوونه‌هاوه‌لی پیاویک، بۆ ئەوه هاتبووه ناو دونیاوه خوشه‌ویستی و میهره‌بانی بچینیت. بچن چی چاندووه ئاوی بدن و بیگه‌شیننه‌وه. دوا‌ی مه‌رگی مووسئ‌یه‌که‌ی پیشو نابم. کچه‌که‌م مروّقیکی مه‌زنه، پیشوه‌خته شته‌کانی ده‌زانی. جارێک لیم پرسئ: 'کچم بۆ ئاره‌زوو ناکه‌ی ئەو پیاوه ببینیت؟' به‌ نیگا‌ته‌ر و پروونه‌کانیه‌وه لئی پروانیم و گوتئ: 'باوکه، تۆ ده‌ته‌ویت چاره‌نووسی چیرۆکه‌که تیک بده‌م. کاری من نییه‌ ریگری بکه‌م له‌ کاری مه‌زن، کاری مه‌زن ده‌بئ لئی گه‌رپی ره‌وتی خۆی بگریته‌ به‌ر. چاره‌نووسی ئەم چیرۆکه‌که ئەوه نییه‌ من بیگورم، پئویسته ئارام هه‌بیت تا بزانی به‌ره‌و کوئ ده‌چیت. وازم لئ بپهنه‌ و داوا‌ی هیچم لئ مه‌که، ئەوه‌ی من ده‌یزانی تۆش بیزانی وا ده‌که‌ی که‌ من ده‌یکه‌م.' ئەوکات باش له‌ قسه‌کانی تینه‌گه‌یشتم، ئیستاش به‌ ئیوه ده‌لیم نه‌ لۆمه‌ی من بکه‌ن، نه‌ ئەوانه‌ی ئازاریان دا. ئەمه‌ په‌شیمانبوونه‌وه نییه، ئەمه‌ بینینی راستیه‌کانه.

به‌ سه‌رسوورمانه‌وه گویمان لئ ده‌گرت، له‌ دلئ خۆمدا ده‌مگوت هه‌قی خۆته‌ ده‌زانی له‌ کۆلت بووه‌ته‌وه، هاتوویت به‌ زمانه‌ خواره‌که‌ت قه‌ره‌بووی کرده‌وه‌کانت بکه‌یتته‌وه. تازه‌ چ سوودیکی هه‌یه، ئیستا ئەو لاشه‌یه‌کی سارده‌وه‌بووه به‌ ده‌ست مردووشو‌ریکه‌وه ئەمدیو و ئەودیوی پئ ده‌کات. مروّقی ئەم مه‌مله‌که‌ته هه‌تا زیندوویت چی رقی له‌ ناخیانه‌ هه‌لی ده‌رپژن به‌سه‌رتدا و که‌ مردیشی به‌ زمانه‌ خواره‌که‌یان دین ستاییشته‌ ده‌کهن.

لاشه‌که‌یان شوشته، کفیان کرد و و خستیانه‌ ناو داره‌مه‌یتیکه‌وه. من و پۆدانی پۆمی و غه‌رقانیی ته‌نبوورژهن و مووسئ‌ی باجگر

دارمه‌یته که مان خسته سهر شانمان و به رهو گورستانه که پیش
قافله که که وتین. به کولانه باریکه کانی شاردا تیده په پین، ژن و
منداله کان له بهردهم بالکونی په نجره کانه وه وه ستابوون و سهیریان
ده کرد. دارمه‌یته که به جاجمیکی رهنگا ورهنگ داپوشرا بوو. هه ندیک
له ژنی بهردهم بالکونه کان دهگریان و هه ندیکیان ئاویان ده پژاند
به سهر دارمه‌یته که دا. هه شاماتیکی زوریش که وتبووه شوین
دارمه‌یته که. هه شامات و سهیرکردنی خه لکی وای کردبوو بووت
یه کلایی نه ده بوو یه وه مهرگی ئه و پیاوهی تا مابوو نه فره تیان لی
ده کرد، دواي مردنی چ کاریگه رییک جی ده هیلیت. له نیوهی ریگه دا
ئیمه ماندوو بووین و چوار که سی تر هاتنه ژیر دارمه‌یته که. له
ریزی یه که می پشتی دارمه‌یته که پیاوما قولان و هاخام و قه شهی
گوره و مه لا به یجووری بوون. زورمان نه مابوو بگهینه سهر گردی
گورستانه که، یه کیک له ناو خه لکه که دا هاواری کرد: "ئه وهی ئازارتان
ده دا ئه وه مرد، ئه ی دواي ئه و ئازاری کی ده دن! ئیوه خه لکه
بی ره حمه که ی شار، که میک بیر له مهرگ بکه نه وه با ره حمه که ی
ناختان بتلیسیته وه." که س خوی نه کرد به خاوهنی پرسیار و قسه که ی
و ریی خومان ده بری.

له ناو شاردا ئه نجوومه نیک هه بوو، کاری ئه م ئه نجوومه نه زور لایه نه
بوو. پاکو خاوینیی شاره که و باجوهر گرتن و چاودیریکردنی سه روهت
و سامانی خه لک، گوره ه لکه نندن بو مردوو ه کان و چاندنی دره ختییک
له سهر گوری یه ک به یه کی مردوو ه کان و چه ندین کاری دیکه.
گورستانه که له دووره وه له باخچه یه کی سه وزی ریگوپیک ده چوو به
دهستی باخه وانی شاره زا دروست کرابیت. گه یشتینه ناو گورستانه که
و دارمه‌یته که مان له ته نیشته گوریکی ئاماده کراودا دانا. کاری
دهسته ی گورستان جگه له ئاماده کردنی گور، تهرمه که یان ده خسته
ناو گوره که و به شکلی ئه و سه رده مه ئه مدیو و ئه ودیوی تهرمه که یان
به بهرد هه لده شنی و سه ری تهرمه که شیان به بهرد داده پووشی.

پاشان خرکه بهردیان دهکرده سهری و دواي خرکه بهردهکان، به خول
دایان دهپوشی، تهرمه که یان هینا و خستیانه ناو گوره که و جوان
ژووریکی لاکیشهی به بهرد دهوره دراویان بو دروست کرد، خولیان
کرد بهسهریدا و به دوو بهردی قنج دوو کیلیان بو دانا.

کاتی دایان پوشی، بوو به دهنگدهنگ و پرسیاریان دهکرد، کی
تهلقینی دهدا. هاخامی گهوره دهستی کرد به قسهکردن و گوتی:
"خهلکینه هه مووتان به خیر بین، ئەمرۆ پیاویکی زانا و هاورپیه کی من
مالئاوایی لی کردین. بیشک برا موسلمانهکان نایانه ویت تهلقینی به
شیوازی ئەوان بخویندریت، چونکه له ئایینه که یان وهرگه رابوو. نه من
و نه قهشهش بو مان نییه به ئایینی خو مان تهلقینی بدهین. له م بهینه دا
باشتره وهک برواداریکی زانا مالئاوایی لی بکهین. کارهکانی ئەم پیاوه
هه میسه بو من جیگهی تیرامان بوون، ده میک لی تیده گه یستم و
ده میکیش تینه ده گه یستم. هه رچی بیت خو ی و خوداکهی باشتر یه کتر
دهناسن. هیواخو ازم مهرگی شیخی سه نعان مهرگی رق و
توله کردنه وه بیت. با به جوانی سهیری په یامه که ی بکهین و کاریکی
به دیشی کرد بیت له بیری بکهین. نامه ویت دریژه ی بده می، ده مه ویت
له ئیوه مؤلهت بخو ازم قهشه ی به ریز له باتی هه موومان دوا
مالئاوایی لی بکات."

دواي ئەو قهشه گوتاری دا، گوتاره که ی هه ستبزوین و جوان بوو. به
هوی نیگه رانی و دلته نگییه که مه وه به باشی ته واوی گوتاره که یم له
بیر نییه. ئەوه ی بیرم ماوه و یادداشتم کرد به م جو ره بوو: "خهلکی
شاری سه معا، ئەه ی ئەو شارهی جیگای ئایینه کانه، ئەه ی خاکه که ی
سه معا گویم لی بگره، ئەوه هاورپیه ک و دۆستیکی ئازیزمان هاته
باوهشت، تا له ژیاندا بوو تیکو شا مروقه کان یه کتریان خوش بو ویت،
ئوانه ی ئازاریان دا نه یانده زانی مهرگ له وان ئازاتره و لییان
دهستینیت تا چیتر ئازاری نه دن. په یامی ئەو پیاوه ی ئیستا به
بیدهنگ له ناو گوریک پالکه و تووه، په یامیکی مروقانه بوو. هه موومانی

بانگ کرد گه شه به برّوا و خوشه ویستییه که ی ناخمان بدهین. ئیمه
ته نیا ئایینمان ده بینی و ئه ویش برّوا و خوشه ویستی. راسته هه موو
ئه وانه ی لیڤره ین خۆمان به برّوادار ده زانین، لی ناتوانین به و جوړه
برّوا دهر بڅه ین که ئه و دهر ی خست.

ئازیزان دوا ی ئه و من پیتان ده لیم، ئایین بچوو کتره له برّوا. عیشق
لادان نییه له ئایین، ئایین کلتووره، سوننه ته کانی ناو ئایین تا ماوه یه ک
سوننه تن، دوا یی ده بڼه کلتوور. ئیمه ده توانین کلتووره که جییه جی
بکه ین و نه شیکه ین. به جییه جیکردن و نه کردنی ناتوانین برّوا وه ک
خۆی بدو زینه وه. برّوا له دهره وه کلتووره، له دهره وه ی شوینه.
په یامه که ی ئه م پیاوه ئاشکرا بوو، گریدانی عیشق و برّوا له دهره وه ی
سوننه ت. ئومیده وارم باش تی بگه ن. جا باسی بکه ن و له خۆتانه وه
مه که ونه سه روسه کوت کوتینی. ئه مه دوامال ئاوا ییه و دلگرانم بو کۆچی
دوا یی."

به ته مابوون دوا ی قسه کانی قه شه، هه ر که سه و به ره و مالی خۆی
بچیته وه. مووسی باجر دهنگی به رز کرده وه و داوا ی له خه لکه که
کرد نه پۆن و بوهستن، چی خه لکی لی بوو له شوینی خۆیان وهستان
و پروویان کرده ئه و. ئه ویش چووه سه ر به ردیک و به راشکاوانه به
خه لکه که ی گوت: "ده مه ویت دان به هه له ی خۆمدا بنیم، ئه م پیاوه م
زۆر ئازاردا و لیشی تینه گه یستم. جوانتره مروّف دان به خراپییه کانی
خۆیدا بنیت. چی خراپه یه ک له گه لی کرابیت من بووم، کچه که م نه بوو.
ئه و به یانییه ی برّیار بوو کچه که م سه ری لی بدات و یه کتری ببینن و
کیشه که ی چاره سه ر بکریت، بو شه وه که ی ئه م کورانه ی لا بوو که
ئیسنا لیڤره ن (دهستیکی بو ئیمه راکیشا). ئیسنا ئاره زوو ده که م به
پوختی راستییه که تان بو بگیڤمه وه؛ به یانییه که ی کورپه کان جییان
هیشتبوو، تا هه ردووکیان به دلی خۆیان دیداری یه کتری بکه ن. من
چهند جار به کچه که م گوت: 'هه سته، درهنگه بچۆ بو دیداره که ت.'
ئه و ده یگوت 'باوکه سوودی نییه، تازه درهنگه'. نازانم چی له به ینی

ئەو دوانەدا ھەبوو، ئەو ھەي دەيزانم پيش رووداوەکان ئاگايان لە
يەكتري بوو. زۆرم لى کرد و ناردمە لای. لەوى کاتيک گەيشتبوو
سەرى، شىخ ئەمرى خواى کردبوو. لە ژير سەرينەگەيدا پارچە
تيانووسىكى ديبوو، پارچە تيانووسەگەي ھيتايەو ھە دايە دەستی من.
ئەم ھەسیتەي تیدا نووسرابوو. نالیم شىخ موبارەگە، لى زانیویەتی
دەمریت. گەر نەيزانیبیت بوچی بە نھیتی و بی ئەو ھەي کەس بزانیبیت
ئەم ھەسیتەي نووسیو ھە. با ھەسیتەگەتان بو بخوینمەو ھە:

بڕوادارە خوڤشەو یستەکان، پەيامەگەي من گەيشت و خووم دەپۆم.
تکام وایە يەكتريتان خوڤش بوویت، من نەمدەوست ئازاری کەس
بدەم، يەگەم پۆژ ھاتمە ئەم شارە، بوونی رۆق تیدا ناخمی ھەژاند.
شارەکان لە دوورەو ھە جوانن، کاتی دەچیتە ناویانەو ھەوسا درک بە
رەقی و بېرەحمیەگەيان دەگەیت. بڕوا بکەن کاری من نییە ئازاری
مروڤ بدەم. لانیکەم ھیچم پى نەکریت، دەتوانم کەسیک بم بە بی
ئازاردانی مروڤیک ژيان جى بەیلم.

خودا زەوى لەبەر خوڤشەو یستی دروست کرد، دوو مروڤ
خوڤشەو یستیان دەویست و شوینیان نەبوو، ئەم زەویبەيان بو
دروست کرا تا بین بە کامی دلی خویان تیدا عیشق بکەن. نازانم چ
ئافاتیک لە ناو مروڤدايە، پشت لە خوڤشەو یستی دەکات و يەكتري
ئازار دەدەن. ئەو ھەي منى ئازارداو ھە، سوپاسی دەگەم. ئازاری ئیو
نەبوايە، عیشقەگەي ناخم نەدەدۆزیو ھە. ئەو کچەي بتوانیت عیشقی
ناخی پیاویک ھەلبگیرسینیت، دەشتوانیت درندەيەک بکاتە پەپوولە.

خوڤشەو یستن. باشە کاتيک پەپوولەکان نییە، چونکە جوان و میھرەبان و
ناتوانن پەپوولەگەي ناخی خوڤشان کە عیشقە، گیانی بخەنە بەر و
مروڤیستان خوڤش بویت؟ بو پەپوولە نوستوو ھەگەي ناختان لە خەو
ھەلناستین بدات لە شەقەي بال؟ دەزانن مروڤ بە میھرەبانی و
خوڤشەو یستیو ھە چەند جوانە، دەي جوانیەگەتان بنوینن.

ئازىزانى من، ھەمووتانم خۇش دەۋىت، تانەكانى ئىۋە منى زىندوو
دەكردەۋە، قسە ناخۇشەكانتان زمانى شىرىن دەكردم،
دەستۋەشانەكانتان فىرى دەكردم عەقل ھەبىت دەستۋەشانە
پىۋىست نىيە. لە نىۋان خۇتاندا خۇشەۋىستى بچىنن تا ژيانەكەتان بە
ئارامى بگوزەرىت.

ئىۋە تىنەدەگەشىتن من و كچە لە خەۋنەكاندا يەكترىمان دەدى،
عېشقەكەى ئىمە لە ناو ژياندا نەبوو، لە ناو خەۋنەكاندا بوو. داخەكەم
زۆربەتان بە تەمەندا كىشانەى عېشق دەكەن، داخەكەم زۆربەتان
دوژمنى عېشقن و دۆستى رِق و تۆلەن.

عېشق لە ئازارى دوورى باشتەرە، عېشق لە رِق و تۆلەكردنەۋە باشتەرە.
لە ناو مروۇقدا دەيان بىرکردنەۋە و دەيان خەيال ھەن، جۋانترىنيان
ئەۋانەن رىزى مروۇق دەگرىت. بمبوورن ئەۋانەى بە وشەيەك، بە
توورەبوونىك ئازارم پى گەياندىن، من خۇم دەناسم، پىۋىكى گۆشەگر
و خەمگىنم، خەمەكانم گەورەترن لە ژيانەكەم، خەۋنەكانم گەورەترن لە
ژيانەكەم. كەسىك وىستىتى لىم نىك بىت و نەمەشىتتىت، تەنبا
مەبەستم بوۋە بەۋ كەسە بلىم دووركەۋە لىم، با ئازارت پى نەگات. ئاخىر
زۆر لەۋە دەترسم ئازارى كەسىك بدەم، ھىندە دەترسم لە ئازاردانى
خەلك، تا پىم بكرىت لە خەلكەۋە دوورم.

ئىستا كە ئەم ۋەسىتەى من دەخوئىننەۋە، من لە ناوتاندا نىم؛ فرىشتەكەم
دوئىننىشەۋ ھاتە خەۋنم و ھەۋالى مەرگى پى دام، ھەۋالى پى دام كارى
من لەم سەرزەمىنە تەۋاۋ بوۋە، دەبىت بچمە شوئىنى خۇم، شوئىنەكەى
من لە دونىاكەى دىكە، يەكىكە لە خۇشترىن شوئىنەكان. كەسىك لەم
دونىايەدا مروۇقى خۇشۋىستىت، لەۋدونىاش خۇشەۋىستى خودايە. خودا
ئەۋانەى خۇش دەۋىت كە بە دلىكى مېھرەبانەۋە دەژىن و بە دلىكى
مېھرەبانەۋە زەۋى جى دەھىلن. من يەكىكم لەۋانە.

ناو شوئىنە پىرۋزەكان مروۇق ناكاتە خۇشەۋىستى خودا، دلىكى پاك و
پىر لە عېشق مروۇق دەكاتە خۇشەۋىستى خودا. ژيان ۋەك چىنىنى

فەرشیكە، چى لە ناو فەرشەكەدا دەچىنیت، ئەو دیتەو بەر چاوت. فەرشەكەى ژيانى منە، چنراو بە خوشەوېستى و مېهرەبانى و عېشق. دواى خۆم ئىو دەتوانن لەسەر ئەو فەرشە دابنىشن و ئارامى بېينن. خوشم بەرەو ئەو شوینە دەچم، فەرشى جوانيان بۇ چنىوم.

نامەوېت سەرتان بئىشىنم. ژيان بى خوشەوېستى تام و بۇنى نىيە، بى عېشق رەنگى نىيە، بى ریزگرتن دۆزەخىكە. دۆزەخ شوین نىيە، رەكەى ناخى مرۆفە.

هيوادارم بمبەخشن و گەردنى ئەم پېرەپياوہ ئازاد بکەن، ماوہيەک لە ناوتاندا هاتوچۆى کرد.

"شىخى سەنعان"

وەسیتەكەى خویندەوہ و تيانووسەكەى دەق کرد و داىە دەستى من. وردەوردە خەلكەكە رۆيشت و سى قولى من و پۆدانى پۆمى و غەرقانى تەبنورژەن ماينەوہ. خەرىكى باشکردن و کوتينەوہى گۆرەكەى بوين، گويم لە دەنگى گريانى ژنيك بوو لە تەنيشتمانەوہ. لايەكم بۆ کردەوہ، ژنيكى رەشپۆش لە تەنيشتمانەوہ دەگريا. پۆدان بە ژنەكەى گوت: "خودا سەبوريت بدات." سەرى بەرز کردەوہ، تينا بوو. تينا، ئەو كچە خەمگين و بەدبەختە و نازدارەى مووسى بردبووى. ئەوئەندە بەوفا بوو هاتبوو بۆ سەر گۆرەكەى شىخ. هەستا هاتە لامانەوہ و ئەويش لەگەلماندا دەستى كرد بە کوتينەوہى گۆرەكە و بە خركەبەرد چواردەورى گۆرەكەمان گرت و تينا گوتى: "من تا ئەمرم مەمنوونى شىخ و ئىوہم. بە خودا مردنى ئەو بەقەد مردنى باوكم دلى ئيشاندم. بۆم بكریت لەمەولا ئىوہ بىن يان نەيەن، خۆم گولى جوان لەسەر گۆرەكەى دەچينم و بەخيويان دەكەم. ئارەزوو دەكەم گۆرەكەى وەك دلى خۆى پر ببيت لە جوانى."

ئيمە بەو خەمبارييەى خۆمانەوہ دەستمان کرد بە دلدانەوہى تينا. وەفای ئەو كچە لە كاتە سەختەكاندا دەردەكەويت، دەموچاوہ پاك و

بیگوناهاهکهی دونیایهک وهفای لیوه دهباری. دواى چاککردنی
گۆرهکهی، پیکهوه بهرهو ناو شار هاتینهوه. ئەومان له نزیك مالی
خۆی جی هیشت و خۆشمان گهراینهوه بۆ خانهقاكه. ناو خانهقاكه
كشومات بوو، مهلا بهیجووری قۆله تووكنهكانی ههلكردبوو، دهستی
وهردهایه چهوزی ماسییهكهوه. ئیمهى بینى، بزهیهكى بۆ کردین و به
زمانه ناخۆشهکهی خۆیهوه گوتی: "پێویست ناکات پرسهى بۆ
دابنێین، غهریبهکان پرسهیان ناوێت."

قسهکهی گهلی ناخۆش بوو، منیش خۆم نهگرت و پیم گوت: "هیشتا
رچهکهی ناخت نه مردوو؟! هیشتا نهگۆراوویت؟! مووسى باجگر بهو
خراپیهی خۆیهوه كه تۆ باست دهکرد گۆرا، بهس تۆ نهگۆراوویت. تۆ
بتهوێت و نهتهوێت پرسهمان بۆ دانهدهنا. پرسه بۆ سهبووری
كه سوکاره، كه سوکاری ئەو لیتره نییه تا سهبوری بدرینهوه. ئیمهش
كه هاوهلین، به بینینی ئەو چهشاماته به شوینیدا سهبووریمان
هاتهوه. له ههمووی خۆشتر چهشاماتهكه تۆی ئەزیهت دا."

دهستی له ناو ئاوهكه دهرهینا و قۆلهكانی خۆی دادایهوه، ئینجا به
فیزیكهوه وهلامى دامهوه، گوايه ئیتر ئەو نهماوه و بى پشتوپهنا
كهوتووین، باشتره به گوێی بکهین و له فهرمانهكانی دهرنهچین.
منیش نه مکرده نامهردی و خسته سهردلی، نه فرمان لهو
وهردهگرین و نه خۆشمان به ئەهلی ئەم خانهقایه دهرانین كه پر بووه
له مرۆقی بیمار. بۆیه بهم زوانه دهرۆین و جیى دههیلین بۆ ئەوانهى
به رچهوه دهژین.

جیمان هیشت و چووینهوه هۆدهکهی خۆمانهوه. کتیبهکهم دهرهینا و
دهستم کرد به نووسینهوهى وهسیتتهکهى. غهرقانى داواى کرد
ئهمشه و پیکهوه له شوینهکهى شیخ بخواهین، ئیمهش رازی بووین.
دواى نووسینهوهى وهسیتتهکهى، کتیبهکهم خسته ناو تیشووکهم و
رۆیشتن بۆ بن درهختی تووهکه.

لهوئ دانیشتبووین، موسی باجر به خوی و سینیه ک خواردنه وه
هات بو لامان. به راستی گورابوو، دهستان کرد به خواردن و
گیرانه وهی یاده وه ریبه کان. لهو سه روبه نده دا باسی یاده وه ریبه کان و
نوسینه وهی چیرۆکه که م کرد و کتیه به که م پیشان دا، به
خوشحالییه وه گوتی: "ئمه شتیکی زور باشه. لهم شاره میرزای
بنوسی باشی لیه، ئاره زوو ده که م ههفته یه ک خوتان تهرخان بکه ن
ئهم کتیه پینج شه ش نمونه ی لی بنوسنه وه و بییه خشینه وه به
کومه لیک که س بیخوینه وه. ئهرکی بنوسییه که ی له سه ر من.
دانه کیش بو ئورتینه ی کچم." ده ستپیشخه ریبه که م به لاوه جوان
بوو، بویه بریارمان دا له سبه یینوه ده ست بکه ینه وه به نوسینه وه.
دوای نوسینه وهی کتیه به که، ئیتر بگه ریینه وه بو شوینی خومان.
گهرچی ئه و داوای کرد له شاره که بمینینه وه، ئیمه پیمان خوشبوو
هر یه که وه بچیته وه بو زادگی خوی.

شه ویکی خوش و پرئومیدمان به سه ر برد، ئه و پیاوه ی به رده وام
ئازاری ده داین له کوتاییدا تیگه یشت نابیت وا بیت، بووه که سیکی
دلکراوه و خوشمه شره ب. یارمه تییه کی زوری داین بو نوسینه وهی
کتیه به که و گه رانه وه مان بو شوینی خومان. به یادی شیخه وه له بن
دره ختی تووه که به سه ره اته کانیمان بو یه کتری ده گیرایه وه. موسی
راستی ده کرد، گه یاندنی ناواخنی حیکایه ته که به خه لکی،
زیندوو هیشتنه وهی ئه و باخچه یه که نه خشان دبووی. وا ریک که وتین
کتیییک بو خانه قاکه، یه کییک بو ئورتینه، یه کییک بو هاخام، یه کییک بو
قه شه، یه کییک بو تینا، من، رۆدانی رۆمی و غه رقانی بنوسینه وه.
ئهمه ش پیویستی به شه ونوخوونینی و ئهرکیکی زور بوو، سی قوئی
ئاماده بووین شه ونوخوونیه که بخه ینه ئه ستوی خومان و تا
ته واوکردنی ده ست هه لئه گرین.

تیشووو کهم خالی نه بوو

به یانییه کهی به دهنگه دهنگی موسی باجر هه ستاین؛ ته شتیک ئاوی هینابوو له ته نیشتمان داینابوو، دهموچاومانی پی بشوین و ناچار نه بین بچینه وه خانه قاکه. سینیه که بهرچایش، سینیه که ههنگوین و ماست و رهشکه و نانی گهرمی ته نووری تیدا بوو. به زمانیکی شیرینه وه قسهی دهکرد، له زمانی جارانی نه دهچوو. به دم دهموچاوشوشتنه وه که و ته گالته کردن له گه لمان و گوتی: "ته ممه لینه، کاتی گورجوگولییه، من له ته مهنی ئیوه دا بووم شه بهق له ناو بازار کارم دهکرد." بهر قولیکمان کرد و که لوپه له کانمان کو کرده وه و که وتینه شوینی بو ناو بازار. له ناو بازاردا ئه وانهی ئیمه یان دهناسی، غریب ده که و ته بهرچاویان موسی مان له گه لدایه. تاوی به ناو بازاره که دا گه راندینی و له سووچیکی خواره وهی بازارپی گه ورده دا، به پلیکانه یه کدا بردینه ژیرزه مینیک. ژیرزه مینه که به هه رچوارده وریدا دوکانی بچووک بوون، له سه ره وه به پلیکانه کان ده هاتیه خواره وه، بوونی مهره که ب و تیانووس ده هات به سه رتدا؛ به بوونی مهره که به کاندا ده ترانی ئیره شوینی میرزای بنووسه کانه.

که چاوم به و هه موو دوکانی بنووسه که وت، ته ماشایه کی پودانی پومی کرد و به گله ییه وه پیم گوت: "کورپی باش، تو منت برده

شویننه خراپه‌کانی ئەم شارە، جارێک منت نههینا بو ئەم ژیرزه‌مینە.
ئاخر چیت دابوو له مالی جیژفرۆشه‌کان، بوچی منت نههینایه ئیره؟
ئیره شوینی منه یان مالی جیژفرۆشه‌کان؟" سویندی خوارد چه‌نده
له‌م شاره‌یه نه‌یزانیوه ئەم ژیرزه‌مینە هیه بنووسه‌کانی شارە.
دوکانه‌کان بچکۆلانه بوون، کتیب و به‌رگی کتیب و تیانووس به
ده‌سته و چین‌چین به دیواره‌کانیاندا هه‌لواسرابوو. له به‌رده‌م میزی
خاوه‌ن‌دوکانه‌کاندا ده‌یان جو‌ر قامیش و مه‌ره‌که‌ب له کوپه‌دا ریز
کرا‌بوون.

موسسێ خۆی کرد به دوکانیکدا، دوکانه‌که کهوتبووه سووچی لای
چه‌په‌وه. پیاویکی پیری سه‌ره‌که‌چهل، جلیکی کالی له به‌ردا بوو،
په‌له‌په‌له‌ ره‌نگی مه‌ره‌که‌ب ر‌ژابوون به‌سه‌ریدا. له پشت میزیک
دانیشتوو، به هۆی کورته‌بالاییه‌که‌یه‌وه که‌میکی دیار‌بوو. سه‌ری
نه‌وی کرد‌بوو و خه‌ریکی کونکردنی به‌رگی کتیبیک بوو. شاگردیکی
لاوازی ملباریک به‌نه‌که‌ی گرت‌بوو و بای ده‌دا تا وه‌ستا‌که‌ی به‌رگه‌که
کون بکات و به‌نه‌که‌ بئاخنیته ناو کونه‌کانه‌وه. موسسێ سه‌لامیکی لی
کرد، سه‌ری هه‌لب‌ری و به‌ بینینی هه‌ستا‌یه سه‌ر پی. به‌خه‌ره‌اتنیکی
گه‌رمی کردین، له‌و که‌مه شوینه‌ی هه‌یبوو، له‌سه‌ر ده‌سته تیانووس و
کتیبی به‌رگگیراو دانیشتین. بو‌نی نووسینی وشه‌ وشک‌نه‌بووه‌کان
هه‌یرانی کرد‌بووم.

به‌ده‌م چاخواردنه‌وه‌وه بو‌ی باس کرد به‌ نیازی نووسینه‌وه‌ی کتیبیکی
ده‌ست‌نووسین و پیوستمان به‌ چه‌ند میرزایه‌کی بنووس هه‌یه له
ماوه‌یه‌کی که‌مدا کتیبه‌که بنووسنه‌وه و خو‌شمان هاوکاریان ده‌بین.
ئه‌ویش دل‌نیایی داینی خه‌مان نه‌بیته و ئەم‌رۆ ده‌ست ده‌که‌ین به
کاره‌که ده‌کات و کاری ئەم بازاره‌ ئه‌وه‌یه، ئی‌مه داوامان کرد‌وو و
شاره‌که‌ش پ‌ره له میرزای بنووسی خه‌ت‌خۆش و شاره‌زا له
کتیب‌دروستکردندا. پاش ئه‌وه‌ی ئی‌مه‌ی به‌و میرزا بچکۆلانه‌یه ناساند،
خۆی ر‌ویشته و گوتیشی ئەمشه‌و نه‌چینه‌وه بو‌ خانه‌قا‌که و له مالی

ئەو داوھەتەن. منىش ئەمەم زۆر بە لاوھ خۇش بوو، بە بىيانوۋى داوھەتەكەوھ دەتوانم ئۇرتىنە بىينم و پىرسىيارى لى بىكەم تا بزانم چىرۆكى دلى ئەو چۆنە و چەند پەيوەست بووھ بە عىشقەكەوھ.

لاى پىرەى بنووسى بچكۆلە ماينەوھ، پۇيشت لەگەل خۇى چوار كەسى ھىنا، كىتتەكەم لە تىشووھكەم دەرھىنا و لەسەر مېزەكە دام نا. پىرە بەرگى كىتتەكەى بىنى، تەماشايەكى كردم و پىرسى: "تۇ پىشتىر كارى كىتتەب و بنووسىت كردووھ؟" منىش بە بەلى وەلامم داىوھ. كىتتەكەى ئەمدىو و ئەودىو پى كرد و بە چاوھ بچووك و قوولەكانى ناونىشانەكەى خوئندەوھ و بە زەردەخەنەوھ گوتى: "پاستى لە زمانى خەلكەوھ ئەم چىرۆكەم زۆر بىستووھ. سەىر لەوھداىە ئەمىرۆ باوكى كچە خەرىكى ھەولدانە بۇ نووسىنەوھى كىتتەكە. دىارە پۇژگارەكە گۇراوھ و ئەمىرۆ دوئىنى نىيە." ھەموومان زەردەخەنەىەكمان كرد.

لەپشت دوكانە بچووكەكەىوھ ھۆدەىەكى گەورەى لى بوو، بىردىنە ھۆدەكەوھ و لەوى بە ئاسوودەىى شوئىنمان دەبووھوھ. ھۆدەى كاركردن بوو، تا بنمىچى دىوارەكە بە تىانووس و بەرگى كىتتەب ھەلچنرابوو. داوام كرد بەرگى كىتتەبەكە سىپى بىت وەك دلى عاشقەكەى ناوى. دەستمان بە كاركردن كرد، پىنج كەس سەرمان خستبووھ سەر دەستنووسەكەى من و خەرىكى گواستەوھى بووئىن بۇ ناو تىانووسە سىپىيەكان. پۇدانى پۇمى كارى تال تالكردن و پستىيان بوو تا لەكۇتايدا بۇ بەستەوھى بەرگ و تىانووسەكان بەكارىيان بەئىنن، غەرقانى ىش دەستنووسەكانى بە باوھشەن و شك دەكردەوھ و پىزى دەكردن و بە چەقۇيەكى تىژ زىادەكانى لا دەبىردن و پىك دەبىرپىن.

كارى يەكەم پۇژمان خراب نەبوو، شەوق و ئارەزوويەكى باشمان تىدا بوو بۇ لارەلە. مىرزى بىنووسەكانىش ھىور و لەسەرخۇ بە خەتە خۇشەكانىيان كارى خۇيان دەكرد. ئىوارەكەى پىرەى كەچەلى چكۆلانە ھاتە لامان و بە پوويەكى خۇشەوھ گوتى: "ئەمىرۆ ماندوو بوون، بچن

پشوو بدەن. سبەهێ زوو وەرئەووە سەر کاری خۆتان. دوکانەکە
دادهخەم."

کتێبە دەستتوو سەهەم داخستەووە و خستەووە ناو تیشوووە کەم و
کردمە شانم، بەرەو بازارەکە پۆشیتین. لە ناو بازارەکە گەرانی کمان
کرد و سەبەتە یەک میوە شمان کړی، تا بە دەستی بەتال نە چینه
میواندارییە کە.

مالە کە ی تا بلیت خۆش بوو، بەردەم مالە کە هە یوانیکی رازاوە بە
فنجانی گۆل دە یروانی بە ناو باخە کە دا. لە هە یوانە کە وە دەرگە یە کە
تیدا بوو بۆ دالانە گەورە کە ی میوانە کان، دالانیکی گەورە ی پەر لە
عەتیق و کورسی تایبەت و تابلۆی رەنگا ورەنگ. تابلۆ یە کە گەورە ی
ژنیک لە سەر ووی دالانە کە وە دە یروانییە هە موو دالانە کە، تابلۆ کە
ژنیک ی زەریف، چا ورە شێ لیوئە ستووری سەر پۆش بە سەر،
سەر پۆشیک ی سپی دابوو بە سەریدا رۆخسارە سپی و ناسکە کە ی
نوورانی کرد بوو. بە خە یالی خۆم گۆتم لە وانە یە ئە مە ئۆرتینە بیت.
تیرامانی هە رسی کمان بۆ تابلۆ کە موسی هی نایە قسە و دەستی کرد
بە باسکردنی و گۆتی: "ئە وە ژنە جوانە کە مە. پیش دوا سە فەرمان لای
یە کتیک لە نیگار کیشە دە ستوپە نجە ئالتونییە کانی ئە م شارە کیشراوہ.
بە زمانی خۆم نە بی، ژنە کە م یە کتیک بوو لە ژنە جوانە کانی سەر
زەوی. میهرە بان و شیرین، ژیانە کە ی منی لیوانلیو کرد بوو لە خۆشی.
دوای مەرگی ئە و هە ستم بە ژیان نە کردووہ، چە ندیک بیرم کردە وە
نە متوانی پاش ئە و ژنیک تر بە یئە مە ناو ژیانم. لە بەر ئە وە نا پیاویکی
بە وە فام، لە بەر ئە وە ی وا دلای داگیر کرد بووم شوینی کە سی تر
نە دە بوو وە. لە بەر خاتری ئۆرتینە ی کچم نە بوایە نە مدە هیشت پاش
ئە و ساتیک بمیئە م، دەستی شکاوم کچە کە م نا چاری کردم ئە م ژیانە
پروپووچە قبول بە م. هەر یە کە مان بیانوویە کە ی هە یە بۆ مانە وە لە
ژیان، بیانووی منیش کچە کە مە."

چووه هه‌وای خوئی و دریژه‌ی دایه: "من گهنج بووم، گهنجیکی شه‌رمنی بروادار. دایک و باوکم ئاواتیان بوو بېم به قه‌شه، خوشم هزم لی بوو. له ناو کلیسه به چری خهریکی خویندن بووم له‌سه‌ر لاهوت. زمانی عیبری و لاتینیم باشه. کلیسه گه‌وره‌که‌ی ئه‌ودیو گرده‌که، دووهم مالی من بوو. به‌رده‌وام ده‌مخویند و بوومه قه‌شه. رۆژانی شه‌مه‌ه‌لکی بو نوێژکردن و یادکردنه‌وه‌ی خودا سه‌ردانیان ده‌کرد. له یه‌کیک له شه‌مه‌کان ئه‌م فریشته‌یه‌م بینی که ئیستا تابلۆکه‌ی هه‌لواسراوه. بینینی ئه‌م فریشته‌یه‌ ده‌له‌ خه‌وتوو‌ه‌که‌می راپه‌له‌کاند. گوتارم بو خه‌لکی ده‌دا و هیژی کوونترۆل‌کردنی خووم له‌ده‌ست دابوو، چه‌ندیک ده‌مویست ته‌ماشای نه‌که‌م، ملم ده‌سوورا و چاوم ده‌چوووه‌ه‌ه‌ری. به‌هه‌له‌ نه‌چوو‌بم خه‌لکه‌که‌ زانیان منی قه‌شه‌ی گهنج، ته‌ماشای کچه‌ جوانه‌که‌ ده‌که‌م. دوا‌ی یادکردنه‌وه‌ و گوتاره‌که، ریزیان به‌ست نانه‌ بچوو‌که‌کیان پی بده‌م تا به‌ره‌که‌ت بکه‌ویته‌ ناو ژیانیه‌وه‌. وه‌ختیک سه‌ره‌ی ئه‌و هات و ده‌می کرده‌وه‌ و نانه‌که‌م خسته‌ ناوده‌می، هه‌ناسه‌یه‌کی گه‌رم هات به‌سه‌ر ده‌ست‌ما و له‌ سه‌ره‌ت هه‌ناسه‌که‌ ده‌ستم ده‌له‌رزی. بی ئه‌وه‌ی کچه‌ ئاگای لی بیست، له‌ دووره‌وه‌ شه‌یدای بیووم. شه‌مه‌ه‌ دوا‌ی شه‌مه‌ه‌ چاوه‌ریم ده‌کرد بیست.

رۆژیک له‌ ناو کلیسه‌ خهریکی پاک‌کردنه‌وه‌ی گه‌ردی سه‌ر په‌یکه‌ره‌که‌ی هزره‌تی مریه‌م بووم، گویم له‌ ده‌نگی پیی ژنیک بوو به‌ره‌و شوینی دانپیدانانه‌که‌ رۆیشت و له‌وئ چاوه‌رپی من بوو بچمه‌ لای. منیش رۆیستم گوئی لی بگرم تا بزانه‌م چ ده‌ردیکه‌تی. په‌رده‌یه‌ک له‌ نیوانماندا بوو، ده‌ستی کرد به‌ دانپیدانان. باسی له‌وه‌ کرد باوکیکی هه‌یه‌ هه‌میشه‌ مه‌سته، به‌ مه‌ستییه‌وه‌ دیته‌وه‌ مال و له‌ ئه‌و و دایکی ده‌دات. داوا‌ی ئامۆژگاری لی کردم چیی لی بکه‌ن. پاشان باسی له‌وه‌ کرد له‌گه‌ل دایکی گه‌یشتوونه‌ته‌ بره‌وه‌ی بیکوژن و رزگاریان بیست له‌ ئازاردان. که باسی کوشتنی کرد، په‌رده‌که‌م لا دایه‌وه‌ و خووم پی

رانه گيرا. به لادانى پەردەكە تووشى شۆك بووم، ھەمان ئەو كچە جوانە بوو كە ھەيرانى ببووم.

نەمەيشت بىروات و رىگريم كرد لەو خەيالە خراپەى لە سەرياندايە. لەوئ دەرگە دللى خۆم بۆ كردهووە و خۆشەويستىي خۆم بۆ دەربىرى. بەلئيشم پى دا خۆشەويستىيەكەى من قبول بكات، كئيشەكانى چارە دەكەم و لەو ئازارە دەيھينمە دەرهووە و لە خزمەتيدا دەبم. وەلامى نەدامەووە و رۆيشت. ترسام نەيەتەووە و رەنجەكەم بە با بچيت. رۆژى دوايى دەركەوتەووە و بە ريزەووە پيشنيازي كرد گفتوگو بکەين. دەستمان كرد بە گفتوگوکردن و رازى بوو پيکەووە بژين. ماوھيەك بەم جۆرە شويني دانپيدانانەكەمان كردبوو ژیوانى خۆمان. بۆ قەشەيەك قورس بوو لە ناو بازار و شوينه گشتىيەکاندا ژوانى لەگەل ژنيك ھەبيت، ناچار شويني دانپيدانانەکان بوو مەنزلگەى دەردەدەلەکانمان.

لەو قەشانەش نەبووم دەست لەم دونيايە بەردەم و خۆم بۆ دونيايەكى تر ھەلبگرم، خۆشەويستىيەكەمان دەستی پى كرد و ھاوسەرگيريمان كرد. بە ھۆى ھاوسەرگيرىيەكەووە پيويستم بە كارکردن بوو، دەستم كرد بە كارکردن و دەستم بۆ ھەر شتيك دەبرد قازانچيكي باش دەھاتە ناو دەستم. باوكى كچە بە ھۆى مەستىيەووە دواچار لە مەيخانەيەك سەرى نايەووە. خانووەيەكى بچكۆلانەمان كرى و دايكىم ھينايە لای خۆمان و ژيانە ھيمن و خۆشەكەمان بەو جۆرە دەستی پى كرد. كارکردنەكانيشم نەبوونە ھۆى دووركەوتنەووەم لە نويز و كارى قەشەيى.

ساليك بەسەر ھاوسەرگيرىيەكەماندا تىپەرى و ئەم كچە جوانەمان بوو، ھاتنى ئورتينه بۆ ناو ژيانمان پژانى سەرۆت و سامان بوو بەسەرمدا. نازانم بۆ لەو گەشتەمدا بردم لەگەل خۆم، لەوئ بەبى گوناه و بەستەزمان و دەستەپاچە، بە تىخى پياوہ ئايىنيە توندرەوھەكان كوژرا. ئيوھى موسلمان دوو بەشن، بەشيكتان توندن و

به شیکتان هیمن، به شه هیمنه کانتان ده بنه حیکایه تی سهر زار و به شه
تونده کانتان ده بنه ویرانکاری ژیان. ئایینه که ی ئیمه ش له وه ی ئیوه
ده چیت. ئیوه به ئیمه ده لین گاور، له کاتیکدا ئایینه که مان ئایینی
خودایه.

ده ی لئی گهرین، په شیمان نیم له وه ی دوورکه وتومه ته وه له ئایین.
ئایین بو ئه وانیه ره وتی ژیانان نازان و ئایین بویان ریک ده خات.
که سیک خوی عه قلی هه بیت و ره وتی ژیان لیوه دیار بیت، پیوستی
به ئایین نییه. مه رگی ژنه که م بوشاییه کی گوره ی خسته ناخمه وه،
ئورتینه ئه و بوشاییه ی پر کرده وه. بویه هه میشه خه می ده خوم، به
ده ستی خوم گوره م کرده وه، خوم دایک و خوم باوک بووم بوی.
به هه لم زانی که باسی کرد، بویه به تکاوه تکام کرد بیبیم و قسه ی
له گه ل بکه م. ئه ویش پی خوش بوو بیته ناومان و پیکه وه قسه بکه یین،
لی گوتی: "پیش ئه وه ی بیین بو ئیره، پیم گوت، رازی نییه نه قسه
بکات و نه بتانینیت. کچه که م سروشتیکی تاییه تی هه یه، توبه کاریکی
راسته قینه یه. ئیستا زانیم ئه وان پیش ئه وه ی ته نانه ت ئیوه بین بو ئه م
شاره، له ری خه ونه کانه وه یه کتریان بینیوه و کاری باشیان به
یه کتری کرده وه. کچه که م بو کاری خیر نه بیت ناچیته دهره وه.
هه میشه پیم ده لیت: 'باوکه، نه ئینییه کانی دلی خوت بو که س باس
مه که، با به جوانی بمیننه وه.' پی ناخوش نه بوو شیخی سه نعان وای
بو ده کرد، بروای وایه ئه وه په یامیکه بو خه لکی شاره که. گویش به
قسه ی که س نادات. نازانم شوو ده کات یان نایکات، یه ک جار لیم
بیستوو، شوو به که سیک ده کات له دهرگه وه نه یه ته ناو ژیان و له
په نجه ره وه بیته ناو ژیان. جا بمبه خشن، نایه ویت دابنیشیت و دلی
خوی بو ئیوه بکاته وه."

ده ستی خسته سهر شانی من و به پیکه نینه وه گوتی: "ده زانم ئاره زوو
ده که ی دهرده دله که ی بیستیت و بینووسیته وه، ئه و له وانه نییه به
ئاسانی دهرگه ی دلی بو که س بکاته وه. کللی دلی ئه و پی ناچیت لای

ئىمەومانان بىت. ناشمەوئىت دلى بشكىنم و زورى لى بكم بىتە لامان.
 نە پىشتەر و نە دواتریش نامەوئىت بچووكتىرىن دلشكانى تووش بىت.
 نائومىد بووم، لە ژيانە پرنهئىبىيەكەى ئورتىنە تىنەگەيشتم. باشە بوچى
 تىناى بانگ كردبوو ھەموو شتى پى گوتبوو، كەچى ئىستا ئىمە
 ماتووئىنەتە ناو مالەكەيەوہ نايەوئىت بەخىرھاتنىشمان بكات؟ كارەكەى
 من قورسش نىيە، تەنيا باسكردنىكى خويەتى و بىرکردنەوہى
 خويەتى بو ئەو چىرۆكەى بەستراوہ بە ناوہكەيەوہ.

بە شەش رۆژ كتيبەكانمان تەواو كرد، باوہشيك كتيبى بەرگسپى
 جوان، بە خەتى جوان نووسرانەوہ. ھەر كتيبيكمان كردە ناو
 سندووئىكەوہ. يەكيكمان لە ناو كتيبخانەى خانەقاكە دانا، لە ژىر
 تيانووسى يەكەمدا نووسيم "پيشكەشە بە دلە پر لە ھەقىقەتەكەى
 ھەللاج".

فەقئىھەكان پىيان خووش بوو بىخوئىننەوہ و دىوہ شاراوہكەى
 چىرۆكەكەيان بو پوون بىتەوہ. يەكيك لە كتيبەكانىشمان برد بو
 مالى مووسى باجگر. خوئى لەوئى نەبوو، دامانە دەست خزمەتكارىكى.
 من كتيبەكەى خووم ھەلگرتەوہ و پوخت و پاك دەسمالىكى شىنم تىوہ
 پىچا و لە ناو سندووئىك دام نا. پۆدانى پۆمى و غەرقانىش ھەمان
 شتىان كرد و دانەيەكىشمان نارد بو مالى تىنا.

كتيبەكەى قەشەى گەورەمان خستە بنبالم و بەرەو كلئسەكە بەرئى
 كەوتم. قەشە لە باخچەى كلئسەكە ئىنجىلئىك لە بەردەمىدا بوو و
 دەيخوئىندەوہ، سلاوئىكم لى كرد و پاش ھەوالپرسىنى يەكتىرى
 سندووئىكەم داىە دەستى. سندووئىكەى لى وەرگرتم و پرسى ئەمە
 چىيە، منىش گوتم كتيبەكەى شىخى سەنعانە. دەرگەى سندووئىكەى
 كردەوہ و كتيبەكەى دەرھىنا و ماچئىكى كرد. پاشان سوپاسئىكى
 زورى كرد و پى گوتم: "جوانترىن ديارىت بو من ھىناوہ و ئەركت

کیشاوه. ئەمە ھەر خۆم نا، دەیدەمە دەست شاگردەکانیش
بیخویننەوہ.

قەشەم جی ھیشت و گەر امەوہ سندوو قەکە ی ھاخامیش بیەم. ئەویشم
برد بۆ ھاخام و بە ھەمان شیوہ ئەویش خۆشحال بوو بە دیارییەکە.
ئیدی کاریکی وامان لە شارەکە نەما بوو، بریارمان دا بگەریننەوہ بۆ
زادگە ی خۆمان. بپرە پارەکە ی دەستمان بەشی ئەوہ ی دەکرد
بمانگەریننیتەوہ شوینی خۆمان. مائئاواییمان لە مورید و فەقییەکانی
خانەقاکە کرد و سەرئیکیشمان لە مائی مووسی باجر دا. ھات بە
پیرمانەوہ و پرسى خیرە، ئیمەش گوتمان دەگەریننەوہ. بە پەلە
رپۆشتە ژوورەوہ و لەوسەرەوہ بە سى توورەکە پارەوہ گەرپایەوہ.
چەندیک گوتمان نامانەویت و بەشی خۆمان پییە، سوربوونی لەسەر
وەرگرتتەکە ی ناچارى کردین وەرى بگرین. پارەکەمان لى وەرگرت و
باوہشى پيدا کردین و مائئاواییمان لەویش کرد.

بە ناو شارەکە دا کەمیک گەرپاین و بۆ دواچار چاومان پەر کردەوہ لەو
دیمەنە جوانانە ی شار. بەرەو دەروازەکە کەوتینە رى، لە بەردەم
دەروازەکە وەستاین، رینگەکانمان لەوێوہ جیا دەبوونەوہ؛ غەرقانى
بەرەو پۆژھەلات دەچوو بۆ شارى تاقەوسان، باوہشمان بە یەکتريدا
کرد و مائئاواییمان لى کرد. رینگە ی پۆدانى پۆمى یش بەرەو باکور
بوو، بۆ شارى پۆم، ئەویش مائئاوایى کرد و منیش بەرەو باشوور
بۆ خاکی حىجاز.

لە دەروازەکەوہ چوومە دەرەوہ، کتوپر لایەکم بۆ شارەکە کردەوہ،
نووسینی سەر تەختە دارەکە ھاتەوہ بەر چاوم. بە راستى ئەو
نووسینە لە جینگە ی خۆى بوو؛ مرۆف ناتوانیت بیيار بدات ھەموو
شت دەبینیت. نووسینەکە دوا دیمەنى شارەکە بوو بینم، کە
نووسرابوو:

"ھەر کەسێک گوتى من ھەموو شت دەبینم، کویریکى تەواوہ."